

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

23 december 2016

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2013–2014

Sammanträdena den 13–16 januari 2014

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 464, 23.12.2014.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 14 januari 2014

2016/C 482/01	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om smart specialisering: Expertnätverk för en sund sammanhållningspolitik (2013/2094(INI))	2
2016/C 482/02	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om rapport om genomförandet 2013: Utveckling och tillämpning av teknik för avskiljning och lagring av kol i Europa (2013/2079(INI)) . .	9
2016/C 482/03	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om handlingsplanen för e-hälsa 2012–2020 – Innovativ hälsovård för det 21:a århundradet (2013/2061(INI))	14
2016/C 482/04	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om livsmedelskrisen, bedrägerier i livsmedelskedjan och kontrollen över detta (2013/2091(INI))	22
2016/C 482/05	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om effektiva yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa (2013/2112(INI))	31
2016/C 482/06	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om ekonomiskt deltagande i företagets avkastning från de anställdas sida (2013/2127(INI))	41
2016/C 482/07	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om social trygghet för alla, inklusive egenföretagare (2013/2111(INI))	48

2016/C 482/08	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om EU-ländernas beredskap för att snabbt och effektivt inleda den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken (2013/2095(INI)) .	56
2016/C 482/09	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om en europeisk strategi för plastavfall i miljön (2013/2113(INI))	64
2016/C 482/10	Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om regionala märkesprodukter: utveckling av bästa praxis i landsbygdsekonomier (2013/2098(INI))	70
Onsdagen den 15 januari 2014		
2016/C 482/11	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2014 om de framtida förbindelserna mellan EU och Asean (2013/2148(INI))	75
2016/C 482/12	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2014 om naturvårdsbrott (2013/2747(RSP))	83
2016/C 482/13	Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2014 om en återindustrialisering av Europa för att främja konkurrenskraft och hållbarhet (2013/2006(INI))	89
Torsdagen den 16 januari 2014		
2016/C 482/14	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om förslaget till rådets beslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG, av en majsprodukt (<i>Zea mays</i> L. linje 1507) som modifierats genetiskt för resistens mot vissa fjärilsarter som är skadegörare (2013/2974(RSP))	110
2016/C 482/15	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om respekt för den grundläggande rätten till fri rörlighet i EU (2013/2960(RSP))	114
2016/C 482/16	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om EU-medborgarskap till salu (2013/2995(RSP))	117
2016/C 482/17	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om 2013 års framstegsrapport om Serbien (2013/2880(RSP))	119
2016/C 482/18	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om Kosovos europeiska integrationsprocess (2013/2881(RSP))	127
2016/C 482/19	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om 2012 års framstegsrapport om Island och utsikterna efter valet (2013/2932(RSP))	135
2016/C 482/20	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om situationen i Sydsudan (2014/2512(RSP))	137
2016/C 482/21	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om EU:s strategi mot hemlöshet (2013/2994(RSP))	141
2016/C 482/22	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om situationen för människorättsförsvarare och aktivister från oppositionen i Kambodja och Laos (2014/2515(RSP))	145
2016/C 482/23	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om det senaste valet i Bangladesh (2014/2516(RSP))	149
2016/C 482/24	Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om nya försök att kriminalisera homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer) (2014/2517(RSP))	152

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 14 januari 2014

2016/C 482/25 Europaparlamentets beslut av den 14 januari 2014 om begäran om fastställelse av Lara Comis immunitet och privilegier (2013/2190(IMM)) 155

2016/C 482/26 Europaparlamentets beslut av den 14 januari 2014 om ändring av artikel 81 i Europaparlamentets arbetsordning avseende godkännandeförfarandet (2012/2124(REG)) 157

Onsdagen den 15 januari 2014

2016/C 482/27 Europaparlamentets beslut av den 15 januari 2014 om de ständiga utskottens ansvarsområden (2013/2996(RSO)) 160

Torsdagen den 16 januari 2014

2016/C 482/28 Europaparlamentets beslut av den 16 januari 2014 om ändring av arbetsordningen om upphävande och fastställelse av parlamentarisk immunitet (2013/2031(REG)) 169

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 14 januari 2014

2016/C 482/29 P7_TA(2014)0004
Koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon ***I
Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 510/2011 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon (COM(2012)0394 – C7-0185/2012 – 2012/0191(COD))

P7_TC1-COD(2012)0191
Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av förordning (EU) nr 510/2011 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon 176

2016/C 482/30 P7_TA(2014)0005
Konsumentprogram 2014-2020 ***I
Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ett konsumentprogram 2014-2020 (COM(2011)0707) – C7-0397/2011 – 2011/0340(COD))

P7_TC1-COD(2011)0340
Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ett flerårigt konsumentprogram för åren 2014-2020 och om upphävande av beslut nr 1926/2006/EG 178

2016/C 482/31

P7_TA(2014)0006

Gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD))

P7_TC1-COD(2011)0445

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 774/94 vad avser de delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen 179

2016/C 482/32

P7_TA(2014)0007

Import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordningar (EG) nr 2008/97, (EG) nr 779/98 och (EG) nr 1506/98 på områdena import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet när det gäller delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))

P7_TC1-COD(2011)0453

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordningar (EG) nr 2008/97, (EG) nr 779/98 och (EG) nr 1506/98 på områdena import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet när det gäller delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen 181

2016/C 482/33

P7_TA(2014)0008

Geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter (COM(2011)0530 – C7-0234/2011 – 2011/0231(COD))

P7_TC1-COD(2011)0231

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91 183

Onsdagen den 15 januari 2014

2016/C 482/34

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om utkastet till rådets beslut om upphävande av rådets beslut 2007/124/EG, Euratom om inrättande, som en del av det allmänna programmet om säkerhet och skydd av friheter, av det särskilda programmet "Förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker" för perioden 2007–2013 (15187/2013 – C7-0418/2013 – 2013/0281(APP)) 184

2016/C 482/35	<p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om utkastet till rådets beslut om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering (13152/2013 – C7-0370/2013 – 2013/0282(NLE)) . . . . . 185</p>
2016/C 482/36	<p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till rådets förordning om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som ska sättas i omlopp (omarbetning) (COM(2013)0184 – C7-0132/2013 – 2013/0096(NLE)) . . . . . 186</p>
2016/C 482/37	<p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet (11532/4/2013 – C7-0410/2013 – 2011/0196(COD)) . . . . . 188</p>
2016/C 482/38	<p>P7_TA(2014)0024</p> <p>Tilldelning av koncessionsavtal ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tilldelning av koncessioner (COM(2011)0897 – C7-0004/2012 – 2011/0437(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0437</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om tilldelning av koncessioner . . . . . 189</p>
2016/C 482/39	<p>P7_TA(2014)0025</p> <p>Offentlig upphandling ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om offentlig upphandling (COM(2011)0896 – C7-0006/2012 – 2011/0438(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0438</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG . . . . . 190</p>
2016/C 482/40	<p>P7_TA(2014)0026</p> <p>Upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (COM(2011)0895 – C7-0007/2012 – 2011/0439(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0439</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG . . . . . 191</p>

2016/C 482/41	Europaparlamentets ändringar antagna den 15 januari 2014 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillträdet för varor och tjänster från tredjeländer till unionens inre marknad för offentlig upphandling och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling (COM(2012)0124 – C7-0084/2012 – 2012/0060(COD))	192
2016/C 482/42	Europaparlamentets ändringar antagna den 15 januari 2014 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 2001/110/EG om honung (COM(2012)0530 – C7-0304/2012 – 2012/0260(COD))	227
2016/C 482/43	P7_TA(2014)0029 Programmet Herkules III och skydd av EU:s ekonomiska intressen ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Herkulesprogrammet III för skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen (COM(2011)0914 – C7-0513/2011 – 2011/0454(COD)) P7_TC1-COD(2011)0454 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om inrättande av ett program för främjande av verksamheter till skydd av ekonomiska intressen för Europeiska unionen (Herkules III-programmet) och om upphävande av beslut nr 804/2004/EG	234
2016/C 482/44	Europaparlamentets ändringar antagna den 15 januari 2014 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 638/2004 om gemenskapsstatistik över varuhandeln mellan medlemsstaterna vad gäller tilldelning av delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter till kommissionen för antagande av vissa åtgärder, tullförvaltningens tillhandahållande av uppgifter, utbyte av konfidentiella uppgifter mellan medlemsstaterna samt definitionen av statistiskt värde (COM(2013)0578 – C7-0242/2013 – 2013/0278(COD))	235
Torsdagen den 16 januari 2014		
2016/C 482/45	Europaparlamentets beslut av den 16 januari 2014 om rådets rekommendation om utnämningen av en direktionsledamot i Europeiska centralbanken (N7-0002/2014 – C7-0010/2014 – 2014/0801(NLE)) .	244
2016/C 482/46	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 januari 2014 om förslaget till rådets beslut om tillstånd för Frankrike att tillämpa en nedsatt sats för vissa indirekta skatter på ”traditionell” rom som framställs i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion och om ändring av beslut 2007/659/EG (COM(2013)0839 – C7-0488/2013 – 2013/0413(CNS))	245

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2013–2014

Sammanträdena den 13–16 januari 2014

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 464, 23.12.2014.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 14 januari 2014

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P7_TA(2014)0002

Smart specialisering: Expertnätverk för en sund sammanhållningspolitik

Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om smart specialisering: Expertnätverk för en sund sammanhållningspolitik (2013/2094(INI))

(2016/C 482/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt avdelningarna XVII, XVIII och XIX,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om kommissionens femte sammanhållningsrapport och strategin för sammanhållningspolitiken efter 2013 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2011 om lägesrapport om och framtida synergier för ökad effektivitet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra strukturfonder ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och EU 2020-målen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 21.

⁽⁴⁾ EUT C 390 E, 18.12.2012, s. 27.

⁽⁵⁾ EUT C 371 E, 20.12.2011, s. 39.

⁽⁶⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽⁷⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 104.

Tisdagen den 14 januari 2014

- med beaktande av kommissionens förslag av den 6 oktober 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (COM(2011)0615),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 6 oktober 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om särskilda bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden och målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (COM(2011)0614),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 *Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – Innovationsunionen* (COM(2010)0546),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2010 *Slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid* (COM(2010)0642),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 *Hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020* (COM(2010)0553),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens riktlinjer från mars 2012 *Riktlinjer för forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering (RIS 3)*,
- med beaktande av OECD-dokumentet *Report on innovation-driven growth in regions: the role of smart specialisation* från december 2012,
- med beaktande av den undersökning från december 2012 om förhandsvillkor i sammanhållningspolitiken som Europaparlamentets generaldirektorat för EU-intern politik lät göra,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 mars 2013 *Tillståndet i Innovationsunionen 2012 – att påskynda förändringar* (COM(2013)0149),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 september 2013 *Att mäta innovationsresultat i Europa: en ny indikator* (COM(2013)0624),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0462/2013), och av följande skäl:
  - A. Just i dessa tider av ekonomisk, finansiell och social kris måste EU öka sina insatser för att fullborda innovationsunionen och för att åstadkomma hållbar ekonomisk tillväxt. De medel som står till förfogande för detta är begränsade på grund av det problematiska budgetläget i många medlemsstater och regioner och på EU-nivå, och de måste därför användas extra effektivt.
  - B. Strategi för smart specialisering innebär nationella eller regionala innovationsstrategier där prioriteringar fastställs för att skapa konkurrensfördelar genom att utveckla och matcha de inneboende styrkorna inom forskning och innovation (FoU) med företagens behov att hantera nya möjligheter och marknadsutvecklingen på ett samstämt sätt, samtidigt som man undviker dubbelarbete och uppsplittring av insatser. Dessa strategier får ha formen av eller ingå i en strategisk politisk ram för nationell eller regional FoU ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Artikel 2 i lagstiftningsförfarande 2011/0276(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM(2011)0615, antagna texter, P7_TA(2013)0482.

Tisdagen den 14 januari 2014

- C. Stöd till forskning, utveckling och innovation (FoU och innovation) är ett av de mål inom sammanhållningspolitiken som omfattas av den obligatoriska tematiska koncentrationen inom Eruf för 2014–2020.
- D. För programplaneringsperioden 2014–2020 kommer medlemsstaterna för första gången att behöva utarbeta en forsknings- och innovationsstrategi, med vars hjälp den regionala innovationspotentialen ska förstärkas och utgifterna inom området för FoU och innovation ska samordnas på ett mer effektivt sätt ⁽¹⁾.
- E. I detta sammanhang bör regionerna koncentrera sig på några få prioriteringar, som ska ta hänsyn till deras individuella starka och svaga sidor och som bör använda innovationen till att främja respektive förnya den regionala ekonomin på ett hållbart sätt.
- F. Regionerna ska utarbeta en sådan strategi för smart specialisering (S3) med hjälp av kritisk självanalys och i nära samarbete med det civila samhället och aktörerna, som omfattar forskningscentrum, universitet, högskolor och företag ⁽²⁾.
- G. Strategin ska vara inriktad på så stora synergieffekter som möjligt mellan alla instrument och investeringar på området för FoU och innovation, men särskilt på att främja synergieffekter mellan Horisont 2020-programmet och strukturfonderna, för att överbrygga innovationsklyftan mellan regionerna.
- H. Regionerna bör även ta fram investeringsplaner för alla tillgängliga regionala, nationella och europeiska medel för forskning, utveckling och innovation och i denna även fastställa hur privata investeringar ska främjas och hur de ska användas för att förverkliga EU:s prioriteringar inom forskning, utveckling och innovation för de kommande åren.
- I. Sammanfattningar av en sådan strategi, eller åtminstone tillhörande omsättningsplaner, bör finnas med i partnerskapsavtalen och i de operativa programmen.
- J. Om inte dessa förhandsvillkor uppfylls får kommissionen hålla inne delbetalningarna från Eruf för det tematiska målet att stärka FoU och innovation.
- K. På grund av regionalpolitikens flernivåstyre bör regionerna ges möjlighet att fastställa metoderna för att uppfylla förhandsvillkoren.
- L. Regionerna bör inte bara i ökad omfattning växa samman internt, utan de måste också intensifiera sitt ömsesidiga samarbete för att öka sin konkurrenskraft i internationell jämförelse.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet erkänner att strategin för smart specialisering är en dynamisk och långsiktig process, under vilken aktörerna hela tiden lär sig mer och som bör fortsätta även under den kommande programplaneringsperioden och utöver denna.
2. Europaparlamentet anser att, oberoende av behovet av att uppfylla dessa förhandsvillkor, kan arbetet med att ta fram en sådan strategi ge regionerna stora fördelar på medellång och lång sikt vad gäller effektiviteten i FoU och innovation i regionen tack vare det samordnade förfarandet och den ingående undersökningen av regionernas innovationspotential.
3. Europaparlamentet uppmanar varje region att se en sådan strategi inte enbart som en lagstadgad skyldighet utan också som en källa till möjligheter. Därför uppmanar parlamentet alla regioner och medlemsstater att, om det inte redan skett, intensivt arbeta vidare med sina strategier för smart specialisering och inte tillåta att EU-finansieringen för operativa program försenas på grund av att de saknar sådana strategier.

⁽¹⁾ Bilaga V, bild 1, förhandsvillkor i lagstiftningsförfarande 2011/0276(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM(2011)0615, antagna texter, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ Se definitionen av strategin för smart specialisering, artikel 2.2 andra stycket b (nytt). Lagstiftningsförfarande 2011/0276(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM(2011)0615, antagna texter, P7_TA(2013)0482.

Tisdagen den 14 januari 2014

4. Europaparlamentet erkänner behovet av information i regionerna, och betonar därför vikten av råd och stöd från GD Regional- och stadspolitik, GD Forskning och innovation och andra relevant generaldirektorat, samt plattformen i Sevilla⁽¹⁾, och uppmanar dem att öka sin verksamhet ytterligare. Parlamentet vädjar till alla regioner att utnyttja plattformen i större omfattning. Parlamentet förespråkar att breda lokala kampanjer bör planeras för att sprida information om strategier för smart specialisering så att aktörerna och det civila samhället kan delta.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på ett effektivt sätt stödja regionerna i uppbyggandet av det planerade övervakningssystemet med tydliga indikatorer och då framför allt lämna data för EU-övergripande och internationella jämförelser.

De "rätta" prioriteringarna

6. Europaparlamentet framhåller att regionerna har mycket olika utvecklingsnivå och mycket olika starka och svaga sidor. Därför vädjar parlamentet till regionerna att själva välja de åtgärder som är lämpligast för att fokusera på att stärka deras regionalbaserade egenskaper, möjligheter och konkurrensfördelar, i stället för att enbart ta över framgångsrika strategier från andra regioner.

7. Även om regionerna kan sträva efter att vara pionjärer när det gäller ny teknik kan de enligt Europaparlamentet, för att öppna nya marknader, även bygga på – och sålunda diversifiera – befintlig kunskap och kompetens och befintliga färdigheter i närbesläktad verksamhet, om kunskapsöverföringen blir störst på detta sätt (s.k. related diversity).

8. Europaparlamentet understryker hur betydelsefullt det är för att stärka den regionala konkurrenskraften att inte enbart fokusera på enskilda områden med konkurrensfördelar utan också skapa en värdekedja som sammanlänkar alla utvecklings- och produktionsstadier, från grundforskning till tillämpad forskning, via tekniköverföring till konkreta, användbara produkter och företagsgrundanden.

9. Europaparlamentet uppmanar regionerna att investera i sektors- och teknikövergripande verksamhet som kan ge tvärsnittseffekter (s.k. cross-cutting links) i hela den regionala ekonomin, så att så olika företag som möjligt kan bidra till och dra nytta av mer tillväxt och fler arbetstillfällen. Parlamentet uppmanar därför framför allt regionerna att dra nytta av och främja den potential som finns i alla typer av små och medelstora företag som per definition är mikroföretag och små och medelstora företag⁽²⁾, eftersom de är regionala innovationsmotorer och därför av grundläggande vikt för näringslivet i alla regioner.

10. Europaparlamentet anser att regionerna, när de väljer sina prioriteringar, bör vidta åtgärder för att bemöta de strukturella och sociala utmaningarna i samhället, såsom arbetslöshet, fattigdom, energisäkerhet och demografiska förändringar, vid sidan av att stärka sina innovationssystem för att öka konkurrenskraften och skapa ett mervärde.

11. Europaparlamentet uppmanar regionerna att inte enbart koncentrera sig på teknikinriktad innovation, utan att grunda sina strategier på ett så brett innovationsbegrepp som möjligt. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang inte bara "high-tech-innovation", utan även "low-tech-" och "non-tech-innovation", såsom exempelvis optimering av processer och ändrade organisationsformer. Parlamentet betonar därför uttryckligen samhälls- och miljöinnovation samt understryker att målet för innovationsstrategierna bör vara att gynna praktiskt inriktad innovation.

12. Europaparlamentet är medvetet om att upprättandet av prioriteringar är en känslig process för regionerna. Parlamentet anser därför att införandet av ett kontrollsystem skulle ge regionerna möjligheten att se över sina strategier. Parlamentet anser att det ursprungliga urvalet av tydliga och målinriktade indikatorer samt kvaliteten på de berörda aktörernas arbeten på ett avgörande sätt påverkar framgången med strategin för smart specialisering och minskar risken för fel vid upprättandet av prioriteringar.

⁽¹⁾ <http://s3plattform.jrc.ec.europa.eu/home>

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (2003/361/EC).

Tisdagen den 14 januari 2014

Större delaktighet för aktörerna i regionerna

13. Europaparlamentet anser att kvaliteten i samarbetet mellan förvaltningen och de relevanta aktörerna i regionen på ett avgörande sätt påverkar framgången för strategin RIS 3 och påtagligt minskar risken för en felaktig utveckling i fråga om prioriteringarna.

14. I detta sammanhang understryker Europaparlamentet betydelsen av samråd med företagen, särskilt med de små och medelstora företagen, eftersom en s.k. innovationsvision kommer att bli framgångsrik endast om företagen också har motsvarande potential att genomföra den.

15. Europaparlamentet understryker behovet av att se över och vid behov utvidga samrådsförfarandena och målgrupperna för att inte förbise framtida innovationsmotorer. Parlamentet vill i detta sammanhang även se att framtida företagare deltar.

16. Europaparlamentet förtydligar att det för utvecklingen av en gemensam vision och med tanke på ägarskap och ökat medvetande är viktigt att lokala och regionala politiska aktörer, universitet, forsknings- och innovationscentrum och företag samt det civila samhället och sociala aktörer samarbetar så nära med varandra som möjligt.

17. Europaparlamentet framhäver betydelsen av ett nära samarbete inom kunskapstriangeln för kunskapsöverföring, såsom sker inom till exempel ramen för det europeiska institutet för forskning och innovation eller inom regionala innovationskluster och innovationscentrum. Parlamentet understryker i detta sammanhang betydelsen av att investera i människor.

18. Europaparlamentet uppmanar offentliga och privata aktörer att använda de olika möjligheterna till att finansiera dessa åtgärder under Eruf 2014–2020, inklusive genom att stödja inrättandet av regionala innovationsinkubatorer och genom att utveckla kontakter och synergier mellan universitet, andra forskningsinstitut och institutioner för högre utbildning, innovativa och kreativa företagare och företag och tillhandahållare av företagsstöd och investerare, till exempel när det gäller kreativa industrier och kulturindustrier.

19. Europaparlamentet anser att för denna process måste lämpliga strukturer och en effektiv förvaltning inrättas och att förvaltningsmyndigheter och ministerier måste skapa en kultur av ömsesidigt samarbete och för kontakter med företag och övriga aktörer. Parlamentet uppmanar de regionala och nationella beslutsfattarna och myndigheterna att modernisera sin interna arbetsgång i enlighet med behoven i den nya "entreprenörprocessen", och då i synnerhet föra en mer förstärkt och mer långsiktig dialog med berörda intressenter. Parlamentet uppmanar små och medelstora företag, framför allt i regioner med en stor andel sådana företag, att samarbeta genom lämpliga plattformar för att stärka deras roll i processen för smart specialisering. Parlamentet rekommenderar att man vid behov bör använda tillgängliga resurser för kapacitetsbyggande för att ytterligare stärka förvaltningen och de olika aktörerna.

20. Europaparlamentet anser att alla berörda myndigheter och aktörer på regional nivå bör, vid behov, erbjuda högkvalitativa utbildningar och seminarier som fokuserar på frågor som rör utformning och genomförande av smarta specialiseringsstrategier.

Att åstadkomma synergieffekter mellan stödprogrammen

21. Europaparlamentet välkomnar de framgångsrika framsteg som kommissionen och EU-lagstiftarna gjort för att förbättra ramvillkoren för synergieffekter mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna (Esif) och andra EU-program, exempelvis programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) och särskilt Horisont 2020, exempelvis genom harmoniserade enhetliga belopp eller kombinerat stöd ⁽¹⁾.

22. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck regionerna att till fullo använda sig av samtliga stöd-, samarbets- och investeringsmöjligheter i både föregående och efterföljande led (s.k. upstream and downstream actions) ⁽²⁾ för att främja synergier mellan Esif och Horisont 2020, för att överbrygga innovationsklyftan mellan regionerna.

⁽¹⁾ Artiklarna 55.8 och 57, lagstiftningsförfarande 2011/0276(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM(2011)0615, antagna texter, P7_TA(2013)0482; artikel 17a, lagstiftningsförfarande 2011/0401(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM(2011)0809, antagna texter, P7_TA(2013)0499; artikel 31, lagstiftningsförfarande 2011/0399(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM(2011)0810, antagna texter, P7_TA(2013)0500.

⁽²⁾ Bilaga I, punkt 4.3.2 i lagstiftningsförfarande 2011/0276(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM(2011)0615, antagna texter, P7_TA(2013)0482.

Tisdagen den 14 januari 2014

23. Här uppmanar Europaparlamentet de regioner som släpar efter i skapandet av forskningsinfrastruktur och forskningskapacitet att främja samarbete med spetskompetenta forskningsinrättningar för att gynna s.k. sammanförande/partnersamverkan för spetskompetens, så att de själva kan bygga upp kompetenscentrum som i framtiden kommer att gynna hela den regionala ekonomin.

24. Europaparlamentet uppmanar regionerna att, inom ramen för strategin, ingående utreda hur man kan locka till sig investeringar inom den privata sektorn eftersom det fortfarande finns en stor outnyttjad innovationspotential inom forskning, utveckling och innovation i denna sektor.

25. Europaparlamentet uppmanar alla regionala och nationella aktörer som har till uppgift att utarbeta och genomföra strategin RIS 3, Europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur, Esfri, de europeiska struktur- och investeringsfonderna (Esif) och Horisont 2000 att bedriva ett närmare samarbete i samband med planering och samordning och vid behov utveckla motsvarande strukturer⁽¹⁾ för att bygga nätverk mellan de nivåer där staten agerar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis om dessa strukturer.

26. Europaparlamentet uppmanar GD Regio och GD Forskning och innovation att fortsätta sina insatser att garantera att programmen är förenliga med varandra så att synergier kan uppstå. Parlamentet anser att nationella och regionala myndigheter bör ges gemensamt stöd till utformning och genomförande av deras respektive strategier. Parlamentet förväntar att GD Regio och GD Forskning och innovation ökar sitt samarbete i detta avseende, särskilt genom att utarbeta riktlinjer för de inblandade aktörerna.

27. Europaparlamentet välkomnar alla ansträngningar att utvidga informationstjänsterna. Parlamentet anser att det vore gynnsamt om de potentiella mottagarna av medel från Horisont 2020-programmet och motsvarande rådgivningsorgan också på lämpligt sätt kunde knytas till detta utbyte.

Nära samarbete mellan regioner: den yttre dimensionen

28. Europaparlamentet uppmanar regionerna att inte bara förbättra de interna kopplingarna mellan utbildnings- och forskningsinrättningar, företag och förvaltningen utan att även ingå allianser med andra regioner för att utvidga den egna värdekedjan.

29. Europaparlamentet anser att det kommer att uppstå fler möjligheter om ett nära samarbete inrättas mellan partnerorganisationerna för KI-grupperna i regionerna och de myndigheter och organisationer som deltar i utformningen och genomförandet av strategier för smart specialisering (RIS 3) som beskrivs i bilaga IV i COM(2011)0615, 2011/0276 (COD), C7-0335/2011, inklusive partnerskap med de regioner som står värd för befintliga och potentiella samlokaliseringssentrum, såsom regionala genomförande- och innovationsgrupper.

30. Europaparlamentet anser att det är av avgörande betydelse att de regionala specialiseringsstrategierna bidrar till att skapa nya europeiska kompetensnätverk inom en rad branscher, och därmed bidrar till att främja EU:s konkurrenskraft och internationella profil.

31. Europaparlamentet anser att ett samarbete mellan olika regioner kan ge enorma fördelar för såväl regionerna när det gäller deras ekonomiska potential på plats som för EU som helhet, genom att kunskaper och teknik överförs. Parlamentet hänvisar i detta sammanhang till det mycket framgångsrika samarbetet exempelvis inom ramen för initiativet med de s.k. kunskapsregionerna.

32. Europaparlamentet påpekar att många regioner fortfarande tvekar inför den stora analys- och samordningsbördan. Parlamentet uppmanar därför regionerna att utnyttja den av lagstiftarna införda möjligheten att investera upp till 15 % av stödet utanför programområdet⁽²⁾.

33. Europaparlamentet understryker att gränsområden ofta står inför liknande utmaningar på båda sidor om gränsen på grund av deras gemensamma territoriella särdrag. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att med hjälp av medel från det europeiska territoriella samarbetet utveckla strategier för smart specialisering över gränserna och gränsöverskridande kluster.

⁽¹⁾ Bilaga I, punkt 4.1.2 b i lagstiftningsförfarande 2011/0276(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM(2011)0615, antagna texter, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ Artikel 60.2 i lagstiftningsförfarande 2011/0276(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM(2011)0615, antagna texter, P7_TA(2013)0482.

Tisdagen den 14 januari 2014

34. Europaparlamentet välkomnar valmöjligheterna i den gemensamma strategiska ramen på området för det territoriella samarbetet ⁽¹⁾. Parlamentet välkomnar också alla övriga slags internationalisering i liten skala som bedrivs av regionerna och deras aktörer.

o

o o

35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Bilaga I, punkt 7.2 i lagstiftningsförfarande 2011/0276(COD), som grundar sig på förslaget till förordning i dokumentet COM (2011)0615, antagna texter, P7_TA(2013)0482.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0009

Avskiljning och lagring av kol i Europa

Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om rapport om genomförandet 2013: Utveckling och tillämpning av teknik för avskiljning och lagring av kol i Europa (2013/2079(INI))

(2016/C 482/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽¹⁾ (CCS-direktivet),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 mars 2013 om framtiden för avskiljning och lagring av koldioxid i Europa (COM(2013)0180),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 27 mars 2013 *En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030* (COM(2013)0169),
- med beaktande av EU:s klimat- och energipaket från december 2008,
- med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2012 om en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050 ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0430/2013), och av följande skäl:
  - A. Avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) är en lovande teknik som kan vara det enda sättet att avsevärt minska koldioxidutsläppen från industriella källor och som potentiellt avsevärt kan minska koldioxidutsläppen från kraftverk som drivs med fossilt bränsle, men det krävs investeringar och demonstrationsanläggningar i industriell skala för att främja innovation, säkra kostnadsminskningar och bekräfta teknikens miljösäkerhet.
  - B. Enligt Internationella energiorganet kommer fossila bränslen att fortsätta att tillhandahålla 75 procent av den globala energimixen 2030 och föreslår att CCS-tekniken behövs för att uppnå målet på den nästan 20-procentiga minskning av koldioxidutsläppen som krävs före 2050, och menar att om CCS-tekniken inte genomförs kommer investeringarna i el att behöva ökas med ytterligare 40 procent för att förhindra att den globala temperaturökningen överskrider två grader.
  - C. CCS-tekniken är den enda teknik som drastiskt kan skära ned koldioxidutsläppen i viktiga industrisektorer, bland annat stål-, cement- samt kemikalie- och oljeraffineringsindustrin. I kombination med biomassa för elproduktion kan tekniken främja en nettominskning av koldioxidutsläppen.
  - D. Baserat på nuvarande nivåer och framtida beräkningar av förbrukningen av fossila bränslen förefaller användningen av CCS-tekniken vara grundläggande för att uppnå målet om att hålla den globala temperaturökningen under 2 °C.
  - E. Utvecklingen av CCS-tekniken bör ses som en strategi som kompletterar utvecklingen av förnybar energi under övergången till ett utsläppsnålt samhälle.

⁽¹⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.

⁽²⁾ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

Tisdagen den 14 januari 2014

- F. EU:s regeringschefer drog 2007 upp planer på att ha upp till 12 CCS-demonstrationsanläggningar i drift före 2015, men eftersom anläggningarnas finansiella hållbarhet var avhängig av ett högt koldioxidpris kan de i nuläget inte genomföras.
- G. Utvecklingen av denna teknik bör inte utgöra ett incitament att öka andelen kraftverk som använder fossila bränslen.
- H. EU håller på att tappa den tekniska ledningen inom CCS-tekniken – för närvarande finns det bara planer på ett projekt med NER300-finansiering, och projekt under det europeiska energiprogrammet för återhämtning har lagts ner eller på is – och har i dag ingen effektiv politik för att främja utvecklingen av CCS-flaggskeppsprojekt.
- I. Allmänheten bör alltid få en fullständig och klar bild av fördelarna och de möjliga hoten med CCS-tekniken innan eventuella projekt i industriell skala utvecklas.

Högre ambitionsnivå

1. Europaparlamentet konstaterar att utbyggnaden av CCS-anläggningar kan göra det möjligt för EU att möta sina utfästelser om sänkta koldioxidutsläpp till 2050 på billigast möjliga sätt och att den är nödvändig inte minst för att fasa ut fossila bränslen i industrier med höga koldioxidutsläpp. Parlamentet anser att den även kan bidra till en diversifierad och trygg energiförsörjning samtidigt som den upprätthåller och skapar sysselsättningsmöjligheter. Parlamentet bekräftar det brådskande behovet att utveckla en uppsättning CCS-flaggskeppsprojekt som integrerar hela kedjan för att nå de bästa och fördelaktigaste lösningarna, och uppmanar kommissionen att fastställa mål för detta ska uppnås. Med tanke på de avsevärda investeringar som behövs menar parlamentet att även andra instrument än EU:s utsläppshandelssystem behövs för att främja forskning om och säker teknisk användning av CCS-tekniken.
2. Europaparlamentet anser att även om CCS-tekniken kan vara en delösning för att uppnå målen för minskade utsläpp av växthusgaser vore det ännu bättre om medlemsstaterna kunde uppnå dessa mål utan CCS-tekniken.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte bara uppmuntra spridningen av CCS-tekniken i samband med kol- och gaskraftverk utan även i en rad andra industrisektorer, såsom kemikalieindustrin, metallindustrin, järn- och stålindustrin, cementindustrin och raffineringsindustrin. Parlamentet begär att kommissionen ska ta itu med frågan om CCS-teknikens spridning inom 2030 års klimat- och energiram, samt lägga fram förslag som främjar ett tidigt uppförande av anläggningar i CCS-flaggskeppsprojekt.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta långtgående åtgärder för att stimulera internationellt samarbete och främja användningen av tekniker som dämpar effekterna av klimatförändringarna, i syfte att styra tillväxtekonomier mot en alternativ utveckling med lägre koldioxidintensitet, vilket också CCS-tekniken gör.
5. Europaparlamentet anser att det i handlingsplanen för stålindustrin uttryckligen bör hänvisas till behovet av att utveckla CCS-flaggskeppsprojekt inom denna sektor.

Medlemsstaternas ledande roll

6. Europaparlamentet konstaterar att spridningen av CCS-teknik inte kan genomföras utan stöd från medlemsstaterna och privata investerare, och att medlemsstaterna har en absolut och suverän rätt att antingen uppmuntra eller förhindra användningen av tekniken. Parlamentet noterar att vissa medlemsstater har antytt att de inte förväntar sig att CCS-tekniken kommer att spela någon större roll i deras strategier för att minska utsläppen, vilket inte bör hindra initiativ från dem som anser att tekniken kan spela en effektiv roll i övergången till en utsläppsnål ekonomi.
7. Europaparlamentet påminner kommissionen om att parlamentet har efterlyst lagstiftning som ålägger medlemsstaterna att ta fram en strategi för minskade koldioxidutsläpp före 2050. Parlamentet föreslår att dessa nationella färdplaner uppdateras var femte år. Parlamentet förutsätter att de klargör om och hur de berörda medlemsstaterna ska bygga ut CCS.

Tisdagen den 14 januari 2014

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå att medlemsstaterna ska vara tvungna att ta fram och offentliggöra nationella färdplaner för ett utsläppsnått samhälle före konferensen om FN:s ramkonvention om klimatförändringar 2015.

9. Europaparlamentet understryker att medlemsstater som i frånvaro av ett högt pris på koldioxid önskar främja spridning av CCS-tekniken har en nyckelroll att spela när det gäller att tillhandahålla ett öppet inkomstflöde och sådant annat finansiellt stöd som kan bli nödvändigt för att säkerställa konstruktion och drift av flaggskeppsprojekten, samtidigt som de operatörer som har höga kostnader på grund av att de är först på marknaden ges möjlighet att säkra avkastningen på sina investeringar. Parlamentet noterar att lämpliga regelverk också kan komma att krävas om CCS-tekniken ska spridas kommersiellt. Parlamentet erkänner behovet av att miljösäkerhetsstandarderna uppnås.

EU:s lagstiftning och finansiering

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga inrättandet av en europeisk investeringsfond för industriell innovation till stöd för innovativ klimatvänlig teknik, inte minst för utvecklingen av CCS-flaggskeppsprojekt, andra innovativa tekniska lösningar med låga koldioxidutsläpp, samt åtgärder för att minska koldioxidutsläppen från energiintensiva industrier och deras processer. Parlamentet föreslår att detta skulle kunna finansieras av försäljningen av utsläppsrätter inom EU:s utsläppshandelssystem. Parlamentet understryker att detta inte får leda till något nytt krav på EU-budgeten. Parlamentet inser att man vid utformningen av ramarna för utnyttjande av en sådan fond bör ta hänsyn till lärdomarna från finansieringsmekanismen NER300, med dess begränsningar och bristande flexibilitet.

11. Europaparlamentet anser att ramarna för den politik och strategi som rör CCS-tekniken bara bör byggas på grundval av tillförlitliga uppgifter om den positiva påverkan de kommer att ha på miljön, på den europeiska industrins stabilitet, på sysselsättningen i EU och på rimliga energipriser för både allmänhet och industri.

12. Europaparlamentet menar att stödet för CCS-tekniken på längre sikt huvudsakligen bör komma från en lämplig koldioxidprissignal. Parlamentet föreslår att kommissionen underlättar debatten om möjliga alternativ genom att genomföra en analys av system som kräver inköp av CCS-certifikat som bevis på att inga koldioxidutsläpp skett vid lagring eller behandling, och att detta skett i proportion till den mängd koldioxid som ingår i de saluförda fossila bränslena.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram riktlinjer för medlemsstaterna om olika finansiella och andra mekanismer som de kan använda för att stödja och skapa incitament för utvecklingen av CCS-tekniken, samt att tillgängliggöra stöd från unionsbudgeten.

14. Europaparlamentet noterar Europeiska investeringsbankens beslut om att förbjuda lån för konstruktion av kolkraftverk som släpper ut mer än 550 g koldioxid per kWh. Parlamentet betonar att utan finansiellt stöd till utvecklingen av CCS-tekniken kommer införandet av stränga utsläppsnormer att vara avgörande.

15. Europaparlamentet föreslår att kommissionen ska överväga hur Kol- och stålforskningsfonden kan utnyttjas för att stödja förkommersiell demonstration av CCS-tekniken i dessa industrisektorer.

16. Europaparlamentet uppskattar den norska regeringens uppmuntran till CCS-projekt i EU och skulle vilja att man begär finansieringsstöd till CCS-flaggskeppsprojekt vid förhandlingarna om nästa programperiod.

17. Europaparlamentet begär att kommissionen bedömer fördelarna med att anta och utveckla CCS-pilotprojektet Ciuden i Spanien – ett projekt som fått ungefär 100 miljoner euro i stöd från EU – som en europeisk provningsanläggning för avskiljningsteknik och inlandslagring av koldioxid.

Transport och lagringsplatser

18. Europaparlamentet erkänner att betydande ekonomiska besparingar kan göras genom att skapa kluster av CCS-industrianläggningar som betjänas av gemensamma rörledningar eller andra system för koldioxidtransport. Parlamentet menar att anläggningsoperatörer inte kan förväntas ta hänsyn till framtida krav från andra anläggningar, och föreslår att stora investeringar, såsom gemensamma rörledningar avsedda att så småningom innehålla koldioxid från flera källor, skulle kunna utvecklas genom partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn. Parlamentet understryker att medlemsstater som har för avsikt att sprida CCS-tekniken kan ha en direkt roll att spela när det gäller att säkra tillhandahållandet av transport och fastställa tillgängligheten av lagringsinfrastruktur i samband med avskiljning och lagring av koldioxid.

Tisdagen den 14 januari 2014

19. Europaparlamentet anser att samarbetet med Förenta staterna och Kanada bör fördjupas genom utbyte av kunskap och god praxis, i ljuset av de verksamheter som inletts när det gäller CCS-tekniken inom ramen för den bilaterala dialogen mellan Förenta staterna och Kanada om miljöenergi.
20. Europaparlamentet insisterar på att nya tekniker med låga koldioxidutsläpp bör betraktas som komplementära och inte som konkurrenter. Parlamentet understryker det faktum att både förnybar energi och CCS-teknik har en roll att spela i EU:s framtida energimix, och att CCS-tekniken inte får hindra uppfyllandet av EU:s bindande utvecklingsmål för förnybar energi. Parlamentet uppmanar till åtgärdsförslag för att främja användningen av båda tekniker inom klimat- och energiramen för 2030.
21. Europaparlamentet konstaterar att Europas geologi kan komma att tillhandahålla ett överflöd av potentiella platser för regelmässig bindning av stora mängder koldioxid, inte minst på Nordsjöns havsbotten, fjärran från mänsklig bebyggelse. Parlamentet stöder unionens åtgärder och finansiering för att fastställa en enhetlig definition av en lagringsplats egenskaper, identifiera lämpliga lagringsplatser runt om i Europa, utveckla pilotprojekt, samt för att förbereda lagringsplatser i kommersiell skala på villiga medlemsstaters territorium.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja framtagandet av en europeisk atlas över potentiella lagringsplatser för koldioxid.
23. Europaparlamentet konstaterar att artikel 6 i Londonprotokollet har ändrats så att den inte längre behöver utgöra ett hinder för gränsöverskridande transport av koldioxid för bindning. Parlamentet noterar däremot att ratificeringen av denna ändring kan ta många år. Parlamentet uppmanar kommissionen att klargöra om den under vissa omständigheter kan tillåta gränsöverskridande överföring av koldioxid innan ratificering av protokollet sker.

Lagringsplikt

24. Europaparlamentet noterar oron hos vissa potentiella CCS-utvecklare över de icke kvantifierbara och alltför stora krav och plikter de ålagts för geologisk lagring av koldioxid på platser som godkänts av medlemsstaterna. Parlamentet påminner emellertid om det ansvarssystem som fastställts i direktivet om geologisk lagring av koldioxid (CCS-direktivet) i fråga om lagring av koldioxid och det ansvar som åligger innehavare av tillstånd för lagring.
25. Europaparlamentet medger till fullo att varje oavsiktligt koldioxidutsläpp från en lagringsplats måste förhindras och projektets miljöintegritet skyddas i enlighet med artikel 1 i CCS-direktivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla vägledning om i hur hög grad detaljerna i arrangemangen för efterlevnad bör beslutas i förväg genom förhandlingar mellan potentiella operatörer och de behöriga myndigheterna i aktuell medlemsstat.
26. Europaparlamentet påpekar att CCS-direktivet ger medlemsstaterna ett stort manöverutrymme att fastställa den ekonomiska säkerheten som CCS-operatörerna ska tillhandahålla samt den tid som ska förlöpa innan ansvaret för en nedlagd lagringsplats överförs till behörig myndighet. Parlamentet föreslår att de medlemsstater som vill främja CCS-utvecklingen bör inta en tydligare entreprenörsroll och axla en större del av ansvaret än vad som är fallet nu.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över underlaget till CCS-direktivet för att klargöra dessa frågor.
28. Europaparlamentet anser att CCS-direktivets krav på att operatörer vid koldioxidläckage måste överlämna utsläppsrätter inte tar hänsyn till de kostsamma avhjälpande åtgärder som behöver vidtas. Parlamentet befarar att denna skyldighet reser ytterligare ett hinder mot utvecklingen av CCS-tekniken. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en ändring i sin översyn av CCS-direktivet.

Avskiljning och lagringsfärdig status

29. Europaparlamentet menar på att det inte längre är godtagbart att investera i kraftverk eller industrianläggningar som förväntas släppa ut stora mängder koldioxid utan att ta hänsyn till hur utsläppen ska kunna minskas i framtiden.

Tisdagen den 14 januari 2014

30. Europaparlamentet betonar att enligt en Eurobarometerundersökning känner de flesta invånarna i EU fortfarande inte till CCS-tekniken, men de som har kunskaper om tekniken är mer benägna att stödja den. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra kommunikationen i syfte att öka allmänhetens kunskaper om CCS-tekniken och anser att en större förståelse är avgörande för att vinna allmänhetens acceptans och därmed vinna framgång med denna teknik.

31. Europaparlamentet noterar att medlemsstaterna har rätt att på olika sätt granska de bestämmelser i CCS-direktivet som kräver att bedömning av avskiljning, transport och lagring ska göras innan kraftverk tilldelas driftslicenser.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå att det i medlemsstater som valt att använda CCS-teknik kan göras till ett villkor vid byggandet av anläggningarna att lämpliga förberedelser inför genomförandet av CCS-tekniken görs, eller av andra insatser för att avsevärt minska koldioxidutsläppen, för alla nya kraftverk som drivs med fossila bränslen och för industrianläggningar med höga utsläpp över en överenskommen storlek, förutom när det gäller minskning av efterfrågetoppar på el eller när en medlemsstat har följt det rättsliga kravet att offentliggöra en färdplan som visar hur den ska möta målet att minska koldioxidutsläppen till 2050 utan att använda CCS-tekniken.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera och lägga fram en rapport om den CCS-nivå som skulle behöva införas fram till vissa viktiga datum, t.ex. 2030, för att CCS-tekniken i större utsträckning ska kunna bidra till målen för minskade utsläpp fram till 2050.

Avskiljning och användning av koldioxid

34. Europaparlamentet välkomnar de olika initiativen för att använda koldioxid på sätt som generellt minskar utsläppen i atmosfären och skapar alternativa produkter, såsom hållbara transportbränslen. Parlamentet uppmanar särskilt kommissionen att skyndsamt göra en bedömning av möjligheten att på ett säkert sätt använda koldioxid för att förbättra återvinningen av olja och gas inom unionen.

o

o o

35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0010

Handlingsplanen för e-hälsa 2012–2020

Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om handlingsplanen för e-hälsa 2012–2020 – Innovativ hälsovård för det 21:a århundradet (2013/2061(INI))

(2016/C 482/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 december 2012 *Handlingsplanen för e-hälsa 2012–2020 – Innovativ hälsovård för det 21:a århundradet* (COM(2012)0736),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 april 2004 *E-hälsovård – bättre hälso- och sjukvård för Europas medborgare: Handlingsplan för ett europeiskt område för E-hälsovård* (COM(2004)0356),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 2 juli 2008 om gränsöverskridande interoperabilitet för elektroniska patientjournalssystem (2008/594/EG),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 november 2008 om telemedicin till gagn för patienter, hälso- och sjukvårdssystem och samhället (COM(2008)0689),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård,
- med beaktande av kommissionens rapport om strategier för e-hälsa från januari 2011 *European countries on their journey towards national eHealth infrastructures*⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för regional utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0443/2013), och av följande skäl:
  - A. Lika tillgång till allmän hälso- och sjukvård av hög kvalitet är en internationellt erkänd grundläggande rättighet, särskilt inom EU.
  - B. Möjligheterna att anlita hälso- och sjukvården begränsas ofta till följd av antingen ekonomiska eller regionala omständigheter (t.ex. i glesbygder) och e-hälso-system kan spela en viktig roll för att utjämna dessa ojämlikheter på hälsoområdet.
  - C. En ovillkorlig förutsättning för hälsovård av hög kvalitet är att patienterna har förtroende för de hälso- och sjukvårdstjänster som erbjuds dem.
  - D. I artikel 168 i EUF-fördraget föreskrivs att unionens insatser, som ska komplettera den nationella politiken, ska inriktas på att förbättra folkhälsan, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor och undanröja faror för den fysiska och mentala hälsan.
  - E. Följaktligen består unionens insatser på e-hälsoområdet i att hjälpa alla behöriga myndigheter på lokal, regional, nationell eller statlig nivå att samordna sin verksamhet nationellt och gränsöverskridande och att stödja de insatser där EU:s medverkan kan tillföra ett mervärde, med målet att förbättra medborgarnas livskvalitet.
  - F. Lågkonjunkturen innebär nedskärningar i de nationella budgetarna för hälso- och sjukvård och detta innebär i sin tur att man måste hitta lösningar för att göra hälso- och sjukvården effektivare och således också bärkraftigare.

⁽¹⁾ http://www.ehealth-strategies.eu/report/eHealth_Strategies_Final_Report_Web.pdf

Tisdagen den 14 januari 2014

- G. E-hälsa bör vara ett kostnadseffektivt och ändamålsenligt sätt att ge hälso- och sjukvård till patienter och samtidigt sträva efter att minska deras utgifter för hälso- och sjukvård, utan att de nuvarande nationella systemen för hälso- och sjukvård belastas över hövan.
- H. De ojämlikheter som den digitala klyftan ger upphov till kommer att sprida sig i form av ojämlig tillgång till hälso- och sjukvård om inte uppkopplingsmöjligheterna till höghastighetsinternet förbättras i takt med att e-hälsotjänsterna byggs ut.
- I. Den organisatoriska och kulturella inriktningen inom hälso- och sjukvården varierar från medlemsstat till medlemsstat och detta är mycket värdefullt, särskilt för att uppmuntra innovation.
- J. Vi står inför en rad olika gränsöverskridande problem på hälsoområdet.
- K. Medborgarnas rörlighet inom hälso- och sjukvårdssystemen i det egna landet har ökat, liksom det också blivit vanligare för vissa typer av patienter att söka medicinsk behandling utanför sitt hemland.
- L. I artikel 4.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård föreskrivs det att unionens åtgärder inte ska påverka medlemsstaternas lagar och andra författningar om språkanvändning.
- M. Det är till fördel för patienterna att slippa upprepa kliniska prover vars resultat finns samlade i deras patientjournaler och är tillgängliga för den personal som kan komma att behandla dem på olika vårdinrättningar.
- N. Informations- och kommunikationstekniken (IKT) har blivit tillräckligt etablerad för att tillämpas i e-hälsosystemen, och det finns goda erfarenheter av detta i flera EU-medlemsstater och runtom i världen, vilket blivit till nytta på många sätt på det nationella planet, framför allt i form av att patientsäkerheten ökat, att det blivit lättare att betrakta patienten ur ett helhetsperspektiv, att det öppnats möjligheter för utveckling av individanpassad medicin och att hälso- och sjukvården blivit effektivare och således också bärkraftigare.
- O. Det behövs dock ytterligare investeringar i forskning, utveckling, utvärdering och övervakning för att e-hälsosystemen (däribland de mobila tillämpningarna) ska ge positiva resultat.
- P. Det krävs ett samarbete mellan IKT-experterna, konsumenterna, patienterna, anhörigvårdarna, hälso- och sjukvårdspersonalen i allmänhet och läkarna i synnerhet samt folkhälsomyndigheterna.
- Q. Av lyckade projekt och initiativ inom området e-hälsa, såsom eSOS eller initiativet The Virtual Physiological Human, har det framgått hur värdefulla e-hälsolösningarna är.
- R. Databaser (såsom molntjänster) samt deras lokalisering och förvaltning bör uppmärksammas och säkerheten för dessa databaser måste bli en prioriterad fråga.
- S. De juridiska aspekterna och uppgiftsskyddet på e-hälsoområdet bör prioriteras, och eftersom uppgifter om patienters hälsa är ytterst känsliga krävs det en avvägning mellan kraven på uppgiftsskydd respektive kraven på uppgifters tillgänglighet samt klarhet om ansvarsskyldigheten.
- T. Regelverk för e-hälsa behövs i alla medlemsstater.
- U. Hälso- och sjukvårdspersonalen behöver riktlinjer från EU om korrekt användning av patientuppgifter.
- V. En unionsomfattande användning av standarder i utformningen av e-hälsosystem bör främjas, och systemen ska vara driftskompatibla i de olika medlemsstaterna så att deras effektivitet på europeisk och gränsöverskridande nivå garanteras, samtidigt som man ser till att standardiseringen endast syftar till att säkerställa driftskompatibilitet och inte leder till att en aktör får monopolställning.

Tisdagen den 14 januari 2014

- W. Det är inte alla medborgare och yrkesverksamma på hälsoområdet som har möjlighet att använda it-verktyg eller har de färdigheter som krävs för att kunna dra nytta av e-hälsotjänster.
- X. Till följd av detta, och för att förse alla aktörer med nödvändiga kunskaper och färdigheter att delta i e-hälsa, bör
- läkare och andra yrkesverksamma inom hälso- och sjukvården ges fortutbildning (som ett led i sin fortgående yrkesutveckling) i användningen av den IKT som tillämpas inom hälso- och sjukvården,
  - patienterna och anhörigvårdarna få hjälp med användningen av den IKT som tillämpas inom hälso- och sjukvården.
- Y. Kvinnor drabbas oftare än män av kroniska och funktionsnedsättande sjukdomar på grund av sin längre förväntade livslängd och eftersom vissa sjukdomar är könsbetingade.
- Z. För kroniskt sjuka patienter behövs det ett tvärvetenskapligt tillvägagångssätt.
- AA. Med hjälp av e-hälsolösningar kan man öka patienternas välbefinnande, särskilt för patienter med kroniska sjukdomar, eftersom det blir lättare att behandla dem hemma.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *Handlingsplanen för e-hälsa 2012–2020 – Innovativ hälsovård för det 21:a århundradet*, där den tidigare handlingsplanen, som antogs 2004, uppdateras genom att det införs ytterligare åtgärder, framför allt för att göra hälsotjänsterna mer tillgängliga, minska hälso- och sjukvårdskostnaderna och tillförsäkra unionsmedborgarna ökad jämlikhet. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fortsätta att arbeta för ett allmänt antagande av e-hälsa inom EU.
  2. Europaparlamentet anser att e-hälsa, trots alla sina brister, har stor potential att vara till nytta för hälso- och sjukvårdspersonal, patienter, informella anhörigvårdare och de behöriga myndigheterna själva.
  3. Europaparlamentet påpekar att e-hälsotillämpningar kan öppna möjligheter för decentraliserad hälso- och sjukvårdspolitik på regional eller lokal nivå, så att politiken kan anpassas till de lokala behoven och särdragen.
  4. Europaparlamentet anser att det är viktigt att tillhandahålla de verktyg som behövs för hantering av offentliga realtidsdata för att bättre förstå nytta-riskförhållanden, förutsäga avvikande händelser och förbättra effektiviteten i utvärderingen av medicinska metoder.
  5. Europaparlamentet framhåller att e-hälsotillämpningar måste vara tillgängliga för alla och att tillgängligheten bör vara ett oeftergivligt krav vid utvecklingen av alla produkter och programvarutillämpningar, för att inte tillgängligheten till dem ska präglas av ojämlikhet.
  6. Europaparlamentet rekommenderar att nödvändiga åtgärder vidtas för att överbrygga den digitala klyftan mellan medlemsstaternas olika regioner och se till att tillgång till och användning av e-hälsotjänster inte blir en källa till sociala eller territoriellt betingade orättvisor utan att alla EU:s medborgare får lika tillgång till dem, och att man når ut till patienter som inte är vana vid IKT-teknik liksom dem som annars skulle bli utestängda eller inte få tillräcklig vård från den nationella hälso- och sjukvården.
  7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera kvinnor lika tillgång till e-hälsa, inte enbart i egenskap av patienter utan även som vårdgivare (som yrkesutövare eller privatpersoner), IKT-specialister och beslutsfattare. Parlamentet understryker att kvinnor ingår i alla nivåer av hälso- och sjukvårdssektorn genom hela livet.
  8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra och främja e-hälsotjänster som är utformade för (informella) anhörigvårdare, för att stödja dem i deras ofta tunga omsorgsuppdrag och hjälpa dem att ge bästa möjliga vård.
  9. Europaparlamentet påpekar att det är av yttersta vikt att hälso- och sjukvårdspersonalen går in för en "e-hälsokultur", och att det skapas förutsättningar som leder till att patienter får egenmakt i samband med e-hälsa och förtroende för e-hälsan.

Tisdagen den 14 januari 2014

10. Europaparlamentet framhåller här vikten av en förstärkt roll för hälso- och sjukvårdspersonalen, liksom också för patienter och patientorganisationer, i arbetet med att genomföra och utveckla handlingsplanen för e-hälsa.
11. Europaparlamentet understryker särskilt vikten av att se till att patienter kan ta del av och använda information som rör deras hälsa och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att trygga patienternas hälsokunskap, för att möjliggöra en effektiv användning av e-hälsoverktygen.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt digital kompetens och teknikkurser för att säkerställa att verktygen för e-hälsa, särskilt telemedicin, verkligen har avsedd verkan och är tillgängliga för hela befolkningen.
13. Europaparlamentet anser det djupt beklagligt med de föreslagna nedskärningarna av Fonden för ett sammanlänkat Europa för bredband och digitala tjänster, särskilt mot bakgrund av den aktuella krisen för unionens konkurrenskraft. Parlamentet hoppas att detta område kan fortsätta att få finansiering genom Horisont 2020. Parlamentet uppmanar lokala och regionala myndigheter att utnyttja EU:s medel effektivt för att finansiera e-hälsa, utan att för den skull skära ned på medlen till traditionell hälso- och sjukvård exempelvis genom att stänga sjukhus med kommunal huvudman, och att utbyta kunskaper om hälsa.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla de ekonomiska, materiella och personella resurser som behövs för att inte tillgången till och användningen av e-hälsotjänster ska öka på de territoriellt betingade orättvisor som redan präglar tillgången till de nuvarande IKT-tjänsterna.
15. Europaparlamentet uppmanar med kraft i synnerhet medlemsstaternas behöriga myndigheter att göra fullt bruk av EU:s strukturfonder för att förbättra uppkopplingen till internet och minska den digitala klyftan.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja detta arbete via den digitala agendan för Europa, att underlätta användningen av medel i detta syfte och samtidigt ge tydliga riktlinjer för finansiering för direkt stöd till IKT-branschen och hälso- och sjukvårdssektorn, och gå vidare i arbetet med telekomoperatörer för att uppmuntra till bredbandskartläggning.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla nya verktyg för e-hälsa som är åtkomliga och användarvänliga för äldre människor och för personer med funktionsnedsättning.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra e-hälsolösningar för isolerade kvinnor, inte bara dem som bor i avlägsna områden utan även kvinnor som är bundna till sina hem och som har begränsad rörlighet och/eller saknar det (sociala) stödnätverk som de behöver, så att de kan fortsätta att vara friska och må bra.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att spela en viktig roll för att sammanföra olika intressenter för utbyte av erfarenhet och bästa praxis.
20. Europaparlamentet vill mot bakgrund av dessa överväganden att det inrättas en plattform för forskningssamarbete mellan patienter, den akademiska världen, näringslivet och fackmän, så att vi får en effektiv och allomfattande politik för e-hälsa.
21. Europaparlamentet påpekar att utvecklingen av e-hälsotillämpningar, även utnyttjande och vidareutnyttjande av hälsouppgifter, ställer krav på sekretess, uppgiftsskydd, ansvarsskyldighet och ersättning, så att känsliga uppgifter garanteras skydd mot dataintrång, olaglig vidareförsäljning av uppgifter och annat slags missbruk. Parlamentet välkomnar i detta avseende kommissionens avsikt att lansera en studie om de rättsliga aspekterna av e-hälsotjänster.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att lägga fram riktlinjer och lagstiftningsförslag som fyller de juridiska luckor som för närvarande finns, framför allt i fråga om ansvar och skadeståndsskyldighet, och se till att e-hälsosystemet genomförs på ett effektivt sätt på europeisk nivå.
23. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att gå vidare med riktlinjer och lagstiftning om de juridiska aspekterna och uppgiftsskydd på e-hälsoområdet, framför allt för att utbytet, bearbetningen och analysen av uppgifter ska kunna tryggas, för att åstadkomma en avvägning mellan kraven på uppgiftsskydd respektive kraven på uppgifters tillgänglighet.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att hälsoinformation på internet präglas av goda styrelseformer och fungerar bra.

Tisdagen den 14 januari 2014

25. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att läkarna, resten av hälso- och sjukvårdspersonalen, patienterna och anhängvårdarna får fortlöpande specialiserat stöd och specialiserad utbildning i e-hälsa för att de ska kunna utveckla sin digitala kompetens och således dra största möjliga nytta av e-hälsotjänsterna, utan att de sociala och territoriellt betingade orättvisorna förvärras.
26. Europaparlamentet anser att man i samband med hjälp och utbildning bör prioritera
- 1) utbildning i att använda IT-verktyg och kurser i e-hälsa för att förbättra de relevanta färdigheterna hos hälso- och sjukvårdspersonalen; studenter och nya yrkesverksamma bör även få uppdaterade kursplaner om e-hälsa,
  - 2) it-kunskap och medvetenhet om e-hälsotjänster för patienter på nationell och gränsöverskridande nivå.
27. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att man beaktar synpunkterna från läkare och andra yrkesverksamma inom hälso- och sjukvården och patientorganisationer, inte enbart vid framtagandet av e-hälsotillämpningar utan även vid utvärderingen och övervakningen av dem.
28. Europaparlamentet betonar att hälso- och sjukvården måste få ha kvar sin mänskliga dimension, särskilt i en situation där befolkningen blir allt äldre och det därmed ofta blir svårt att särskilja medicinska och sociala aspekter. Kommissionen uppmanas därför att se till att tekniken för e-hälsa inte ersätter den tillitsfulla relationen mellan patienterna och vårdpersonalen.
29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att anordna informations- och utbildningskampanjer för e-hälsa och it-kunskap (med beaktande av sociala och territoriella ojämlikheter), för att avhjälpa den brist på kunskaper och förtroende som råder bland patienterna, allmänheten och yrkesverksamma inom hälso- och sjukvården. Dessa kampanjer måste anpassas till den samhällsgrupp som de riktar sig till, eftersom välinformerade medborgare och deras aktiva deltagande är förutsättningar för en god utveckling av de nya hälso- och sjukvårdsmodellerna.
30. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att förbättra e-hälsosamarbetet på nationell och regional nivå, men även på gränsöverskridande nivå så att länder som har kommit långt på detta område kan dela med sig av sina erfarenheter med dem som ännu inte har kommit så långt.
31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta erfarenheter, kunskaper och god praxis med varandra, med kommissionen och med intressenterna, för att på så vis effektivisera de patientcentrerade e-hälsosystemen.
32. Europaparlamentet understryker därför att medlemsstaterna bör fortsätta att samarbeta med hjälp av elektroniska plattformar som gör att de kan utbyta goda erfarenheter om e-hälsosystem och e-hälsolösningar samt att såväl kommissionen som medlemsstaterna bör stödja kopplingen mellan de olika e-hälsoprojekten inom EU.
33. Europaparlamentet understryker vilka möjligheter som appar till mobila enheter för med sig för patienterna, särskilt patienter med kroniska sjukdomar, och vill uppmanera till att det utvecklas nyttiga appar specifikt för hälsoändamål, vars innehåll har verifierats av medicinskt sakkunniga.
34. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram en "åtgärdsplan för m-hälsa" för mobila enheter, där det ska ingå riktlinjer för marknads kontroll av appar för m-hälsa, för att uppgifterna ska skyddas och den hälsoinformation som tillhandahålls ska vara tillförlitlig, liksom också för att dessa appar garanterat ska utvecklas under lämplig medicinsk tillsyn.
35. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att anta normer för mobila appar med anknytning till hälso- och sjukvård, för att den information som finns där ska vara sanningsenlig och för att det ska råda rättslig klarhet om och insyn i hur de uppgifter används som insamlas med hjälp av sådana appar.
36. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att arbeta med pilotprojekt såsom eSOS-projektet (Smart Open Services for European Patients), projektet Renewing Health och/eller initiativet The Virtual Physiological Human, i syfte att bygga upp interoperabilitet på europeisk nivå, samt fortsätta med stödet till innovativa lösningar för individcentrerad vård, inklusive avancerade modeller och simulationer som behövs för att målet om förutsägbar och individanpassad medicin ska uppnås.

Tisdagen den 14 januari 2014

37. Europaparlamentet betonar att det är medlemsstaternas myndigheter som ansvarar för organisationen av hälso- och sjukvårdssystemen. Parlamentet uppmanar trots detta med kraft kommissionen att fortsätta att samarbeta med hälso- och sjukvårdspersonal, patientorganisationer, andra viktiga intressenter och behöriga myndigheter vid utarbetandet av sin politik och hanteringen av de motstridiga prioriteringarna inom e-hälsa och beakta att den främsta prioriteringen är att patienterna har tillgång till effektiva hälsosystem till en överkomlig kostnad.
38. Europaparlamentet betonar att e-hälsa skapar nya arbetstillfällen inom medicin, forskning och tjänster med anknytning till hälsa och sjukvård och uppmanar i detta sammanhang kommissionen att uppmuntra de nationella myndigheterna att använda EU-medel till finansiering av program för e-hälsa och mot gränsöverskridande hälsohot.
39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt en jämn könsfördelning inom utbildningen och rekryteringen inom forskning, hälsa, medicin och IKT, eftersom handlingsplanen för e-hälsa syftar till att skapa nya arbetstillfällen inom dessa sektorer.
40. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans arbeta för att utveckla bärkraftiga finansieringsmodeller för e-hälsotjänster inom de nationella hälso- och sjukvårdsbudgetarna och att i detta arbete samråda med andra intressenter, såsom sjukförsäkring, nationella hälso- och sjukvårdsinstitutioner, hälso- och sjukvårdspersonal och patientorganisationer.
41. Europaparlamentet understryker att innovationer på området e-hälsa skapar affärsmöjligheter och bidrar till den framtida tillväxten.
42. Europaparlamentet understryker behovet av att påskynda forskningen om e-hälsosystem, men på ett sådant sätt att utgifterna inte direkt påverkar kostnaderna för den tjänst som tillhandahålls.
43. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att anslå medel till e-hälsa inom kommande ramprogram för forskning och utveckling.
44. Europaparlamentet framhåller att de små och medelstora företagen måste garanteras lämpligt stöd för att det ska råda likvärdiga verksamhetsförutsättningar inom hela sektorn för e-hälsa och för att de små och medelstora företagen ska få ökat tillträde till denna marknad, så att de bidrar till social och territoriell sammanhållning.
45. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att med hjälp av riktlinjer för e-hälsomarknaden stödja och underlätta små och medelstora företags projekt inom området e-hälsa och förbättra samarbetet mellan små och medelstora företag å ena sidan, och intressenter, forskningsorgan och hälso- och sjukförsäkringssystem å den andra, för att åstadkomma innovation för dem som tillhandahåller hälso- och sjukvård.
46. Europaparlamentet betonar att det behövs öppenhet och konkurrens när små och medelstora företag utvecklar IKT-verktyg för att e-hälsoverktyg ska bli överkomligt prissatta.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla datastandarder för insamling, utbyte och rapportering av hälsorelaterade frågor med en gränsöverskridande dimension.
48. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att arbeta tillsammans med patienter och andra intressenter för att hitta verktyg och modeller för e-hälsa som kan främja genomförandet eller utvecklingen av artikel 12 i direktiv 2011/24/EU, som handlar om utvecklingen av europeiska referensnätverk mellan dem som tillhandahåller hälso- och sjukvård och kunskapscentrum.
49. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta sina insatser att genomföra artikel 14 i direktiv 2011/24/EU om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård, som syftar till att inrätta ett nätverk för e-hälsa.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta alla regionala myndigheter som har behörighet för e-hälsotillämpningar delta i det nätverk för e-hälsa som inrättats genom direktiv 2011/24/EU.
51. Europaparlamentet betonar att gränsöverskridande verksamheter bör regleras av en etisk uppförandekod, utan att detta inkräktar på subsidiaritetsprincipen.

Tisdagen den 14 januari 2014

52. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att patienterna kan komma åt sina egna personliga hälsouppgifter. Patienterna bör, efter det att de gett förhandssamtycke till att uppgifterna används, alltid få tydlig och öppen information om hur uppgifterna behandlas.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa de normer för behandling av hälsorelaterade personuppgifter som fastställts i förslaget till förordning om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, efter det att den förordningen trätt i kraft.
54. Europaparlamentet understryker behovet av att i alla medlemsstater använda internationella standarder, både för utformningen av informationen och för utbytet av den, samt av att utveckla internationella koder för yrken i anslutning till e-hälsa och harmonisera definitionerna.
55. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang det pågående internationella samarbetet med WHO och OECD.
56. Europaparlamentet välkomnar samarbetet mellan EU och Förenta staterna, vilket kännetecknas av en pågående samverkan, bland annat inom ramen för samförståndsavtalet om samarbete om informations- och kommunikationsteknik i hälsofrågor, framför allt i form av den gemensamt framtagna färdplanen EU-HHS för utveckling av internationellt erkända standarder för interoperabilitet och specifikationer för genomförandet av interoperabilitet i elektroniska hälsoinformationssystem.
57. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att uppnå teknisk standardisering och interoperabilitet inom IKT-baserade lösningar och uppgiftsutbyte på alla nivåer av de europeiska hälso- och sjukvårdssystemen samtidigt som riktlinjer för dessa systems interoperabilitet på EU-nivå utvecklas.
58. Europaparlamentet betonar att det måste tillförsäkras interoperabilitet mellan de programvarutillämpningar som används av patienter respektive av läkare för att resultaten och kommunikationen ska bli bättre.
59. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att föreslå en interoperabilitetsram för e-hälsa senast 2015 och ser det som ett mycket viktigt steg mot patientinflytande inom e-hälsa. Parlamentet anser att det är viktigt att denna ram omfattar standardiserad rapportering i journalerna liksom stöd till utvecklingen av medicintekniska produkter med möjlighet till automatisk elektronisk lagring av journaler.
60. Europaparlamentet framhåller att full respekt för Europeiska unionens kulturella och språkliga mångfald måste garanteras i fråga om den tekniska standardiseringen av och interoperabiliteten för hälso- och sjukvårdssystemen i Europa.
61. Europaparlamentet kräver att framtagandet av verktyg för e-hälsa inte enbart styrs av tekniska och ekonomiska intressen, utan att det bygger på verktygens effektivitet och användbarhet för att förbättra hälsoresultat och livskvalitet, och att patienternas intresse ska stå i centrum för framtagandet av verktygen, också när det gäller äldre människor och personer med funktionsnedsättning.
62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att framhålla vikten av en jämn könsfördelning när de främjar denna plan.
63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna eftertryckligen att främja ett jämställdhetsinriktat förhållningssätt till hälso- och sjukvård och medicin och att i samband med genomförandet av handlingsplanen för e-hälsa beakta de särskilda behov som kvinnor och flickor har som vårdtagare.
64. Europaparlamentet betonar vikten av världsomfattande undersökningar av faktaunderlaget för e-hälsa.
65. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna och kommissionen att med hjälp av Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE) samla in könsuppdelade uppgifter om de preliminära resultaten av e-hälsosystemens och e-hälsoverktygens tillgänglighet och effekt, och efterlyser åtgärder för utbyte av bästa praxis avseende förverkligandet av e-hälsa.

Tisdagen den 14 januari 2014

66. Europaparlamentet påminner om att den framtida handlingsplanen för e-hälsa måste garantera följande viktiga principer:

- Att hälso- och sjukvårdsutgifterna optimeras i tider av ekonomisk kris.
- Att tillämpningar och lösningar för marknadsutveckling stärks och främjas.
- Att interoperabiliteten i system för hälso- och sjukvårdsuppgifter samt sjukhusuppgifter säkerställs.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vartannat år offentliggöra en översikt av framstegen i genomförandet av handlingsplanen för e-hälsa i de enskilda medlemsstaterna, av vilken det ska framgå vilka innovativa ändringar som gjorts i detta verktyg för att medborgarna ska få kvalitativt högtstående och effektiva hälso- och sjukvårdssystem, och, utgående från detta, fastställa effektiva indikatorer på nationell nivå och unionsnivå för att mäta hur man gått framåt med de åtgärder som planerats och vilken inverkan de haft, och särskilt uppmärksamma eventuell diskriminering eller ojämlig tillgång som kan påverka konsumenterna och patienterna.

68. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Regionkommittén och medlemsstaternas regeringar.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0011

Livsmedelskrisen, bedrägerier i livsmedelskedjan och kontrollen över detta

Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om livsmedelskrisen, bedrägerier i livsmedelskedjan och kontrollen över detta (2013/2091(INI))

(2016/C 482/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den fempunktshandlingsplan⁽¹⁾ som kommissionen lade fram i mars 2013 till följd av upptäckten av ett omfattande bedrägerinätverk som utgav hästkött för att vara nötkött,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004,
- med beaktande av förslaget till förordning om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och välbefinnande, växters sundhet, växtförökningsmaterial och växtskyddsmedel (COM(2013)0265),
- med beaktande av revisionsrättens rapport av den 11 oktober 2012 om hantering av intressekonflikter inom fyra EU-organ,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd samt utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0434/2013), och av följande skäl:
  - A. De allmänna principerna i EU:s livsmedelslagstiftning enligt förordning (EG) nr 178/2002 förbjuder saluföring av osäkra livsmedel samt bedrägeri, förfalskning av livsmedel och alla andra aktiviteter som kan vilseleda konsumenterna.
  - B. Förordning (EG) nr 1924/2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel samt förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna innehåller detaljerade bestämmelser som förbjuder vilseledande marknadsföring och märkning.
  - C. EU:s gällande regelverk för livsmedelssäkerhet och livsmedelskedjan har fram till nu försett EU:s konsumenter med en hög grad av livsmedelssäkerhet. Den befintliga lagstiftningen är emellertid ännu bräcklig och inte alltid tillförlitlig, och därför behövs förbättringar på fältet.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/horsemeat/plan_en.htm.

Tisdagen den 14 januari 2014

- D. Samtidigt har den senaste tidens fall av livsmedelsbedrägerier skadat konsumenternas förtroende för livsmedelskedjan och inverkat negativt på den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin, eftersom dessa skandaler skadar helhetsbilden av denna nyckelsektor för EU:s ekonomi. Att återställa konsumenternas förtroende för det europeiska jordbrukets livsmedelsprodukter, både inom och utanför Europeiska unionen, är en uppgift av enorm betydelse. De allra flesta europeiska jordbruksbaserade livsmedelsprodukter är dock av utmärkt kvalitet och förtjänar därför internationellt erkännande.
- E. Öppenhet och insyn är ett centralt inslag i den strategi kommissionen och medlemsstaterna antagit för kontroller av livsmedelssäkerheten.
- F. Den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin är en av de största ekonomiska sektorerna inom EU, och står för 48 miljoner arbetstillfällen och ett värde på 715 miljarder euro årligen.
- G. Enskilda fall av livsmedelsbedrägeri inverkar negativt på hela den jordbruksbaserade livsmedelsindustrins anseende.
- H. EU:s livsmedelslagstiftning är mycket detaljerad när det gäller livsmedelssäkerhet och inbegriper kontroller och tester av restprodukter och annan förorening av livsmedel och foder. Det finns emellertid ingen specifik ram för livsmedelsbedrägerier, förutom den allmänna bestämmelsen att konsumenterna inte får vilseledas.
- I. Det finns även problem med tillämpningen av den befintliga lagstiftningen, och det behövs effektivare officiella kontroller av livsmedel från animalieproduktionen i varje led av livsmedelskedjan.
- J. Det finns ingen statistik över förekomsten av livsmedelsbedrägerier i EU, och kommissionen har först nyligen gjort livsmedelsbedrägeri till ett nytt insatsområde.
- K. Bland den senaste tidens bedrägerifall märks exempelvis saluföring av hästkött som nötkött, saluföring av kött från hästar behandlade med fenylbutazon som ätligt hästkött, saluföring av vanligt mjöl som ekologiskt mjöl, saluföring av ägg från burhöns som ekologiska ägg, saluföring av vägsalt som bordssalt, användning av metanolförorenad alkohol i spritdrycker, användning av dioxinförorenat fett för foderframställning och felaktig märkning av fiskarter och skaldjur.
- L. Livsmedelsbedrägerier förekommer i allmänhet där potentialen och lockelsen är stor samtidigt som risken att åka fast är liten och påföljderna små.
- M. Livsmedelskedjan är ofta lång och komplex och involverar många livsmedelsföretagare och andra parter. Konsumenterna blir allt mer omedvetna om hur deras livsmedel produceras, och de enskilda livsmedelsföretagarna har inte alltid överblick över hela produktkedjan och är inte heller skyldiga att ha det.
- N. Det mycket storskaliga bedrägeriet med hästkött i maten i hela Europa är ett symptom på ett okontrollerbart globaliserat leveranssystem, prispressande produktivitetssträvan inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin och ett ofullständigt märkningssystem.
- O. Handlare och mellanhänder i livsmedelskedjan är inte alltid registrerade och certifierade som livsmedelsföretagare. Kommissionen och medlemsstaterna är ofta osäkra på hur många oregistrerade handlare som är aktiva.
- P. Efter allvarliga livsmedelsbedrägerier låter nationella behöriga myndigheter ibland stänga dömda bedrägliga livsmedelsföretag. Kort därpå omregistrerar sig dessa företag på annan plats och fortsätter att bedriva handel som tidigare. Informationsutbyte mellan medlemsstater om dömda bedrägliga företag skulle förbättra kontrollen av dessa företag, så att de hindras från att bedriva ny bedräglig verksamhet.

Tisdagen den 14 januari 2014

- Q. Ansvaret för att tillämpa och säkerställa efterlevnaden av EU:s livsmedelslagstiftning ligger hos medlemsstaterna. Regelefterlevnaden och kontrollen är med andra ord mestadels en nationell angelägenhet, och den EU-omfattande överblicken är därför begränsad eller rentav obefintlig.
- R. Nationella myndigheter tenderar att inrikta sina kontroller på livsmedelssäkerhet och prioriterar inte livsmedelsbedrägerier, ofta på grund av brist på kapacitet och resurser.
- S. De behöriga myndigheterna i vissa medlemsstater har specialiserade polisenheter för att bekämpa livsmedelsbedrägerier. I vissa medlemsstater är kontrollerna delvis utlagda på privata kontrollorgan. I andra medlemsstater genomförs kontrollerna helt av de behöriga myndigheterna.
- T. Snabbvarningssystemet för livsmedel och foder är ett användbart redskap för snabbt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen, som exempelvis i det senaste bedrägerifallet med hästkött.
- U. Kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor (FVO) kontrollerar efterlevnaden av EU:s krav på livsmedelssäkerhet och livsmedelskvalitet. I regel aviseras dess granskningar i förväg och förbereds i samverkan med de behöriga myndigheterna. Antalet granskningar per år är begränsat på grund av FVO:s begränsade kapacitet. FVO har låtit förstå att det för närvarande inte är tillräckligt utrustat och utbildat för att fokusera på livsmedelsbedrägerier.
- V. Larm om ett stigande antal slaktade hästar i vissa medlemsstater har ignorerats helt av de behöriga myndigheterna, inte minst FVO.
- W. Europol har observerat ett stigande antal livsmedelsbedrägerier och förväntar sig att den trenden kommer att hålla i sig tillsammans med att kriminella organisationer i högre grad blir inblandade i livsmedelsbedrägerier.
- X. Medlemsstaterna kan använda Europols informationssystem för att utbyta information om gränsöverskridande utredningar. Europol kan endast på medlemsstaternas begäran bistå dem med sin sakkunskap, sina analysverktyg och sina databaser. I samband med hästköttsbedrägeriet var medlemsstaterna inledningsvis ovilliga att arbeta med Europol.
- Y. Sedan 2011 har Europol framgångsrikt genomfört flera Opson-operationer mot förfalskade och undermåliga livsmedelsprodukter. Europol samarbetar i dessa operationer med Interpol, medlemsstaternas myndigheter, länder utanför EU samt privata partner.
- Z. Att ursprungsland eller ursprungsort för kött och köttprodukter anges på märkningen förhindrar inte i sig bedrägeri. En livsmedelsprodukts ursprung avgör delvis livsmedelsproduktens pris i vissa fall.
- AA. Ingåendet av frihandelsavtal som EU planerar skulle kunna leda till en försvagning av den europeiska lagstiftningen om livsmedelskontroll.
- AB. Bedrägerier bör sättas in i ett ekonomiskt sammanhang som präglas av den globala finanskrisen men också av social dumpning både inom och utanför EU.
- AC. Trading gör att lägsta bud vinner när det gäller kvalitet, säkerhet och öppenhet, och detta påverkar vinstmarginalerna i hela sektorn.
- AD. Distributionsmetoderna och förekomsten av mellanhänder i distributionen destabiliserar produktionsmarknaderna genom att producenternas marginaler minskar.

Tisdagen den 14 januari 2014

Livsmedelsbedrägeri: omfattning och definition

1. Europaparlamentet beklagar att bekämpande av livsmedelsbedrägerier är en relativt ny fråga på den europeiska dagordningen och att det tidigare aldrig har varit en huvudprioritering för lagstiftning och efterlevnadskontroll på EU-nivå och nationell nivå.
2. Europaparlamentet uttrycker sin oro över livsmedelsbedrägeriernas potentiella inverkan på konsumentförtroendet, livsmedelssäkerheten, livsmedelskedjans funktion och jordbruksprisernas stabilitet, och framhåller vikten av att snabbt återställa de europeiska konsumenternas förtroende.
3. Europaparlamentet ber därför kommissionen att ägna livsmedelsbedrägerier all den uppmärksamhet de kräver och att vidta alla nödvändiga åtgärder för att göra förebyggande och bekämpande av livsmedelsbedrägerier till ett självklart inslag i EU:s politik.
4. Europaparlamentet framhåller att det behövs ytterligare inblick i livsmedelsbedrägeriernas omfattning, förekomst och beståndsdelar i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att systematiskt samla in uppgifter om bedrägerifall och att utbyta bästa praxis i fråga om identifiering och bekämpning av livsmedelsbedrägerier.
5. Europaparlamentet konstaterar att EU:s lagstiftning för närvarande inte innehåller någon definition av livsmedelsbedrägeri och att medlemsstaterna använder olika metoder för att definiera det. Parlamentet anser att en enhetlig definition är av väsentlig betydelse för att ta ett europeiskt grepp på kampen mot livsmedelsbedrägerier. Parlamentet framhåller att det snabbt måste tas fram en harmoniserad definition på EU-nivå som baserar sig på diskussioner med medlemsstaterna, relevanta intressenter och experter och som inbegriper beståndsdelar som bristande efterlevnad av livsmedelslagstiftningen och/eller vilseledande av konsumenterna (inklusive underlåtenhet att informera om produkten), uppsåt och potentiell ekonomisk vinning och/eller konkurrensfördel.
6. Europaparlamentet understryker att den inre europeiska marknadens karaktär gör att livsmedelsbedrägerier ofta sträcker sig bortom medlemsstaternas gränser och blir ett hot mot alla europeiska medborgares hälsa.
7. Europaparlamentet konstaterar att den senaste tidens fall har exponerat olika typer av livsmedelsbedrägerier, såsom ersättning av huvudingredienser med billigare alternativ eller alternativ av lägre kvalitet, felaktig märkning av vilken djurart som ingår i köttprodukter eller fisk- och skaldjursprodukter, felaktig vikt märkning, försäljning av vanliga livsmedel som ekologiska, otillbörlig användning av kvalitetslogotyper avseende ursprung eller djurskydd, märkning av odlad fisk som vildfångad, saluföring av sämre fisksorter som sorter tillhörande en högre kategori eller en dyrare art samt förfalskning och saluföring av livsmedel med utgången bäst-före-datum.
8. Europaparlamentet påpekar att några av de livsmedel som ofta är föremål för bedräglig verksamhet är olivolja, fisk, ekologiska produkter, spannmål, honung, kaffe, te, kryddor, vin, vissa fruktjuicer, mjölk och kött.
9. Europaparlamentet är bekymrat över signalerna på att antalet fall är på uppåtgående och att livsmedelsbedrägeri är en stigande trend som speglar en strukturell svaghet i livsmedelskedjan.

Bidragande faktorer

10. Europaparlamentet konstaterar att livsmedelsbedrägeri i allmänhet förekommer där den potentiella ekonomiska vinningen är stor och risken att åka fast liten. Parlamentet anser det ohållbart att livsmedelsbedrägerier i EU är en lukrativ verksamhet och att risken att åka fast är relativt liten.
11. Europaparlamentet framhåller att livsmedelskedjan är komplex och gränsöverskridande, samtidigt som kontroller, påföljder och säkerställande av efterlevnaden i huvudsak är en nationell angelägenhet. Denna situation tros öka risken för livsmedelsbedrägerier. Parlamentet anser att bättre spårbarhet för ingredienser och produkter inom hela livsmedelskedjan skulle bidra till att bekämpa bedrägerier.

Tisdagen den 14 januari 2014

12. Europaparlamentet understryker vikten av att ägna stor uppmärksamhet åt kontroller av importerade varor från tredjeländer och deras överensstämmelse med EU:s standarder för livsmedels- och fodersäkerhet.

13. Europaparlamentet pekar även på andra faktorer som ofta uppges bidra till livsmedelsbedrägerier, såsom den rådande ekonomiska krisen, åtstramningsåtgärderna som drabbar kontrollorganen samt trycket från detaljhandeln och andra att producera allt billigare livsmedel.

Lärdomar och rekommendationer

Institutionell ram

14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att tillsätta en grupp för frågor om livsmedelsbedrägerier och uppskattar Europols insatser mot livsmedelsbedrägerier. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att överväga utvecklingen av ett EU-referenslaboratorium för livsmedels äkthet.

15. Europaparlamentet välkomnar kommissionens plan att anordna en konferens om livsmedelsbedrägerier under 2014 för att höja medvetenheten bland relevanta aktörer.

16. Europaparlamentet är övertygat om att oanmälda oberoende inspektioner är avgörande för att se till att säkerhets- och märkningskraven för livsmedel verkligen tillämpas. Därför anser parlamentet att oanmälda inspektioner bör vara normen.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvidga FVO-granskningarnas fokus så att de även innefattar livsmedelsbedrägerier. Parlamentet anser att FVO och medlemsstaterna bör tillämpa regelbundna, oberoende och obligatoriska oanmälda inspektioner för att upptäcka internationella överträdelser och se till att de högsta standarderna för livsmedelssäkerhet följs. Det är viktigt att officiella kontroller och inspektioner genomförs på ett sätt som medger insyn och att rapporterna och resultaten från kontroller och inspektioner av livsmedelsföretag offentliggörs, så att konsumenternas förtroende kan återupprättas och bibehållas.

18. Europaparlamentet beklagar att kommissionen och medlemsstaterna inte synliggör och tar fasta på FVO:s rapporter och revisioner i mer än begränsad omfattning. Kommissionen uppmanas att mer kraftfullt följa upp FVO:s rapporter och rekommendationer.

19. Europaparlamentet uppmanar budgetmyndigheten att utöka kapaciteten och resurserna hos FVO och kommissionens grupp för frågor om livsmedelsbedrägerier.

20. Europaparlamentet oroas över den minskade finansieringen inom EU för att säkra dessa mycket viktiga övervakningsuppgifter.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och unionens regioner att anslå tillräckliga personalresurser samt finansiella och tekniska resurser till sina kontrollorgan.

22. Europaparlamentet understryker att effektiva kontroller och inspektioner bör genomföras på ett sätt som inte skapar en onödig administrativ börda för små och medelstora företag.

23. Europaparlamentet föreslår att det ska hållas en årlig utfrågning av FVO i parlamentets ENVI-utskott, där genomförda och framtida granskningar ska diskuteras innan FVO antar sitt arbetsprogram för det kommande året.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att de frågor som FVO tagit upp hanteras och åtgärdas på lämpligt sätt.

25. Europaparlamentet konstaterar att eventuella förändringar i översyns- och prioriteringsförfarandet för FVO:s arbetsprogram inte bör innebära att det rättsliga förfarandet för antagandet av FVO:s arbetsprogram ändras.

26. Europaparlamentet uppmanar mer specifikt kommissionen och medlemsstaterna att ta fasta på resultaten i FVO:s granskningar med avseende på förfalskad dokumentation över medicinsk behandling av djur som är avsedda för slakt och export till EU och att se till att kött och andra animalieprodukter från tredjeländer, där det inte kan garanteras att de överensstämmer med EU:s livsmedelssäkerhetskrav, inte släpps ut på EU-marknaden.

Tisdagen den 14 januari 2014

27. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstaterna ofta har svårt att framgångsrikt lagföra bedrägliga livsmedelsföretagare som verkar över EU:s gränser på grund av frågor om behörig domstol. Parlamentet beklagar att medlemsstater inte samarbetar systematiskt med Europol i gränsöverskridande fall av livsmedelsbedrägerier utan arbetar bilateralt.

28. Europaparlamentet inser de så kallade visslarnas betydelse för att avslöja bedräglig verksamhet i livsmedelsbranschen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa rätt förutsättningar för att visslare ska kunna slå larm om ojusta metoder säkert och anonymt.

29. Europaparlamentet anser att nationella behöriga myndigheter, i den utsträckning det är möjligt och lämpligt, bör informera allmänheten om återkallande av produkter och andra åtgärder som vidtagits av behöriga myndigheter i händelse av livsmedelsbedrägerier.

Rättslig ram

30. Europaparlamentet anser att offentliga kontroller bör fokusera inte bara på livsmedelssäkerhet utan även på förebyggande av bedrägerier och på risken att konsumenter vilseleds. Parlamentet gläds åt att kommissionens förslag om översyn av offentliga kontroller inbegriper extra kontroller av livsmedelsbedrägeri när de behöriga myndigheterna har anledning att misstänka att en näringsidkare förfar bedrägligt.

31. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater delvis lägger ut kontrollerna på privata kontrollorgan. Parlamentet understryker att medlemsstaternas behöriga myndigheter alltid bör utöva tillsyn över kontrollsystemen och verifiera, certifiera och nagelfara alla privata kontrollsystem för att se till att de är förenliga med nationella och internationella standarder, så att deras resultat kan göras tillgängliga för offentliga organ.

32. Europaparlamentet förkastar alla planer på att delegera inspektionsuppgifter från offentliga myndigheter till ekonomiska aktörer.

33. Europaparlamentet anser att det behövs ett klagörande av handlarnas roll och det tillämpliga regelverket för försäljning mellan företag.

34. Europaparlamentet anser att alla kommersiella näringsidkare som behandlar, bedriver handel med eller lagrar råvaror, livsmedelsingredienser eller livsmedelsprodukter i den mänskliga livsmedelskedjan, däribland även handlare och ägare av kylhus, bör registreras som livsmedelsföretagare och bli föremål för kontroller.

35. Europaparlamentet anser att livsmedelsföretag bör kunna uppge källorna till de livsmedel eller ingredienser som använts, dvs. att varje livsmedelsföretag inom produktionskedjan bär sin del av ansvaret för slutprodukten.

36. Europaparlamentet inser betydelsen av tydlig och öppen märkning vid försäljning mellan företag och från företag till konsumenter och uppmanar kommissionen att se över EU:s livsmedelslagstiftning på detta område för att minska risken för livsmedelsbedrägerier.

37. Europaparlamentet efterfrågar större medvetenhet om och förbättrad övervakning av märkningen av frysta livsmedel vid försäljning mellan företag och från företag till konsumenter. Kommissionen uppmanas att lägga fram ett förslag om obligatorisk märkning av kött och fisk som anger om produkterna har frysts samt hur många gånger och under hur lång tid de har frysts.

38. Europaparlamentet anser att märkning av ursprungsland, även om det inte i sig är ett verktyg för att bekämpa livsmedelsbedrägerier, kan bidra till att säkerställa bättre spårbarhet längs livsmedelskedjan, stabilare förbindelser mellan köttleverantörer och bearbetningsföretag, större aktsamhet när livsmedelsföretag väljer sina leverantörer och produkter samt tillförlitligare information till konsumenterna och på så vis återupprätta konsumenternas förtroende.

39. Europaparlamentet erinrar om att förordning (EU) nr 1169/2011 föreskriver att kommissionen senast i december 2013 ska anta genomförandeakter om obligatorisk märkning med ursprungsland, märkning av kött från svin, får, get och fjäderfä samt frivillig märkning av livsmedel efter en konsekvensbedömning.

Tisdagen den 14 januari 2014

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast lägga fram dessa genomförandeakter om märkning av färskt kött svin, får, get och fjäderfä, och att låta sig inspireras av de redan gällande bestämmelserna för obearbetat nöt- och kalvkött, för att se till att konsumenterna informeras om djurens födelseort, uppfödningssort och slaktort och samtidigt ta hänsyn till nationella och regionala system för angivande av köttets ursprung.
41. Europaparlamentet erinrar vidare om att det redan tidigare har efterlyst ursprungsmärkning för kött i bearbetande livsmedel och att kommissionen håller på att utarbeta en rapport om obligatorisk ursprungsmärkning för kött som ingår som ingrediens. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast lägga fram sin rapport och att följa upp den med lagstiftningsförslag som gör angivande av ursprung för kött i bearbetade livsmedel obligatoriskt, samtidigt som kommissionen bör ta hänsyn till sina konsekvensbedömningar och undvika onödiga kostnader och administrativa bördor.
42. Europaparlamentet efterlyser bättre märkning av bearbetade produkter som innehåller fisk, särskilt när det fiskens ursprung och fiskemetod.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påskynda ansträngningarna för att tillsammans med berörda parter och medlemsstaterna undersöka utrymmet för och behovet av elektroniska certifieringssystem i livsmedelskedjan, vilket skulle kunna minska sannolikheten för bedrägerier i samband med papperscertifikat.
44. Europaparlamentet begär att kommissionen ska inrätta ett centraliserat europeiskt register över hästpass för att förhindra bedrägligt utfärdande av dubbla pass.
45. Europaparlamentet är bekymrat över avsaknaden av ett europeiskt regelverk för kött från klonade djur.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma en metod för spårbarhet och identifiering av kött från klonade djur, till exempel genom inrättande av en internationell gendatabas för klonade djur.

Företagens ansvar

47. Europaparlamentet anser det värdefullt om branschen själv – som komplement, och inte som ersättning, till det officiella kontrollsystemet – proaktivt utvecklar och tillämpar bedrägeribekämpningsinitiativ för den privata sektorn, såsom kontroller av produkternas tillförlitlighet, egenkontroll, analyser, produktspårningsplaner, granskningar och certifiering, och välkomnar aktuella initiativ som initiativet för global livsmedelssäkerhet och livsmedelsbedrägeriinitiativet vid Michigan State University.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga att införa en juridisk skyldighet för livsmedelsföretagare att rapportera till behöriga myndigheter om förekomsten av livsmedelsbedrägerier.
49. Europaparlamentet anser att detaljhandeln har ett särskilt ansvar att garantera livsmedelsprodukters tillförlitlighet och kräva en säker och trygg leveranskedja av sina leverantörer. Parlamentet anser att det är återförsäljarnas ansvar att kontrollera åtminstone den formella efterlevnaden av märkningsreglerna. Parlamentet beklagar att primärproducenter pressas att producera allt billigare av detaljhandlare och andra livsmedelsföretagare, ofta på bekostnad av livsmedlens eller ingrediensernas kvalitet.
50. Europaparlamentet konstaterar att livsmedelsföretagare i nuläget inte alltid känner till källan till de ingredienser de använder. I detta sammanhang konstaterar parlamentet att korta leveranskedjor (lokala och regionala) kan garantera större insyn och ersätta de långa och komplicerade leveranskedjor som hade en stor del i livsmedelsbedrägerikrisen.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lagstiftningsförslag – i enlighet med förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel – om märkning avseende lokal saluföring och direktförsäljning, i syfte att främja de berörda marknaderna och hjälpa jordbrukarna att skapa mervärde åt sin produktion.

Tisdagen den 14 januari 2014

Regelefterlevnad och kontroller

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i enlighet med artiklarna 7 och 17 i förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, beivra och förhindra saluföring av sådana produkter som förekommer på marknaden under avsiktligt felaktigt eller vilseledande beteckning, eftersom även detta bör betraktas som en form av livsmedelsbedrägeri.
53. Europaparlamentet är övertygat om att det behövs en attitydförändring hos de behöriga myndigheterna så att de går från ett administratör- och veterinärtänkande till mer av ett polistänkande, baserat på erfarenheterna från det danska livsmedelsverkets "flygande patrull" och från Italiens karabinjärer och finanspolis. Parlamentet betonar att en förutsättning för ett sådant tillvägagångssätt är att de utsedda domstolarna förses med domare med expertkunskaper inom livsmedelslagstiftning.
54. Europaparlamentet understryker att genomförandet av kontroller bör vara riskbaserat och inbegripa riskprofiler och sårbarhetsbedömningar för varje leveranskedja och livsmedelsprodukt, med utgångspunkt i pågående akademiska studier som kombinerar kunskaper inom områdena livsmedels äkthet och kriminologi, till exempel forskning som bedrivs av Vrije Universiteit Amsterdam och universitetet i Wageningen.
55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare stimulera europeiska och nationella forsknings- och utvecklingsprogram för att utveckla och införa teknik och metoder för upptäckt av livsmedelsbedrägerier, såsom sensorteknik, dataanalys och fingeravtrycksteknik för produkter, och att underlätta den kommersiella tillgången till testning på kort sikt. Parlamentet uttrycker sin erkänsla för de befintliga europeiska forskningsprojekten för livsmedels tillförlitlighet och äkthet, såsom Trace och AuthenticFood.
56. Europaparlamentet rekommenderar att FVO och nationella myndigheter i sina granskningar inbegriper så kallade massbalanskontroller av in- och utflöden och avfallsflöden.
57. Europaparlamentet efterlyser förbättrad samordning och kommunikation mellan nationella myndigheter med ansvar för att utreda livsmedelsbedrägerier, så att medlemsstaterna kan få hjälp att intensifiera sina insatser i kampen mot detta problem. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i brådskande ordning införa ett elektroniskt system, baserat på det befintliga snabbvarningssystemet för livsmedel och foder (RASFF) såsom kommissionen föreslagit, för att möjliggöra snabbt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen i fall av livsmedelsbedrägeri. Parlamentet vill att det ska offentliggöras årliga rapporter med en redogörelse för upptäckta fall av livsmedelsbedrägerier, i likhet med RASFF-rapporterna.
58. Europaparlamentet anser att det bör inrättas ett nätverk mot livsmedelsbedrägerier som ett sätt att stärka samordningen mellan de behöriga EU-organen (Europol, Eurojust, FVO) och på så vis bättre förebygga och upptäcka livsmedelsbedrägerier.
59. Europaparlamentet föreslår att DNA-testning ska införas som standardförfarande vid stickprovskontroller för artbestämning, särskilt när det gäller kött- och fiskprodukter, och att en centraliserad DNA-databas ska inrättas i detta syfte.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med kryphål i de befintliga bestämmelserna om livsmedels säkerhet och spårbarhet med avseende på import av livsmedel från tredje parter, där risken är större för livsmedelsbedrägeri.
61. Europaparlamentet kräver att EU:s förhandlingar om frihandelsavtal inte medför några ändringar av EU-lagstiftningen om livsmedelssäkerhet och livsmedelstrygghet, och inte heller minskar kapaciteten att kontrollera tillämpningen av denna lagstiftning.
62. Europaparlamentet anser att resultaten av kontroller bör offentliggöras på ett sätt som är lättillgängligt och begripligt för konsumenterna, t.ex. i form av ett system för betygssättning. Parlamentet är övertygat om att detta skulle hjälpa konsumenterna att fatta beslut och dessutom ge livsmedelsföretag incitament till gott uppförande.

Tisdagen den 14 januari 2014

Påföljder

63. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att höja böterna för att åtminstone uppväga den uppskattade ekonomiska fördel som eftersträvas genom överträdelsen, men anser samtidigt att detta inte är tillräckligt avskräckande. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör fastställa böter för livsmedelsbedrägerier som åtminstone är dubbelt så höga som den uppskattade ekonomiska fördel som eftersträvas genom den bedrägliga verksamheten. Som en extra avskräckande åtgärd anser parlamentet att medlemsstaterna måste fastställa ännu strängare påföljder, även straffrättsliga, i bedrägerifall där folkhälsan med berätt mod äventyras eller där produkterna riktar sig till sårbara konsumenter. Vidare föreslår parlamentet att livsmedelsföretagarens registrering ska dras in vid upprepade förseelser.

64. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte har en översikt över de olika nationella påföljdssystemen för livsmedelsbedrägerier och över hur dessa påföljdssystem fungerar utifrån EU-lagstiftningen. Kommissionen uppmanas att ta fram en sådan översikt så snart som möjligt.

65. Europaparlamentet anser att större hänsyn bör tas till djurskyddet och att påföljderna bör skärpas i fall där bestämmelserna åsidosätts.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samla in uppgifter från medlemsstaterna och rapportera om vilka olika påföljdssystem och vilka påföljdsnivåer medlemsstaterna tillämpar på livsmedelsbedrägerier och om hur påföljdssystemen fungerar.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att även överväga andra metoder för att förebygga och avskräcka från livsmedelsbedrägeri, exempelvis genom ett europeiskt register där dömda bedrägliga livsmedelsföretag namnges.

68. Europaparlamentet vill se en utbyggnad av de nuvarande spårbarhetssystemen och en konsekvent tillämpning av den kontinuerliga spårbarhet som föreskrivs i EU:s grundförordning (EG) nr 178/2002 och som omfattar livsmedel, foder, livsmedelsproducerande djur och alla andra ämnen som är avsedda för eller kan antas ingå i ett livsmedel eller ett foder. Parlamentet begär att alla stadier i hela produktions-, bearbetnings-, försäljnings- och distributionskedjan över hela Europa ska vara fullständigt begripliga och öppna för insyn för kontrollanter, så att livsmedelsbedrägerier snabbt kan identifieras.

69. Europaparlamentet föreslår att undersökningslaboratorier och laboratoriepersonal ska vara skyldiga att till de behöriga tillsynsmyndigheterna rapportera alla resultat av livsmedels- och foderundersökningar som tyder på bedrägerier eller som är av betydelse för bedrägeribekämpning.

o

o o

70. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0012

Effektiva yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa**Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om effektiva yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa (2013/2112(INI))**

(2016/C 482/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt ingressen och artiklarna 3 och 6,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 6, 9, 145, 151, 152, 153, 154, 156, 159 och 168,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 3, 27, 31, 32 och 33,
- med beaktande av den europeiska sociala stadgan av den 3 maj 1996, särskilt del I och artikel 3 i del II,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) grundläggande arbetsnormer och dess konventioner och rekommendationer om arbetsmarknadsförvaltning och yrkesinspektion (konventionerna nr 81 och 129), som är internationella referenser som garanterar att bestämmelserna om arbetsförhållanden och skydd av arbetstagarna tillämpas,
- med beaktande av ILO:s konvention nr 143 om migrerande arbetstagare (1975) och ILO:s tilläggsbestämmelser om migrerande arbetstagare, med föreskrifter om antagande av alla lämpliga åtgärder som krävs för att förhindra olaglig invandring där syftet är att hitta ett arbete och olaglig anställning av invandrare, samt med beaktande av bestämmelserna om administrativa, civilrättsliga och straffrättsliga påföljder för olaglig anställning av invandrare,
- med beaktande av ILO:s agenda om anständigt arbete,
- med beaktande av ILO:s konventioner och rekommendationer avseende hälsa och säkerhet på arbetsplatsen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1338/2008 av den 16 december 2008 om gemenskapsstatistik om folkhälsa och hälsa och säkerhet i arbetet ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (ramdirektiv) ⁽²⁾ och dess särdirektiv,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ⁽³⁾,
- med beaktande av resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet av den 22 april 1999 om en uppförandekodex för ett förbättrat samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter i kampen mot gränsöverskridande bedrägerier när det gäller socialförsäkringsförmåner och sociala avgifter och odeklarerat arbete samt gränsöverskridande uthyrning av arbetskraft ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 1999/85/EG av den 22 oktober 1999 om ändring av direktiv 77/388/EEG beträffande möjlighet att på försök tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på arbetsintensiva tjänster ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 70.

⁽²⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 299, 18.11.2003, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT C 125, 6.5.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 277, 28.10.1999, s. 34.

Tisdagen den 14 januari 2014

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 oktober 2007 *Kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete* (COM(2007)0628),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 oktober 2007 om resultaten av det offentliga samrådet om kommissionens grönbok *En modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar* (COM(2007)0627),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020) och dess överordnade mål som är att höja sysselsättningsnivån i EU till 75 procent före årtiondets slut,
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2011 om översynen efter halva tiden av den europeiska strategin 2007–2012 för hälsa och säkerhet på arbetet ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juli 2007 om en modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 oktober 2006 om tillämpningen av direktiv 96/71/EG angående utstationering av arbetstagare ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 mars 2009 om underentreprenörernas sociala ansvar i produktionskedjan ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2013 om arbetsförhållanden och arbetsmiljöstandarder efter de fabriksbränder och den byggnadskollaps som nyligen inträffade i Bangladesh ⁽⁸⁾,
- med beaktande av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning (2008–2010) (COM(2007)0803),
- med beaktande av rådets rekommendation av den 22 december 1995 om harmonisering av åtgärder i kampen mot olaglig invandring och olagligt arbete ⁽⁹⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 27 september 1996 om kampen mot olaglig anställning av tredjelandsmedborgare ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av rapporten från Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor om kampen mot odeklarerat arbete i EU,
- med beaktande av den särskilda Eurobarometerundersökningen om odeklarerat arbete,
- med beaktande av studien *ICENUW – Implementing Cooperation in a European Network against undeclared work* från 2010,

⁽¹⁾ EUT L 168, 30.6.2009, s. 24.

⁽²⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 102.

⁽³⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁵⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 401.

⁽⁶⁾ EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 452.

⁽⁷⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 176.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0230.

⁽⁹⁾ EGT C 5, 10.1.1996, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT C 304, 14.10.1996, s. 1.

Tisdagen den 14 januari 2014

- med beaktande av studien *CIBELES: Convergence of Inspectorates building a European Level Enforcement System*,
- med beaktande av studien *Indirect measurement methods for undeclared work in the EU* från 2010,
- med beaktande av studien från Regioplan 2010 *Feasibility of establishing a European platform for cooperation between labour inspectorates and other relevant monitoring and enforcement bodies with the aim of preventing and fighting undeclared work*,
- med beaktande av domstolens dom av den 19 december 2012 i mål C-577/10, kommissionen mot Konungariket Belgien,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0458/2013), och av följande skäl:
  - A. Yrkesinspektioner är viktiga för skyddet av arbetstagarnas rättigheter, för att säkerställa hälso- och säkerhet på arbetsplatsen och få bukt med osäkra arbetsmiljöer, förhindra brott mot anställningsskyddet och främja en rättvis och socialt ansvarsfull ekonomisk tillväxt eftersom den bidrar till att garantera att löner och socialförsäkringsavgifter faktiskt betalas, så att både skatteintäkter och socialförsäkringssystemens intäkter ökar, och säkerställer att arbetstagare täcks av försäkring vid sjukdom och olycksfall i arbetet, och av pensionssystem.
  - B. Medlemsstaterna har många olika modeller för att genomföra olika specifika arbetsplatsinspektioner.
  - C. Det finns ett växande behov av yrkesinspektioner när det gäller utstationering av arbetstagare runtom i Europa.
  - D. Yrkesinspektioner spelar en central roll som garant för att rättigheter värnas i praktiken genom att de ser till att lagar respekteras, att aktörerna känner till sina rättigheter och skyldigheter och att såväl olyckor som missförhållanden förebyggs.
  - E. Det behövs utökade yrkesinspektioner på små och medelstora företag och på små byggarbetsplatser.
  - F. De multinationella företagens ansvar för arbetsförhållandena, försörjningen och hälsan för de arbetstagare som tillverkar varor och tillhandahåller tjänster upphör inte vid butiksdörren eller fabriksgrinden och kan inte heller säkerställas enbart genom avtal om företagets sociala ansvar.
  - G. Att lägga ut arbete på entreprenad och bemanningsföretag involverar ofta mindre kvalificerad arbetskraft och innebär lösare anställningsförhållanden, vilket gör det svårare att fastställa vem som bär ansvaret för bestämmelserna om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
  - H. Odeklarerat arbete är till skada både för medlemsstaternas ekonomier och för den europeiska sociala modellens ekonomiska bärkraft. Det urholkar finansieringen och tillhandahållandet av sociala förmåner och offentliga tjänster samtidigt som det innebär att de berörda hamnar i en osäker och utsatt situation samt drabbas av fattigdom både som arbetstagare och pensionärer.
  - I. Yrkesinspektörerna fyller en viktig funktion när det gäller att skydda arbetstagarnas rättigheter, förhindra missförhållanden och främja ekonomisk och social utveckling.
  - J. En konsekvens av den ekonomiska krisen har varit ökad arbetsbelastning och ytterligare press på de anställda, vilket framför allt har fått konsekvenser för arbetstiderna. Insatserna för att övervaka arbetsförhållandena måste därför intensifieras.
  - K. De nya formerna av anställningsförhållanden blir allt svårare att reglera med det befintliga regelverket, och fortsätter att öka.

Tisdagen den 14 januari 2014

- L. Olagligt anställd arbetskraft drabbas av negativa sekundära konsekvenser, såsom bristande tillgång till information, företagshälsovård och utbildning samt en psykisk press av rädsla att råka ut för en olycka eller att åka fast, vilket i sin tur påverkar företagets och hela ekonomins produktivitet. De långsiktiga konsekvenserna är bland annat utebliven rätt till ålderspension eller en mycket låg pension, vilket ökar risken för fattigdom.
- M. Odeklarerat arbete snedvrider konkurrensen på den inre marknaden eftersom vissa företag kan konkurrera på orättvisa villkor.
- N. Det finns ett tydligt samband mellan att befästa en verklig gemensam marknad och att avlägsna all form av social dumpning.
- O. För närvarande står det odeklarerade arbetet för 18,8 procent av BNP i EU-27, och i somliga stater för över 30 procent.
- P. Det odeklarerade arbetet fortsätter att öka i flera medlemsstater, delvis till följd av krisen.
- Q. Åtgärder för larm om missförhållanden krävs för att underlätta upptäckt av missförhållanden och se till att den person som slår larm skyddas. EU och medlemsstaterna har en skyldighet att erbjuda dessa personer fullt skydd.
- R. Varje år dör 168 000 européer till följd av arbetsrelaterade olyckor eller sjukdomar, och 7 miljoner skadas i arbetsolyckor ⁽¹⁾;
- S. Riskförebyggande är nödvändigt för att minska de arbetsrelaterade olyckorna och sjukdomarna. Företagshälsovård och säkerhetssystem på arbetsplatsen har en positiv inverkan på såväl nationell som europeisk nivå samt för företagen.
- T. Inspektionssystemen saknar i olika grad den personal och de ekonomiska resurser som krävs för att kunna genomföra effektiva yrkesinspektioner. Detta leder till en bristfällig strategisk planering av personalresurser hos yrkesinspektionsmyndigheterna i EU, och i många länder sker det dessutom kraftiga personalminskningar, samtidigt som yrkesinspektörernas arbete blir allt mer komplext.
- U. Fragmenteringen av arbetsmarknaden i kombination med den okontrollerade och oreglerade utbredningen av vissa sysselsättningsformer i ett antal medlemsstater drar ner lönerna till mycket låga nivåer och skapar därmed en situation som riskerar att ytterligare förvärra problemet med odeklarerat arbete.
- V. De sektorer där odeklarerat arbete är vanligast har en hög arbetsintensitet, såsom bygg- och säkerhetssektorn och sektorerna för städ- och hushållstjänster samt för boende- och omsorgstjänster, som ofta kännetecknas av osäkra arbets- och löneförhållanden.
- W. Det finns ett nära samband mellan olaglig invandring och odeklarerat arbete, eftersom de människor som lever illegalt i Europa inte kan få någon vanlig anställning och därmed inte kan omfattas av något skyddssystem.
- X. Arbetstagare som utför odeklarerat arbete saknar social-, sjuk- eller olycksfallsförsäkring och löper därmed högre risk att drabbas av personlig ekonomisk förlust.
- Y. Yrkesinspektionerna av gränsöverskridande tjänster och anställningsförhållanden avser en gränsöverskridande situation. Tillgången till uppgifter över gränserna är bristfällig.
- Z. Många arbetstagare som utför ett odeklarerat arbete väljer inte frivilligt detta arbete, utan tvingas ofta till det.

⁽¹⁾ EU-OSHA.

Tisdagen den 14 januari 2014

I. Inspektioner på nationell nivå

Principer för effektiva yrkesinspektioner

1. Europaparlamentet framhåller att yrkesinspektioner visserligen är en allmännyttig tjänst som endast bör utföras av oberoende offentliga myndigheter, men att detta inte bör utesluta yrkesinspektioner som bistås av företrädare för arbetsmarknadens parter. Parlamentet anser att tjänsterna för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen måste vara oberoende gentemot arbetsgivaren, och att enbart oberoende hälso- och sjukvårdspersonal ska få övervaka, utfärda varningar och ge hälsoråd när det gäller arbetsmiljön. Parlamentet beklagar att det i vissa medlemsstater fortfarande är arbetsgivarorganisationer som ansvarar för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Parlamentet betonar att inspektioner och kontroller av arbetsmiljön måste skötas av oberoende inspektörer som är utbildade inom hälsa och säkerhet.
2. Europaparlamentet betonar vikten av att utarbeta nationella åtgärdsplaner för att förstärka mekanismerna för yrkesinspektioner och för att finansiera dessa via de europeiska strukturfonderna med tanke på det mervärde som effektiva yrkesinspektioner ger för en starkt social sammanhållning och mer rättvisa förhållanden på arbetsplatsen generellt sett.
3. Europaparlamentet påminner om att yrkesinspektionerna har mycket stor betydelse för förebyggandet och övervakningen, och att de även bidrar till att förbättra informationen och kompetensen inom företaget. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka personalstyrkan vid sina yrkesinspektioner, att uppnå målet med en inspektör per 10 000 arbetstagare i enlighet med ILO:s rekommendationer, och att skärpa sanktionerna för företag som inte respekterar sina skyldigheter när det gäller grundläggande rättigheter (löner, arbetstider, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen). Parlamentet anser att dessa sanktioner bör vara effektiva, avskräckande och proportionerliga.
4. Europaparlamentet påpekar att alla kategorier arbetstagare, vare sig de är anställda eller egenföretagare och oavsett rättslig ställning, anställningsförhållande eller ursprung, måste omfattas av de nationella inspektionsmyndigheternas behörighet och åtnjuta samma skydd. Parlamentet betonar att försök att begränsa yrkesinspektionernas behörighet kan påverka arbetstagarnas hälsa, säkerhet och rättigheter negativt.
5. Europaparlamentet betonar behovet av att utöka rollen för de nationella yrkesinspektionerna, tillhandahålla utbildning för de högre tjänstemännen och samordna deras uppgifter så att de på ett tillfredsställande sätt kan bemöta de ökade inspektionskraven.
6. Europaparlamentet anser att effektiva yrkesinspektioner förutsätter att berörda myndigheter har tillräckliga ekonomiska och personella resurser. Parlamentet uttrycker sin oro över att medlemsstaternas inspektionsmyndigheter är underbemannade och att vidareutbildning om framför allt europeiska angelägenheter saknas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka sina yrkesinspektionssystem, då detta bör vara en central del av de nationella planerna för att hantera den ekonomiska krisen. Parlamentet påminner om att yrkesinspektioner spelar en central roll eftersom de kontrollerar att befintlig lagstiftning tillämpas fullt ut och garanterar att särskilt utsatta arbetstagare är försäkrade och skyddade.
7. Europaparlamentet påminner om behovet av en enhetlig utbildning för yrkesinspektörer och berörda tjänstemän i syfte att skärpa efterlevnaden av EU:s arbetsrätt.
8. Europaparlamentet understryker att de ekonomiska reformer som pågår i vissa medlemsstater inte under några omständigheter får minska de personella resurserna, finansieringen samt den materiella och tekniska infrastrukturen vad gäller yrkesinspektionerna.
9. Europaparlamentet påpekar att rättsliga skyldigheter och arbetstagarnas krav verkar vara de två huvudorsakerna till att arbetsgivarna vidtar förebyggande åtgärder ⁽¹⁾.
10. Europaparlamentet är övertygat om att det utan riskbedömning är omöjligt att på korrekt sätt skydda arbetstagarna. Parlamentet anser att det är viktigt att hjälpa de små och medelstora företagen med att inrätta riskförebyggande strategier. Parlamentet betonar de positiva effekterna av enkla, kostnadsfria och målinriktade initiativ, såsom *Online interactive Risk Assessment*, som utvecklats av Europeiska arbetsmiljöbyrå (EU-Osha).

⁽¹⁾ EU-Osha, Esener-survey, 2009.

Tisdagen den 14 januari 2014

11. Europaparlamentet påminner om att alla medlemsstater undertecknat och ratificerat ILO:s konvention nr 81 om yrkesinspektion och uppmanar därför medlemsstaterna att se till att konventionens principer följs.
12. Europaparlamentet framhåller att yrkesinspektioner också är effektiva om de genomförs oanmält, vid upprepade tillfällen samt slumpmässigt. Parlamentet påpekar att effektiva sanktioner måste vara utformade så att arbetsgivarna inte har något att vinna på att kringgå befintliga löneavtal eller lagar och förordningar.
13. Europaparlamentet påpekar att resultaten av yrkesinspektionerna måste åtföljas av tydliga tidsfrister för åtgärder så att missförhållanden snabbt kan förhindras och offren på ett tidigt stadium kan få skydd.
14. Europaparlamentet påpekar att yrkesinspektionerna i medlemsstaterna måste ha rätt att utföra inspektioner på plats, använda sig av intelligenta inspektionsverktyg och samarbeta med alla berörda myndigheter, och måste ha ett lämpligt behörighetsområde samt arbeta självständigt.
15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skydda de berörda arbetstagarna och de personer som slagit larm, om det vid yrkesinspektioner upptäcks missförhållanden, eller om personer slår larm om missförhållanden till yrkesinspektörer, och att låta dem kostnadsfritt kunna utöva sina rättigheter. Parlamentet påpekar att åtgärder, såsom en direkt rätt att väcka talan eller att väcka grupptalan, på ett effektivt sätt erbjuder skydd åt de berörda arbetstagarna och personer som slagit larm om missförhållanden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta åtgärder som skyddar personer som slagit larm om missförhållanden samt deras familjer för att underlätta upptäckt av missförhållanden. Parlamentet betonar att det är viktigt att olagliga migrerande arbetstagare skyddas och att detta bör vara en viktig fråga. Parlamentet erinrar i detta avseende medlemsstaterna om ILO-konvention nr 143 om migrerande arbetstagare (tilläggsbestämmelser) från 1975.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomdriva lagar med sanktioner som står i proportion till hur allvarligt brottet är och att på ett avskräckande sätt ålägga sanktioner för brott mot bestämmelserna om arbetsförhållanden. Parlamentet betonar att forskning tydligt har visat att det mest verkningsfulla sättet att förbättra arbetsförhållanden är genom kraftfulla och väl samordnade förebyggande åtgärder och inspektioner i ett tidigt skede, vilket bland annat kan ske genom information och rådgivning till arbetsgivare, eller genom att retroaktivt registrera odeklarerade arbetstagare.
17. Europaparlamentet påpekar att ett elektroniskt nätverk med alla berörda socialförsäkringsmyndigheter, till exempel belgiska *Crossroads Bank for Social Security* ⁽¹⁾, som underlättar datautbytet mellan alla berörda myndigheter, är till nytta för att nationella yrkesinspektioner snabbt ska komma åt de uppgifter de behöver för inspektionerna.
18. Europaparlamentet framhåller att yrkesinspektioner möter vissa svårigheter när det gäller inspektioner som berör migrerande arbetstagare och utstationerade arbetstagare från EU och tredjeländer. Parlamentet betonar att för att yrkesinspektioner ska kunna vara effektiva är det viktigt att yrkesinspektionerna har tillräcklig kunskap om situationer där risken för att bestämmelserna inte efterlevs är stor. Parlamentet påpekar att yrkesinspektionernas uppgift kan underlättas betydligt om det finns nationella elektroniska system där arbetsgivarna är skyldiga att på förhand registrera utländska arbetstagare.
19. Europaparlamentet påpekar att arbetsmarknadens parter har en viktig funktion att fylla i enlighet med nationell lagstiftning och praxis för att se till att gällande regler följs. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att garantera att arbetsmarknadens parter involveras i utarbetandet och utformningen av de nationella planerna för yrkesinspektioner och i själva yrkesinspektionerna.
20. Europaparlamentet uppmuntrar inrättandet av ytterligare sektorsvisa inspektionsmyndigheter med trepartssamverkan mellan stat, arbetstagare och arbetsgivare, och i form av ett pilotprojekt, och vill att dessa ska inrättas i de medlemsstater som uppvisar störst andel odeklarerat arbete.
21. Europaparlamentet konstaterar att färre yrkesinspektioner utförs på landsbygden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att landsbygdsregionerna omfattas på lämpligt sätt.
22. Europaparlamentet påpekar att det är vanligt att arbetsförhållandena för visstidsanställda är mindre tillfredsställande än för fast anställda. Parlamentet påpekar därför att en effektiv kontroll av arbetsförhållandena för uthyrd arbetskraft kräver utökade rättigheter för yrkesinspektörer att inspektera bemanningsföretag, och att inspektionerna också måste omfatta efterlevnaden av bestämmelserna om löneavtal och arbetsförhållanden samt om minimilöner om så föreskrivs i

⁽¹⁾ <http://www.ksz.fgov.be/en/international/page/content/websites/international/aboutcbss.html>

Tisdagen den 14 januari 2014

medlemsstatens lagstiftning eller nationella kollektivavtal. Parlamentet insisterar på att man ska lägga lika stor vikt vid förebyggande av hälso- och säkerhetsproblem i den privata sektorn som i den offentliga sektorn och erinrar om att principen om icke-diskriminering är bindande. Arbetstagare med tillfälliga kontrakt måste kunna få information om sina rättigheter, inklusive lönenivå, via en informationspunkt på nätet eller en webbplats.

23. Europaparlamentet ser med oro på situationen för säsonsarbetare inom jordbruket, vilka oftast kommer från tredjeländer. Parlamentet anser att yrkesinspektionerna inom denna sektor ska stärkas och påminner om att sysselsättningen i denna sektor ofta präglas av en blandning av deklarerat och odeklarerat arbete.

24. Europaparlamentet erinrar om att samtidigt som odeklarerat arbete är särskilt vanligt bland arbetstagare som utför hushållsarbete och att dessa har färre rättigheter än andra arbetstagare, har de nationella yrkesinspektionerna i många fall inte någon behörighet på detta område. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera ILO:s konvention nr 189 och i enlighet med denna konvention utforma och genomföra åtgärder för yrkesinspektion, efterlevnad och påföljder med vederbörlig hänsyn till hushållsarbetets särskilda förutsättningar, och i enlighet med nationella lagar och förordningar. Parlamentet betonar att i överensstämmelse med nationella lagar och förordningar bör sådana åtgärder specificera villkoren för när tillträde till privatbostäder kan ges, med vederbörlig respekt för privatlivet.

25. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid den särskilda situation som hemarbetande och distansarbetare befinner sig i, eftersom de i hemmet eller utanför den vanliga arbetsplatsen också kan bli föremål för brott mot arbetsrätten då arbetsgivare inte fullgör sina rättsliga skyldigheter gentemot dessa arbetare.

26. Europaparlamentet understryker att särskild vikt bör läggas vid transportsektorn, som på grund av sin rörlighet kan medföra ytterligare svårigheter för yrkesinspektionerna. Parlamentet kräver att yrkesinspektionerna förses med lämplig utrustning så att de kan genomföra effektiva inspektioner av denna sektor.

27. Europaparlamentet beklagar att det stora antalet falska egenföretagare har blivit ett problem, framför allt inom bygg- och köttindustrin, även i fråga om arrangemangen kring utstationering av arbetstagare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa lämpliga inspektionsåtgärder mot falskt egenföretagande, till exempel genom att fastställa kriterier för anställning, så att yrkesinspektörerna ska kunna skilja på falskt och lagligt egenföretagande. För att förhindra falskt egenföretagande bör åtgärder vidtas så att medlemsstaterna kan införa mer långtgående krav eller kontrollåtgärder.

Odeklarerat arbete

28. Europaparlamentet uppmanar de nationella yrkesinspektionerna och andra berörda myndigheter att utarbeta en handlingsplan mot odeklarerat arbete, där alla former av missförhållanden som rör anställning och egenföretagande ska ingå. Parlamentet understryker att odeklarerat arbete, om man inte tar itu med det ordentligt, hotar EU:s möjligheter att nå sina sysselsättningsmål om fler och bättre arbeten och ökad tillväxt.

29. Europaparlamentet uttrycker stark oro för den extrema utsatthet som olagliga migrerande arbetstagare eller migrerande arbetstagare utan tillstånd får erfa, eftersom de riskerar att utnyttjas för odeklarerat arbete med låg status, låg lön och långa arbetstider i en otrygg arbetsmiljö. Parlamentet understryker att samarbete mellan yrkesinspektörer och immigrationsmyndigheter bör begränsas till att identifiera arbetsgivare som utnyttjar dessa arbetstagare och inte bör föranleda några sanktioner mot, eller utvisning av, de berörda migrerande arbetstagarna, eftersom det faktiskt skulle motverka åtgärderna mot odeklarerat arbete.

30. Europaparlamentet anser att om de nationella yrkesinspektionerna ansvarar för att hantera migrerande eller utstationerade arbetstagare bör kurser för yrkesinspektörer innehålla särskilda block om sådana frågor liksom om mycket närliggande frågor såsom odeklarerat arbete och människohandel, och även vid behov innehålla språkundervisning.

31. Europaparlamentet anser att sanktioner endast är effektiva om arbetsgivaren inte har något att vinna på att anställa olagliga arbetstagare eftersom de då skulle riskera att förlora betydligt mer än vad arbetskostnaderna för en registrerad arbetstagare skulle uppgå till.

Tisdagen den 14 januari 2014

32. Europaparlamentet konstaterar att trenden alltmer går i riktning mot falskt egenföretagande, utkontraktering och bemanningsföretag, vilket kan leda till fler otrygga arbeten och ytterligare försämringar av den redan låga skyddsnivån för de odeklarerade arbetstagarna. Parlamentet anser att system där huvudentreprenören bär ansvaret kan användas för att öka efterlevnaden av arbetsnormer i hela produktionsprocessen, och att man bör överväga att införa sådana system i samtliga medlemsstater, samtidigt som man erkänner att yrkesinspektörernas kontroller är fortsatt nödvändiga.

Anställningsskydd – hälsa och säkerhet på arbetsplatsen

33. Europaparlamentet uppmärksammar problemet med att genomföra arbetsmiljölagstiftning i de fall då arbetstagare utför odeklarerat arbete. Parlamentet understryker att hälsa och säkerhet på arbetsplatsen är en rättighet för alla anställda och egenföretagare och att denna rättighet måste garanteras genom bättre tillämpning av gällande bestämmelser. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna undersöker möjligheten att erbjuda en kostnadsfri konfidentiell läkarundersökning årligen eller en gång per avtalsperiod för samtliga arbetstagare för att garantera dem ett minimiskydd.

34. Europaparlamentet förordar skärpta påföljder för företag som inte gör rätt för sig i fråga om arbetstagarnas grundläggande rättigheter och anser att de här påföljderna måste vara så avskräckande och avvärande att arbetstagare och arbetsgivare inte har något att vinna på att kringgå gällande bestämmelser om anställnings- och hälsoskydd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga en anpassning av bötesnivån i sina sanktionssystem så att den står i proportion till den skada som lidits och att se till att böterna överstiger vinsten av att kringgå bestämmelserna.

35. Europaparlamentet påminner om att Europa 2020-strategin lyfter fram vikten av fler kvinnor på arbetsmarknaden och menar att arbetsplatsinspektörer bör ha kunskaper om både kvinnors och mäns arbetsförhållanden.

36. Europaparlamentet yrkar på att dessa påföljder också ska gälla för företag som svartlistar arbetstagare på grund av deras fackförenings-, hälso- eller skyddsombudsverksamhet.

37. Europaparlamentet efterlyser stöd från de nationella yrkesinspektionerna för att genomdriva ett effektivt arbetarskydd på företagsnivå, framför allt inom små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att inspektionerna i större utsträckning inriktas på att ta fram konkreta och genomförbara lösningar för att åtgärda bristerna i fråga om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

38. Europaparlamentet stöder det arbete som gjorts av Yrkesinspektörskommittén (SLIC) för att föra nationella kulturer närmare varandra och efterfrågar en förstärkning av dess resurser och kompetenser. Parlamentet uppmanar SLIC att utöka sitt samarbete med den rådgivande kommittén i Luxemburg. Parlamentet anser att kommissionens rådgivande kommitté för arbetsmiljöfrågor bör hållas regelbundet underrättad om utvecklingen i medlemsstaterna gällande yrkesinspektioner samt hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

39. Europaparlamentet anser att dessa arbetsmiljöaspekter även bör ingå i den framtida arbetsmiljöstrategin på EU-nivå. Parlamentet uppmanar yrkesinspektioner att intensifiera väl riktade åtgärder för förebyggande och utbildning som ökar medvetenheten om regler och förfaranden för arbetsmiljön bland medborgarna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda genomförandet av Reach, särskilt när det gäller substitution av de mest oroande kemikalierna, och anser att man bör ta hänsyn till arbetssjukdomar i prioriteringen av sådana ämnen.

II. Politiska rekommendationer på EU-nivå

Snabbare och effektivare gränsöverskridande informationsutbyte

40. Europaparlamentet anser att det är viktigt med ett bra samarbete mellan de nationella myndigheterna och arbetsmarknadens parter för att man ska få ett slut på den sociala dumpningen och trygga en rättvis konkurrens på den inre marknaden. Parlamentet välkomnar att kommissionen tagit initiativ till en europeisk plattform för yrkesinspektörer inom Eurofound. Parlamentet uppmanar kommissionen att i detta hänseende inrätta en europeisk plattform för yrkesinspektörer för odeklarerat arbete, med uppgift, utöver byråns andra uppgifter, att organisera arbetet i plattformen och underlätta utbytet av erfarenheter och god praxis, att tillhandahålla aktuell, objektiv, tillförlitlig och jämförbar information, att stärka det gränsöverskridande samarbetet och att kartlägga och registrera brevlådeföretag och liknande verksamheter.

Tisdagen den 14 januari 2014

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samarbete med arbetsmarknadens parter och berörda nationella myndigheter och utan att det påverkar subsidiaritetsprincipen, avsätta tillräckliga mänskliga resurser för gränsöverskridande fall av brott mot arbetarskyddet och av odeklarerat arbete – med uppgift att bland annat identifiera brevlådeföretag och övervaka tjänsteleverantörer med gränsöverskridande verksamhet, och att utveckla EU-omfattande utbildningsprogram för inspektörer, för att kunna möta utmaningar såsom falskt egenföretagande och utstationering, identifiera nya sätt att kringgå gällande bestämmelser och organisera gränsöverskridande kontroller. Parlamentet rekommenderar dessutom att de nationella yrkesinspektionerna ibland gör gemensamma gränsöverskridande inspektioner, särskilt i gränsområden.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka fördelarna med att införa och, om lämpligt, tillgängliggöra ett förfalskningssäkert europeiskt socialförsäkringskort eller annat EU-omfattande elektroniskt dokument, som kan lagra alla uppgifter som behövs för kontroll av ett arbetsförhållande, såsom uppgifter om personens socialförsäkringsstatus och arbetstider, och som skulle omfattas av strikta bestämmelser för uppgiftsskydd, särskilt i den mån integritetskänsliga personuppgifter behandlas. Parlamentet betonar med anledning av detta vikten av att noggrant analysera konsekvenserna för integritetsskyddet före och under utvecklingen av ett sådant kort.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra ett pilotprojekt för en europeisk mekanism för tidig varning som skulle larma om brott mot arbetarskyddet och om fall av odeklarerat arbete, till främjande av ett snabbt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och med stöd av en svart lista, så att brott mot anställningsskyddet bättre kan förhindras på ett tidigt stadium. Parlamentet påpekar att denna mekanism för tidig varning kan baseras på det nuvarande europeiska systemet för snabbt informationsutbyte i frågor som rör konsumentskyddet (Rapex). Parlamentet understryker att det är nödvändigt att noggrant dokumentera dessa brott genom att systematiskt registrera inspektionsresultaten så att målinriktade åtgärder kan vidtas mot missförhållanden.

44. Europaparlamentet anser att utökat samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna för att motverka odeklarerat arbete kan ge ett viktigt europeiskt mervärde. Parlamentet understryker att det skulle underbygga europeiska lagstiftningsinitiativ om odeklarerat arbete på ett meningsfullt sätt, främja utbytet av bästa praxis och förbättra samordningen mellan olika länders yrkesinspektioner.

45. Europaparlamentet påpekar att i vissa gränsöverskridande situationer har de nationella inspektionsmyndigheternas rätt att inspektera utländska företag starkt begränsats, och att detta har hotat både arbetstagar skyddet och en marknad med lika villkor. Parlamentet kräver att uppgifter om utstationeringar, såsom utstationeringsintygen A1, inte ska vara retroaktiva, och att de ska införas i ett elektroniskt EU-omfattande register och komplettera befintliga nationella register samt finnas tillgängliga för myndigheter i hela EU för att på nationell nivå underlätta kontrollen av arbetsförhållanden för utstationerade arbetstagare på flera språk. För detta krävs ett effektivare, gränsöverskridande utbyte av information mellan de olika behöriga myndigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att yrkesinspektioner till fullo kan utnyttja sin rätt att utföra icke-diskriminerande oberoende inspektioner i gränsöverskridande fall oavsett var företaget har sin etableringsort.

46. Europaparlamentet erinrar om att man inom ramen för genomförandedirektivet om utstationering av arbetstagare inte får låta längden på dokument hindra att dokument översätts, om översättning efterfrågas vid en inspektion.

Nya lagstiftningsinitiativ på EU-nivå

47. Europaparlamentet framhåller att de nuvarande direktiven om socialförsäkrings- och sysselsättningsfrågor inte i tillräcklig grad framhåller betydelsen av ett bättre genomförande och av yrkesinspektionernas roll. Parlamentet anser att de nuvarande direktiven måste granskas grundligt och vid behov ses över, och att frågan om efterlevnad måste behandlas på ett bättre sätt i EU:s arbetsrätt. Parlamentet välkomnar därför att kommissionen i direktiven om vissa arbetstagar grupper har föreslagit minimistandarder för inspektion. Parlamentet betonar att man i samband med socialförsäkrings- och sysselsättningsfrågor måste ta hänsyn till yrkesinspektionernas och arbetsmarknadsparternas roll på ett sådant sätt att ett verkligt skydd skapas.

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att med hjälp av ett system med kostnadsfri social märkning som erkänns på nationell och europeisk nivå, arbeta för att företagen frivilligt ska införa arbetsnormer av god kvalitet.

Tisdagen den 14 januari 2014

49. Europaparlamentet påpekar att det i vissa medlemsstater finns barn som arbetar redan före fjorton års ålder. Parlamentet anser att yrkesinspektörernas roll och kampanjerna mot barnarbete måste stärkas. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa särskilda EU-omfattande kontroll- och övervakningskampanjer som fokuserar på unga personers arbetsförhållanden, särskilt unga migranternas villkor.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla arbetstagare får tillgång till processuella rättigheter och rättigheter att vidta verkställighetsåtgärder, bland annat de som anges i förslaget till direktiv om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare.

51. Europaparlamentet anser att vad gäller mobila arbetstagare bör de nationella yrkesinspektionerna och, vid behov, arbetstagarorganisationerna kunna utföra inspektion närhelst de anser att det behövs. Varje medlemsstat ansvarar för att kontroller och övervakningsmekanismer utförs på dess territorium och för att kontrollera och se till att föreskrifterna och bestämmelserna i relevanta direktiv följs.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma och förse medlemsstaterna med riktlinjer för bästa praxis och att underlätta samarbete och informationsutbyte dem emellan så att de kan granska och kontrollera bemanningsföretagens verksamhet mer effektivt. Parlamentet betonar att medlemsstaterna bör öka sina övergripande inspektioner av bemanningsföretagen och bör överväga att vidta åtgärder som innebär att dessa företag kan omfattas av certifierings- och rapporteringskrav.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, utan att göra avkall på subsidiaritetsprincipen, lägga fram förslag om en grönbok som stöder yrkesinspektörernas roll och fastställer EU-standarder för yrkesinspektioner och enhetliga utbildningskrav på detta område, med hänsyn till skillnaderna mellan nationella arbetsmarknader.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hitta bättre sätt att hantera situationer med social dumpning i EU och att föreslå lämpliga verktyg i detta avseende.

o

o o

55. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0013

Ekonomiskt deltagande i företagets avkastning från de anställdas sida**Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om ekonomiskt deltagande i företagets avkastning från de anställdas sida (2013/2127(INI))**

(2016/C 482/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och särskilt artikel 3.3,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 december 2012 *Handlingsplan: Europeisk bolagsrätt och företagsstyrning – ett modernt regelverk för mer engagerade aktieägare och hållbara företag* (COM(2012)0740),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 juli 2002 om en ram för främjande av arbetstagarnas ekonomiska delaktighet (COM(2002)0364) och parlamentets resolution av den 5 juni 2003 om detta ⁽¹⁾,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 21 oktober 2010 om arbetstagarnas ekonomiska delaktighet inom EU ⁽²⁾,
- med beaktande av den undersökning som utfördes på uppdrag av Europaparlamentets utskott för sysselsättning och sociala frågor om ekonomiskt deltagande i företagets avkastning från de anställdas sida ⁽³⁾, och som offentliggjordes i september 2012,
- med beaktande av Pepper IV-rapporten *Benchmarking of Employee Participation in Profits and Enterprise Results in the Member and Candidate Countries of the European Union*, som offentliggjordes av fria universitetet i Berlin i oktober 2009,
- med beaktande av Pepper III-rapporten *Promotion of employee participation in profits and enterprise results in the New Member and Candidate Countries of the European Union*, som offentliggjordes av fria universitetet i Berlin i juni 2006,
- med beaktande av Pepper II-rapporten av den 8 januari 1997 om främjande inom medlemsstaterna av arbetstagares möjligheter att ta del av företagsvinster och resultat (inklusive andelsägande genom aktieförvärv) (COM(1996)0697,
- med beaktande av PEPPER I-rapporten *Promotion of employee participation in profits and enterprise results*, som offentliggjordes av kommissionen och Europeiska universitetsinstitutet i mars 1991,
- med beaktande av kommissionens pilotprojekt *Främjande av personalägande och arbetstagar delaktighet* ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rapporten av den 18 december 2003 från högnivågruppen av oberoende experter om gränsöverskridande hinder för arbetstagarnas ökade ekonomiska delaktighet i transnationella företag,

⁽¹⁾ EUT C 68 E, 18.3.2004, s. 429.⁽²⁾ EUT C 51, 17.2.2011, s. 1.⁽³⁾ IP/A/EMPL/ST/2011-02 – PE 475.098.⁽⁴⁾ MARKT/2013/019/F 2013/S 077-128533

Tisdagen den 14 januari 2014

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2012 *Inre marknadsakt II: Tillsammans för ny tillväxt* (COM(2012)0573),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 mars 2006 *Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram för tillväxt och sysselsättning: Företagsöverlåtelser – Kontinuitet genom en ny start* (COM(2006)0117),
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 om information till och samråd med anställda, planering och hantering av omstruktureringar ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0465/2013), och av följande skäl:
  - A. Program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet kan erbjuda direkta ekonomiska förmåner som går utöver överenskomna ersättningsstrukturer genom följande:
    - Deläggande – som ger arbetstagarna rätt att ta del av företagets framgångar samtidigt som de tar ansvar för de strategiska besluten och de risker som är förbundna med dessa.
    - Vinstdelning i form av antingen pengar, aktier eller förmåner, vilket kan belöna framgång och särskilda insatser, komplettera arbetstagarnas inkomst och öka deras köpkraft, med en eventuell direkt ekonomisk spridningseffekt på den lokala ekonomin.
  - B. Anställda ställs inför en dubbel risk då arbetsgivaren drabbas av en kris: å ena sidan risken att förlora sitt arbete och sin inkomst och å andra sidan risken att förlora kapital som investerats i företaget.
  - C. Det finns tre huvudsakliga modeller för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet att välja mellan: vinstdelning (kontantbaserad, uppskjuten eller i form av aktier), individuellt aktieäggande för de anställda (personalaktier eller aktieoptioner) och personalaktieoptionsprogram. Arbetstagarnas ekonomiska delaktighet kan utgöras av aktier eller kontanter.
  - D. Vilken modell för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet som är lämpligast beror ofta på företagets storlek och ställning, särskilt på om det är börsnoterat eller inte.
  - E. Arbetstagarnas ekonomiska delaktighet, särskilt i form av personalaktieoptionsprogram eller deläggande, kan fungera som stötdämpare som ger bonusar eller annan form av kompletterande betalning eller belöning som förvaltas i fonder av tredje parter. På så sätt kan företagens huvudägare sprida investeringsrisken och garantera att arbetstagarna har tillgång till besparingar i form av en aktieportfölj.
  - F. Arbetstagarnas ekonomiska delaktighet i sitt företag medför vissa eventuella risker för dem. Ekonomisk delaktighet får inte bli ett sätt att kringgå arbetslagstiftningen eller att minska de sociala och arbetsrelaterade rättigheter som uppnåtts, eller ett medel för att pressa fram ökad flexibilitet på arbetsmarknaden.
  - G. Om de anställda får förtur av ägarna att köpa upp och ta över företag med ekonomiska problem kan de försöka trygga de egna jobben. Förfarandet kan minska den osäkerhet som finns hos de anställda för de egna jobben då det finns en risk att andra företag köper upp företaget. Personaläggande kommer också åt problemen med företagsövertagande; eftersom företag ofta läggs ned eller säljs för eventuell sanering eller nedläggning när ett övertagande inte är möjligt. Detta förfarande kan vara till särskild hjälp för att säkerställa fortsatt lönsam affärsverksamhet för små och medelstora företag samt mikroföretag. Dessa fördelar kan endast garanteras i kombination med arbetstagarinflytande.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0005.

Tisdagen den 14 januari 2014

- H. Personalaktieoptionsprogram är ett exempel på en effektiv modell för att ge de anställda möjlighet att köpa upp företag när det gäller icke börsnoterade företag där en mellanhand används för att köpa aktierna på de anställdas vägnar. De anställda utsätts inte för ökad risk eftersom köpet finansieras genom vinstdelning, eller ett lån som återbetalas genom vinstdelning, vilket är ett komplement till de anställdas löner.
- I. Det spanska begreppet *sociudades laborales* är ett bästa praxis-exempel på en modell för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet i mikroföretag. Det gör att även arbetslösa kan välja att få ut sin arbetslöshetsersättning som en klumpsumma för att starta ett nytt företag eller rekaptalisera ett befintligt företag.
- J. Arbetstagarnas ekonomiska delaktighet minskar kortsiktighet och främjar hållbarhet och långsiktighet i företagsledningens strategiska beslut och kan öka arbetstagarnas vilja att göra långsiktiga åtaganden och söka innovativa lösningar i produktionsprocessen. Arbetstagarnas ekonomiska delaktighet kan medföra stabilitet, utveckling och tillväxt samtidigt som risken för överexpansion med förlorade arbetstillfällen som följd minskar. Dessa effekter kan öka med stabila och fungerande institutioner med arbetstagarinflytande.
- K. Program för ekonomisk delaktighet uppmuntrar till investeringar i personalutbildning, eftersom sannolikheten att få behålla kompetent personal på lång sikt ökar.
- L. Ekonomiskt deltagande i företagets avkastning från de anställdas sida och om lämpligt arbetstagarnas meddeltagande i beslutsfattande kan bidra till att arbetstillfredsställelsen och den allmänna prestationsnivån och motiveringen ökar. Det kan också uppmuntra de anställda att utveckla en känsla av ägarskap och en bättre förståelse för sitt företag, och till ökad ömsesidig respekt mellan arbetsgivare och arbetstagare.
- M. Genom att uppmuntra de anställda att utveckla en känsla av ägarskap och ansvar ökar deras känsla av tillhörighet och sannolikheten för att arbetsgivarna ska engagera sig i dem och förstå deras problem, perspektiv och idéer.
- N. Införandet av ekonomisk delaktighet för arbetstagarna kan bidra till att öka produktiviteten, förbättra resultaten, främja samstämmigheten mellan arbetstagarnas och aktieägarnas intressen samt attrahera och behålla viktig personal.
- O. Arbetstagarinflytande i företagsledningen genom rösträtt, närvarorätt eller andra former av inflytande kan förbättra ledningen och informationsflödet och hjälpa de anställda att bättre förstå en situation då deras företag står inför svårigheter samt göra det lättare för dem att tjäna på att det går bra för företaget.
- P. I modeller för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet som använder en mellanhand, kan denna ha rösträtt eller andra former av ledningsinflytande på arbetstagarnas vägnar vilket möjliggör kollektiv representation.
- Q. Program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet kan spela en viktig roll genom att arbetstagarna dessutom involveras i informationen kring, samråden om och beslutsfattande under en omorganisering.
- R. Arbetstagarnas ekonomiska delaktighet påverkas av nationella skatteregler och man bör inte utveckla en enhetlig modell enligt principen "en modell för alla" på EU-nivå. Det enskilda företaget och dess anställda måste fatta väl avvägda beslut om arbetstagarnas ekonomiska delaktighet, med hänsyn till ett större nationellt och branschspecifikt sammanhang. En uppsättning grundläggande riktlinjer skulle kunna skapa förtroende hos allmänheten och bidra till att målen för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet uppnås.
- S. Arbetstagarnas ekonomiska delaktighet behöver inte passa alla företag eller arbetstagare och därför bör införandet av sådana program föregås av noggranna överväganden.

Tisdagen den 14 januari 2014

Hinder för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet i EU

1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att beakta de gränsöverskridande hindren för både de företag som erbjuder program för anställda i flera medlemsstater och för de anställda, för vilka dubbelbeskattning kan utgöra ett åsidosättande av rätten till fri rörlighet.
2. Europaparlamentet pekar på skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller obligatoriska socialförsäkringsavgifter som dras från inkomsten för ekonomiskt deltagande.
3. Europaparlamentet betonar att det i vissa fall skulle kunna vara till gagn om man fick till stånd en successiv harmonisering av de nuvarande programmen för ekonomisk delaktighet och därmed förbunden nationell lagstiftning så att arbetsgivarna i framtiden kan erbjuda sådana program på samma eller på liknande sätt i alla medlemsstater där de har anställda.
4. Europaparlamentet insisterar på att bristen på information om de nuvarande programmen för ekonomisk delaktighet delvis skulle kunna åtgärdas av ökad jämförbar information om dessa på internationell nivå, vilket skulle kunna minska kostnaderna för både större företag och små och medelstora företag, så att de skulle kunna erbjuda program för arbetstagarnas delaktighet som passar deras särskilda behov.
5. Europaparlamentet pekar på avsaknaden av nationella lagstiftningsåtgärder som gynnar utvecklingen av program för arbetstagaras ekonomiska delaktighet. Parlamentet noterar i detta avseende olikheterna mellan EU-15-länderna ⁽¹⁾ och EU-13-länderna ⁽²⁾ i fråga om deras deltagande i program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet. Parlamentet ser att det finns en koppling mellan införandet av nationella lagstiftningsåtgärder för program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet och antalet anställda som deltar i sådana program ⁽³⁾.

Skattefrågor

6. Europaparlamentet betonar att det behövs mer transparens i de nationella systemen för personaläggande och särskilt i beräkningen av det effektiva skattetrycket i EU-28 för att förhindra dubbelbeskattning och diskriminering.
7. Europaparlamentet konstaterar att en ram för en europeisk modell för personaläggande inte bör vara överordnad nationella skatteregler.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla skatteincitament, i överensstämmelse med principer för bästa praxis, när dessa främjar system för personaläggande.
9. Europaparlamentet påpekar att välriktade skatteincitament kan öka de anställdas ekonomiska ägande i olika medlemsstater och till och med bidra till den ekonomiska tillväxten.
10. Europaparlamentet anser därför att kommissionen bör lägga fram riktlinjer för beskattning av arbetstagaras ekonomiska deltagande.

Rekommendationer

11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga lämpliga nationella åtgärder som uppmuntrar företag att frivilligt utveckla och erbjuda program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet som är öppna för alla anställda, utan diskriminering, med hänsyn till små och medelstora företags samt mikroföretags särskilda situation. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka utbyten av bästa praxis i detta avseende.
12. Europaparlamentet anser att arbetstagarnas ekonomiska deltagande även kan utgöra en form av bonus till den anställde genom aktieandelar eller särskilda obligationer, beroende på vilken finansieringsprodukt som används och vilken typ av bolag det rör sig om.
13. Europaparlamentet anser att varje åtgärd avseende de anställdas ekonomiska delaktighet i företagets intäkter måste vara långsiktigt hållbar och baseras på principerna om frivilligt deltagande, jämlikhet mellan arbetstagarna och skälighetsaktighet, särskilt för små och medelstora företag. Parlamentet betonar att även om EU erkänner nyttan med system för arbetstagaras ekonomiska deltagande faller detta område inte under unionens behörighet.

⁽¹⁾ Medlemsstater som gick med i EU före 1995.

⁽²⁾ Medlemsstater som gick med i EU före 1995.

⁽³⁾ Ekonomiskt deltagande i företagets avkastning från de anställdas sida" (PE 475.098), s. 36.

Tisdagen den 14 januari 2014

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, i enlighet med nationell lagstiftning och praxis, göra arbetsmarknadsparter, föreningar för personalägande och berörda aktörer mer delaktiga i dialogen mellan politiska beslutsfattare, arbetsgivare och arbetstagarrepresentanter på respektive nivå med respekt för arbetsmarknadsparternas självständighet i kollektivförhandlingar, så att exempel på bästa praxis kan beaktas vid utvecklingen av åtgärder som underlättar företagens genomförande av program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet.

15. Europaparlamentet ser fram emot resultaten av pilotprojektet, särskilt utvecklingen av ett virtuellt centrum för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet och Cetreps-projektets modell för beräkning av faktiska skattesatser. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge medlemsstaterna idéer om mekanismer för deltagandet, med utgångspunkt i detta pilotprojekt.

16. Europaparlamentet ser med intresse på ett eventuellt frivilligt gemensamt 29:e regelverk som är öppet för arbetstagare i hela EU, som skulle respektera medlemsstaters behörighetsområden inom skatte- och arbetslagstiftning, i form av

- a) en uppsättning enkla, lättbegripliga och grundläggande stödmodeller som utvecklats utifrån bästa praxis för varje företagstyp och varje företagsstorlek,
- b) en marknadsbaserad strategi där endast de företag som anser sig kunna dra nytta av det gemensamma regelverket skulle använda det,
- c) tillåtna skillnader mellan medlemsstaternas rättsliga kulturer genom att de nationella regelverken fortsätter att existera parallellt,
- d) ökad öppenhet och tillgång till information för att underlätta likvärdigt genomförande i olika medlemsstater,
- e) tillämplighet på nationell nivå och/eller EU-nivå vid behov och inte begränsat till gränsöverskridande företag, med beaktande av skattefrågor samt ekonomiska risker för arbetstagarna ⁽¹⁾,

17. Europaparlamentet anser att en konsekvensbedömning om ett 29:e system skulle vara till hjälp för att bedöma möjligheterna att skapa lika villkor och undvika att en internationalisering av företag hindras.

18. Europaparlamentet påpekar att personalägande främjar en välbehövlig social sammanhållning och ger ett viktigt bidrag till hållbar bolagsstyrning. Parlamentet betonar dock att det krävs försiktighet i främjandet av ägandeprogram så att löner inte ersätts av vinstdelningssystem.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de berörda aktörerna att därför fortsätta förespråka respekt för en "strategi med byggklossar".

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att presentera en oberoende konsekvensbedömning om ett sådant 29:e system för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet och förväntar sig att information om detta ska ingå i kommissionens deltidrapport.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen – efter offentliggörandet av den oberoende konsekvensbedömningen och i samarbete med föreningar för personalägande – medlemsstaterna och, där detta är tillämpligt, arbetsmarknadsparterna att överväga en uppsättning grundläggande riktlinjer för framgångsrika program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet som innehåller följande:

- a) Målorientering: företag måste definiera målen för ett program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet för att kunna välja den modell som är mest lämplig och som har bäst chans att ge önskvärt resultat; före införandet bör program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet bli föremål för samråd med arbetstagarnas eller deras representanter; kollektivavtal får inte undergrävas av avtal om program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet.
- b) Flexibilitet och frivillighet: program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet fungerar olika i olika branscher, företag av olika storlek och typ och i olika medlemsstater; beslutet att utveckla och genomföra ett program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet bör därför fattas på företagsnivå, mot bakgrund av gällande nationell lagstiftning och praxis, och med hänsyn till företagets ekonomiska situation.

⁽¹⁾ Ekonomiskt deltagande i företagets avkastning från de anställdas sida" (PE 475.098), ps. 16).

Tisdagen den 14 januari 2014

- c) Komplement till den avtalsenliga lönen: alla modeller för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet bör vara ett komplement till arbetstagarens grundlön och avtalsenliga rättigheter, inte en ersättning för dessa.
- d) Frivillighet för de anställda: arbetstagarnas ekonomiska delaktighet låter de anställda välja hur de ska dra nytta av ett närmare ekonomiskt förhållande med arbetsgivaren; det måste i slutändan vara frivilligt för den enskilde arbetstagaren att vara med eller inte, men vara tillgängligt på lika villkor för alla anställda i ett företag, inklusive deltidsanställda, utan diskriminering, för att skapa verklig delaktighet.
- e) Framförhandlat av arbetsmarknadsparterna: om nationell praxis och tradition inkluderar arbetsmarknadsparter på företagsnivå bör program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet förhandlas fram lokalt på varje anläggning eller inom företaget som helhet för att anpassas till företagets och dess anställdas särskilda villkor och förhållanden; sådana program får inte diskriminera anställda på grund av fackföreningsanslutning eller andra diskrimineringsgrunder som anges i artikel 10 i EUF-fördraget.
- f) Tydlig information: sådan information måste ges till de anställda om de risker och rättigheter som är förknippade med att vara med i ett program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet, inklusive eventuell karenperiod; beslutet att ansluta sig till ett program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet bör grundas på ett förhandsgodkännande från en anställd som känner till alla de rättigheter, skyldigheter samt även underliggande risker och skatteeffekter som en anslutning till ett program innebär och de villkor som gäller när man lämnar ett företag eller ett program, oavsett omständigheter.
- g) Inflytande i ledningen: en arbetsgivare bör, beroende på programmet, erbjuda arbetstagaren eller arbetstagarna direkt arbetstagarinflytande i företagsledningen; då detta är fallet bör rättigheter och skyldigheter vara tydligt och gemensamt fastslagna.
- h) Om deläggande är den modell som man väljer är kollektivt ägande av aktier – till exempel genom en fond – att föredra. Inom denna modell bör aktierna tilldelas på ett sätt så att befintliga löneskillnader inte ökar.
- i) Det är absolut nödvändigt vid personaläggande att det finns ett försäkringsskydd i den händelse företaget blir insolvent.
- j) JämställdhetskONSEKVENSERNA bör alltid beaktas när beslut fattas om program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet.
- k) Öppenhet: information om företagets ekonomiska situation samt om tillhörande risker bör alltid finnas tillgänglig för berörda arbetstagare.

22. Europaparlamentet erinrar om att en ersättningspolicy som uppmuntrar ett alltför stort risktagande bland de anställda kan äventyra en sund och effektiv förvaltning av kreditinstitut, investeringsfonder och andra företag i finanssektorn, vilket även visade sig under tiden före finanskrisen.

23. Europaparlamentet uppmuntrar arbetsmarknadsparterna att fortsätta samarbeta för att skapa nya möjligheter och innovationer för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet på relevanta nivåer.

24. Europaparlamentet anser att arbetsgivare, för att främja ett ekonomiskt deltagande som syftar till att skapa en ny form av bolagsfinansiering och göra de anställda mer knutna till det företag där de är anställda, bör ha möjlighet att erbjuda arbetstagare att teckna sig för aktiekapital eller särskilt emitterade skuldebrev (obligationer). Parlamentet anser att deltagande i finansiering bör vara frivilligt för de anställda, vare sig de agerar enskilt eller i grupp, och för företaget.

25. Europaparlamentet inser att företagsöverlåtelse, extra finansiering, möjlighet att behålla personal och andra karakteristiska problem för små och medelstora företag kan lindras genom program för aktieäggande bland de anställda. Parlamentet anser att ägandeprogram för de anställda i små företag och mikroföretag kan kombineras med arbetsmarknadsåtgärder, såsom arbetslöshetsersättning, och därmed hjälpa till att återföra arbetslösa till arbete.

26. Europaparlamentet konstaterar att det saknas information och utbildning om möjliga system för personaläggande, särskilt bland små och medelstora företag. Därför uppmanar parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att organisera informationskampanjer på ett bättre sätt och att underlätta möjligheterna till gränsöverskridande överföring av bästa praxis-system bland medlemsstaterna.

Tisdagen den 14 januari 2014

27. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstater att, i samarbete med arbetsmarknadsparter, föreningar för personalägande och kommissionen, använda befintliga gemensamma informationsportaler (one-stop shops) som är tillgängliga för arbetsgivare och arbetstagare, eller att utveckla nya, för att kunna redogöra för förmånerna och fördelarna samt riskerna med arbetstagarnas ekonomiska delaktighet, för de tillgängliga nationella incitamenten och de olika modeller som finns, för att arbetstagarna och arbetsgivarna ska kunna fatta välgrundade beslut om program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet och hitta det bästa alternativet för överenskommelser på företagsnivå och lättare ska kunna bedöma de alternativ som finns tillgängliga och de utmaningar som är förknippade med en anslutning till ett program för arbetstagarnas ekonomiska delaktighet. Parlamentet föreslår att dessa gemensamma informationsportaler bör vara knutna till eller ingå i befintliga behöriga organ eller myndigheter på nationell nivå.

o

o o

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0014

Social trygghet för alla, inklusive egenföretagare

Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om social trygghet för alla, inklusive egenföretagare (2013/2111(INI))

(2016/C 482/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 3.3 och 6.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 9, 53 och 151–157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 5, 15, 16, 27, 31, 34 och 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artiklarna 1, 2, 3, 4, 11, 12, 13, 19 och 23 i den europeiska sociala stadgan (reviderad),
- med beaktande av ILO:s (Internationella arbetsorganisationen) konvention nr 102 (1952) om social trygghet (miniminormer),
- med beaktande av ILO:s konvention nr 117 (1962) om socialpolitik (grundläggande mål och normer),
- med beaktande av ILO:s konvention nr 121 (1964) om förmåner vid yrkesskada; konvention nr 128 (1967) om invaliditets-, ålders- och efterlevandeförmåner; konvention nr 130 (1969) om läkarvård och kontanta sjukförmåner; konvention nr 168 (1988) om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet; och konvention nr 183 (2000) om översyn av konventionen om skydd vid havandeskap och barnsbörd,
- med beaktande av ILO:s rekommendation från 2012 om nationellt socialt grundskydd,
- med beaktande av ILO:s rapport om den sociala tryggheten i världen 2010 (2010/11) *Providing coverage in times of crisis and beyond* ⁽¹⁾,
- med beaktande av ILO:s rapport från november 2003 *Social protection: a life cycle continuum investment for social justice, poverty reduction and development* ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/41/EU av den 7 juli 2010 om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av rådets direktiv 86/613/EEG ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 24 juni 1992 om gemensamma kriterier för tillräckliga resurser och socialtjänstförmåner i de sociala trygghetssystemen (92/441/EEG) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ http://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_142209/lang-en/index.htm

⁽²⁾ <http://www.ilo.org/public/english/protection/download/lifecycl/lifecycle.pdf>

⁽³⁾ EUT L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 180, 15.7.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 46.

Tisdagen den 14 januari 2014

- med beaktande av rådets rekommendation av den 27 juli 1992 om samstämmighet mellan mål och politik på det sociala skyddets område (92/442/EEG) ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 december 1999 om stärkt samarbete för att modernisera och förbättra den sociala tryggheten ⁽²⁾,
- med beaktande av rapporten från kommittén för socialt skydd av den 10 februari 2011 *Bedömning av de sociala aspekterna av Europa 2020-strategin* ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 februari 2012 *Vitbok – En agenda för tillräckliga, trygga och långsiktigt hållbara pensioner* (COM(2012)0055),
- med beaktande av kommissionens granskning av den 8 januari 2013 *Employment and Social Developments in Europe 2012* ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 augusti 2012 *Socialt skydd i EU:s utvecklingssamarbete* (COM(2012)0446),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 22 november 2006 *En modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar* (COM(2006)0708),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 29 april 2010 *Nya utvecklingstendenser när det gäller egenföretagare: sårbarheten för ekonomiskt beroende egenföretagande* ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 21 mars 2013 *Missbruk av status som egenföretagare* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2008 om en rekommendation från kommissionen om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden (COM(2008)0639) och sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 oktober 2009 (COM(2009)0545) och sin resolution av den 20 maj 2010 om långsiktigt hållbara offentliga finanser för ekonomisk återhämtning ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om atypiska anställningsformer, säkra yrkesgångar, flexibilitet och nya former för social dialog ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2006 om socialt skydd och social integration ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om minimiinkomstens roll när det gäller att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 september 2013 om att angripa ungdomsarbetslösheten ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 49.

⁽²⁾ EGT C 8, 12.1.2000, s. 7.

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/11/st06/st06624-ad01.en11.pdf>

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7315>

⁽⁵⁾ EUT C 18, 19.1.2011, s. 44.

⁽⁶⁾ EUT C 161, 6.6.2013, s. 14.

⁽⁷⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽⁸⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 112.

⁽⁹⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 39.

⁽¹⁰⁾ EUT C 291 E, 30.11.2006, s. 304.

⁽¹¹⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0365.

Tisdagen den 14 januari 2014

- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juli 2007 om en modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2013 om en agenda för tillräckliga, trygga och långsiktigt bärkraftiga pensioner ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2013 om kommissionens meddelande Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av studien från maj 2013 från utskottet för sysselsättning och sociala frågor om rätt till socialt skydd för ekonomiskt beroende egenföretagare ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Eurofound's (Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor) särskilda rapport från 2013 *Self-employed or not self-employed? Working conditions of 'economically dependent workers'* ⁽⁹⁾,
- med beaktande av Eurofound's rapport av den 2 mars 2009 *Self-employed workers: industrial relations and working conditions* ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av Eurofound's jämförande rapport från april 2013 *Social partners' involvement in unemployment benefit regimes in Europe* ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0459/2013), och av följande skäl:
  - A. Social trygghet är en grundläggande rättighet som, i överensstämmelse med unionsrätten och nationell rätt och praxis, är ett centralt inslag i den europeiska sociala modellen. Internationella arbetsorganisationen (ILO) har antagit rekommendationer om miniminivåer för den sociala tryggheten på nationell nivå för att garantera allas grundläggande rätt till social trygghet och en värdig levnadsnivå.
  - B. Social trygghet är en nationell behörighet som samordnas på EU-nivå.
  - C. Socialt skydd underlättar anpassning till utvecklingen på arbetsmarknaden, bekämpar fattigdom och social utestängning, tryggar möjligheterna att komma in på arbetsmarknaden och är en investering i människor. Social trygghet verkar som en stabiliserande och konjunkturdämpande ekonomisk faktor som leder till ökad inhemsk efterfrågan och konsumtion.

⁽¹⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽³⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 401.

⁽⁴⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 65.

⁽⁵⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0204.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0266.

⁽⁸⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92570>

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1366.htm>

⁽¹⁰⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/comparative/tn0801018s/tn0801018s.htm>

⁽¹¹⁾ http://www.eurofound.europa.eu/eiro/studies/tn1206018s/tn1206018s_3.htm

Tisdagen den 14 januari 2014

- D. För att motverka krisen har de offentliga finanserna i vissa av medlemsstaterna skurits ned kraftigt samtidigt som efterfrågan på social trygghet har ökat på grund av ökad arbetslöshet. De statliga budgetmedlen för social trygghet har dessutom blivit än mer ansträngda genom att skattebetalningarna minskat till följd av att många förlorat arbetet eller fått sänkt lön, varför det har uppstått ett reellt hot mot den europeiska sociala modellen.
- E. Det sociala skyddet är fortfarande inte tillräckligt omfattande i vissa av medlemsstaterna och kan förbättras. Det förekommer fortfarande utnyttjande av sårbara arbetstagare i EU.
- F. En majoritet av de traditionella systemen för social trygghet – i synnerhet socialförsäkringssystemen – har liksom arbetsrätten skapats för att garantera arbetstagarnas sociala och arbetsrelaterade rättigheter, och det finns en risk att nya grupper av arbetstagare kan komma att sakna tillräckligt skydd med nya anställningsformer och med fler egenföretagare.
- G. Kvinnor som väljer att bli egenföretagare anger oftare än män att bättre möjligheter att förena arbete och familjeliv och/eller ekonomiska skäl främst legat till grund för deras beslut.
- H. Kvinnorna är i minoritet bland egenföretagarna, men löper högre risk att drabbas av fattigdom.
- I. Avsaknaden av tillgång till tillräckliga pensionsrätter, sjukersättning, betald ledighet och andra former av social trygghet för egenföretagare ökar löneskillnaderna mellan könen, till nackdel för egenföretagande kvinnor, särskilt efter det att de gått i pension.
- J. Allt fler egenföretagare eller de som har lite arbete eller arbete som är dåligt betalt, särskilt kvinnor, hamnar under fattigdomsgränsen utan att officiellt vara registrerade som arbetslösa.
- K. Det bör tydligt fastslås vad fiktivt egenföretagande innebär och förhindra detta, eftersom det inkräktar på arbetstagarnas sociala rättigheter, skadar konkurrensen och skapar risk för social dumpning.
- L. Falskt egenföretagande är i grunden en svårupptäckt partiell skatteflykt som undergräver pensionssystemens hållbarhet och tillräcklighet och berövar dessa system väsentliga medel.
- M. Den synnerliga höga arbetslöshet som observeras i många medlemsstater i kombination med den konstanta nedpressningen av arbetskostnaderna (sänkning av enhetsarbetskostnaderna) skapar tendenser eller praxis på de nationella arbetsmarknaderna som ytterligare gynnar utveckling av företeelsen fiktivt egenföretagande.
- N. Arbetsförhållandena för egenföretagare som inte är ekonomiskt oberoende skiljer sig inte radikalt från vanliga anställdas, och deras rätt till social trygghet och anställningsrättigheter bör i förekommande fall därför i större utsträckning likna vanliga anställdas.
- O. Det råder brist på tillförlitliga, exakta och jämförbara uppgifter och data om situationen, arbetsvillkoren och socialförsäkringsarrangemangen för egenföretagare som förenar arbete och omsorgsansvar.
- P. År 2012 stod egenföretagande för mer än 15 procent av all sysselsättning i EU. Egenföretagande är i många fall inte förstahandsvalet för den berörda personen, utan snarare en nödvändighet på grund av brist på andra jobb möjligheter eller tillräckligt flexibla arbetsvillkor för att kunna förena arbete och omsorgsansvar. I många medlemsstater är det svårt för egenföretagare att tjäna in tillräckligt med pensionsrättigheter. Detta ökar risken för framtida fattigdom bland egenföretagare. Ekonomiskt beroende egenföretagare är sällan organiserade i eller företrädda av fackföreningar även om de löper större risk att drabbas av att arbetstidsregler och andra bestämmelser överträds.

Tisdagen den 14 januari 2014

Social trygghet för alla

1. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att på medlemsstatsnivå ständigt optimera och modernisera systemen för social trygghet i syfte att garantera alla en ordentlig, hållbar och adekvat nivå av social trygghet, i enlighet med principerna om allmän tillgång och icke-diskriminering och på grundval av förmågan att reagera flexibelt på demografiska förändringar och utvecklingen på arbetsmarknaden.
2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa en ansvarsfull, hållbar och stabil finansiering av systemen för social trygghet, i synnerhet i ekonomiska kristider, samt att vidareutveckla den förebyggande delen av systemen för social trygghet och i ökad utsträckning betona aktiverande åtgärder. Därvidlag får man inte glömma att en av de sociala investeringarnas viktigaste egenskaper är att de skapar förutsättningar för samordning av de sociala och ekonomiska målen och på lång sikt kan bidra till att trygga och utveckla ekonomin. Sociala investeringar bör därför betraktas som just investeringar och inte som utgifter.
3. Europaparlamentet uppmärksammar att den åldrande befolkningen, de låga födelsetalen och de föränderliga arbetsmarknaderna i vissa medlemsstater kan komma att påskynda behovet av att reformera socialförsäkringssystemen, inklusive pensioner, så att systemens hållbarhet kan garanteras. Parlamentet understryker att det är vanligare att kvinnor gör avbrott i arbetslivet eller arbetar deltid för att ta hand om barn och andra anhöriga, vilket negativt kan påverka deras pensioner och göra att de löper större risk att drabbas av fattigdom. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att betrakta dessa avbrott i arbetslivet som försäkringsgrundande vid pensionsberäkningen. Parlamentet understryker att reformerna bör ske under medverkan av arbetsmarknadens parter i enlighet med nationell lagstiftning och praxis, samt av andra relevanta intressenter, och att allmänheten bör informeras om dem på lämpligt sätt.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sörja för socialt skydd som garanterar en av varje land fastställd värdig inkomst samt ett socialt grundskydd, i synnerhet i händelse av sjukdom, arbetslöshet, moderskap, funktionsnedsättning och pensionering, för att bekämpa fattigdom och social utestängning i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta fram strategier för vidareutveckling av den sociala tryggheten, med beaktande av ILO:s förslag.
5. Europaparlamentet understryker att ett effektivt socialt skydd av tillräckligt hög kvalitet bör baseras på incitament att vara aktiv på arbetsmarknaden, vilket bidrar till förbättrad hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och en ökad produktivitet vilket är en betydelsefull konkurrens fördel. Parlamentet betonar att ett försämrat socialt skydd inte bör ses som en lösning för att öka sysselsättningen.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla arbetstagare och egenföretagare har möjlighet till livslångt lärande genom att omfördela befintliga EU-medel och nationella medel så att de inte går enbart till arbetstagare med tillsvidareanställning, utan till alla arbetstagare, oavsett anställningsavtal, och till egenföretagare.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att satsa mer på strukturella reformer och åtgärder för att skapa sysselsättning för unga och se till att unga arbetstagare inte diskrimineras genom inskränkningar av deras rätt till social trygghet. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att i samarbete med kommissionen garantera adekvat socialt skydd för ungdomar som gör praktiktjänst eller deltar i lärlingsprogram för att få arbetslivserfarenhet.
8. Europaparlamentet betonar att äldre inte är en ekonomisk och samhällelig belastning, utan att de genom sin livserfarenhet och sin kunskap i stället är en tillgång. Arbetstagare som är äldre än 60 år bör inom ramen för solidariteten mellan generationerna uppmanas att fortsätta att stå till arbetsmarknadens förfogande, för att de ska kunna föra vidare sina kunskaper och erfarenheter till nästa generation.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att det finns överkomlig barnomsorg och skola samt att egenföretagare har lika tillgång till offentliga tjänster och skattemässiga eller andra sociala förmåner i samband med barnomsorg.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra det lättare för alla förvärvsarbetande, inklusive egenföretagare och eventuella makar eller partner som deltar i deras verksamhet, att förena arbete och omsorgsansvar, bl.a. genom att påskynda tillämpningen av artiklarna 7 och 8 i direktiv 2010/41/EU av den 7 juli 2010 och genom att på arbetstagarnas begäran erbjuda dem flexibla arbetstider, distansarbete och deltidarbete så att de kan ta hand om minderåriga barn och andra anhöriga.

Tisdagen den 14 januari 2014

11. Europaparlamentet understryker behovet av möjligheter till vidareutbildning och omskolning för anställda, egenföretagare och de som är på väg från ett anställningsförhållande mot ett egenföretagande. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att undanröja hinder för vidareutbildning och omskolning samt att främja ett livslångt lärande för alla.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja och underlätta egenföretagarnas, särskilt kvinnors, möjligheter att organisera sig, så att de lättare kan försvara sina kollektiva intressen.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla tillfredsställande social trygghet för de mest sårbara grupperna – arbetslösa, personer med funktionsnedsättning, ensamstående vårdnadshavare, unga familjer, ungdomar, äldre och pensionärer. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att se till att tillgängligheten till sociala tjänster ökar för alla socialt sårbara människor och människor som behöver långvarig omsorg, i synnerhet på landsbygden och i missgynnade områden.
14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att i enlighet med sina behörigheter bekämpa alla former av diskriminering på arbetsmarknaden och inom systemen för social trygghet, inklusive diskriminering av kvinnor, så att kvinnor inte får lägre löner och socialförsäkringsförmåner än män för lika arbete och så att skyddet i samband med mödraskap tryggas, samt att vidta åtgärder för att förhindra att anställda sägs upp i samband med graviditet och skydda kvinnor och män med omsorgsansvar från att sägas upp. Parlamentet uppmanar också rådet att skynda på antagandet av direktivet om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar ledighet.
15. Europaparlamentet framhåller att medlemsstaterna enligt direktiv 2010/41/EU om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare ska undanröja alla hinder som ligger i vägen för kvinnor och deras makar eller partner som erkänns i nationell lagstiftning att åtnjuta det sociala skydd som de har rätt till enligt detta direktiv.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att effektivt bemöta den brist på social trygghet som observeras för släktingar och i synnerhet för makar (partner) som arbetar i små och mycket små familjeföretag på grund av den diffusa och informella karaktär som reglerar dessa anställningsförhållanden eller på grund av att de är egenföretagare.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta konkreta åtgärder för att bekämpa fattigdom och social utestängning, genom att i enlighet med varje lands nationella praxis, inklusive bestämmelser i kollektivavtal eller nationell lagstiftning, tillhandahålla adekvata minimiinkomster och system för social trygghet, med beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper och dem som riskerar att hamna i fattigdom.
18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera kampen mot svartarbete och otrygga arbetsförhållanden, inklusive falska deltidsarbeten, samt att säkerställa att alla arbetstagare har tillgång till tillfredsställande social trygghet. Det är inte heller acceptabelt att användningen av atypiska anställningsavtal missbrukas för att undvika att behöva uppfylla arbetsrättsliga skyldigheter och skyldigheter i fråga om social trygghet.
19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra det administrativa samarbetet mellan olika institutioner (arbetsinspektioner, skattemyndigheter, kommuner, socialförsäkringsmyndigheter) på nationell nivå och EU-nivå, då detta skulle underlätta tillämpningen av unionens arbetsrättslagstiftning, minska den svarta arbetsmarknaden samt skapa möjligheter till mer effektiva lösningar på problem som uppstår på grund av skillnader i arbetsrätten mellan olika medlemsstater.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över regleringen och övervaka genomförandet och samordningen av de sociala trygghetssystemen, vid behov med respekt för subsidiaritetsprincipen, och uppmärksammar medlemsstaterna på att man inte får tillämpa diskriminerande begränsningar av den sociala tryggheten för migrerande EU-arbetstagare som arbetar i en annan medlemsstat. Alla migrerande EU-arbetstagare bör garanteras tillfredsställande rättigheter och möjligheter till social trygghet när de arbetar i en annan medlemsstat. Arbetstagare som utstationerats inom ramen för fri rörlighet för tjänster bör informeras av sin arbetsgivare om löner och anställningsvillkor innan de utstationeras, i enlighet med direktiv 96/71/EG.

Tisdagen den 14 januari 2014

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa en lämplig balans mellan flexibilitet och trygghet på arbetsmarknaden, till exempel genom att på ett heltäckande sätt tillämpa principerna för flexibilitet och trygghet och lösa problemen med klyftor på arbetsmarknaden genom att säkerställa ett lämpligt socialt skydd för individer under en övergångstid, för tillfälligt anställda eller deltidsanställda och samtidigt ge möjlighet att delta i utbildning. Om flexibilitet och trygghet på arbetsmarknaden inte kan garanteras kan det få konsekvenser för socialförsäkringssystemens hållbarhet, för kvaliteten på förmåner, arbetstagarnas inkomst och produktivitet, för den verkliga ekonomin och för den sociala sammanhållningen, vilket hotar Europa 2020-strategins mål att bevara och öka sysselsättningsnivån.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ur ett EU-perspektiv undersöka huruvida de förändringar som medlemsstaterna på senaste tiden gjort av sina respektive arbetslagstiftningar i syfte att öka flexibiliteten på arbetsmarknaden inte faktiskt har minskat arbetstagarnas sociala trygghet och strider mot principerna om flexibilitet och trygghet.

23. Europaparlamentet stöder helhjärtat förslaget om att skapa en resultattavla för viktiga sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer, som skulle kunna utgöra ett första steg mot fastställandet av konkreta riktmärken.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, när så är lämpligt, i alla sina förslag inkludera de fyra mål som ingår i ILO:s agenda om anständigt arbete och att i sin årliga tillväxtöversikt överväga de mål som anges i ILO:s rekommendationer om miniminivåer för social trygghet, så att alla arbetstagare i EU omfattas av socialt skydd.

Social trygghet för egenföretagare

25. Europaparlamentet framhåller att egenföretagande utan tvekan bör erkännas som en form av arbete som bidrar till att skapa arbetstillfällen och minska arbetslösheten. En positiv utveckling av egenföretagandet bör åtföljas av lämpliga åtgärder för att skapa social trygghet för egenföretagare i enlighet med bestämmelserna i varje medlemsstats nationella lagstiftning.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra det lättare att förena arbete och omsorgsansvar genom att erbjuda arbetstagarna flexibla arbetstider och arbetsplatser för att förhindra att deras enda möjlighet till flexibilitet är att bli ekonomiskt beroende egenföretagare.

27. Europaparlamentet framhåller att det behövs uppdaterad och mer detaljerad statistik som kan användas för att analysera den ekonomiska betydelsen av egenföretagare och deras olika grupper. Parlamentet begär också att frågor om egenföretagande ska ingå i EU:s arbetskraftsundersökning.

28. Europaparlamentet erinrar om att avsaknaden av en tydlig nationell definition av begreppet egenföretagare ökar risken för fiktivt egenföretagande bland EU:s arbetstagare och kan försvåra deras tillgång till tillfredsställande social trygghet. Egenföretagares olika ställning i medlemsstaterna kräver lösningar som innebär bättre samordning mellan medlemsstaterna av egenföretagarnas sociala trygghet, så att arbetstagarnas fria rörlighet inte begränsas.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja utbyte mellan medlemsstaterna för att ge vägledning om de olika formerna av atypisk sysselsättning, inklusive egenföretagande, för att hjälpa medlemsstaterna att på ett korrekt sätt tillämpa relevant arbetsmarknadslagstiftning och relevanta åtgärder för social trygghet på sådana arbetstagare. Medlemsstaterna måste också klart och tydligt definiera fiktivt egenföretagande och i fastställda och styrkta fall kunna använda sig av sanktioner mot arbetsgivarna. Parlamentet betonar emellertid att det rättsliga ansvaret för att fastställa anställningsförhållande fortfarande bör ligga hos den medlemsstat där arbetet utförs.

30. Europaparlamentet uppmanar de europeiska arbetsmarknadsparterna, kommissionen och medlemsstaterna att undersöka problemet med beroende egenföretagare och hitta praktiska lösningar, särskilt inom sektorer där gränsöverskridande verksamhet är ett viktigt inslag samt bland utsatta grupper såsom hushållsarbetare och lågavlönade.

31. Europaparlamentet insisterar på att medlemsstaterna måste se till att egenföretagande inte används som ett sätt att förvägra arbetstagarna de sociala och arbetsrelaterade förmåner som de är berättigade eller ett sätt för arbetsgivare att kringgå arbets- och sociallagstiftningen. Egenföretagare bör inte likställas med anställda arbetstagare, så att fördelarna med egenföretagande och sådan ekonomisk verksamhet inte går förlorade och så att man bidrar till att företagandans utvecklas och tjänsternas kvalitet ökar.

Tisdagen den 14 januari 2014

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vid behov förbättra den sociala tryggheten i samband med pension, funktionsnedsättning, föräldraledighet och arbetslöshet i syfte att bättre anpassa den till egenföretagares behov.

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja och stödja gruppförsäkringar för arbetsplatsolyckor och yrkessjukdomar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att egenföretagare har tillträde till kollektiva och solidaritetsbaserade försäkrings- och pensionssystem.

34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att alla har tillgång till information om sin rätt till social trygghet och att personer som vill bli egenföretagare får adekvat information om hur deras sociala och arbetsrelaterade skydd kommer att påverkas om de får denna status, liksom om andra rättigheter och skyldigheter som hänger samman med deras ekonomiska verksamhet. Egenföretagare och rörliga arbetstagare måste också informeras av kommissionen om sina rättigheter och skyldigheter vid migration, invandring och gränsöverskridande arbete.

35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att i enlighet med nationell praxis göra arbetsmarknadens parter delaktiga i en process för utveckling och modernisering av det sociala skyddet samt att utveckla den sociala dialogen på EU-nivå och nationell nivå. Parlamentet uppmanar också arbetsmarknadens parter att ta upp frågor om egenföretagares rättigheter och sociala trygghet, i syfte att införa adekvat socialt skydd för egenföretagare baserat på avgiftsfinansiering och principen om likabehandling, och utreda om och i sådana fall hur egenföretagare bör omfattas av kollektivförhandlingar, inklusive särskilda strategier för hur hänsyn ska tas till frågor som rör egenföretagare när den nationella lagstiftningen inte tillåter fackföreningar att företräda egenföretagare. Parlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter att utbyta god praxis mellan fackföreningar och yrkesorganisationer om tjänster för egenföretagare, om bekämpandet av fiktivt egenföretagande och om organiserandet av dem som själva har valt att bli egenföretagare.

o

o o

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0015

Den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken

Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om EU-ländernas beredskap för att snabbt och effektivt inleda den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken (2013/2095(INI))

(2016/C 482/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 174 och följande i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens ändrade förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, och om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (COM(2013)0246),
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om kommissionens femte sammanhållningsrapport och strategin för sammanhållningspolitiken efter 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2011 om lägesrapport om och framtida synergier för ökad effektivitet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra strukturfonder ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om Europeiska socialfondens framtid ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2010 om goda styrelseformer för EU:s regionalpolitik: stödförfaranden och Europeiska kommissionens kontroll ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2011 om utnyttjandet av struktur- och sammanhållningsfonderna: lärdomar för EU:s framtida sammanhållningspolitik ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 *Regionalpolitikens bidrag till Europa 2020-strategins mål för hållbar tillväxt* (COM(2011)0017) och kommissionens tillhörande arbetsdokument (SEC(2011)0092),
- med beaktande av kommissionens åttonde lägesrapport om den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen av den 26 juni 2013 (COM(2013)0463),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 18 april 2013 *Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2013 om genomförandet av programmen 2007–2013* (COM(2013)0210), och kommissionens tillhörande arbetsdokument (SWD(2013)0129),

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 21.

⁽³⁾ EUT C 371 E, 20.12.2011, s. 39.

⁽⁴⁾ EUT C 390 E, 18.12.2012, s. 27.

⁽⁵⁾ EUT C 371 E, 20.12.2011, s. 41.

⁽⁶⁾ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 23.

⁽⁷⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 22.

Tisdagen den 14 januari 2014

- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 24 april 2012 *Partnerskapsprincipen i samband med utnyttjandet av de EU-fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen – inslag i en europeisk uppförandekod för partnerskap* (SWD(2012)0106),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 14 mars 2012 *Huvuddrag i en gemensam strategisk ram för 2014–2020 för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden* (SWD(2012)0061, delarna I och II),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 juni 2011 om Sammanhållningspolitikens roll och prioriteringar inom Europa 2020-strategin (CESE 994/2011 – ECO/291),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 12 december 2012 om partnerskapsprincipen vid genomförandet av de gemensamma strategiska ramfönderna – aspekter av en europeisk uppförandekod för partnerskap (CESE 1396/2012 – ECO/330),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 22 maj 2013 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020* (CESE 1557/2013 – SOC/481),
- med beaktande av Regionkommitténs resolution av den 31 januari–1 februari 2013 *Lagstiftningspaketet om sammanhållningspolitiken efter 2013* (2013/C 62/01),
- med beaktande av EN Regionkommitténs utkast till yttrande av den 7–9 oktober 2013 om effektivare resursanvändning (COTER-V-040),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A7-0007/2014), och av följande skäl:
  - A. Medlemsstaterna håller på att förbereda sina partnerskapsavtal och operativa program för den nya programplaneringsperioden 2014–2020.
  - B. Den slutliga överenskommelsen om den rättsliga ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna förväntas nås före utgången av 2013.
  - C. I grundförordningen fastställs gemensamma bestämmelser för fem EU-fonder: Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling samt Europeiska havs- och fiskerifonden.
  - D. Syftet med sammanhållningspolitiken är att minska de skillnader som finns mellan EU:s regioner genom att inrikta finansieringen på att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.
  - E. Sammanhållningspolitiken bidrar till uppnåendet av Europa 2020-strategins mål för smart och hållbar tillväxt för alla.
  - F. Sammanhållningspolitiken, som är den viktigaste politiken för EU:s utveckling, bidrar till att övervinna den ekonomiska krisen för de flesta medlemsstater.
  - G. Varje tänkbar ansträngning måste göras för att genomförandet av programmen inom sammanhållningspolitiken för perioden 2014–2020 ska förenklas så mycket som möjligt för alla myndigheter och mottagare.

Säkerställa att den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken inleds effektivt och i rätt tid

1. Europaparlamentet är medvetet om att finansieringen inom sammanhållningspolitiken har lett till att flera miljarder euro investerats för att skapa nya arbetstillfällen, stödja innovativa företag och utveckla transportlänkar inom hela EU under de senaste åren.

Tisdagen den 14 januari 2014

2. Europaparlamentet framhåller dock att det fortfarande finns skillnader, som i vissa fall ökar, mellan EU:s regioner, och att fortsatta investeringar av EU-medel på lokal och regional nivå är oerhört viktiga för att man även i fortsättningen ska kunna garantera att stöd når ut till områden som behöver ekonomisk, social och miljömässig förnyelse.
3. Europaparlamentet framhåller att sammanhållningspolitiken bland annat måste ta itu med den ökande ungdomsarbetslösheten inom EU.
4. I den rådande ekonomiska, finansiella och sociala krisen framhåller Europaparlamentet att finansieringen inom sammanhållningspolitiken utgör en viktig källa för offentliga investeringar i ett antal medlemsstater, och att det här är en situation som kan kräva flexibilitet från de berörda medlemsstaternas sida för att deras ekonomier ska kunna återhämta sig. I detta sammanhang framhåller parlamentet hur viktigt det är att medlemsstater och regioner befinner sig i ett läge som gör det möjligt för dem att börja genomföra den nya finansieringen inom sammanhållningspolitiken så snart som möjligt i början av 2014.
5. Europaparlamentet välkomnar antagandet av såväl den fleråriga budgetramen för 2014–2020 som den rättsliga ramen för sammanhållningspolitiken. Parlamentet framhåller att detta resultat kommer att bidra till en snabb och effektiv lansering av den nya sammanhållningspolitiken.
6. Europaparlamentet påminner om att de "utestående åtaganden" (RAL, från franskans "reste à liquider") som ansamlats i slutet av den fleråriga budgetramen 2007–2013 till två tredjedelar avsåg sammanhållningspolitiken. Parlamentet betonar att man måste finna en stabil lösning som minskar risken för att genomförandet av EU:s program ska blockeras på grund av brist på betalningar. Parlamentet pekar på att N+3-regeln, som visserligen är viktig för att säkra genomförandet av projekt inom ramen för sammanhållningspolitiken, kommer att få följder för ansamlingen av utestående åtaganden under de kommande åren, i synnerhet vid förseningar i införandet av de nya programmen.
7. Europaparlamentet noterar dessutom att utöver en effektiv inledning i rätt tid av den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken, måste säkrandet av kvaliteten på partnerskapsavtal och operativa program tillmätas största vikt för att man ska kunna se till att medel används till dess fulla potential på lång sikt.
8. Europaparlamentet påminner om att den kommande fleråriga budgetramen senast i slutet av 2016 obligatoriskt måste ses över och därefter revideras, så att det blir möjligt för nästa kommission och parlament att ompröva EU:s politiska prioriteringar, vid behov anpassa den fleråriga budgetramen till nya utmaningar och behov och ta full hänsyn till de senaste makroekonomiska prognoserna.

Grundförordningen

9. Europaparlamentet välkomnar de förbättringar som har gjorts av förordningen och som inför en starkare och mer integrerad strategi för finansieringen inom sammanhållningspolitiken genom den gemensamma strategiska ramen. Parlamentet är medvetet om hur viktigt det är att man ser till att projekt har större genomslag och leder till konkreta resultat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa ytterligare åtgärder för att förenkla byråkratin och administrationen av programmen. Parlamentet anser att detta bör leda till ett smidigt genomförande av dessa program och en ändamålsenlig användning av medlen.
10. Europaparlamentet välkomnar förslagen om att förenkla bestämmelserna i hela grundförordningen för att minska de administrativa bördorna. Parlamentet anser att förenklingen av processen för sökande, mottagare och förvaltningsmyndigheter kommer att ge EU-finansieringen ett mervärde.
11. Europaparlamentet är medvetet om att sammanhållningspolitiken kan ge ett viktigt bidrag till uppnåendet av Europa 2020-strategins mål, och framhåller därför vikten av att sammanhållningspolitiken samordnas med Europa 2020-strategins mål genom tematisk koncentration på ett begränsat antal mål. Parlamentet betonar att detta förhållningssätt ger tillräcklig flexibilitet för att lokala och regionala behov ska kunna tillgodoses.
12. Europaparlamentet understryker betydelsen av strategin för smart specialisering som ett sätt att komplettera målen i Europa 2020-tillväxtstrategin genom att fokusera på att identifiera och maximera områden med konkurrensförmåga, utbyta bästa praxis samt integrera forskning, innovation och utbildning genom EU-omfattande partnerskap.
13. Europaparlamentet framhåller att det visserligen redan nu finns villkor kopplade till sammanhållningspolitiken, men att man under nästa programplaneringsperiod kommer att försöka öka finansieringseffektiviteten genom att ställa som villkor för finansiering att vissa kriterier uppfylls. Parlamentet anser att sammanhållningspolitiken är en politik som ska stödja sammanhållningen mellan regioner, och att den inte bör fungera som en garanti för andra EU-politikområden som syftar till makroekonomiska reformer i medlemsstaterna.

Tisdagen den 14 januari 2014

14. Europaparlamentet påpekar att anpassningen till de förändringar som införs genom grundförordningen kan komma att orsaka vissa förseningar i utarbetandet av partnerskapsavtal och operativa program.

Framsteg i medlemsstaterna

15. Europaparlamentet framhåller att det är uppenbart att medlemsstaterna befinner sig på mycket olika stadier i sina förberedelser. Parlamentet är medvetet om att vissa medlemsstater gör goda framsteg och har lämnat sina förslag till partnerskapsavtal till kommissionen för godkännande, medan andra ligger en bit efter i processen.

16. Europaparlamentet påpekar att på det stora hela är det de nyare medlemsstater (EU-12) som har erfarenhet av en del av programmen för perioden 2000–2006 och alla program under perioden 2007–2013 som ligger långt framme i förberedelserna jämfört med vissa länder i gruppen EU-15.

17. Europaparlamentet framhåller att vissa medlemsstater kommer att ha betydligt mindre budgetar för nästa programplaneringsperiod, medan det i andra medlemsstater pågår en diskussion om budgetfördelningen inom medlemsstaterna. Parlamentet är medvetet om att båda dessa frågor kan försena förberedelserna.

18. Europaparlamentet understryker att de medlemsstater som gör goda framsteg i förberedelserna av nästa omgång av finansieringen inom sammanhållningspolitiken överlämnade sina förslag till partnerskapsavtal och operativa program till kommissionen för informella synpunkter i juni eller juli 2013.

19. Europaparlamentet är medvetet om att många medlemsstater som fungerar väl påbörjade förberedelseprocessen så tidigt som 2010 genom att uppmana berörda intressenter att bidra till diskussionerna om formuleringen av behov och prioriteringar. Parlamentet välkomnar därför de ansträngningar som gjorts att inleda förberedelseprocessen så tidigt som möjligt och anser att detta uppenbart främjar bättre beredskap.

20. Europaparlamentet betonar att långt framskridna förberedelser är beroende av att de berörda myndigheterna och organisationerna har tillräcklig kapacitet att ägna tid och pengar åt förberedelser och att se till att det finns tillräckligt med personal på ett tidigt stadium.

21. Europaparlamentet är medvetet om att dessa långt framskridna förberedelser har inneburit att förhandsbedömning och strategiska miljökonsekvensbedömningar i vissa fall utförts i god tid, vilket har gjort det möjligt att ändra förslagen under september och oktober 2013 utifrån resultaten av dessa utvärderingar.

22. Europaparlamentet är medvetet om att vissa medlemsstater har erfarit regeringsskiften som kan hindra förberedelserna för nästa programplaneringsperiod. Parlamentet framhåller att i sådana fall är fördelarna av att ha infört system som garanterar att allt administrativt arbete fortsätter oberoende av regeringsskiften viktiga för de fortsatta förberedelserna.

23. Europaparlamentet påpekar även att förberedelserna för finansiering inom sammanhållningspolitiken behöver få ökat stöd på politisk nivå för att man ska kunna säkerställa att regeringarna prioriterar färdigställandet av partnerskapsavtalen.

Framsteg med partnerskapsavtal och operativa program

24. Europaparlamentet påpekar att vissa medlemsstater planerar att ändra innehållet i sina operativa program. Parlamentet välkomnar det faktum att vissa medlemsstater har beslutat att gå över till program med flera finansieringskällor eller att minska antalet operativa program på regional nivå.

25. Parlamentet konstaterar att nivån av kontroll och samordning som centrala förvaltningar överläter till regionala förvaltningar varierar stort beroende på den organisatoriska strukturen i olika medlemsstater, där vissa regioner är ytterst aktiva och praktiskt taget har total kontroll över de flesta aspekterna av finansieringen inom sammanhållningspolitiken och sammanhållningspolitikens återspeglning i partnerskapsavtalen. Parlamentet pekar i detta sammanhang på uppförandekoden, som tar upp den avgörande roll som lokala och regionala aktörer samt organisationer i det civila samhället spelar, och som fastställer partnerskapsprincipen i samband med sammanhållningspolitiken för 2014–2020.

26. Europaparlamentet betonar att den lokala och regionala dimensionen bör tas under fullständigt övervägande. Parlamentet betonar regionernas viktiga roll vid val av områden med konkurrensförmåga.

Tisdagen den 14 januari 2014

27. Europaparlamentet framhåller att ett sätt att säkerställa att strategin för partnerskapsavtal fungerar i medlemsstater med decentraliserade förvaltningar är att ta med separata kapitel i partnerskapsavtalen som utarbetats av de regionala förvaltningarna. Parlamentet betonar att detta upplägg innebär att förvaltningar med decentraliserade befogenheter för EU:s finansieringsprogram är mer direkt engagerade i utarbetandet av partnerskapsavtal och har möjlighet att utveckla egna programidéer och genomförandemekanismer.
28. Europaparlamentet är dock medvetet om att detta kan inverka på medlemsstaternas totala beredskap.
29. Europaparlamentet påpekar att det krävs en effektiv samordning på medlemsstatsnivå för att man ska kunna möta tidsfristerna för förberedande av operativa program som återspeglar lokala och regionala utvecklingsbehov, eftersom ansvaret för innehållet i och administrationen av operativa program i tillämpliga fall bör ligga hos lokala och regionala förvaltningar, i överensstämmelse med varje medlemsstats interna organisation, om partnerskapsavtal ska kunna ingås i god tid.
30. Europaparlamentet är emellertid medvetet om att en minskning av de operativa programmen på regional nivå skulle innebära en betydande förvaltningsmässig och organisatorisk förändring och kan medföra en ökad risk för förseningar i inledningsskedet på grund av komplexiteten i genomförandet av de operativa programmen parallellt med programplanering på olika nationella och regionala nivåer.
31. Europaparlamentet noterar att kommissionen känner till att det finns ett avsevärt intresse för sådana program med flera finansieringskällor som föreskrivs i grundförordningen, och att många medlemsstater planerar att ha ett eller flera program med flera finansieringskällor under programplaneringsperioden 2014–2020. Parlamentet betonar i detta sammanhang att man bör tillämpa denna strategi så effektivt som möjligt, så att inga flaskhalsar eller förseningar uppstår. Parlamentet observerar att olika institutionella strukturer i medlemsstaterna beaktas i grundförordningen och att bestämmelser tillhandahålls för att ta hänsyn till specifika fall. Parlamentet understryker att regionala och lokala nivåer är bäst lämpade för att identifiera utvecklingsbehov och genomföra program nära de berörda medborgarna, organisationerna, företagen och myndigheterna.
32. Europaparlamentet är medvetet om att förmågan att utarbeta partnerskapsavtal och operativa program på ett långt framskridet stadium är beroende av om medlemsstaterna har genomfört tillräckliga preliminära analyser av landets situation och framtidsrender. Parlamentet betonar att detta kommer att säkerställa att EU-medel ger ett mer effektivt bidrag till uppnåendet av de mål som fastställts för landet.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra förberedelserna för medlemsstaternas partnerskapsavtal, till exempel genom att för varje medlemsstat sammanfatta information om läget för förberedelserna, det föreslagna innehållet och samråd med relevanta intressenter, så att övriga medlemsstater och myndigheter kan lära av god praxis och väl fungerande metoder.

Lärdomar från perioden 2007–2013

34. Europaparlamentet framhåller att det för många medlemsstater kommer att bli ett stort problem att överföra metoder och mekanismer från programperioden 2007–2013 till perioden efter 2013. Parlamentet betonar att det också kommer att vara en utmaning att se till att pågående projekt fortsätter att vara effektiva samtidigt som nya projekt utvecklas.
35. Europaparlamentet är medvetet om att förberedelserna tog längre tid än väntat för många medlemsstater i början av programplaneringsperioden 2007–2013. Parlamentet betonar att detta är något som många förvaltningar har avhjälpt genom att se till att nya partnerskapsavtal och operativa program levereras mer punktligt.
36. Europaparlamentet anser att de exempel som medlemsstaterna tillhandahållit tydligt visar att samordningen mellan olika insatser, operativa program och fonder behöver förbättras och att deltagandet från lokala myndigheter, regionala organisationer samt näringslivets och arbetsmarknadens organisationer behöver öka.
37. Europaparlamentet är medvetet om att alltför brett definierade prioriteringar hörde till de vanligt förekommande problem som upptäcktes under föregående programplaneringsperiod. Parlamentet uppmanar därför till ett mer strategiskt och strömlinjeformat upplägg av prioriteringarna i framtiden, med färre prioriteringar inriktade på specifika mål.

Tisdagen den 14 januari 2014

38. Europaparlamentet välkomnar att medlemsstater utifrån lyckade erfarenheter från den föregående finansieringsomgången försöker öka utnyttjandet av finansiering från den privata sektorn för att öppna alternativa finansieringskällor som komplement till traditionella finansieringsmetoder. I tider av hårda finanspolitiska åtstramningar och minskad utlåningskapacitet hos den privata sektorn kan en ökad användning av finansiella instrument främja offentlig-privata partnerskap, uppnå en multiplikatoreffekt med EU:s budget, öppna för alternativa finansieringskällor och garantera en viktig finansieringsmöjlighet för strategiska regionala investeringar. Parlamentet framhåller därför vikten av att man fastställer tydliga regler för användningen av innovativa finansiella instrument, exempelvis lån, garantier och aktieinvesteringar, som komplement till bidrag för att främja samarbetet mellan företag, den offentliga sektorns organisationer och utbildningsinstitutioner.

Finansieringens effektivitet

39. Europaparlamentet påpekar att det framgår av erfarenheterna från föregående finansieringsprogram att man måste se till att medlen får en positiv och långsiktig inverkan. Parlamentet är dessutom mycket angeläget om att programmen ska ha hög kvalitet och att användningen av medel ska vara objektiv.

40. Europaparlamentet framhåller att fokus på en resultatstyrd strategi nämndes av många medlemsstater som mål för förberedelserna av nästa finansieringsomgång. Parlamentet välkomnar de exempel som vissa medlemsstater har gett på hur en mer effektiv metod kan användas för att definiera förväntade resultat i förväg, så att medlen kan inriktas mot förslag för att uppnå dessa mål.

41. Europaparlamentet betonar att samordning mellan politiska områden och erkännande av nationella och regionala ekonomiska, sociala och miljömässiga prioriteringar nämns som mycket viktigt av många medlemsstater. Parlamentet anser att nationella operativa program i tillämpliga fall bör ta hänsyn till utvecklingsmål på lokal och regional nivå. Parlamentet påpekar att synergieffekter mellan de olika källorna av tillgänglig EU-finansiering och medlemsstaternas och regionala och lokala myndigheters budgetar bör uppmuntras, så att investeringar från den offentliga sektorn i EU kan göras mer effektiva.

Synergier med andra politikområden och instrument

42. Europaparlamentet anser det viktigt att medlemsstaterna är medvetna om möjligheterna till samordning mellan alla fonder som omfattas av grundförordningen.

43. Europaparlamentet gläder sig över att vissa medlemsstater överväger att utveckla användningen av nya instrument, såsom lokalt ledd utveckling, integrerade territoriella investeringar (ITI) och gemensamma handlingsplaner. Parlamentet inser emellertid att reaktionerna på de nya instrumenten är blandade, och en analys av medlemsstaternas nuvarande planer visar att lokalt ledd utveckling kommer att tillämpas mer allmänt än integrerade territoriella investeringar, särskilt i EJFLU jämfört med Eruf, eftersom den lokalt ledda utvecklingen har funnits med längre i EJFLU-programmet och eftersom integrerade territoriella investeringar är ett nytt instrument som kräver viss tid för att börja tillämpas ordentligt. Parlamentet är medvetet om att det återstår att se om de inledande förberedelserna kommer att leda till att dessa instrument genomförs fullt ut.

44. Europaparlamentet anser att lokalt ledd utveckling är ett utmärkt sätt att främja deltagande nedifrån och upp av ett brett spektrum av aktörer i samhället mot bakgrund av de tidigare framgångarna för Leader-programmet inom landsbygdsutveckling. Medlemsstaterna och regionerna uppmanas att utnyttja de möjligheter som ges av lokalt ledd utveckling.

45. Europaparlamentet välkomnar gemensamma handlingsplaner som ett positivt steg mot en resultatbaserad förvaltning, i linje med ett av de övergripande målen för sammanhållningspolitiken efter 2013.

Förenkling

46. Europaparlamentet betonar vikten av att man inför enklare förberedelse- och genomförandemetoder för projekt och gläds över tecknen på att detta håller på att uppnås av medlemsstaterna.

47. Europaparlamentet välkomnar tonvikten på förenkling i grundförordningen. I verkligheten kan förenklingen dock vara svår att uppnå på grund av de skillnader som fortfarande finns mellan de fonder som inrättats genom de fondspecifika förordningarna.

Tisdagen den 14 januari 2014

48. Europaparlamentet välkomnar de positiva åtgärderna som ska förenkla och öka transparensen i förvaltningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Parlamentet påpekar att en förenklad ansökningsprocess för mottagarna, med tydlig och tillgänglig information om förfarandet och finansieringsmöjligheterna, av många medlemsstater angavs som en viktig aspekt vid förberedelserna för programplaneringsperioden 2014–2020. Parlamentet välkomnar detta som ett sätt att se till att förberedelser och genomförande av projekt löper smidigt, med minskad byråkrati för sökande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter att utbyta bästa praxis för förenkling av förfaranden, och att säkerställa att de nödvändiga stränga reglerna för kontroller och revision är proportionella och inte innebär en onödig börda.

49. Europaparlamentet är medvetet om att e-sammanhållning kan vara viktig för att minska flaskhalsarna och garantera förenkling, och parlamentet gläds över att en del medlemsstater nämner att det används. Parlamentet anser att detta också kan ge ett betydande bidrag till förberedelserna för framtida finansieringsprogram.

Partnerskap

50. Europaparlamentet betonar att beslutsprocessen och utarbetandet av partnerskapsavtal måste inbegripa samarbete på nationell, regional och lokal nivå i planeringen, utvecklingen och genomförandet av finansieringsprogrammen för EU:s sammanhållningspolitik. Parlamentet anser att flernivåstyre är nödvändigt för att förvaltningen av sammanhållningspolitiken ska vara effektiv. Parlamentet betonar i detta sammanhang att de regionala och lokala myndigheterna och intressenter kommer att behöva vara fullt delaktiga i förberedandet, genomförandet och utvärderingen av programmen. Parlamentet betonar att man måste säkerställa ett tillräckligt informationsflöde till och kapacitetsuppbyggnadsåtgärder och tekniskt stöd för dessa myndigheter, för att förenkla och optimera deras insatser i alla faser av denna process.

51. Europaparlamentet välkomnar det ökade deltagandet från alla berörda intressenter, lokala och regionala företrädare, icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter, privata företag och universitet, som illustreras av de exempel som medlemsstaterna lämnat. Parlamentet anser att det är viktigt att utvecklingen sker i samarbete med andra organisationer och intressenter som representerar olika ekonomiska, sociala och miljömässiga synvinklar.

52. Europaparlamentet betonar att säkerställandet av framgångsrika partnerskap kan innebära både ett bottom-up-orienterat och ett top-down-orienterat förhållningssätt. Parlamentet påpekar att det bottom-up-orienterade förhållningssättet, som innebär omfattande diskussioner med företrädare för den offentliga sektorn, den privata sektorn och den tredje sektorn, nämndes som exempel av en medlemsstat som kommit långt med sina förberedelser.

53. Europaparlamentet framhåller att dessa bottom-up- och top-down-strategier garanterar att nationella strategier inriktade på den sociala, ekonomiska och miljömässiga situationen ingår tillsammans med omfattande deltagande på regional och lokal nivå. Parlamentet välkomnar detta effektiva sätt att garantera att strategiska krav uppfylls samtidigt som berörda intressenter deltar så mycket som möjligt i förberedelserna.

Slutsatser

54. Europaparlamentet välkomnar dels den överenskommelse som har uppnåtts om den rättsliga ramen för sammanhållningspolitiken, dels slutförandet av förhandlingarna om grundförordningen och den fleråriga budgetramen.

55. Europaparlamentet är medvetet om vikten av flernivåstyre under förberedelsestadierna och påpekar att vissa av de längst komna förberedelserna har byggt på en aktiv dialog med intressenter på regional och lokal nivå.

56. Europaparlamentet framhåller kommissionens uppmaning till medlemsstater och regioner att arbeta för att se till att partnerskapsavtal och operativa program som förbereds är av högsta möjliga kvalitet. Parlamentet noterar att detta kommer att bidra till att generera projektförslag av god kvalitet som är inriktade mot specifika målsättningar och säkerställa att EU-finansieringen får största möjliga effekt.

57. Europaparlamentet inser att aktiva och välinformerade nationella och regionala förvaltningar som samspelar med kommissionen kan ha en positiv inverkan när det gäller att föra förberedelserna framåt. Parlamentet rekommenderar därför med eftertryck kommissionen och de nationella och regionala myndigheterna att ha ett konstant informationsflöde, till exempel information om kommande genomförandeakter.

Tisdagen den 14 januari 2014

58. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstater som drabbas av kraftiga förseningar noggrant bör följa kommissionens rekommendationer, och framhåller att kommissionen bör öka sitt stöd för att säkerställa att en överenskommelse kan nås om dessa medlemsstaters partnerskapsavtal och operativa program så snart som möjligt. Parlamentet noterar därför att en översyn av medlemsstaternas framsteg i de förberedande skedena skulle bidra till att minska förseningar. Parlamentet noterar också att kommissionen skulle kunna hjälpa de medlemsstater som släpar efter i genomförandefasen.

o

o o

59. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0016

Plastavfall i miljön

Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om en europeisk strategi för plastavfall i miljön (2013/2113(INI))

(2016/C 482/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (ramdirektivet om avfall),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG,
- med beaktande av rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon,
- med beaktande av rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (förpackningsdirektivet),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EG av den 8 juni 2011 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter,
- med beaktande av rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektivet om en marin strategi),
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2011 om en effektiv råvarustrategi för Europa ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 21.

Tisdagen den 14 januari 2014

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 februari 2012 *Innovation för hållbar tillväxt: En bioekonomi för Europa* (COM(2012)0060),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 *Ett resurseffektivt Europa – flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin* (COM(2011)0021) samt Europaparlamentets resolution av den 24 maj 2012 om ett resurseffektivt Europa ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020* (COM(2011)0244) samt Europaparlamentets resolution av den 20 april 2012 *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020* ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens grönbok om en europeisk strategi för plastavfall i miljön (COM(2013)0123),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut 1386/2013/EU, "Ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020",
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0453/2013), och av följande skäl:
  - A. Plastavfall tas inte uttryckligen upp i EU:s lagstiftning och det behandlas som en del av det allmänna avfallsflödet utan att hänsyn tas till plastavfalls specifika egenskaper. Denna typ av avfall bör inte längre betraktas enbart som bara sopor utan snarare som en resurs.
  - B. Plastmaterial blir allt mer olikartade och användningen av dem ökar, vilket leder till större volymer avfall och allt mer kombinationer med andra material och föreningar. Plasten ackumuleras i stora mängder (uppskattningsvis flyter sammanlagt 80 miljoner ton omkring i Atlanten och Stilla havet) och finns kvar i miljön under hundratals år och dödar livet i havet, framkallar toxiska reaktioner och släpper ut hormonstörande ämnen och ämnen som är cancerframkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska, nanopartiklar och långlivade organiska föroreningar, som kommer ut i ekosystemen och därmed i näringskedjan. Bara under år 2010 släpptes 95,5 miljarder plastpåsar ut på EU-marknaden och de flesta av dessa var avsedda för engångsbruk, samtidigt som användningen av plastpåsar är begränsad eller förbjuden i många länder.
  - C. Bristande genomförande och efterlevnad av EU:s avfallslagstiftning från medlemsstaternas sida, brist på relevanta mål och prismekanismer, otillräcklig intern efterfrågan på återvunnet material, olaglig dumpning, olaglig export och oriktig lagring, hantering och transport av plastavfall har lett till betydande skador på global nivå på människors hälsa på miljön, däribland livet i haven, och till ökade exporten av avfall, vilket lett till förluster av material och sysselsättning i Europa.
  - D. Ett förbud mot deponering av plastavfall ger inte i sig den önskade råvaruåtervinningen om dessa kvantiteter i stället hamnar i förbränningsugnar.
  - E. Förebyggande och minimering måste gälla i fråga om plastavfall och tillverkarna ska uppmuntras att välja alternativa, mer hållbara material när de utformar sina produkter.
  - F. Miljöinnovation och design av plastprodukter är avgörande för Europas konkurrenskraft och hjälper branschen att anpassa sig till det tryck som höga råvarupriser och materialbrist utövar. Miljöinnovation och ekodesign bidrar till att viktig möjliggörande teknik utvecklas för ett hållbart samhälle.

⁽¹⁾ EUT C 264 E, 13.9.2013, s. 59.

⁽²⁾ EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 99.

Tisdagen den 14 januari 2014

G. När det gäller att skapa sysselsättning och tillväxt skulle EU genom mer materialåtervinning kunna dra nytta av en rejäl ansträngning för en övergång till en balanserad, giftfri, resurseffektiv kretsloppsekonomi enligt "vagga till vagga"-principen, som utgår från konceptet att ofarligt avfall är en råvarukälla. Den ekonomiska potentialen för materialåtervinning av plastavfall är för närvarande betydligt högre än de 33 procent som uppnåtts för plastförpackningsavfall och de 25 procent som uppnåtts när det gäller det totala plastavfallet. En hög grad av återvinning kan vara till hjälp vid brist på råvaror.

H. Plastindustrin i EU sysselsätter omkring 1,6 miljoner personer.

I. Europaparlamentet betonar att Europa 2020-strategin innefattar ett uppdrag om smart och hållbar tillväxt för alla.

1. Europaparlamentet ser positivt på kommissionens grönbok och är medvetet om behovet av specifika åtgärder avseende EU-lagstiftning om plastavfall, liksom om behovet av ett enhetligare, konsekventare och striktare genomförande och verkställande av den befintliga lagstiftningen om avfall, framför allt vad gäller avfallshierarkin: förebyggande, återanvändning, materialåtervinning och energiåtervinning – särskilt i de medlemsstater som ännu inte uppnår de befintliga målen och syftena.

2. Europaparlamentet anser att den strategiska planeringen skulle kunna vara startpunkten för en bra avfallshantering.

3. Europaparlamentet betonar att det, för att göra EU:s tillvägagångssätt i fråga om avfallsströmmar och kretsloppsekonomi mer konsekvent inom ramarna för den kontroll av lagstiftningens ändamålsenlighet som pågår, och mot bakgrund av att ungefär 40 procent av plastavfallet härrör från plastförpackningar, mest engångsprodukter, samtidigt som förpackningsdirektivet är det enda direktivet med ett specifikt mål för insamling av plastavfall, är nödvändigt att mycket skyndsamt se över det direktivet och föreslå normer för insamling av plastavfall som är mer omfattande än produktbestämmelser och produktstandarder. Parlamentet anser att kommissionen i detta syfte, och med tanke på framtida förslag, bör tänka på att plastavfall inte är ett homogent material, utan att avfallsströmmarna består av olika material och tillsatser och olika typer av beståndsdelar i plasten, som måste behandlas på olika sätt. Parlamentet konstaterar dock att plastförpackningar visserligen bidrar till att bevara kvaliteten och förlänga hållbarheten hos produkter, men att de inte alltid är nödvändiga för att bevara en produkt.

4. Europaparlamentet betonar att EU:s lagstiftning om plastavfall i första hand bör syfta till att minska mängden av det, och därför bör ses över i syfte att omfatta

— tydliga bindande mål för insamling, sortering (som skulle kunna nå den ambitiösa nivån på 80 %) och återvinning av de olika plastavfallsströmmarna (exempelvis elektriskt och elektroniskt avfall, uttjänta fordon, förpackningar, jordbruksavfall, byggavfall, etc.) och obligatoriska kriterier för återvinningspotential (som förtydligar skillnaderna mellan mekanisk/biologisk materialåtervinning och återvinning/förbränning); syftet bör vara ett progressivt och ambitiöst mål för återvunnen plast fri från farliga tillsatser, som inte längre är tillåtna att använda i nya produkter, som ska uppnås till 2020; vissa medlemsstater kommer att ha behov av övergångsperioder för att kunna nå de mål som fastställts på EU-nivå,

— EU-övergripande harmonisering av kriterierna för insamling, sortering och allmän avfallshantering, i syfte att skapa likvärdiga förutsättningar i linje med avfallshierarkin, inbegripet att undanröja tekniska, regleringsmässiga, administrativa och finansiella barriärer mot materialåtervinning.

— särskild märkning av material för att informera konsumenterna om produkters mekaniska eller biologiska återvinningspotential, tillsammans med uppgifter om hur konsumenterna kan öka insamlande och materialåtervinning, och

— kriterier för att ersätta plastprodukter för engångsbruk och kortlivade plastprodukter med återanvändningsbara och hållbarare material.

5. Europaparlamentet håller med om att plastavfall bör behandlas som en värdefull resurs genom att man främjar dess återanvändning, materialåtervinning och energiåtervinning och genom att möjliggöra inrättandet av en adekvat marknadsmiljö. Kommissionen uppmanas att senast 2014 lägga fram förslag om aveckling av deponering av materialåtervinningsbart eller återvinningsbart avfall senast 2020, utan att man, som ett resultat därav, gynnar alternativet energiåtervinning framför materialåtervinning, och att se till miljömässiga effektivitetskriterier tillämpas på alla alternativ. Parlamentet anser att det, jämte de ovan nämnda målen för materialåtervinning, därför vore avgörande att införa lämpliga

Tisdagen den 14 januari 2014

åtgärder som avskräcker från förbränning av återvinningsbara, komposterbara och biologiskt nedbrytbara plaster, i syfte att optimera livscykeln för varje plasttyp samtidigt som man respekterar avfallshierarkin. Parlamentet framhåller att detta också skulle kunna vända på den ohållbara tendens som hittills inneburit att användning av nya utgångsmaterial gynnas framför dyrare återvunna material. Parlamentet betonar att produkternas potential för återvinning och reparation bör beaktas redan under produktens designfas. Kommission uppmanas därför att föreslå ekodesignåtgärder som förbättrar produkternas totala miljöpåverkan, förebygger onödigt avfall och främjar marknader för återvinning. Parlamentet anser att plastvaror under alla förhållanden bör konstrueras för att vara maximalt hållbara, och att produktens hela livscykel ska beaktas. Parlamentet framhåller att kommissionen bör överväga att inom ramen för ny lagstiftning om plastavfall inrätta mer ingående inspektioner av mottagande av avfall på deponier fram till 2020 och också öka kontrollerna vid förbränningsanläggningarna.

6. Europaparlamentet framhåller att plastavfall endast bör användas för energiutvinning när alla andra möjligheter är uttömda och då med användning av tekniker som har den reningsutrustning som krävs för att förebygga miljöskador och hälsofaror för människor.

7. Europaparlamentet anser att de farligaste plasterna, som genom vetenskapliga bevis visats vara de mest skadliga för människors hälsa och miljön (exempelvis mikroplastpartiklar och plast som bryts ned genom oxidation), och de som innehåller tungmetaller, eller andra ämnen som också kan försvåra materialåtervinningsprocesserna, bör fasas ut från marknaden eller förbjudas fullständigt, så snart som möjligt före 2020 för att utveckla en marknad för återanvända och återvunna material, och att separat insamling av dessa bör förverkligas omedelbart. Parlamentet anser i detta sammanhang att ersättning av farliga plastmaterial och tillsatser bör stödjas, även genom att utöka förteckningen över begränsade ämnen i direktivet om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter. Parlamentet anser också, vilket en majoritet av EU-medborgarna och konsumenterna begärt⁽¹⁾, att användning av engångsplastkassar ska minska drastiskt och, där så är möjligt, fasas ut, och att det är viktigt att ta itu med utmaningen att förebygga avfall genom att vidta effektivare åtgärder mot överkonsumtion och oansvarigt bortskaffande av engångsprodukter.

8. Europaparlamentet erinrar om att i en värld där naturresurserna, inklusive odlingsbar mark, blir allt mindre, innebär hållbarhet en minskning i absoluta termer av resursanvändningen och inte enbart att en sak ersätts med en annan. Parlamentet framhåller att lämpliga åtgärder bör vidtas för att främja biologiskt nedbrytbara, biobaserade och komposterbara plaster, under förutsättning att produktionen av dem inte påverkar jordbruksproduktion, avsedd för konsumtion av människor eller djur, eller miljön. Parlamentet understryker att det är nödvändigt att bygga vidare på redan erkända EU-normer (dvs. CEN 13432) för att möjliggöra en bättre differentiering mellan nedbrytbara, biologiskt nedbrytbara och komposterbara plastprodukter och att samtidigt ge tydligare information om deras egenskaper, om de går att återvinna och om de kan användas flera gånger, till konsumenterna såväl som till återvinningsföretagen och avfallshanteringsaktörerna.

9. Europaparlamentet efterlyser mer offentliga och privata investeringar i forskning och teknik som syftar till att ta fram hållbarare plaster (dvs. som förbrukar mindre råmaterial samtidigt som samma nivå bibehålls vad gäller kvalitet, materialåtervinning och energiåtervinning) och en bättre integration av olika typer av plast i produktionsprocesser och uppbyggnadsverksamheter, utan att materialens kvalitet påverkas. Parlamentet anser att nya tekniker också behövs för förbättrade processer för biologisk nedbrytning av plaster, avfallssorteringsmetoder, bearbetning, mekanisk materialåtervinning, återvinning av plaster från världshaven, ekodesign och intelligenta förpackningar. Parlamentet anser att Horisont 2020, i detta syfte, skulle kunna erbjuda möjligheter att reagera på detta viktiga samhällsbehov och ge omfattande fördelar för både miljön och medborgarna, från skapande av ny ekonomisk verksamhet (exempelvis manuellt utförd sortering av hög kvalitet) till minskat marint avfall och lägre hälsorisker. Parlamentet betonar att detta framför allt kan ge ungdomar möjligheter att via nya verksamhetsområden integreras på arbetsmarknaden. Parlamentet påpekar att om EU:s avfallslagstiftning genomfördes fullt ut skulle man spara 72 miljarder euro per år, öka den årliga omsättningen inom

⁽¹⁾ Samråd om alternativ för att minska användningen av plastpåsar och alternativ för att förbättra kraven på biologisk nedbrytbarhet i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, och om hur biologiskt nedbrytbara förpackningsprodukter kan göras mer synliga för konsumenterna – statistik: http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls

Tisdagen den 14 januari 2014

EU:s sektor för avfallshantering och materialåtervinning med 42 miljarder euro och skapa över 400 000 arbetstillfällen fram till 2020. Parlamentet framhåller att även andra EU-fonder kan ge ett viktigt bidrag till uppbyggnaden av en struktur för insamling och återvinning, om de konsekvent inriktas på avfallshierarkin i ramdirektivet om avfall.

10. Parlamentet förespråkar åtgärder som uppmuntrar materialåtervinning av plaster som det bästa alternativet för att klara miljömålen. Europaparlamentet önskar att fler offentliga upphandlingar, inklusive de som genomförs av EU:s institutioner, ska omfatta tydliga krav på materialåtervinning av plastavfall samt om möjligt främja användningen av återvunnen plast.

11. Europaparlamentet anser att kraftfullare åtgärder måste vidtas av både medlemsstaterna och kommissionen för att bekämpa olaglig export och dumpning av plastavfall, inbegripet striktare tillämpning av EU:s förordningar om transporter, liksom striktare system för övervakning och inspektioner i hamnar och i samtliga avfallsbehandlingsanläggningar, med fokus på transporter som misstänks vara olagliga samtidigt som man bekämpar export av avfall för återanvändning (huvudsakligen uttjänta fordon och elektriska och elektroniska produkter) för att tillse att exporten enbart går till anläggningar som uppfyller kraven på miljövänlig hantering enligt artikel 49 i förordningen om avfallstransporter. Parlamentet konstaterar att tillämpningen av principen om utökat producentansvar, liksom konsumenternas medvetenhet, spelar en viktig roll när det gäller att förhindra olagliga exporten och för att åstadkomma en betydande minskning av plastavfallet i miljön. Parlamentet anser också att EU bör främja en konsekvent avfallshanteringsstrategi i alla tänkbara internationella forum, avtal och institutioner. Parlamentet framhåller att EU bör leda ett globalt initiativ för att övervaka och kraftigt minska det marina avfallet i världshaven. Parlamentet anser också att det är avgörande att ha tillgång till tillförlitliga och jämförbara uppgifter om avfallsströmmar, flöden in och ut ur Europa, volymer och avfallshanteringsystem.

12. Europaparlamentet anser att finansiering av infrastruktur för materialåtervinning bör vara en prioritet i förhållande till finansiering av deponering och förbränning, men naturligtvis också med hänsyn tagen till varje samhälles specifika behov. Parlamentet uppmuntrar de europeiska kommunerna och lokala myndigheterna, plastindustrin och avfallshanteringssektorn att göra allt de kan för att motivera och stimulera invånarna och företagen att anta kretsloppsekonomikonceptet när det gäller plastavfallet, som ska börja med en bred diskussion om planerat föräldrande, genom att uppmuntra till enkla och effektiva separations-, insamlings-, återanvändnings- och materialåtervinningssystem och inrätta lämpliga insamlingsplatser för plastavfall, särskilt i kustområden och i miljömässigt sårbara områden, och prioritera områden som medlemsstaterna förklarar som skyddade områden och/eller nationalparker. Parlamentet anser att de också skulle kunna ge ett avgörande bidrag för att harmonisera plastavfallshanteringen i hela Europa genom att ena sig om gemensamma standarder och gemensam praxis. De lokala myndigheterna uppmanas att samarbeta genom integrerad avfallshanteringsplanering där så är både miljömässig och ekonomisk hållbart, och att särskilt främja inrättandet av "insamlingsplatser för jordbruket" för plastavfallsströmmar från jordbruket (exempelvis plast från växthus).

13. Europaparlamentet förespråkar, i syfte att höja medvetenheten, konkreta åtgärder och kampanjer, såsom inrättandet av en Europadag för plastavfall, då medborgarna skulle kunna lämna in vilka volymer som helst av plastavfall till förutbestämda platser, till exempel mot ersättning med en lämplig penningssumma, som ett sätt att garantera tillgången på återvinningsbar plast och öka allmänhetens medvetenhet om materialåtervinning. Parlamentet anser att detta evenemang också skulle kunna omfatta frivilligas städning (exempelvis på stränderna), som ett symboliskt bidrag till försvaret mot förorening med plastavfall. Denna typ av evenemang bör samordnas med kampanjerna "Let's do it", "Europa minskar avfallet" och den kommande "Clean-up day". Parlamentet välkomnar kommissionens pilotprojekt Marellitt för att avlägsna marint avfall från Europas fyra regionala hav och minska det marina plastavfallets påverkan på miljö, hälsa, ekonomi och samhälle. Parlamentet föreslår att kommissionen förstärker dialogen med tredjeländer, till exempel länderna med territorialvatten i Svarta havet, för att effektivare ta itu med problemet med marint plastavfall.

14. Europaparlamentet betonar att nya initiativ på EU-nivå, på områdena för miljöpolitik, miljöinnovation, avfallshantering och bioekonomi bör föregås av gedigna konsekvensbedömningar, också av sina sociala konsekvenser och de arbetsmarknadsmöjligheter som skapas, framför allt vad gäller potentialen för sysselsättningskapande och behovet att införa grundläggande utbildning och yrkesutbildning för att det ska tillkomma gröna arbetstillfällen.

Tisdagen den 14 januari 2014

15. Europaparlamentet erinrar om att medlemsstaterna, samtidigt som de sammanjämkar miljöns och ekonomins intressen, bör stödja initiativ som underlättar utvecklingen av de sektorer där sysselsättningspotentialen inom anständigt arbete är störst och som framför allt bidrar till övergången till en hållbar ekonomi och skapandet av hållbara arbetstillfällen av god kvalitet i en mindre resursintensiv ekonomi, i enlighet med Europa 2020-strategin. Parlamentet uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att samordna utbudet av offentliga tjänster med miljömålen, för att uppnå flera olika mål samtidigt och då stimulera till gröna arbetstillfällen.

16. Europaparlamentet anser att man först och främst måste ta reda på vilka behov det kommer att finnas på framtidens arbetsmarknad och vilka färdigheter som kommer att behövas. Parlamentet framhåller att det behövs strategier för att få arbetskraftens färdigheter att motsvara behoven på framtidens arbetsmarknad och understryker i detta sammanhang att det behövs lämpliga utbildnings- och färdighetsnivåer för att miljöinnovationer ska blomstra och för att unionslagstiftningen om avfall ska genomföras korrekt, vilket är en förutsättning för att man ska kunna bemöta de utmaningar som övergången till en mindre resursintensiv ekonomi innebär. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att infoga modellen med en cirkulär ekonomi i sin yrkesutbildning och konstaterar att yrkesutbildning kan leda till att arbete inom sektorn för materialåtervinning upplevs ha bättre status, att personalen bättre stannar kvar inom den och att rutinerna inom områdena hälsa och säkerhet förbättras. Parlamentet erinrar sig i detta sammanhang att Europeiska socialfonden, genom att främja yrkesutbildning och lärande på arbetsplatsen, kan bidra till att tillgodose efterfrågan på hållbara arbetstillfällen av god kvalitet i en mindre resursintensiv ekonomi, i linje med lagstiftningspaketet om sociala investeringar, vilket kommissionen lade fram i februari 2013.

17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0017

Regionala märkesprodukter

Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om regionala märkesprodukter: utveckling av bästa praxis i landsbygdsekonomier (2013/2098(INI))

(2016/C 482/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 174 och följande i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), i vilka målet om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning fastställs och de finansiella strukturinstrument som ska användas för att nå detta mål specificeras,
- med beaktande av artikel 39 i EUF-fördraget som fastställer målen för den gemensamma jordbrukspolitiken,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandena från utskottet för transport och turism och utskottet för regional utveckling (A7-0456/2013), och av följande skäl:
  - A. Begreppet territoriell utveckling har blivit allt viktigare under de senaste åren, framför allt till följd av att det skrivits in en tydligare hänvisning till begreppet i Lissabonfördraget.
  - B. Den europeiska politiken för landsbygdsutveckling, som är den gemensamma jordbrukspolitiken andra pelare, befästes officiellt genom Agenda 2000-reformen. Reformen gav politiken för landsbygdsutveckling en ställning utöver en social och strukturell politik som enbart kompletterar jordbruksmarknadspolitiken.
  - C. I den framtida ramförordningen om regionalpolitiken uppmanas medlemsstaterna att utarbeta en integrerad utformning och programplanering för att bättre samordna de fleråriga programmen i Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och EJFLU (och Europeiska fiskerifonden). Denna samordning ska åstadkommas genom en gemensam strategisk ram för att undvika dubbelfinansiering och dubbla initiativ, enligt målen i Europa 2020-strategin som fastställts i ett partnerskapavtal som tagits fram av medlemsstaterna i samarbete med näringslivets och arbetsmarknadens organisationer och företrädare för det civila samhället. Åtgärder och initiativ för territoriell utveckling, särskilt på landsbygden, bör därför ingå i en sammanhållen och sektorsövergripande strategi.
  - D. Gränsen mellan stad och land blir alltmer uppluckrad och odlingar i städernas närhet växer fram. Det är viktigt att regionalpolitiken som komplement till politiken för landsbygdsutveckling också riktas mot landsbygdens territorier så att innovativa och strukturerande projekt kan drivas där.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

Tisdagen den 14 januari 2014

- E. De verktyg för landsbygdsutveckling som står till medlemsstaternas förfogande i den nu gällande förordningen om landsbygdsutveckling ger medlemsstaterna och regionerna olika utvecklingsmöjligheter. De nuvarande programmen för landsbygdsutveckling har inte i tillräckligt hög grad utnyttjat dessa möjligheter på grund av bristande budgetmedel.
- F. Förordningen om landsbygdsutveckling för programperioden 2014–2020 kommer att öka antalet åtgärder som finns tillgängliga för medlemsstaterna, framför allt åtgärder för att stödja produktion av livsmedel av hög kvalitet, åtgärder för samarbete mellan territoriella aktörer för att utnyttja alla resurser i form av varor och tjänster av hög kvalitet, stärkta producentorganisationer samt åtgärder för innovation och ekonomisk diversifiering på landsbygden.
- G. En bättre integrering av primärproducenter i livsmedelskedjan med hjälp av kvalitetssystem, säljfrämjande åtgärder på lokala marknader och korta leveranskedjor har slagits fast som en prioritet för landsbygdsutvecklingen 2014–2020.
- H. När det gäller landsbygdsutvecklingen sammanfattar "Leader"-strategin på bästa sätt begreppet samarbete mellan olika aktörer samtidigt som jordbruksverksamheten fortfarande står i centrum och de berörda aktörerna kan delta i ett territoriellt utvecklingsprojekt som framhäver särdragen och de goda arbetsmetoderna inom ett bestämt homogent område.
- I. Det bör vara upp till medlemsstaterna eller regionerna, om de beslutar sig för en regional planering, att välja vilken form av stöd de vill ha och hur de ämnar använda det i programmen för landsbygdsutveckling. Medlemsstaterna har bäst förutsättningar att fastställa var tonvikten för sådana program bör ligga på nationell och regional nivå.
- J. Metoder kan användas för att, genom gemensamma åtgärder, engagera och involvera samtliga offentliga och privata aktörer, oberoende av vilken nivå de är aktiva på, i syfte att utveckla samarbete på flera olika områden och till fullo utnyttja den potential som finns i varje territorium kring ett gemensamt projekt. I detta sammanhang bör särskilt framhållas den betydelse organisationer för lokal utveckling, producentorganisationer och kooperativ har. Dessa kan vara privilegierade partner för att få tillgång till de lokala, regionala, nationella och internationella marknaderna.
- K. Framgångsrika och tydliga program för landsbygdsutveckling kan ha en konkret positiv inverkan på sysselsättningsgraden och företags konkurrenskraft i landsbygdsområden, och därmed minska riskerna för arbetslöshet eller för djup fattigdom på landsbygden till följd av låga inkomster på landsbygden.
- L. Den territoriella kvalitetsmärkningen kan bidra till att öka de territoriella ekonomiernas uthållighet och utveckla dessa, särskilt i de sårbaraste regionerna, i bergsregionerna och i de yttersta randområdena, genom att samordna alla varor (livsmedel och andra varor) och tjänster av hög kvalitet som är oupplösligen sammanlänkade med varandra och djupt förankrade i de särskilda egenskaperna som utmärker varje territorium, särskilt i dess (historiska, kulturella, geografiska etc.) arv. Dessa varor och tjänster som samlas i olika korgar är unika och skapar inkomster på territoriell nivå och erbjuder nya ekonomiska möjligheter, både på de lokala och på de internationella marknaderna. De kan också utgöra en överordnad struktur för att främja regionerna som turistmål. Dessa territoriella märken bör bli kännetecknen för de territorier som har samarbetat för att skapa gemensamma partnerskap och synergier mellan aktörerna så att deras resurser kan lyftas fram på ett hållbart sätt, lokala och regionala producenter gynnas och ekonomierna få förnyad dynamik, vilket är en nödvändig garanti för livskvaliteten på landsbygden och en utveckling i balans mellan landsbygdsområden och storstadsområden. De bör inte förväxlas med kvalitetsmärkningen av livsmedelsprodukter, såsom skyddad ursprungsbeteckning (SUB), skyddad geografisk beteckning (SGB) och garanterad traditionell specialitet (GTS), vilka inte är oförenliga med den territoriella kvalitetsmärkningen, utan tvärtom kompletterar den. De bör bidra till att främja dessa system både inom och utanför EU och bidra till att främja konkurrenskraften i landsbygdsekonomier och samtidigt förbättra sysselsättningsmöjligheterna.
- M. Skyddad ursprungsbeteckning (SUB) och skyddad geografisk beteckning (SGB) är ett effektivt system som i hög grad medverkar till landsbygdens och territoriernas utveckling genom att skapa och fördela mervärde via kollektiva åtgärder som vidtagits av producenter och av samtliga berörda aktörer och genom att främja det aktuella territorium som märkningarna avser på lokala, regionala och internationella marknader. De regionala märkningarna bör inte i något fall ersätta eller skada systemet med SUB och SGB.

Tisdagen den 14 januari 2014

N. Främjande av och stöd till synergier mellan primärsektorn och tjänstesektorn på lokal och regional nivå kan garantera en hållbar utveckling av jordbruket och turismen inom EU.

O. Effektiva instrument för marknadsföring måste skapas och införas i syfte att stärka regionala produkters konkurrenskraft och främja lokala producenter. Detta kan bidra till att bygga upp en regional profil som inte endast omfattar jordbrukssektorn.

1. Europaparlamentet välkomnar de samordnade åtgärderna för en territoriell utveckling i förordningen om en gemensam strategisk ram för de europeiska fonderna. Parlamentet konstaterar att det finns ett behov av samordning och överensstämmelse mellan de olika europeiska fonderna för att få till stånd en harmonisk, hållbar och balanserad territoriell utveckling.

2. Europaparlamentet noterar att den territoriella utvecklingen uttryckligen anges i målen för den gemensamma jordbrukspolitiken som komplement till två andra mål: en tryggad livsmedelsförsörjning och en hållbar användning av naturresurserna och kampen mot den globala uppvärmningen.

3. Europaparlamentet framhåller landsbygdens multifunktionella roll som inte begränsar sig endast till jordbrukets utveckling. Denna roll är förknippad med andra ekonomiska och sociala aktiviteter och den baseras på den lokala förmågan, det vill säga skickligheter, kunskaper och även investeringar i syfte att på det lokala planet upptäcka och ta tillvara outnyttjade tillgångar eller värdefulla faktorer och resurser.

4. Europaparlamentet välkomnar begreppet "lokalt ledd utveckling" och uppmanar medlemsstaterna att tillämpa detta begrepp och häva eventuella blockeringar mellan ministerierna och andra administrativa enheter som deltar i förvaltningen av denna nyskapande strategi. Parlamentet betonar att administrativa förfaranden inte bör bli till en börda och inte heller skapa merkostnader för medlemsstaternas behöriga myndigheter.

5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och deras regionala förvaltningar att främja inkluderande och mer dynamiska förvaltningsformer som skulle göra det möjligt att genomföra gemensamma projekt för territoriell utveckling som kan täcka alla ekonomiska sektorer, inklusive turismen, och som inom jordbrukssektorn även gäller livsmedel och andra alternativ, till exempel projekt för regionala leverantörskedjor (korta försörjningskedjor, livsmedelskedjor, lokala slakterier, projekt för gasframställning av biomassa från jordbruket, grön kemi, jordbruksmaterial osv.), med särskild inriktning på mikroföretag och nystartade företag, och som skulle ta avstamp i ett stegvist erkännande av varje territoriums identitet som är förankrad i och knuten till dess arv. Parlamentet konstaterar att dessa förvaltningsformer grundar sig på komplexa partnerskap mellan aktörer och strukturer som kan samordnas kring konceptet för territoriell kvalitetsmärkning. Medlemsstaterna uppmanas därför att skapa en plattform för utbyte av bästa praxis, framför allt genom att använda Leaders verktyg för landsbygdsutvecklingsprogram.

6. Europaparlamentet understryker att ett närmare samarbete mellan lokala aktörer skulle bidra till att stärka landsbygdsekonomier, särskilt i de mest sårbara regionerna, inklusive i bergstrakter och i de mest avlägsna områdena, såsom de yttersta randområdena. Parlamentet understryker att territorierna kunde dra nytta av en bättre organisation i syfte att identifiera sina resursers (inklusive de latent resursernas) fulla potential, till förmån för alla aktörer som är sammanlänkande genom ömsesidigt beroende och solidaritet (det vill säga de som arbetar inom jordbrukssektorn, hantverk, turism, kulturarv och inklusive producentorganisationer, föreningar, handelskamrar, etc.). Parlamentet konstaterar att syftet med denna strategiska samordning av aktörerna är att fånga upp resurser genom att omfatta och gå utöver ett synsätt som inte enbart kan användas inom en sektor eller en industri utan på vilka man måste tillämpa ett territoriellt synsätt som genererar nya territoriella inkomster genom kompletterande varor och tjänster som speglar ett territoriums särskilda egenskaper. Parlamentet preciserar i detta hänseende att denna territoriella styrning tydligt ska stödja bildandet, utvecklingen och stärkandet av främjandet av jordbruks- och livsmedelsprodukter inom befintliga kvalitetsystem, baserat på försvaret av immateriella rättigheter. Samtidigt som främjandet av kvalitativa tjänster (som inte omfattas av något officiellt europeiskt erkännande) stärks så stärks även främjandet av jordbruksprodukter och jordbrukstjänster ömsesidigt och samtliga aktörer garanterar via ett solidariskt agerande att samtliga varor och tjänster inom deras eget territorium främjas.

7. Europaparlamentet anser att, även om den territoriella kvalitetsmärkningen är ett försök att införa en territoriell förädlingsprocess för produkter och tjänster utifrån aspekter som identitet och socialt ansvar, och att komplettera, genom att skapa en helhet, och införa synergier för befintlig kvalitetsmärkning av livsmedelsprodukternas ursprung, går märkningen än längre då den gäller territoriets samtliga produkter, varor och tjänster samt förvaltningsmodellen för deras företag, organisationer och lokala aktörer.

Tisdagen den 14 januari 2014

8. Europaparlamentet poängterar att det är nödvändigt att bilda former för samverkan mellan olika regioner och ingå ett sektorsövergripande partnerskap för att kunna möta konkurrensen. Parlamentet erkänner den roll som representativa organ, till exempel sammanslutningar, på regional och nationell nivå och på EU-nivå spelar, genom att de främjar regionala varumärken och framhäver och synliggör sina växande regioner. Parlamentet efterfrågar större uppmärksamhet på initiativ för regional varumärkning som ett möjligt gemensamt tema i det europeiska territoriella samarbetet och i europeiska finansieringsinitiativ och som ett verktyg som representerar en investering i regionens varaktigt dynamiska konkurrenskraft.

9. Europaparlamentet anser att regionala märkesprodukter måste bidra till att bevara bilden av Europa som ett högkvalitativt turistmål med hjälp av olika områden för regional turism, till exempel lantgårdsturism, landsbygdsturism, ekoturism och gastronomisk turism samt det industriella, historiska, naturbetingade och kulturella arvet; detta inbegriper även cykelvägar i kombination med kollektivtrafik. Parlamentet understryker att det inte finns någon europeisk märkning för tjänster knutna till en region som gör det möjligt för konsumenten att känna igen en turistprodukt av kvalitet. Parlamentet rekommenderar i detta sammanhang att man hjälper till med att skapa en kvalitetshöjande dynamik inom turismnäringen, särskilt inom landsbygdsturismen och i småföretagen. Parlamentet anser att man därmed kan hjälpa till att skapa ett alternativ till de traditionella näringarna som jordbruk och boskapsuppfödning. Parlamentet anser att alla regionala märkesprodukter, som förknippas med en viss plats, ska uppfylla vissa kravspecifikationer som garanterar kvaliteten, och måste respektera och bygga på befintliga märkningssystem, till exempel beteckningarna för jordbruksprodukter, för att undvika eventuell förväxling med jordbruksprodukter som har kvalitetsmärkts på EU-nivå.

10. Europaparlamentet anser att initiativ som det s.k. Eden-nätverket (framstående europeiska resmål) främjar konkurrenskraften och stimulerar hållbar och högkvalitativ turism i en region, tack vare potentialen hos mikro- och småföretag, samt bidrar till att lokala institutioner engagerar sig, att partnerskap bildas och till att fler olika typer av aktörer deltar i skapandet av en regional märkesprodukt. Parlamentet uppmanar kommissionen att i relevanta åtgärder och program som Eden, Calypso m.fl. inkludera de olika former av turism som är knutna till verksamhet på landsbygden. Parlamentet anser det vara nödvändigt att stödja turismverksamheten på landsbygden med hjälp av målinriktade åtgärder och program.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att de kommande programmen för landsbygdsutveckling innehåller lämpliga åtgärder och tillräckligt med medel för att underlätta god förvaltning och hållbara territoriella förvaltningsformer genom att ta fram och stärka åtgärder baserade på kollektiva funktioner: åtgärder för samarbete (inklusive system för hållbar produktion), ledning, utbyte, nätverk, innovation och utbildning, producentsammanslutningar, marknadsarbete, information och investering som fastställts i de nya förordningarna om landsbygdsutveckling. Parlamentet uppmanar lokala aktionsgrupper att inom ramen för programmet Leader + främja tillkomsten av ett samarbetsnätverk mellan lokala och regionala producenter, tjänsteföretag och kulturella institutioner som universitet, bibliotek och forskningscentra, så att territoriets kulturella och historiska aspekter syntetiseras till ett regionalt varumärke som kan skapa varaktiga band mellan utbildning, forskning och produktion och på så sätt också skapa hållbara arbetstillfällen.

12. Europaparlamentet påpekar att projekten måste vara sektorsövergripande samtidigt som jordbrukets centrala ställning bibehålls, och att de ska bedömas av den myndighet som har ansvar för att genomföra utvecklingsplanerna.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaters insatser att erkänna och främja nya samarbetsformer för landsbygdsområden som kring den territoriella kvalitetsmärkningen stöder de verktyg som ingår i reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken, till exempel unionsinitiativet Leader, instrument för tekniskt stöd och skapandet av nätverk, EIP, det europeiska nätverket för utvärdering av landsbygdsutveckling samt med övriga verktyg och medel som kan anses nödvändiga. Dessa nya former av europeiskt territoriellt samarbete ska grunda sig på en objektiv utvärdering av regionala synergier och ta hänsyn till den sociala, ekonomiska och miljömässiga dimensionen, hållbarhet, mångfalden av ekonomiska och sociala aktörer (inklusive dem inom turistsektorn) som är inblandade i att främja den regionala identiteten och de specifika varor och tjänster som kan utarbetas inom varje territorium, i syfte att skapa och upprätthålla ett mervärde.

14. Vad gäller dessa nya former för territoriellt samarbete anser Europaparlamentet att medlemsstaterna ska kunna använda alla landsbygdsutvecklingsåtgärder som hänger samman med en kvalitetspolitik för livsmedelsprodukter, särskilt i syfte att utveckla försäljning på lokala marknader och korta leveranskedjor och att förbättra hållbarheten samt kunskapen om produktionsmetoder och samtidigt till fullo respektera EU:s bestämmelser och utan att påverka, underminera eller försvaga gällande kvalitetssystem inom unionen, såsom skyddad ursprungsbezeichnung (SUB), skyddad geografisk beteckning

Tisdagen den 14 januari 2014

(SGB) och garanterad traditionell specialitet (GTS). Parlamentet anser att den territoriella kvalitetsmärkningen inom livsmedelssektorn bör inskränka sig till att främja kvalitetssystemen SUB, SGB och GTS där de förekommer eller till att stödja inrättandet av dem där de ännu inte förekommer. Parlamentet uppmanar kommissionen att, med tanke på att antalet märken och regionala märken för livsmedelsprodukter ständigt ökar i Europa, göra en förteckning över märken med särskilda regionala egenskaper i syfte att undvika eventuella negativa effekter på kvalitetssystemen. Parlamentet framhåller att begreppet regionalt varumärke måste definieras klart med hänsyn tagen till den positiva erfarenheten av befintliga kvalitetsmärken (SUB, kontrollerad ursprungsbezeichnung, SGB), genom att man fastslår samordnade strategier för att förhindra dubbelarbete och överlappningar och skapar ett gemensamt initiativ baserat på ett ramverk som beslutas på EU-nivå.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0022

De framtida förbindelserna mellan EU och Asean

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2014 om de framtida förbindelserna mellan EU och Asean (2013/2148(INI))

(2016/C 482/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den viktigaste rättsliga ramen för förbindelserna med Asean, nämligen samarbetsavtalet mellan Asean och EEG, undertecknat i mars 1980 ⁽¹⁾,
- med beaktande av de pågående förhandlingarna om och/eller ingåendet av sju partnerskaps- och samarbetsavtal mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna i Asean, det vill säga Brunei, Filippinerna, Indonesien, Malaysia, Singapore, Thailand och Vietnam,
- med beaktande av förhandlingarna om frihandelsavtal med Malaysia, Thailand och Vietnam samt ingåendet av frihandelsavtalet mellan EU och Singapore,
- med beaktande av EU:s strategi "Ett nytt partnerskap med Sydostasien" från juli 2003, (COM(2003)0399), i vilken bättre förbindelser med Asean beträffande regional handel och investeringar, liksom dialog på specifika politikområden, anges som huvudprioriteringar,
- med beaktande av det sjunde parlamentariska partnerskapet mellan Asien och EU (Asep) och Aseans tjuogoandra toppmöte,
- med beaktande av Nürnbergförklaringen om ett utökat partnerskap mellan EU och Asean från mars 2007 och dess handlingsplan från november 2007,
- med beaktande av handlingsplanen från Bandar Seri Begawan om ett utökat partnerskap mellan EU och Asean (2013–2017), som antogs i Brunei den 27 april 2012,
- med beaktande av Europeiska unionens anslutning till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien i Phnom Penh den 12 juli 2012 ⁽²⁾,
- med beaktande av det nionde Asien–Europa-toppmötet (Asem) i Vientiane (Laos) i november 2012,
- med beaktande av Asien–Europa-stiftelsen (Asef), som inrättades i februari 1997 som ett forum för icke-statlig dialog,
- med beaktande av Asean–EU-programmet för stöd till regional integration (Apris), Aseans program för stöd till regional integration (Arise) och det regionala instrumentet för dialog mellan EU och Asean (Readi) till stöd för harmonisering av politik och regleringar i icke-handelsrelaterade sektorer,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 12 juli 2012 från EU och USA om regionen Asien–Stillahavsområdet,
- med beaktande av grundandet av Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) den 8 augusti 1967,
- med beaktande av färdplanen för Aseans ekonomiska gemenskap, som godkändes 2007, och Asean-stadgan, som antogs 2008,
- med beaktande av den första förklaringen från Asean om de mänskliga rättigheterna av den 18 november 2012, inrättandet av Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter (AICHR) samt den första dialogen mellan AICHR och den nyinrättade särskilde EU-representanten för mänskliga rättigheter, Stavros Lambrinidis, den 8 maj 2013,

⁽¹⁾ EGT C 85, 8.4.1980, s. 83.

⁽²⁾ EUT L 154, 15.6.2012, s. 1.

Onsdagen den 15 januari 2014

- med beaktande av Aseans fjortonde toppmöte 2009 och fastställandet av en färdplan för Aseans (ekonomiska) gemenskap med en inre marknad, Aseans gemenskap i politiska och säkerhetsrelaterade frågor samt Aseans sociokulturella gemenskap,
- med beaktande av Aseans tjuogoandra toppmöte, som ägde rum i Brunei den 24–25 april 2013,
- med beaktande av det sjunde ostasiatiska toppmötet i Phnom Penh den 20 november 2012 med ledarna från de 17 länderna i Asean samt Kina, Japan och Sydkorea (Asean + 3), Indien, Australien och Nya Zeeland (Asean + 6) och USA,
- med beaktande av Aseans avtal om katastrofhantering och beredskap,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från det åttonde mötet mellan Aseans ministrar för social välfärd och utveckling, vilket hölls den 6 september 2013 i Phnom Penh som en förberedelse för Asean-toppmötet i oktober 2013, och av bestämmelsen om att tillgång till socialt skydd är en grundläggande mänsklig rättighet,
- med beaktande av sina senaste resolutioner om Aseans medlemsstater, i synnerhet av den 11 september 2013 om förhandlingarna om partnerskaps- och samarbetsavtalet EU-Malaysia⁽¹⁾, av den 13 juni 2013 om situationen för rohingya-muslimerna⁽²⁾, av den 11 juni 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt⁽³⁾, av den 18 april 2013 om Vietnam, särskilt yttrandefriheten⁽⁴⁾ och av den 7 februari 2013 om Laos: fallet Sombath Somphone⁽⁵⁾,
- med beaktande av sina senaste resolutioner om Aseans medlemsstater, i synnerhet av den 17 februari 2011 om gränsstriderna mellan Thailand och Kambodja⁽⁶⁾, av den 7 juli 2011 om Indonesien, inklusive angrepp på minoriteter⁽⁷⁾, av den 25 november 2010 om Burma – genomförandet av valet och frisläppandet av oppositionsledaren Aung San Suu Kyi⁽⁸⁾, av den 20 maj 2010 om situationen i Burma/Myanmar⁽⁹⁾, av den 20 maj 2010 om situationen i Thailand⁽¹⁰⁾, av den 26 november 2009 om situationen i Laos och Vietnam⁽¹¹⁾ samt av den 5 februari 2009 om situationen för burmesiska flyktingar i Thailand⁽¹²⁾,
- med beaktande av de vägledande principerna för företag och mänskliga rättigheter, "Implementing the United Nations 'Protect, Respect and Remedy' Framework", som antogs av FN:s råd för mänskliga rättigheter den 16 juni 2011,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0441/2013), och av följande skäl:
  - A. Asean är för närvarande en av de viktigaste framväxande regionala organisationerna i världen, i fråga om både ekonomisk utveckling och geopolitisk dynamik.
  - B. Asean-stadgan, som undertecknades i november 2007, ger Asean status som juridisk person och förser gruppen med en rättslig och institutionell ram som omfattar inrättandet av en kommitté med ständiga representanter som stöder och samordnar Aseans arbete.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0367.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0286.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0245.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0189.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0058.

⁽⁶⁾ EUT C 188 E, 28.6.2012, s. 57.

⁽⁷⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 201.

⁽⁸⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 120.

⁽⁹⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 154.

⁽¹⁰⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 152.

⁽¹¹⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 76.

⁽¹²⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 144.

Onsdagen den 15 januari 2014

- C. Syftet med Aseans ekonomiska gemenskap är att skapa en inre marknad med 600 miljoner invånare till 2015. Detta kommer att göra Asean – med sina konkurrenskraftiga ekonomiska aktörer och sin snabbväxande interna efterfrågan – till en marknad jämförbar med andra stora marknader i världen, såsom EU, USA, Kina, Japan och Indien, och följaktligen en stark ekonomisk partner på den regionala och internationella marknaden. Några Asean-medlemsstater kommer att ställas inför utmaningar inom denna process när det gäller konkurrenskraften, den sociala stabiliteten och förstärkningen och utvecklingen av integrationsprocessens sociala inslag.
- D. Efter finanskrisen i Asien 1997 genomgick medlemsstaterna i Asean en ekonomisk omstrukturering, vilket har hjälpt dem att visa upp en allmänt god motståndskraft mot den rådande globala ekonomiska krisen.
- E. Aseans regionala forum (ARF) inrättades 1993 i syfte att främja dialog och samråd om politiska och säkerhetsrelaterade frågor och att bidra till förtroendeskapande och förebyggande diplomati i regionen Asien–Stillahavsområdet.
- F. Under Asean senaste toppmöte framfördes krav på en kärnvapenedrustning på Koreahalvön, och de kärnvapenstaterna uppmanades att ansluta sig till protokollet till fördraget om en kärnvapenfri zon i Sydostasien. Vid toppmötet talade man också om Östtimors eventuella deltagande i Asean i framtiden.
- G. Kina har stärkt sina ekonomiska band med de sydostasiatiska länderna. Några Asean-medlemsstater har stärkt sitt samarbete med USA om sjöfartsskydd. Ryssland betraktar Asien som en viktig del av sin internationella strategi. Asean-länderna har alltjämt en viktig roll för att bevara freden och stabiliteten i regionen. Både EU och Asean är bekymrade över de olösta territoriella tvisterna i Syd kinesiska havet och har ett betydande intresse av att upprätthålla fred, stabilitet, respekt för internationell rätt och i synnerhet FN-stadgan och FN:s havsrättskonvention från 1982. Parlamentet stöder "Six-Point Principles" från juli 2012 om Syd kinesiska havet och 2011 års riktlinjer för genomförandet av förklaringen om parternas uppträdande i Syd kinesiska havet och uppmantrar en fredlig lösning.
- H. Enligt Aseans förklaring om mänskliga rättigheter har de enskilda medlemsstaterna friheten att anta sina egna rättsliga instrument för skydd av mänskliga rättigheter. Förklaringen utgör dock en allmän ram för skydd av mänskliga rättigheter i regionen.
- I. Tyfonen Haiyan den 8 november 2013 medförde att Filippinerna lades i spillror. Hela städer ödelades, ett fortfarande okänt antal personer – troligen flera tusen – omkom och miljoner blev hemlösa. Denna storm, som är den starkaste som någonsin registrerats på fastlandet, visar på den allvarliga faran med de extrema väderförhållanden som blir allt vanligare.
- J. De omfattande föroreningar som orsakas av rök från stora skogsbränder i regionen har allvarliga konsekvenser för miljön och skulle kunna utgöra ett icke-traditionellt säkerhetshot.
- K. EU och Asean delar det politiska målet att främja välbefinnande, samarbete och fred i sina respektive regioner och på ett globalt plan.
- L. Handlingsplanen från Bandar Seri Begawan 2012 mellan EU och Asean syftar till att ge större strategiskt fokus åt samarbetet kring Aseans tre pelare, liksom åt det kulturella och utvecklingsrelaterade samarbetet, och i handlingsplanen ingår regelbundna möten på ministernivå och mellan högre tjänstemän.
- M. Mot bakgrund av de pågående förhandlingarna om frihandelsavtal med Malaysia, Thailand och Vietnam samt ingåendet av frihandelsavtalet mellan EU och Singapore och det långsiktiga målet om ett frihandelsavtal mellan regionerna blir det alltmer angeläget att utveckla en mer övergripande politisk ram med parterna i Asean.

Onsdagen den 15 januari 2014

1. Europaparlamentet anser att Asean, som är en större regional och global ekonomisk aktör, kan spela en viktig roll för att främja en fredlig, multilateral världsordning. Parlamentet önskar se Aseans institutionella, ekonomiska och politiska kapacitet vidareutvecklas.
2. Europaparlamentet uppmanar Asean kraftfullt att fortsätta sin väg mot politisk och ekonomisk integration, bland annat genom den ambitiösa Asean-planen på en ekonomisk gemenskap senast 2015, inklusive en liberalisering av den interna arbetsmarknaden, som skulle vara till stor nytta för alla de inblandade länderna.
3. Europaparlamentet gratulerar Asean-ledarna för de betydande framsteg som gjorts i den regionala integrationsprocessen, där det mest synliga är det kommande inrättandet av Aseans ekonomiska gemenskap. Parlamentet anser att denna positiva utveckling bör åtföljas av en förstärkt parlamentarisk dimension, och uppmanar Asean-ledarna att överväga ett formellt stadgenligt erkännande av den roll som Aseans interparlamentariska församling (Aipa) spelar som en integrerande del av Asean självt.
4. Europaparlamentet understryker den stora ekonomiska potential som Asean-regionen har, och Asean-staterna och inhemska och utländska företag i Asean-länderna uppmuntras att tillämpa principerna om företagens sociala ansvar, aktivt respektera ILO:s grundläggande arbetsnormer och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, främja ett lämpligt anställningsskydd och tillgång till anständiga arbetsförhållanden och skapa en miljö som i högre grad bidrar till utvecklingen av fackföreningar och deras verksamhet. I detta sammanhang uppmanas kommissionen kraftfullt att hjälpa till att utarbeta åtgärder för att stärka den internationella och lokala kapaciteten att se till att lagen efterlevs.
5. Europaparlamentet anser att Asean-länderna bör gå i riktning mot en ny fas av inkluderande ekonomisk och social utveckling, och särskilt försöka främja befolkningarnas mänskliga, sociala, arbetsrättsliga och ekonomiska rättigheter för att kunna garantera mer jämlika och rättvisa samhällen. För att uppnå detta är det nödvändigt att länderna använder sina ökade ekonomiska rikedomar till att förstärka de sociala skyddsnetten och socialförsäkringssystemen. Parlamentet uppmanar också enträget EU att stärka sitt samarbete i fråga om mänskliga rättigheter för att bidra till att göra Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter (AICHR) verksam när det gäller stöd för och skydd av de mänskliga rättigheterna.
6. Europaparlamentet betonar att EU och Asean har gemensamma värderingar och gemensamma politiska och ekonomiska intressen som bör fortsätta att utvecklas med hög prioritet och uppgraderas till ett strategiskt partnerskap. Parlamentet välkomnar att utrikestjänsten aktivt överväger att utse en EU-chef för delegationen till Asean, som en bekräftelse på förbindelsernas betydelse. Parlamentet förväntar sig att detta kommer att leda till ökad samordning mellan EU:s delegationschefer i Asean-medlemsstaterna och EU-medlemsstaternas ambassader och stärka EU:s politiska trovärdighet och synlighet. Kommissionens vice ordförande/unionens höga representant uppmanas att föreslå en ny, mer heltäckande strategi för Sydostasien.
7. Europaparlamentet anser att EU och dess medlemsstater bör arbeta på en gemensam och sammanhållen strategi för Asean-regionen och stödja och komplettera varandra och på så sätt göra det möjligt för EU att utveckla en starkare ekonomisk och politisk närvaro i regionen. Parlamentet anser att det är viktigt att öka närvaron på alla nivåer för EU:s och medlemsstaternas företrädare inom Aseans regionala och nationella forum.
8. Europaparlamentet rekommenderar att unionen strävar efter att i dessa länder höja allmänhetens medvetenhet om att unionen inom utrikespolitiken uppträder som en lagstiftande makt som försöker främja regional integration genom politisk dialog, preferenshandelsavtal och partnerskapsavtal.
9. Europaparlamentet välkomnar varmt förhandlandet om sju partnerskaps- och samarbetsavtal mellan EU och sju enskilda Asean-medlemsstater, som kommer att utgöra hörnstenarna för att fördjupa de ömsesidiga förbindelserna. Parlamentet understryker behovet av påskyndade förhandlingar med de återstående Asean-länderna. Parlamentet efterlyser en snabb ratificering av de befintliga partnerskaps- och samarbetsavtalen. Parlamentet anser emellertid att partnerskaps- och samarbetsavtalen med enskilda länder inte får bli en stötesten för de allmänna förbindelserna mellan EU och Asean.
10. Europaparlamentet stöder ett stärkande av den parlamentariska dimensionen i förbindelserna. Parlamentet anser att inrättandet av en formell interparlamentarisk församling mellan EU och Asean ytterligare skulle uppgradera relationerna mellan EU och Asean-medlemsstaterna när omständigheterna möjliggör en sådan församling, och skapa ett forum för multilateralt utbyte för hantering av globala frågor på ett mer heltäckande sätt. Parlamentet föreslår också att man skapar länkar mellan parlamentets underutskott för mänskliga rättigheter och Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter (AICHR). Parlamentet anser att byrån för främjande av parlamentarisk demokrati skulle kunna ge stöd till kapacitetsuppbyggnaden av Aseans interparlamentariska församling (Aipa) och därmed stärka rollen för de nationella parlamenten, liksom för Aipa inom Asean.

Onsdagen den 15 januari 2014

11. Europaparlamentet understryker fördelarna med fler gemensamma möten på hög nivå och större ömsesidig samverkan och förståelse inom multilaterala forum, såsom FN och dess organ, IMF och WTO.
12. Europaparlamentet betonar vikten av att stärka och vidareutveckla Asien–Europa-mötena (Asem) och det parlamentariska partnerskapet Asien–Europa (Asep), dvs. de nuvarande kanalerna för dialog mellan EU och Asean på statlig och parlamentarisk nivå.
13. Europaparlamentet stöder Asean i dess målsättning att hitta sin egen plats bland de motstridiga ekonomiska och säkerhetsrelaterade intressen som representeras av Kina, Japan och USA. Parlamentet vill att EU ska vara bli en aktiv politisk partner till Asean i dess strävan efter icke-militära lösningar på viktiga säkerhetsrelaterade och geostrategiska utmaningar genom att dela med sig av EU:s erfarenheter av konfliktförebyggande arbete och lösning av tvister som rör gränser och territorier, i syfte att stärka freden och den regionala stabiliteten.
14. Europaparlamentet är oroat över den senaste utvecklingen i Syd kinesiska havet och välkomnar det arbete som utförts i arbetsgruppen för genomförandet av förklaringen om parternas uppträdande i Syd kinesiska havet, som har till syfte att finna en fredlig och ömsesidigt gynnsam lösning på territorialtvisterna i området.
15. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen unionen att bidra till att lätta på de geopolitiska spänningarna i regionen genom en nära förbindelse med Asean, vilket innebär att mekanismerna för konfliktlösning stärks.
16. Europaparlamentet noterar de insatser som Asean-staterna gjort när det gäller åtgärder mot piratdåd, och välkomnar de än så länge positiva rapporterna. Parlamentet understryker sjöfartsledningens kritiska och komplexa karaktär i området, deras betydelse för världsekonomin och deras utsatthet, och anser att detta bör vara ett konstant fokus för EU:s insatser i regionen.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att fortsätta att ge stöd till kapacitetsuppbyggnadsinsatserna från Aseans sekretariat och institutioner och att i detta arbete ta till vara EU:s erfarenheter. Parlamentet föreslår att programmet för stöd till regional integration av Asean från EU (Arise) bör fortsätta att ge detta stöd.
18. Europaparlamentet efterlyser stöd till regionöverskridande besök av kulturarbetare, och uppmanar med kraft medlemsstaterna att uppmuntra till en större bevakning av Asean-regionen i statliga medier och i utbildningen och att öka sin närvaro i regionen genom kulturinstitutioner och på andra sätt. Detta skulle bredda och fördjupa de kulturella förbindelserna med Asean-länderna och förbättra och främja den ömsesidiga kulturella kunskapen och dialogen om kultur.
19. Europaparlamentet anser att det är värt att överväga att organisera ett "kulturår" med nya teman för varje år, där ett EU-land skulle uppmärksammas i Aseans medlemsstater och ett Asean-land på motsvarande sätt i EU.
20. Europaparlamentet ser positivt på att EU nu är den största partnern när det gäller vetenskapligt samarbete med de flesta av Asean-medlemsstaterna, och föreslår att kommissionens program för forskning och innovation, Horisont 2020, marknadsförs mer aktivt mot de vetenskapliga institutionerna i regionen.
21. Europaparlamentet betonar att utbytesprogram för att främja ungdomars rörlighet, såsom Erasmus, har en viktig betydelse för interkulturellt student- och forsknings-samarbete mellan EU:s och Aseans institutioner för högre utbildning. Parlamentet föreslår att man inrättar studiecentrum om Asean i europeiska universitet och studiecentrum om EU i universitet i Asean-länderna och utökar möjligheterna till gemensamma examina. Parlamentet anser att EU behöver utöka sina universitetsprogram på engelska för att bättre ta emot asiatiska studerande på europeiska universitet, medan EU-forskare bör få hjälp att ta del av gemensamma forskningsprogram i Asien, bland annat i samarbete med Aseans universitetsnätverk.
22. Europaparlamentet föreslår, framför allt genom användning av det nya partnerskapsinstrumentet, att det vidtas åtgärder för att öka antalet regelbundna utbyten och processer för ömsesidigt lärande, till exempel om multikulturella samhällen och demokratiska statsstrukturer för 2000-talet. Parlamentet understryker behovet av att inkludera minoriteters rättigheter och främja jämställdhet mellan könen och kvinnors egenmakt samt att förbättra flickors och kvinnors liv, sociala normer och arbetsnormer, bland annat genom att avskaffa tvångs- och barnarbete, främja ett lämpligt anställningsskydd och tillgång till anständiga arbetsförhållanden och genom att utveckla hållbara och heltäckande statliga välfärdssystem, rättsliga och säkerhetsmässiga system, ett ekonomiskt samarbete och andra lämpliga åtgärder.

Onsdagen den 15 januari 2014

23. Europaparlamentet insisterar på vikten av att skapa kontakter mellan människor, och berömmar det arbete som utförs av Asien–Europa-stiftelsen (Asep), vars huvudfunktion är att knyta band mellan de civila samhällena i båda regionerna. Parlamentet uppmanar EU att ta på sig en mer aktiv och framträdande institutionell roll och inte nöja sig med rollen som enkel medlem.
24. Europaparlamentet efterlyser ett vänortsiniciativ med syftet att skapa band mellan regioner i Europa och Asien, eftersom det hittills har funnits få sådana utbyten.
25. Europaparlamentet föreslår att EU bör öka sitt interregionala samarbete med Asean om förebyggande och hantering i samband med katastrofer och kriser och om stora utmaningar såsom en hållbar utveckling på områdena livsmedelstrygghet, resursförvaltning (inklusive utnyttjande av vattenresurser och marina resurser, bland annat i Mekong-subregionen), jordbruksinvesteringar, stöd till småbrukare, urbanisering, anslutningsmöjlighet och transport, klimatförändringar, förnybar energi, energieffektivitet och energiomställning, turism, forskning samt innovation.
26. Europaparlamentet noterar att fattigdomen fortsätter att vara ett problem i Asean-länderna och att den framför allt drabbar kvinnor, lågutbildade, landsbygden och etniska och religiösa minoritetsgrupper. Parlamentet anser därför att rikedomarna måste fördelas bättre och att social rättvisa måste främjas på alla nivåer. Det är därför fortfarande nödvändigt att EU antar en ny strategi för att stödja utvecklingen och försöka motverka orättvisorna i de olika länderna, bland annat genom att möjliggöra tillgång till finansiering via mikrokrediter. Parlamentet anser att denna strategi måste grunda sig på i synnerhet följande principer: konsekvent politik för utveckling, stöd med långsiktig verkan, prioritet för de grundläggande sociala behoven samt delaktighet av de nationella aktörerna, inbegripet de nationella parlamenten, de lokala myndigheterna, de icke-statliga organisationerna för utveckling och det civila samhället.
27. Europaparlamentet understryker att EU bör ge stöd till en kapacitetsuppbyggnad av Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter, liksom tekniskt stöd till Aseans kommitté om kvinnor och barn.
28. Europaparlamentet ser fram emot ett ökat samarbete och ett ömsesidigt närmande i människorättsfrågor, såsom yttrande-, medie-, förenings- och mötesfrihet, även för fackföreningar, och anser att EU och Asean har sina egna områden där det finns utrymme för förbättringar, till exempel när det gäller behandlingen av migranter och minoriteter.
29. Europaparlamentet förväntar sig att översynen av mandatet för Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter kommer att bli ett tillfälle att stärka dess roll. Asean uppmanas att ta fram normer och regler som underlättar genomförandet av dess förklaring om de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att Asean-medlemsstaternas skyldigheter enligt folkrätten är överordnade eventuella motstridiga bestämmelser i denna förklaring. Parlamentet föreslår också att man i framtiden bör utveckla regionala mekanismer för tvistlösning och påföljder vid brott mot de mänskliga rättigheterna, i linje med de mekanismer som redan finns i andra regioner, till exempel Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet stöder ett utökat samarbete i människorättsfrågor av ömsesidigt intresse.
30. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att förbättra sitt stöd och samarbete för att bekämpa korruption genom att bland annat uppmontra ratificeringen och genomförandet av FN:s konvention mot korruption.
31. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fortsätta att hjälpa Asean-länderna att minska skillnaderna mellan länderna och bistå dem på väg mot politisk, ekonomisk och institutionell integration på regional nivå, varvid de minst utvecklade länderna (Kambodja, Laos, Myanmar) bör ägnas särskild uppmärksamhet
32. Europaparlamentet efterlyser en aktiv tillämpning av EU:s markpolitiska riktlinjer från 2004 för att förhindra markrofferi, och betonar i synnerhet att givare bör engagera sig i en markpolitik som är inriktad på att försvara och stärka det småskaliga familj jordbruket.
33. Europaparlamentet uttrycker sin uppskattning för Asean-medlemsstaternas beslut om att förklara Asean som en kärnvapenfri zon, och anser att andra bör följa deras exempel.
34. Europaparlamentet uttrycker oro över den förda miljöpolitiken, i synnerhet omfattningen av den olagliga avverkningen och skogsbränningen och den smog som blir resultatet av detta, med betydande negativa gränsöverskridande konsekvenser även utanför Aseans gränser. Parlamentet beklagar att EU:s politik för biodrivmedel bidrar till den snabba expansionen av palmolja produktionen, vilket lett till beslagtagning och/eller fientligt införlivande av den fattiga

Onsdagen den 15 januari 2014

landsbygdsbefolkningen i oljepalmsodlingen. Det vore därför av stor vikt att genom utvecklingsbistånd stödja de fattigas rätt till markresurser i utvecklingsländerna. Parlamentet efterlyser större ansträngningar för skydd av miljön och den biologiska mångfalden, och berömmar det arbete som utförs av Aseans centrum för biologisk mångfald. Parlamentet ser fram emot ett tätare samarbete mellan EU och Asean kring åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna.

35. Europaparlamentet uppmanar enträget Asean-medlemsstaterna att komma överens om samordnade åtgärder för att förebygga och bekämpa stora bränder som är förödande för miljön. Indonesien uppmanas med kraft att ratificera avtalet från 2002 om bränder och föroreningar i regionen.

36. Europaparlamentet betonar att EU också bör stärka de politiska dialogerna och det politiska samarbetet om frågor såsom de grundläggande rättigheterna, bland annat etniska och religiösa minoriteters grundläggande rättigheter, och samtidigt skydda yttrandefriheten och det fria informationsflödet i frågor av gemensamt intresse för rättsstatsprincipen och säkerheten, såsom kampen mot internationell brottslighet, korruption, skatteflykt, penningtvätt, människo- och narkotikahandel, terrorbekämpning, icke-spridning, nedrustning, sjöfartsskydd samt it-säkerhet.

37. Europaparlamentet är bekymrat över de urbana utmaningar som Asean-länderna möter och som är en följd av deras ekonomiska utveckling, bland annat hantering av migrationsströmmarna från landsbygden till städerna, stadsplanering, tillhandahållande av infrastruktur och grundläggande tjänster, bekämpning av slumområden och användning av ren och förnybar energi för att motverka miljöförstöringen. Kommissionen uppmanas att samarbeta med Asean-länderna när det gäller strategier för att ta itu med dessa frågor.

38. Europaparlamentet föreslår att den regionala ekonomiska integrationen ska stödjas, särskilt när det gäller det fria flödet av varor, tjänster och investeringar och rörlighet för kvalificerade arbetstagare, och att samarbetet om katastrof- och krishantering, säkerhet samt fattigdomsbekämpning och migrationsfrågor ska förbättras ytterligare.

39. Europaparlamentet påminner om att det också är viktigt att stärka den snabbt växande privata sektorn genom att stärka dialogen mellan europeiska och asiatiska företag och det offentlig-privata samarbetet när det gäller finanser, investeringar, ekonomi och handel, inklusive internationaliseringen av europeiska små och medelstora företag och deras marknadstillträde, samt när det gäller den pågående globala finansiella krisen. Parlamentet vill se ett utbyte av bästa praxis mellan EU och Asean på detta område.

40. Europaparlamentet konstaterar att textlexporten till EU utgör en viktig sektor för flera av medlemmarna i Asean, och påminner om att den som vill omfattas av det allmänna preferenssystemet (GSP) och den särskilda stimulansordningen (GSP plus) måste genomföra grundläggande arbetsrättsliga normer samt ILO-konventioner och andra grundläggande internationella konventioner som är av central betydelse för en hållbar utveckling.

41. Europaparlamentet uppmanar ledarna för Aseans medlemsstater att stödja EU:s mål att delta i ostasiatiska toppmöten i framtiden, efter EU:s anslutning till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien.

42. Europaparlamentet välkomnar fredsprocessen och de demokratiska reformerna i Burma/Myanmar, som utgör ett historiskt tillfälle att väsentligt förbättra förbindelserna mellan EU och Asean. Parlamentet är dock fortfarande särskilt bekymrat över situationen för de etniska minoriteterna. Framför allt när det gäller rohingya-folket uppmanar parlamentet med kraft den burmesiska regeringen och landets grannländer som är medlemmar i Asean att göra allt för att förbättra deras levnadsförhållanden och medborgerliga rättigheter.

43. Europaparlamentet gläds åt att Kambodja och Filippinerna har ratificerat Internationella brottmålsdomstolens stadga och vädjar till alla Asean-medlemsstater att göra detsamma. Parlamentet vädjar även till alla Asean-medlemsstater att följa den globala trenden mot ett avskaffande av dödsstraffet. Asean-medlemsstaterna uppmanas att ratificera och genomföra FN:s konvention mot korruption.

44. Europaparlamentet berömmar Indonesien och Filippinerna för deras aktiva engagemang i partnerskapet för öppenhet (Open Government Partnership, OGP) och det engagemang de visat för att stärka den offentliga öppenheten och integriteten. Parlamentet föreslår att de återstående Asean-länderna ska ansöka om medlemskap i OGP och utarbeta sina egna handlingsplaner i nära och givande samarbete med det civila samhället och gräsrotsorganisationer.

Onsdagen den 15 januari 2014

45. Europaparlamentet uttrycker emellertid oro över att markrofferi, straffrihet för personer med kontakter till de styrande eliterna samt korruption i många Asean-länder hotar de enorma ekonomiska och sociala framsteg som gjorts i regionen.
46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska utrikestjänsten, rådet och kommissionen, Aseans interparlamentariska församling (Aipa), Aseans sekretariat och Asean-medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0031

Bekämpning av naturvårdsbrott

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2014 om naturvårdsbrott (2013/2747(RSP))

(2016/C 482/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av resolutionen från FN:s kommission för brottsförebyggande arbete och straffrätt från april 2013, som FN:s ekonomiska och sociala råd ställde sig bakom i juli 2013, i vilken FN:s medlemsstater uppmanas att betrakta illegal handel med vilda djur och växter som ett allvarligt brott när organiserade kriminella grupper är inblandade, och att därmed ställa naturvårdsbrott på nivå med människohandel och narkotikahandel,
- med beaktande av Interpols och IFAW:s (International Fund for Animal Welfare) utredning om elfenbenshandel på nätet i EU, i vilken man konstaterade att bekämpning av naturvårdsbrott på nätet befinner sig i sin linda och begärde att specifik lagstiftning för att reglera e-handel med vilda djur och växter ska införas i EU,
- med beaktande av sin resolution av den 6 februari 2013 om EU:s strategiska mål inför det sextonde mötet i partskonferensen för konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) den 3–14 mars 2013 i Bangkok (Thailand) ⁽¹⁾,
- med beaktande av resultatet av ovannämnda möte i partskonferensen (CoP16) där parterna enades om ett antal konkreta åtgärder mot tjuvjakt och illegal handel med vilda djur och växter, däribland beslut 16.39–16.40 och beslut 16.78–16.83,
- med beaktande av Cites-konventionen, som verkställs i EU genom rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ⁽²⁾ och genom kommissionens förordning (EG) nr 865/2006 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 ⁽³⁾,
- med beaktande av rekommendation nr 155 (2011) från Bernkonventionens Ständiga kommitté om illegalt dödande av, illegal fångst av och illegal handel med vilda fåglar, som antogs den 2 december 2011, och kommissionens därpå följande färdplan för att avskaffa illegalt dödande och illegal fångst och handel med fåglar (12/2012),
- med beaktande av de initiativ som nyligen tagits av USA, Filippinerna och Gabon i avsikt att förstöra sina lager av illegalt elfenben, för att göra allmänheten medveten om den ökade efterfrågan på elfenben och den ökade omfattningen på den illegala handeln och tjuvskyttet, i syfte att slå till mot illegal handel med vilda djur och växter,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 26 september 2013 från 11 ledare för stater i vilka afrikansk elefant har sitt utbredningsområde, som en del av Clinton Global Initiative:s åtagande att främja partnerskapet för att rädda den afrikanska elefanten, i vilket de uppmanade andra länder att införa eller återinföra nationella moratorier mot all kommersiell import och export samt inhemsk försäljning och inhemska uppköp av elefantbetar och föremål av elfenben, fram till dess att de vilda elefantpopulationerna inte längre hotas av tjuvskytte,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt: rekommendationer med avseende på de åtgärder och initiativ som ska vidtas (slutligt betänkande) ⁽⁴⁾, särskilt punkt 127, och sin resolution av den 11 juni 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt: rekommendationer med avseende på de åtgärder och initiativ som ska vidtas (interimsbetänkande) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0047.

⁽²⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 166, 19.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0444.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0245.

Onsdagen den 15 januari 2014

- med beaktande av resultaten från det seminarium om internationella naturvårdsbrott som anordnades av parlamentets utskott för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet den 27 februari 2013 i Bryssel,
- med beaktande av frågan till kommissionen av den 29 oktober 2013 om naturvårdsbrott (O-000123/2013 – B7-0529/2013),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Naturvårdsbrott, inbegripet tjuvjakt och illegal avverkning, transit av illegala produkter och derivat av vilda djur och växter samt illegal försäljning och användning av dessa produkter i konsumentländerna, är nu en allvarlig gränsöverskridande organiserad brottslighet med en årlig omsättning på minst 19 miljarder USD och det är nu den fjärde största illegala aktiviteten i världen efter narkotikahandel, förfalskning och människohandel.
  - B. Illegal handel med vilda djur och växter omfattar ofta gränsöverskridande organiserade kriminella nätverk och används som en inkomstkälla för dessa nätverk och för stridande rebellgrupper.
  - C. Naturvårdsbrott utgör ett hot mot de enskilda djurens välfärd och mot bevarandet av de aktuella djur- och växtarterna, och utsätter de lokala ekosystemen som helhet för risker.
  - D. Naturvårdsbrott har i många länder blivit ett allvarligt hot mot säkerheten, den politiska stabiliteten, ekonomin, de lokala försörjningsmöjligheterna, naturresurserna och kulturarvet. Omfattningen på de insatser som krävs för att verkligen bekämpa dessa hot ligger ofta utanför befogenheterna för de organ som ska verkställa miljö- eller naturskyddslagstiftningen, eller för ett enskilt land eller region.
  - E. Illegal handel med vilda djur och växter är inte bara ett stort hot mot säkerheten, rättsstatsprincipen och utvecklingen av de lokalsamhällen där resurserna i form av vilda djur och växter utarmas, utan också mot freden och säkerheten i de nationer och regioner där dessa samhällen befinner sig, liksom mot den globala hållbara utvecklingen.
  - F. Det krävs en samordnad global respons på högsta politiska nivå och mellan brottsbekämpande myndigheter på internationell och nationell nivå för att bekämpa naturvårdsbrott, och att verktygen för att stärka brottsbekämpning och straffrättsliga system används effektivt.
  - G. Laglig handel kommer att fortsätta att tjäna som fasad för illegal handel och kommer att driva på tjuvjakt så länge som efterfrågan på produkter av vilda djur och växter är hög och insatserna för att bekämpa brotten är svaga.
    - 1. Europaparlamentet framhåller att EU är både en betydande marknad och en transitväg för illegal handel med vilda djur och växter. Parlamentet framhåller att Europol uppskattar att intäkterna från handeln med vilda djur och växter uppgår till mellan 18 och 26 miljarder euro om året och att EU är den främsta destinationsmarknaden i världen.
    - 2. Europaparlamentet understryker att syftet med Cites är att garantera att internationell handel med vilda djur och växter inte hotar arternas överlevnad i naturen.
    - 3. Europaparlamentet finner det mycket oroande att den illegala handeln, enbart på nätet, med produkter från vilda djur och växter i Global Financial Integritys rapport *Transnational Crime in the Developing World* från februari 2011 uppskattades vara värd 10 miljarder USD om året.
    - 4. Europaparlamentet är bekymrat över det ökande antalet kopplingar mellan personer och pengar i samband med handel med vilda djur och växter och andra former av organiserad brottslig verksamhet, däribland narkotika- och vapenhandel, korrupcion och bedrägeri, liksom stridshandlingar och terrorism.
    - 5. Europaparlamentet är bekymrat över att organiserade kriminella grupper, särskilt sådana som är skickliga på att smuggla, dras till illegal handel med vilda djur och växter på grund av bristen på brottsbekämpande kapacitet och efterlevnad av lagstiftningen och på grund av de höga vinsterna och låga straffen.
    - 6. Europaparlamentet understryker att om EU och dess medlemsstater önskar inta en verkligt ledande roll när det gäller skydd av utrotningshotade arter, bör man inte bara skyndsamt säkra ett aktivt och ambitiöst stöd för internationella förhandlingar, utan även inrätta de lämpligaste rättsliga ramarna och villkoren för genomförandet i syfte att säkra att alla kryphål som bidrar till denna olagliga handel stoppas vid unionens gränser.

Onsdagen den 15 januari 2014

7. Europaparlamentet framhåller att naturvårdsbrott kan vara ett allvarligt hot mot rättsstatsprincipen och en hållbar utveckling.
8. Europaparlamentet är medvetet om att tjuvjakt på olika arter av vilda djur också förekommer på EU:s territorium och att dödande, insamling, fångande av och handel med sällsynta arter som är särskilt skyddade – till och med arter som hotas av utrotning och förtecknas i bilaga IV till direktiv 92/43/EEG (livsmiljödirektivet) och bilaga I till direktiv 2009/147/EG (fågeldirektivet) – fortfarande förekommer.

Åtgärder i EU

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen med eftertryck att utan dröjsmål inrätta en handlingsplan för EU mot naturvårdsbrott och handel med vilda djur och växter, i vilken ingår tydliga mål och tidsfrister.
10. Europaparlamentet understryker att EU är en betydande transitdestination för illegala produkter av vilda djur och växter, exempelvis elfenben och levande djur, såsom framhålls i en nyligen utkommen rapport från TRAFFIC⁽¹⁾, och därför intar en särställning för att kontrollera denna handel.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa moratorier mot all kommersiell import och export och inhemsk försäljning och inhemska uppköp av elefantbetar samt obearbetad och bearbetad elfenben, fram till dess att de vilda elefantpopulationerna inte längre hotas av tjuvskytte.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förena sig med andra Cites-parter och tydligt signalera mot handeln med vilda djur och växter och efterfrågan på illegala produkter av vilda djur och växter, genom att förstöra sina lager av illegalt elfenben.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra kommissionens rekommendation 2007/425/EG om åtgärder för att kontrollera efterlevnaden av rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem. Medlemsstaterna rekommenderas att stadga om omedelbar konfiskering av samtliga beslagtagna exemplar för att bättre kunna genomföra Cites och skydda levande djurs välbefinnande.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anlita Citeskonventionens Ständiga kommitté angående beslut 16.47 från CoP16 om föreskrifter för att förenhetliga bortskaffandet av exemplar som varit föremål för illegal handel och konfiskerats, i syfte att garantera samordnade strategier för informationsutbyte och snabbt återförande av konfiskerade levande djur.
15. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att genom ökad medvetenhet och kapacitet liksom ökade resurser stärka EU:s rättsväsende för att säkra att rättsliga åtgärder mot illegal handel med vilda djur och växter genomförs grundligt och så långt det går i lagens namn, och att kriminella som begår naturvårdsbrott får straff som står i proportion till brottets svårighetsgrad. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att harmonisera anpassningen mellan medlemsstaterna i enlighet med kommissionens rekommendation nr 2007/425/EG i syfte att undvika att de medlemsstater som har de lägsta straffen utnyttjas som införselpunkt i första hand.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka genomförandet av direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser, eftersom det ännu i dag i vissa medlemsstater inte föreskrivs några effektiva straffrättsliga påföljder för dem som dödar, förstör, innehar eller samlar in exemplar av skyddade arter av växter och djur, vilket direktivet föreskriver.
17. Europaparlamentet kräver, på grundval av liknande farhågor som de som nämns i FN:s resolution från maj 2013, om bland annat brott på skogsområdet, att EU:s nuvarande instrument mot illegal handel med trä och andra skogrelaterade handlingar ses över för att det ska framgå om de är tillräckliga och effektiva för att hantera den omfattande illegala trafik som för närvarande förekommer inom unionen.
18. Europaparlamentet uppmärksammar att EU:s medlemsstater fortfarande har högst olika straffrättsliga påföljder för dem som bedriver handel med, samlar in, fångar eller innehar exemplar av skyddade vilda djur. Parlamentet framhåller att skillnaderna mellan olika medlemsstater vad gäller påföljder inverkar ofta negativt på kontrollsystemens effektivitet och på effektiviteten hos dem som har ansvar för kontrollerna inom de enskilda medlemsstaterna.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/Overview%20significant%20seizures.pdf>

Onsdagen den 15 januari 2014

19. Europaparlamentet begär att passande sanktioner ska införas mot överträdelser av förordning (EG) nr 338/97 i syfte att motverka naturvårdsbrott, och att hänsyn också ska tas till arternas marknadsvärde, bevarandevärdet av de arter som berörs av brottet och de kostnader som uppkommit. Parlamentet begär att ett system fastställs för regelbunden uppdatering och anpassning av påföljdernas omfattning.
20. Europaparlamentet understryker att definitionerna av straffbara gärningar i samband med naturvårdsbrott harmoniseras i hela unionen genom direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser. Parlamentet framhåller vidare att medlemsstaterna enligt det direktivet ska inrätta effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder, och uppmanar dem därför med eftertryck att utan dröjsmål fastställa lämpliga nivåer för påföljderna för naturvårdsbrott.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att stödja riktad fortbildning i samtliga led av verkställighetskedjan genom relevanta befintliga finansieringsinstrument.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda samtliga relevanta europeiska och nationella instrument mot organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt och att säkra förverkande av tillgångar i kampen mot naturvårdsbrott.
23. Europaparlamentet uppmanar EU:s samtliga medlemsstater att följa resolutionen från FN:s kommission för brottsförebyggande arbete och straffrätt från april 2013 genom att aktualisera sin lagstiftning för att se till att illegal handel med vilda djur och växter när organiserade kriminella grupper är inblandade definieras som ett brott som kan bestraffas med upp till fyra års fängelse, eller mer, så att FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet kan användas som grund för internationellt samarbete och ömsesidig rättslig hjälp.
24. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att fullt ut genomföra de rekommendationer som beskrivs i "Project WEB", en utredning från Interpol/IFAW om handel med elfenben på nätet inom EU.
25. Europaparlamentet är medvetet om att troféjakt som bedrivs på ett ohållbart och oetiskt sätt har lett till nedgång i stor skala bland utrotningshotade arter som är förtecknade i tilläggen I och II till Cites, och medlemsstaterna uppmanas med eftertryck att stödja en eventuell översyn av EU:s rättsliga bestämmelser om import av jakttroféer till medlemsstaterna och att kräva tillstånd för import av troféer av samtliga arter som förtecknas i bilaga B till den aktuella texten.
26. Europaparlamentet noterar de dokumenterade problemen med penningtvätt via vildfångade djur genom användning av mindre stränga föreskrifter gällande avel i fångenskap. Kommissionen uppmanas att stödja beslut 16.63–16.66 från CoP 16 om avel i fångenskap och uppfödda exemplar, och att finansiera en studie som granskar farhågor över arter som påstås ha avlats i fångenskap och utarbeta en vägledning för inspektioner av anläggningar.
27. Europaparlamentet efterlyser inrättandet av en specialiserad avdelning för naturvårdsbrott vid Europol, som bör utrustas med fulla transnationella befogenheter och behörigheter liksom med tillräckliga och kompetenta mänskliga resurser samt tillräcklig finansiering, i syfte att centralisera information och analyser och för att samordna utredningar, vilket ska leda till fler gemensamma utredningar och ett mer strategiskt tillvägagångssätt. Parlamentet uppmanar till en optimering och stimulering av förbindelserna mellan lokala inspektionsorgan i medlemsstaterna och internationella inspektionsorgan för att förbättra informationsutbytet och på så sätt öka det lokala kontrollarbetets omfattning och effektivitet.
28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i detta syfte i enlighet med Interpols rekommendation inrätta nationella insatsstyrkor för miljösäkerhet (National Environmental Security Task Force, NEST) och att inleda samordnade insatser genom den föreslagna specialiserade avdelningen för naturvårdsbrott vid Europol.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att de resurser inom kommissionen som anslagits till Cites räcker för att göra det möjligt för EU att inta en ledande roll, mot bakgrund av ikraftträdandet av Gaborone-ändringen av Cites.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att skärpa sina instrument inom handel och utveckling så att särskilda program kan inrättas för att stärka genomförandet av Cites och kunna bidra med resurser för att stärka resurserna mot tjuvskytte och smuggling, framför allt genom att stödja, stärka och utöka initiativ som Asean-Wen (ASEAN Wildlife

Onsdagen den 15 januari 2014

Enforcement Network), Ha-Wen (Horn of Africa Wildlife Enforcement Network), LATF (Lusaka Agreement Task Force) och PAPECALF (Plan d'Action sous-régional des pays de l'espace COMIFAC pour le renforcement de l'application des législations nationales sur la faune sauvage 2012 – 2017), som syftar till att inrätta regionala expertcentrum och ta fram samarbetsmodeller för att bekämpa naturvårdsbrott.

31. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att arbeta förebyggande för att göra EU-medborgarna medvetna om att naturvårdsbrott inte är en fråga som bara gäller andra kontinenter, utan faktiskt är en angelägen fråga som handlar om vår planet och vårt ekosystem och som har politiska, ekonomiska och sociala konsekvenser för samhällen i hela världen.

Internationella åtgärder

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att ta med kampen mot naturvårdsbrott som en prioritet vid programplaneringen för finansieringsinstrumenten för utvecklingsbistånd, i såväl tematisk som regional programplanering.

33. Europaparlamentet ser positivt på att naturvårdsbrott "uppgraderats" till samma nivå som allvarlig internationell organiserad brottslighet, som människohandel och narkotikahandel, till följd av FN:s kommission för brottsförebyggande arbete och straffrätts resolution från 26 april 2013, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja handels- och utvecklingsinstrument för att se till att det internationella avtalet genomförs fullt ut. Parlamentet noterar att det bland EU:s prioriteringar inför den 68:e sessionen i FN:s generalförsamling, vilka antogs av rådet i juni 2013, fortfarande ingår tanken på att förstärka insatserna mot naturvårdsbrott och olaglig skogsavverkning samt främja bättre skogsförvaltning.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra sitt yttersta vid Cites och i bilaterala dialoger med konsumentländerna för att stänga parallella legala marknader, såväl internationella som nationella, vilka stimulerar efterfrågan på arter som är utsatta för betydande risk, såsom elefant, noshörning och tiger.

35. Europaparlamentet framhåller att det finns mekanismer tillgängliga genom Cites för parter som inte följer reglerna. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför med eftertryck att utnyttja dessa fullt ut, om det är berättigat.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta en förvaltningsfond, eller en liknande facilitet, i enlighet med artikel 187 i den omarbetade budgetförordningen för unionens allmänna budget, i syfte att säkra skyddade områden och bekämpa handel med vilda djur och växter samt tjuvskytte, som en del av handlingsplanen mot handel med vilda djur och växter.

37. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ge sitt uttryckliga stöd till ICCWC (International Consortium on Combating Wildlife Crime), i vilket ingår Cites, Interpol, UNODC (FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå), Världsbanken och Världstullorganisationen, bland annat genom att tillhandahålla finansiella resurser och expertkunskaper, i syfte att underlätta statligt kapacitetsuppbyggande, utbyte av information och underrättelser samt stödja ICCWC-medlemmarnas verkställande och efterlevnad.

38. Europaparlamentet ser positivt på att det under det senaste G-8-mötet (som hölls i Lough Erne i Nordirland i juni 2013) bestämdes att åtgärder ska vidtas för att bekämpa illegal handel med skyddade eller utrotningshotade arter av vilda djur och växter och att politiskt och praktiskt stöd ska erbjudas de regionala och internationella organisationer som står i spetsen för insatserna för att förbättra länders förmåga att övervaka och kontrollera sina gränser och för att bekämpa befrämjande faktorer, exempelvis korruption, gränsöverskridande organiserad brottslighet och illegal handel, vilka undergräver statsmakterna och rättsstatsprincipen och i vissa fall kan vara en viktig källa till finansiering för terrorister.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i sitt arbete med de afrikanska och asiatiska utbredningsstaterna, bistå dessa länder för att stärka deras strategier och rättsliga ramar, öka kapaciteten hos de rättsvårdande organen, utveckla effektiva rättsliga system och stärka mekanismer för att bekämpa korruption, i syfte att bättre bekämpa naturvårdsbrott på lokal, nationell och regional nivå, också genom att stödja och finansiera genomförandet av initiativ såsom ICCWC:s "verktygslåda".

Onsdagen den 15 januari 2014

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sina strategier och lagstiftningsramar, höja de brottsbekämpande myndigheternas kapacitet, ta itu med de behov som finns inom underrättsvetenskap och utveckla effektiva rättsliga system i syfte att bättre bekämpa naturvårdsbrott på lokal, nationell och regional nivå bland annat genom att stödja genomförandet av initiativ såsom ICCWC:s ”verktygslåda” och vidareutbildning av åklagare specialiserade på naturvårdsbrott.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta och genomföra regionala strategier för verkställighet och nätverk för vilda arter som hänger samman via en global samordningsmekanism, bland annat genom att stödja Interpols program mot miljöbrottslighet, inrättande av nationella insatsstyrkor för miljöskydd (National Environmental Security Task Force, NEST) och dessas integration med regionala genomförandeorgan, såsom LATF, Ha-Wen, Sawen (South Africa Wildlife Enforcement Network) och Asean-Wen.

42. Europaparlamentet noterar den höga och ökande efterfrågan från Kina och Sydostasien på illegala produkter av vilda djur och växter och betonar att denna fråga måste föras upp på dagordningen för dialogen mellan EU och Asien på högsta politiska nivå. I detta sammanhang stöder parlamentet, som ett betydelsefullt steg, det avtal om gemensamma insatser för att bekämpa illegal handel med vilda djur och växter som kommissionsledamot Janez Potočnik och Kinas vice minister för statlig skogsförvaltning, Zhang Jianlong, undertecknade i juli 2013 och parlamentet önskar se att det genomförs fullt ut.

43. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen och medlemsstaterna att ta upp frågorna med Afrikanska unionen, Nepad (New Partnership for Africa's Development), AMCEN (African Ministerial Conference on the Environment) och Afrikanska unionens kommission, inom ramen för det kommande toppmötet mellan Afrika och EU 2014 för att identifiera områden för gemensamma åtgärder avseende denna globala utmaning inför nästa gemensamma strategi Afrika–EU (2014–2020).

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta upp frågan om illegal handel med vilda djur och växter i det transatlantiska samarbetet i syfte att komma fram till en gemensam hållning, som garanterar en effektiv lagstiftning som förhindrar att produkter som varit föremål för illegal handel kommer in på de europeiska och amerikanska marknaderna, och att förbättra kommunikationskanalerna för informationsutbyte om viltvård och om handelsregler.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja insatser i länder av central betydelse i arbetet över departementsgränserna för att utforma och genomföra väl underbyggda kampanjer för att minska efterfrågan, och att garantera tillräckliga och långsiktiga investeringar för genomförandet av dessa strategier.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen av alternativa försörjningsmöjligheter för de lokalsamhällen som ligger närmast de vilda djur och växter som det handlar om och som påvisbart bidrar till återställande och bevarande av populationer av vilda djur och växter, och att anlita samhällena i åtgärder mot tjuvskytte.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anta och genomföra tydliga och effektiva lagar och strategier som förmår konsumenterna att avstå från konsumtion av produkter som härrör från sårbara arter av vilda djur och växter, att upplysa konsumenterna om konsekvenserna av deras konsumtion av arter av vilda djur och växter och att vederbörligen upplysa om konsekvenserna och farorna med okontrollerad spridning av främmande arter i de inhemska ekosystemen.

o

o o

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, sekretariatet för Cites, Interpol, Europol, UNODC, Världsbanken och Världstullorganisationen.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0032

En återindustrialisering av Europa för att främja konkurrenskraft och hållbarhet

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2014 om en återindustrialisering av Europa för att främja konkurrenskraft och hållbarhet (2013/2006(INI))

(2016/C 482/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 173 i avdelning XVII i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (före detta artikel 157 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen) om unionens industripolitik och särskilt om den europeiska industrins konkurrensförmåga,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 oktober 2012 *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning – Uppdatering av meddelandet om industripolitiken* (COM(2012)0582),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 29 november 2012 om Europaparlamentets och rådets beslut om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 *Att leva gott inom planetens gränser* (COM(2012)0710),
- med beaktande av kommissionens förslag till förordning av den 30 november 2011 om inrättandet av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) (COM(2011)0834),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 juli 2012 om en strategi för hållbar konkurrenskraft inom byggsektorn (COM(2012)0433),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 juni 2008 *Tänk småskaligt först – En "Small Business Act" för Europa* (COM(2008)0394),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 november 2008 *Råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa* (COM(2008)0699),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 *Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – Innovationsunionen* (COM(2010)0546),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 september 2011 *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (COM(2011)0571),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 oktober 2011 *Industripolitik för stärkt konkurrenskraft* (COM(2011)0642),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 december 2011 *Energifärdplan för 2050* (COM(2011)0885),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 februari 2012 *Innovation för hållbar tillväxt: en bioekonomi för Europa* (COM(2012)0060),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 maj 2012 *Insatser för stabilitet, tillväxt och arbetstillfällen* (COM(2012)0299),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 juni 2012 *En europeisk strategi för viktig möjliggörande teknik: mot tillväxt och jobb* (COM(2012)0341),

⁽¹⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 1.

Onsdagen den 15 januari 2014

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 mars 2013 *Grönbok om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin* (COM(2013)0150),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 mars 2013 *Grönbok – En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030* (COM(2013)0169),
- med beaktande av det arbetsdokument som åtföljer kommissionens meddelande av den 4 november 2008 *Råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa* (COM(2008)0699) (SEC(2008)2741),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 26 september 2012, *Competitiveness of European high-end industries* (SWD(2012)0286),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 10 oktober 2012 som åtföljde meddelandet *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning – Uppdatering av meddelandet om industripolitiken* (SWD(2012)0297),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 10 oktober 2012 *European Competitiveness report 2012. Reaping the benefits of Globalisation* (SWD(2012)0299),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 11 april 2013 *Industrial relations in Europe 2012* (SWD(2013)0126),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 juni 2013 *Kommissionens uppföljning till "TOP TEN"-samrådet med små och medelstora företag om EU:s lagstiftning* (COM(2013)0446),
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 17 april 2013 *Strategi för hållbar konkurrenskraft inom byggsektorn* ⁽¹⁾,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 20 mars 2013 *Arbetstagarnas medverkan och inflytande som viktiga faktorer för god företagsstyrning i Europa och välvägd lösningar för att komma ut ur krisen* ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2010 om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010 om att utveckla sysselsättningspotentialen av en ny hållbar ekonomi ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om industripolitik för en globaliserad tid ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2011 om en effektiv råvarustrategi för Europa ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 maj 2012 om ett resurseffektivt Europa ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2012 om inre marknadsakten – de kommande åtgärderna för att skapa tillväxt ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 198, 10.7.2013, s. 45.

⁽²⁾ EUT C 161, 6.6.2013, s. 35.

⁽³⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 84.

⁽⁴⁾ EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 6.

⁽⁵⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁽⁶⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 131.

⁽⁷⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 21.

⁽⁸⁾ EUT C 264 E, 13.9.2012, s. 59.

⁽⁹⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 72.

Onsdagen den 15 januari 2014

- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2012 om små och medelstora företag: konkurrenskraft och affärsmöjligheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 november 2012 om miljöpåverkan av utvinning av skiffergas och skifferolja ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 november 2012 om industriella, energimässiga och andra aspekter på skiffergas och skifferolja ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2013 om energifärdplanen för 2050, en framtid med energi ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2012 om en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2013 om aktuella utmaningar och möjligheter för förnybar energi på den europeiska inre marknaden för energi ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2013 om regionala strategier för industriområden i Europeiska unionen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juni 2013 om subventionerat boende i Europeiska unionen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 2 juli 2013 om kooperativs bidrag till att övervinna krisen ⁽⁹⁾,
- med beaktande av diskussionen i Europaparlamentet den 4 februari 2013 om kommissionens uttalande *Återhämtning i den europeiska industrin med tanke på de rådande svårigheterna* (2013/2538(RSP)),
- med beaktande av slutsatserna från det 3208:e mötet med rådet (konkurrenskraft) den 10–11 december 2012 *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning*,
- med beaktande av rapporten *EU industrial structure 2011 – Trends and Performance* från 2011 som utarbetades på uppdrag av kommissionen,
- med beaktande av rapporten från en undersökning av initiativet EU 2020 *En industripolitik för en globaliserad tid* som genomfördes i april 2013 på uppdrag av Regionkommittén,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 18 juni 2013 om kommissionens meddelande *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning* ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 11 april 2013 *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning* ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedels-säkerhet, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för regional utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0464/2013), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0387.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0443.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0444.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0201.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0199.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0246.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0301.

⁽¹⁰⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 82.

⁽¹¹⁾ EUT C 139, 17.5.2013, s. 11.

Onsdagen den 15 januari 2014

- A. Europas industri går just nu igenom en kris utan motstycke och lider av flera problem som försämrar dess konkurrenskraft.
- B. De siffror som lämnats av kommissionen är ambitiösa men också villkorade eftersom de är knutna till en rad faktorer som fortfarande inte är tillräckligt väl identifierade.
- C. Den europeiska industrin spelar en avgörande roll och är en viktig del av lösningen på krisen.
- D. Europas industriella konkurrenter har i flera år utvecklat starka industriella strategier.
- E. EU behöver en strategi för att möta den ekonomiska och finansiella krisen och skapa en ny ekonomisk dynamik.
- F. Kommissionen förtjänar beröm för att ha tagit initiativ till en industripolitik genom sitt meddelande om att vända utvecklingen inom industrin.
- G. För att Europa ska ha en gemensam framtid som ett område för industriell verksamhet krävs en moderniseringsoffensiv som stärker innovationscentrum och eliminerar utvecklingsbristerna i industriellt och strukturellt svagare regioner.
- H. Den minskade tillgången på krediter begränsar investeringarna och hämmar innovationen och införandet av ny effektiv teknik. En industripolitik för Europa kräver därför ett gediget och investeringsfrämjande finansväsen.
- I. De finansiella villkoren är hårdare i Sydeuropa, vilket kräver skräddarsydda finansieringslösningar.
- J. Medlemsstaterna bör dra lärdom av de industriella omstruktureringsmetoder som lett till framgångar i Europa och övriga länder i världen.
- K. Kommissionen har påpekat att EU:s industrisektor kan återfå sin attraktionskraft tack vare en förväntad minskning av de globala löneskillnaderna.
- L. För att skapa bättre allmänna villkor för den europeiska industripolitiken krävs att den inre marknaden genomförs och att den fungerar väl inom en social marknadsekonomi.
- M. Europas främsta prioritering bör vara att trygga tillverkningsindustrin och kunnandet och samtidigt snabbt göra det möjligt för industrin att återvinna sin globala konkurrenskraft.
- N. Energikostnaderna för näringslivet och de ökande energiprisskillnaderna mellan Europa och de andra industriländerna (i synnerhet Förenta staterna) kommer att spela en allt större roll om den nuvarande trenden inte motverkas på ett lämpligt sätt.
- O. För att den ska kunna möta de globala utmaningarna och även i framtiden förbli konkurrenskraftig är det viktigt att energi- och resurseeffektivitet ligger till grund för förnyelsen av Europas industri.
- P. EU behöver en industripolitik som kombinerar konkurrenskraft, hållbarhet och anständigt arbete för att möta de stora samhällseliga utmaningarna.
- Q. Det är nödvändigt att unionens energipolitik, klimatpolitik, miljöpolitik samt industri- och handelspolitik är enhetlig för att uppnå en balans mellan målen för klimatpolitiken och miljöskyddspolitiken samt för Risestrategin.
- R. Produktiviteten har utvecklats mycket snabbare för arbetet än för resurserna under de senaste årtiondena. Arbetskostnaden uppskattas stå för mindre än 20 procent av produktionskostnaderna, medan resurskostnaderna utgör 40 procent.
- S. EU har också en enorm innovationskapacitet med sex medlemsstater bland de tio främsta på listan över de 50 mest innovativa länderna i världen.

Onsdagen den 15 januari 2014

- T. Industripolitiken är av stor social betydelse och påverkar hela samhället.
- U. En europeisk industripolitik kräver en stark arbetsstyrka, medan endast i genomsnitt 7 procent av de lågkvalificerade arbetstagarna har fått yrkesutbildning.

Strategin "En industriell renässans för ett hållbart Europa": principer, mål och styrelseformer

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens inriktning på industripolitik eftersom en sådan inriktning är avgörande för den ekonomiska utvecklingen och konkurrenskraften, ett tryggt långsiktigt välstånd och för en lösning på arbetslösheten, med tanke på att industrin står bakom ett av fyra arbetstillfällen, vilket sysselsätter bortåt 34 miljoner människor. Parlamentet understryker att industripolitiken måste åtgärda de relativa svagheterna i unionens ekonomi, oavsett om det gäller bristen på investeringar i FoU, utvecklingen av energipriser, administrativa bördor eller svårigheter i fråga om tillgång till finansiering. Parlamentet noterar att industrin står för 80 procent av kostnaderna för FoU och att nästan 75 procent av den europeiska exporten utgörs av industriprodukter. Parlamentet betonar att industrin står för en stor del av värdeskapandet i ekonomin, och varje arbetstillfälle i industrisektorn skapar ungefär två ytterligare arbetstillfällen i leverantörs- och servicesektorn.

2. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionens framtida industriella styrka och betydelse står att finna i strategin En industriell renässans för ett hållbart Europa (Rise), som främjar teknisk, företagsmässig, finansiell, miljömässig och social innovation på vägen mot en tredje industriell revolution som även omfattar en effektivitetsstrategi för återindustrialisering av Europa, stärker Europas industri som helhet och fungerar som ett svar på de ökade samhälleliga utmaningarna. Parlamentet menar att Rise kan skapa nya marknader, inte minst för nya och innovativa produkter och tjänster, affärsmodeller, kreativa entreprenörer och företag, nya arbetstillfällen och anständiga arbeten och leda till en industriell förnyelse präglad av ekonomisk dynamik, självförtroende och konkurrenskraft. Parlamentet anser att en av de viktigaste prioriteringarna är att upprätthålla starka tillverkningssektorer och kunnande, och att öppna marknader, tillgången till energi och råmaterial samt innovation, energi- och resurseffektivitet utgör hörnpelarna i en sådan konkurrensstrategi. Parlamentet påpekar att en pålitlig framtidsorienterad infrastruktur för transporter, energiproduktion och distribution samt telekommunikationer också är av stor betydelse.

3. Europaparlamentet anser att Rise måste integreras i en ekologisk och social marknadsekonomi i enlighet med principerna för entreprenörskap, rättvis konkurrens, det långsiktiga målet om internalisering av externaliteter, sund finanspolitik och miljömedvetna ekonomiska rambestämmelser. Parlamentet påpekar att Europeiska unionens industripolitik måste ligga i linje med en vision styrd av innovation, hållbarhet och konkurrenskraft som stärker tillverkningssektorerna och kunnandet såväl som den cirkulära ekonomin. Parlamentet noterar den avgörande roll som industrin och företagen har när det gäller att främja hållbarhet, samt betydelsen av öppenhet i leveranskedjorna.

4. Europaparlamentet framhåller att Rise behöver ett program på kort sikt för att trygga produktionsapparaten och kunnandet så att akuta utmaningar i vissa branscher kan bemötas (såsom överkapacitet inom produktionen, omstruktureringar och illojal konkurrens), samt en färdplan och en tidtabell inom ett långsiktigt ramverk som bygger på tydliga och fasta mål, vetenskapligt grundade indikatorer och en livscykel- och kretsloppsbasekonomisk strategi som möjliggör och ger incitament för att styra investeringarna mot kreativitet, kunskaper, innovation, ny teknik och som främjar moderniseringen av samt hållbarheten och konkurrenskraften för Europas industriella bas genom en politik som beaktar värdekedjan, omfattar företag av alla storlekar och ägnar tillräcklig uppmärksamhet åt basindustrierna och som även gynnar möjligheterna att behålla produktionskedjan i Europa. Parlamentet anser att en sådan modernisering bör grundas på såväl befintliga nyckelindustrier som på nya industrigrenar, och att den måste inriktas på att skapa tillväxt i enlighet med principerna om hållbar utveckling.

5. Europaparlamentet betonar att industripolitiken omfattar alla politikområden som påverkar industrin. Parlamentet inser att industripolitiken måste ta itu med de stora samhälleliga och miljömässiga utmaningar som anges i Europa 2020-strategin och målen för den, däribland framtidens energi-, resurs-, sysselsättnings-, industri- och klimatmål, och integreras effektivt i den europeiska planeringsterminen och de nationella reformprogrammen för att fastställa de nödvändiga förutsättningarna för investeringar och skapa bra arbetstillfällen, särskilt för ungdomar. Parlamentet begär att kommissionen förbättrar sin kommunikation om vad den gör för att gynna industripolitiken så att investernas, arbetstagarnas och medborgarnas tilltro till EU:s insatser kan återvinnas.

Onsdagen den 15 januari 2014

6. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska industrins andel av Europas samlade bruttonationalprodukt (BNP) på 15 år har minskat från 20 till 15 procent.
7. Europaparlamentet anser att Risestrategin måste sträva efter ambitiösa och realistiska industriella mål. Parlamentet konstaterar att det överordnade 20-procentsmålet skulle kräva att det skapas minst 400 000 nya industrijobb per år. Parlamentet stöder starkt 20-procentsmålet och föreslår att det ska betraktas som ett strävansmål i linje med EU:s 20/20/20-mål.
8. Europaparlamentet anser att dessa mål bör återspegla de nya näringslivsförutsättningarna, t.ex. integrering av tillverkning och tjänster ("manu-services") såväl som en övergång till databaserad ekonomi och mervärdesproduktion. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att utvärdera och motivera sitt arbete med målen och omvärdera klassificeringen av industribranscherna.
9. Europaparlamentet understryker att industrisektorernas verksamhet gör det möjligt att ta sig igenom kriser, inte minst genom att de ger upphov till en tjänsteekonomi kring produktionsverksamheten.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att respektera sitt åtagande att ta fram indikatorer som gör det möjligt att övervaka och utvärdera återindustrialiseringen. Parlamentet understryker att dessa indikatorer inte bara bör vara kvantitativa utan också kvalitativa för att säkerställa att återindustrialiseringen är hållbar samt förenlig med skyddet av miljön.
11. Europaparlamentet förväntar sig att om Rise genomförs på ett lämpligt sätt skulle det kunna leda till att industrin återhämtas och till att tillverkning återförs till EU, om man ägnar uppmärksamhet åt styrning av försörjningskedjan och även beaktar enskilda regionala och lokala tillverkningskulturer, samtidigt som viktiga framväxande branscher för en hållbar ekonomi och ett hållbart samhälle främjas.
12. Europaparlamentet understryker att Risestrategin kan bli framgångsrik endast om den stöds av adekvata, tydliga och förutsägbara makroekonomiska ramar, så att oförenliga politiska strategier undviks, och av de budgetresurser som krävs för att utnyttja offentliga och privata investeringar och främja Europas globala konkurrenskraft. Parlamentet beklagar att unionens aktuella makroekonomiska politik inte medger den tillgång till kapital för investering och innovation som är oundgänglig, i synnerhet för små och medelstora företag, och därmed strider mot en industripolitik. Parlamentet kräver i det sammanhanget en europeisk strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, och beklagar rådets nedskärningar av rubrik 1A i den fleråriga budgetramen, särskilt med avseende på Horisont 2020, programmet för konkurrenskraft och små och medelstora företag och Fonden för ett sammanlänkat Europa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka de programmets ekonomiska styrka rejält.
13. Europaparlamentet understryker att skapandet av egna medel i EU:s budget skulle kunna inverka positivt på återindustrialiseringen av Europa.
14. Europaparlamentet betonar att unionens industripolitik måste definieras entydigt eftersom praxis och tendenser i dagsläget skiljer sig kraftigt åt mellan olika områden av industripolitiken i unionen och i medlemsstaterna.
15. Europaparlamentet gläds åt bredden i kommissionens industripolitiska strategi och betonar vikten av en både konsekvent och samordnad helhetssyn inom sådana områden (t.ex. konkurrens, handel, energi, miljö, innovation, strukturfonder, den inre marknaden etc.) där man inom all annan politik beaktar målen för Rise. Parlamentet hänvisar i detta sammanhang till Europeiska kol- och stålgemenskapen (EKSG) som bevisar att framgångsrika integrerade och innovativa åtgärder inom industripolitiken är möjliga och att de skapar tillväxt, säkrar sysselsättning och främjar integration och samarbete mellan arbetsmarknadens parter. Parlamentet anser att Rise bör följa en horisontell snarare än en vertikal industripolitisk modell. Parlamentet anser, med vederbörlig uppmärksamhet inriktad på basindustrierna, att sektorspecifika åtgärder bör stödja värdekedjor och verksamhetskluster med hög tillväxtpotential samt knytas till sektoriell specialisering, vilket främjar strategier som omfattar avancerad teknik och stort mervärde samt innovation, kompetens, entreprenörskap, sysselsättning och kreativitet. Parlamentet konstaterar med anledning av detta de sektoriella strategierna inom motorfordonssektorn (Cars 2020) och stålsektorn (stålåtgärdsplanen) och uppmanar kommissionen att även låta strategierna följas av åtgärder för att genomföra dem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att också ägna tillräcklig uppmärksamhet åt sektorer med gediget kunnande, stora investeringar inom FoU och mervärdeskapande, även i form av processinnovation.
16. Europaparlamentet föreslår att kommissionen, sektor för sektor, ingående ska undersöka den europeiska industriproduktionens förädlingsvärde inom produktionskedjorna globalt sett, för att fastställa i hur hög grad olika industrisektorer är förankrade i medlemsstaterna, samt att mer effektivt utarbeta en gemensam strategi för att försvara EU:s intressen inom industrins område.

Onsdagen den 15 januari 2014

17. Europaparlamentet anser att EU behöver en smart blandning av privat industri och offentliga institutioner för att stärka bildandet av värdekedjor i EU.

18. Europaparlamentet betonar att den framtida sammanhållningspolitiken kommer att bli en av de främsta EU-strategierna för att främja industriell innovation genom smart specialisering för att möta de utmaningar som hänger samman med hållbar energi, klimatförändringar och effektiv användning av både materiella och mänskliga resurser. Stöd från den framtida sammanhållningspolitiken och de europeiska struktur- och investeringsfonderna är avgörande för återindustrialiseringen av EU och dess regioner genom en verkligt modern industripolitik som måste inkludera alla och vara hållbar, energieffektiv och starkt konkurrenskraftig. Parlamentet efterlyser större samordning och synergieffekter mellan sammanhållningspolitiken och Horisont 2020-programmen för att regionala innovationsinkubatorer ska kunna upprättas och innovation på regional nivå maximeras.

19. Europaparlamentet håller med kommissionen om att industripolitiken måste ha en effektiv, integrerad ledningsstruktur som omfattar övervakning av insatserna. Parlamentet påminner om sin rekommendation i betänkandet från Lange om industrin att kommissionen borde inrätta en permanent arbetsgrupp för industripolitik med företrädare för berörda generaldirektorat som beaktar parternas synpunkter samt samordnar och övervakar genomförandet. Parlamentet betonar att parlamentet bör underrättas regelbundet om utvecklingen i industripolitiken och uppmanar kommissionen att årligen rapportera till parlamentet, både om framstegen med Rise och om i vilken utsträckning föresatserna för Rise uppfylls med de verktyg som står till buds. Parlamentet föreslår att arbetsgrupperna för de prioriterade åtgärderna också offentliggör en årsrapport. Parlamentet uppmanar också kommissionen att göra en undersökning för att tydligt fastställa problemen med överkapacitet och omstrukturering som drabbar Europas industri och vissa branscher för att föreslå lösningar på kort sikt samt att övervaka eventuell utlokalisering av europeisk tillverkningsindustri. Parlamentet understryker att strategin kräver en allians av och partnerskap med berörda parter från näringslivets olika sektorer (bland dem också små och medelstora företag), fackföreningar, universitet och det civila samhället, t.ex. övervakare av konsumenters intressen och icke-statliga organisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut utnyttja artikel 173.2 i fördraget för att utveckla Rise och bättre utnyttja sina egna resurser. Parlamentet betonar vikten av att förbättra EU:s kommunikation kring sin industripolitik gentemot medborgarna, framför allt ungdomar, för att förbättra bilden av europeisk industri, dess yrken och kunskande.

20. Europaparlamentet anser att Rise måste inriktas mot att göra Europa till ett attraktivt och konkurrenskraftigt område, så att investeringsflödena kommer i gång överallt i EU och dess regioner, framför allt i södra Europa, för att stimulera tillväxten, framför allt genom smart specialisering och bildandet av kluster, inklusive gränsöverskridande kluster och regionala kluster och motsvarande företagsnätverk.

21. Europaparlamentet berömmar vice ordföranden Antonio Tajani för hans arbete med att stärka samordningen mellan industripolitiken och rådet (konkurrenskraft). Parlamentet är medvetet om att en industripolitik för Rise bör utgöra en gemensam grund för EU, men betonar att den måste beakta de olika nationella och regionala förutsättningarna och samordnas med medlemsstaternas industripolitik. Parlamentet stöder tanken på att stärka rollen för rådet (konkurrenskraft), som i samordning med kommissionen svarar för den vertikala samordningen av politiken i EU, medlemsstaterna och regionerna. Parlamentet konstaterar att bland annat smart lagstiftning och minskad byråkrati är nödvändiga förutsättningar för industriell tillväxt.

22. Europaparlamentet anser att olika territoriella nivåer bör engageras fullt ut och agera samordnat i återindustrialiseringsprocessen och i arbetet med att utarbeta prioriteringar och kartlägga inneboende möjligheter och starka sidor hos industrin inom sina respektive territorier, liksom också i arbetet med att stimulera de små och medelstora företagens utveckling. Parlamentet påminner om att små och medelstora företag är en tillgång eftersom de har rätt storlek och tillräcklig reaktionsförmåga för att kunna bemöta förändringar, men att de också drabbats hårdast av krisen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa särskilda program för stöd till små och medelstora företag, och hjälpa dem att bli ledare inom industrin inom sitt område. Parlamentet välkomnar det arbete som utförts i Regionkommittén, liksom kommissionens arbete med smarta specialiseringsstrategier för en integrering av EU:s finansiering med Europa 2020-målen.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i händelse av eventuella ändringar av fördragen införa en gemensam industripolitik med liknande ambitioner och medel som den gemensamma jordbrukspolitiken, som skulle inbegripa verkligt gränsöverskridande samråd om en gemensam strategi, omfattande finansiella medel och liknande styrmedel för marknaderna som andra stora handelsområden i världen redan har, såsom ett monetärt styrmedel eller regler för statligt stöd som är anpassade efter vår industris behov, samtidigt som internationell rätt efterlevs.

Onsdagen den 15 januari 2014

24. Europaparlamentet gläds åt att kommissionen visar intresse för producenterna, framför allt inom industrin, och inte bara för konsumenterna.

25. Europaparlamentet beklagar att det i kommissionens förslag saknas åtgärder mot lönedumpning och social dumpning samt för arbetstagarinflytande och omstrukturering.

En offensiv för innovation, effektivitet och hållbar teknik

26. Europaparlamentet framhåller att en strategi för innovation, effektivitet och ny teknik, bland annat teknik för hållbarhet, tillsammans med nya affärsmodeller, kreativitet och avancerad tillverkning kan återskapa och modernisera EU:s industribas och göra EU mera konkurrenskraftigt, både regionalt och globalt. Parlamentet anser att innovationer måste främjas överallt och att hänsyn då måste tas till alla berörda parter, från icke-tekniska innovationer i verkstäder till högteknologisk forskning och utveckling i forskningslaboratorier. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att de anställda på ett proaktivt sätt måste få medverka i innovationsprocessen, så att det ges stimulans till innovativa företag som är föregångare i ekonomiskt, socialt och miljörelaterat hänseende. Parlamentet betonar att det behövs en företagsvänlig miljö och anser att företagen absolut måste tillförsäkras sådana villkor att de kan bedriva sin verksamhet och klara sig i konkurrensen. Parlamentet anser att det är nödvändigt att stärka Europas kunskapsbas, minska splittringen genom att främja spetskompetens inom vetenskap och utbildning, skapa villkor för att förvandla goda idéer till säljbara produkter, öka innovativa företags tillgång till finansiering genom att skapa en miljö som är gynnsam för innovation och utrota social och geografisk ojämlikhet genom att sprida innovationens fördelar till hela unionen. Parlamentet betonar att man särskilt bör ta hänsyn till kommissionens årliga resultatavla för innovationsunionen (Innovation Union Scoreboard 2013) i detta sammanhang, då den visar hur innovationer påverkar stärkandet av den långsiktiga konkurrenskraften, erbjuder en jämförande utvärdering av medlemsstaternas forsknings- och utvecklingsarbete och visar forsknings- och innovationssystemens relativa styrkor och svagheter.

27. Europaparlamentet anser att EU:s forsknings- och innovationsfonder bör fungera som en katalysator och användas tillsammans med olika europeiska, nationella och regionala instrument samt med fonderna. Parlamentet påminner om treprocentsmålet för forskning och utveckling, där två tredjedelar ska komma från den privata sektorn. Parlamentet stöder inrättandet av offentlig-privata partnerskap enligt Horisont 2020 och uppmanar kommissionen att se till att man i tillräcklig utsträckning kan utnyttja investeringar från den privata sektorn.

28. Europaparlamentet välkomnar den andel på 4 procent av de medel som ska utnyttjas genom ett speciellt instrument för små och medelstora företag enligt programmet Horisont 2020.

29. Europaparlamentet välkomnar kommissionens inriktning på ekodesign, återvinnbarhet med vaggga till vaggga-specifikationer, nya hållbarhetskriterier för konstruktionsprodukter och konstruktionsrutiner samt resurseffektivitet inom ramen för begreppet den cirkulära ekonomin. Parlamentet vill att man i förslag till lagstiftning och undersökningar av resurseffektivitet tar hänsyn till produkternas ekonomiska bärkraft med utgångspunkt i kriterier för effektivitet, avkastning och långsiktiga effekter. Parlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare främja livscykel tänkande genom en integrerad produktpolitik (IPP) som tar hänsyn till en produkts hela livscykel (vaggga till vaggga-strategi).

30. Europaparlamentet välkomnar kommissionens handlingslinjer liksom eventuella offentlig-privata partnerskap. Parlamentet oroas emellertid över att viktig utveckling inom data och informations- och kommunikationsteknik (IKT) inte får tillräcklig uppmärksamhet och uppmanar kommissionen att integrera dem på rätt sätt. Parlamentet anser att bredbandstjänster är av avgörande betydelse för utvecklingen av EU:s näringsliv och att de skulle kunna bidra till EU:s ekonomiska tillväxt och sysselsättning, och därför bör främjandet av investeringar i bredbandsresurser för att åstadkomma bredbandsnät med hög kapacitet och fiber i accessnäten fortsätta att vara ett av EU:s prioriteringsområden. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja bildandet av kluster över handlingslinjerna och främja synergier och spridningseffekter mellan dem.

31. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som IKT har för övergången till en hållbar ekonomi, bland annat på områden såsom dematerialisering, miljöövervakning, effektivitet inom transport och logistik, e-tjänster samt hälso- och sjukvård. Parlamentet välkomnar den nya europeiska näringslivsstrategin för elektronik som har som mål att fördubbla EU:s chiptillverkning till 20 procent av den globala tillverkningen. Parlamentet insisterar på att IKT ska främjas ytterligare i de traditionella industriella sektorerna och att nya digitala varor och tjänster som bidrar till målen för hållbar utveckling ska utvecklas.

Onsdagen den 15 januari 2014

32. Europaparlamentet välkomnar handlingslinjen om avancerad tillverkning och anser att den skulle ha nytta av offentlig-privata partnerskap såsom Spire. Parlamentet anser att det är en prioriterad åtgärd att starta en kunskaps- och innovationsgemenskap till 2016 på området för mervärdeskapande. Parlamentet uppmanar kommissionen att integrera erfarenheterna från EPEC (EIB:s europeiska expertcentrum för offentlig-privata partnerskap) i framtida offentlig-privata partnerskap samt även att skapa synergier inom avancerad tillverkning mellan medlemsstaterna, industrisektorn och forskningsinstitut. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga i vilken utsträckning Förenta staternas National Network for Manufacturing Innovation skulle kunna fungera som förebild.

33. Europaparlamentet välkomnar handlingslinjen om smarta nät och anser att det skulle vara till nytta för den om dess tillämpningsområde utvidgades och nya förslag tillades. Parlamentet rekommenderar att den även bör inbegripa de aspekter av en lämplig energiinfrastruktur, energilagringsskapacitet och reservkapacitet som nämndes av kommissionen, såsom ett högeffektivt elnät med sammanlänkningar som bidrar till att slutföra den inre marknaden för energi och som kan klara av förnybara energikällor, till exempel havsbaserad vindkraft, såväl som en högteknologisk digital infrastruktur.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om en europeisk politik för kluster och klusternätverk i form av samarbete, särskilt när det gäller värdekedjor, mellan närstående företag, varuleverantörer, tjänsteleverantörer, universitet och forskningsinstitut, där det också ges stimulans till att kluster utvecklas organiskt enligt ett "nedifrån och upp"-orienterat förhållningssätt för att bemöta en affärs- och/eller forskningsrelaterad efterfrågan. Parlamentet understryker betydelsen av att inrätta gränsöverskridande kluster, i synnerhet för att integrera strukturellt svagare regioner i den europeiska industriella värdekedjan, på grundval av unionsomfattande konkurrens som uppmuntrar underrepresenterade länder/regioner att delta och som garanterar kunskapsöverföring till forskningsgrupper från alla medlemsstater. Parlamentet anser att detta är en grundläggande aspekt som ska integreras i den regionala industripolitiken. Parlamentet konstaterar att kommissionen också bör ägna tillräcklig uppmärksamhet åt stöd till nuvarande kluster. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa kluster för resurseffektivitet i den framtida miljöhandlingsplanen för små och medelstora företag.

35. Europaparlamentet välkomnar strategin för viktig möjliggörande teknik där EU har ett stort konkurrensförsprång som kan förstärkas, tack vare den starka forskningsbasen i unionen, men anser att man måste göra mer för att använda resultaten, för att detta konkurrensförsprång ska få komma till sin rätt. Parlamentet stöder de föreslagna åtgärderna för att förbättra samarbete och synergier mellan politikområden och instrument inklusive Horisont 2020, Europeiska investeringsbanken, EU:s strukturfonder och andra offentliga och privata fonder. Parlamentet välkomnar initiativ som stärker klusterspecifika åtgärder inriktade på viktig möjliggörande teknik och ett ökat regionöverskridande samarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att undvika att upprätta slutna nätverk för enskilda konsortier eller enskilda företag, och konstaterar att finansieringen av forskningsinfrastrukturen måste vara till nytta för och kunna användas av ett flertal aktörer.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förstärka kommunikationsnäten enligt exemplet från Smart Cities-projekten med deras samarbete mellan regioner, städer och länder för att skapa gemensamma tjänster, producera och konsumera energi på ett effektivt sätt och främja energisparande åtgärder som exempelvis gynnar uppförandet av byggnader med hög teknisk standard och låg energiförbrukning.

37. Europaparlamentet noterar den dominerande inriktningen på teknikutveckling i kommissionens forsknings- och innovationsprogram. Parlamentet anser att det finns ett allmänt behov av att stärka efterfrågerelaterade åtgärder och verksamhet som kan få ut lösningarna på marknaden på ett effektivt sätt.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att koppla ihop tillgångssidans politiska verktyg med efterfrågesidans verktyg genom att skapa innovationspartnerskap (såsom partnerskapen för smarta städer, aktivt åldrande eller råvaror) och genom att utveckla "ledande marknader", som syftar till att främja spridningen på marknaden av nya varor och tjänster som motsvarar samhällets behov.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en strategi som ser till att Europa lockar till sig talanger från utlandet medan man samtidigt upprätthåller förbindelserna med de främsta europeiska talangerna utomlands. Parlamentet understryker betydelsen av kontakter med grupper av utvandrare EU-medborgare och att de uppmuntras att använda sina kunskaper och kontakter för att skapa affärsmöjligheter i EU.

40. Europaparlamentet anser att incitamentet för olika former av hållbar turism som har anknytning till konsumtion av lokala produkter kan stimulera en återhämtning hos jordbruks- och hantverksverksamheter såväl som en ökning av mikroföretag på lokal nivå, vilket avsevärt kan driva på den ekonomiska återhämtningen och samtidigt säkerställa en korrekt miljöförvaltning, tillsammans med att kulturer och bebyggelse skyddas och erosion och jordskred förebyggs.

Onsdagen den 15 januari 2014

41. Europaparlamentet anser att biovetenskaperna är strategiska för EU på grund av sin innovationspotential, sin plats i den europeiska industriproduktionen, sin betydelse när det gäller direkt och indirekt sysselsättning och sin potential för export av produkter till länder utanför EU.

42. Europaparlamentet anser att EU för att utveckla sin industripolitik måste göra en rad politiska val och inrikta sina insatser på strategiska branscher som kan bemöta samhällsutmaningar och samtidigt utnyttja det europeiska kunnandet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ta fram ett strategiskt program för europeisk biovetenskap enligt vad som anges i meddelandet *En starkare europeisk industri för tillväxt och återhämtning – Uppdatering av meddelandet om industripolitiken*.

Slutföra den inre marknaden och öppna externa marknader för Rise

43. Europaparlamentet betonar att den inre marknaden spelar en central roll som hemmamarknad för europeisk industri och att en intern marknadsstrategi som gynnar efterfrågestyrd innovation behöver utarbetas för att främja införandet av ny teknik och på så sätt bidra till att skapa nya marknader, affärsmodeller och industrisektorer. Parlamentet understryker att detta är särskilt relevant när det gäller att sprida FoU-resultat på marknaden. Parlamentet betonar att förutsägbara regler och normer på den inre marknaden, tillsammans med en effektiv tillämpning av dem i medlemsstaterna, bidrar till att företagen får stabila framtidsutsikter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skyndsamt slutföra den inre marknaden för varor, energi, telekommunikationer, transporter, gröna produkter (såsom kommissionen påpekat i sitt initiativ) och riskkapital och att garantera den fria rörligheten för forskare, vetenskapliga rön och teknik. Parlamentet påpekar att tillväxten hindras om inte den inre marknaden slutförs och uppmanar kommissionen att undersöka hur krisen påverkat den inre marknaden, samt att åtgärda kostnadsskillnaderna inom EU som kan få till följd att företag från EU missgynnas jämför med konkurrenter från tredjeländer. Parlamentet varnar för att den splittrade inre marknaden kan snedvrida konkurrensen mellan medlemsstaterna inom EU. Parlamentet uppmanar EU att eftersträva ett närmare samarbete inom arbetsrätt och skatteförmåner. Parlamentet uppmanar kommissionen bestämt att främja bruket av "Made in Europe"-märkningen för att stärka den inre marknaden och produkter som tillverkats i Europa.

44. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att utveckla en horisontell handlingsplan för att öka efterfrågan på innovativa varor och tjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta undersöka produkters livscykel, från och med råvarustadiet till och med återvinningen, för att nå fram till riktmärken för produkternas effektivitet, med samtidig hänsyn tagen till kostnads/nyttoförhållandena och innovationspotentialen.

45. Europaparlamentet understryker att den offentliga upphandlingen bör vara innovationsdrivande. Parlamentet påminner om att offentlig upphandling är en integrerad del av industripolitiken hos våra handelspartner. Parlamentet anser att riktlinjerna för statligt stöd bör gynna vår industris konkurrenskraft, också genom att inbegripa bästa praxis och bra exempel från EU:s handelspartner, samt genom att främja europeiskt samarbete och vara öppna för innovationsstärkande åtgärder. Parlamentet anser att standardisering och miljömärkning, tillsammans med företagens sociala ansvar, spelar en viktig roll för att främja införandet av ny teknik och att dessa aspekter även bör anläggas på importerade varor. Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera verksamhet som stöder standardiseringen och kompatibiliteten rörande nya produkter, tjänster och ny teknik då den är en hörnsten för intern europeisk konkurrens och internationella handelsmöjligheter.

46. Europaparlamentet tillstår att marknadskontroll är en hörnsten när det gäller att garantera produktsäkerhet och produktkvalitet på den inre marknaden. Parlamentet välkomnar det paket som kommissionen har föreslagit beträffande produktsäkerhet och övervakning av marknaderna. Parlamentet understryker vikten av att ursprungsbeteckningen utvecklas, inte bara för konsumenternas skull utan också i ljuset av en öppnare nationell och internationell handelspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja möjligheterna i och effektiviteten hos internet i sitt arbete med marknadskontroll och låta människor delta genom att lämna kvalificerade synpunkter om produkter. Parlamentet understryker i detta sammanhang vikten av ett fungerande konsumentskydd i unionen.

47. Europaparlamentet understryker att slutförandet av den digitala inre marknaden är en viktig del av EU:s industristrategi. Parlamentet påpekar på nytt att det är viktigt för små och medelstora företag att den inre marknaden digitaliseras och att e-handeln på den inre marknaden utvecklas. Parlamentet anser att marknaden för digital teknik och informationsteknik är en möjlighet för industriell utveckling som ännu inte är fullt utnyttjad och som Europa ligger bra till att kunna dra nytta av. Parlamentet betonar det centrala behovet av att anpassa EU:s standardiseringspolitik för IKT till den senaste marknadsutvecklingen och politiska utvecklingen så att de europeiska målen om driftskompatibilitet kan uppnås på områden som e-affärer, e-handel, e-transport och intelligenta transportsystem m.m.

Onsdagen den 15 januari 2014

48. Europaparlamentet understryker att slutförandet av den digitala inre marknaden bör utgöra en viktig del av EU:s industristrategi, och betonar att ett likvärdigt regelverk bör tillämpas på e-marknaderna och de traditionella marknaderna för att garantera en rättvis konkurrens och skydda konsumenterna.

49. Europaparlamentet välkomnar kommissionens erkännande av en ekonomisk branschdefinition av högkvalitativa kulturella och kreativa industrier som på ett horisontellt plan omfattar kvalitativa segment av olika produkt- och tjänstemarknader och baseras på särskilda egenskaper, såsom det kulturella och kreativa bidraget, produktens image, immateriell äganderätt, tillverkningskvalitet, design och innovation, marknadsföring och kommunikation till konsumenterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att erkänna de särskilda förhållandena för yrken inom europeiska branscher som bidrar till att skapa många arbetstillfällen i Europa och grundar sig på fyra kriterier: kreativitet, kvalitet, kunnande och lärande under hela yrkeslivet.

50. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att stärka konkurrenskraften för den högkvalitativa sektorn som står för 3 procent av EU:s BNP och över 1,5 miljoner direkta och indirekta arbetstillfällen och uppmanar kommissionen att införa åtgärder för att bemöta riskerna med kompetensbrist inom sektorn för att kunna bevara den särskilda europeiska produktionen och det särskilda europeiska kunnandet.

51. Europaparlamentet konstaterar att europeisk stålindustri endast utnyttjar 50 procent av sin kapacitet och att den europeiska stålproduktionen har minskat med 25 procent sedan 2008.

52. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska bilbranschen som 2007 producerade 16 miljoner bilar inte kommer att nå upp till en produktion om 12 miljoner bilar 2013.

53. Europaparlamentet anser att offentliga och privata investeringar är nödvändiga som en del av en övergripande strategi för hållbar tillväxt, med tanke på den nuvarande finansiella, ekonomiska och sociala krisen. Parlamentet stöder i detta sammanhang den övergripande reformen av systemet för statligt stöd genom ett mer socialt och ekonomiskt baserat förfarande och genom större flexibilitet i konkurrensreglerna i artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. Parlamentet betonar på nytt att man måste ge större uppmärksamhet åt de offentliga utgifternas kvalitet och effektivitet.

54. Europaparlamentet betonar att de konkurrenspolitiska instrumenten bör användas fullt ut i industripolitiken för att skapa lika villkor och främja konkurrensutsatta marknader.

55. Europaparlamentet föreslår att kommissionen ska utvärdera om det är förenligt med unionens konkurrenslagstiftning att en koncern med världsomfattande verksamhet vägrat att överlåta en anläggning som den beslutat lägga ned till en annan koncern som eventuellt varit intresserad av att ta över den, eller till en offentlig enhet som kunnat driva den under en övergångstid.

56. Europaparlamentet noterar kommissionens undersökning av reformeringen av den inre marknaden för industriprodukter. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att dessa standarder är förenliga med marknaden.

57. Europaparlamentet uttalar sin erkänsla för kommissionens kampanj för smart lagstiftning, där syftet är att minska bördorna för näringslivet, framför allt för små och medelstora företag och för mikroföretag, utan att lagstiftningen för den skull förlorar i effektivitet, och där det ingår konsekvensbedömningar, konkurrenskraftssäkring, kontroller av ändamålsenligheten och test av konsekvenserna för små och medelstora företag, och erkänner att det i investeringsstimulerande syfte behövs en stabil lagstiftning. Parlamentet anser att arbetet med att förbättra industriföretagens konkurrenskraft ofta hindras av tungrodd byråkrati och motstridiga strategier och anser att man inom politiken bör högprioritera en minskning av dessa belastningar samt ser fram emot att kommissionen ska lägga fram förslag om detta, tillsammans med konkreta mål. Parlamentet stöder en konsekvent lagstiftning som utmärks av ett övergripande tillvägagångssätt och av prioriteringar, samt en bättre konkurrenskraftssäkring, som bör bli obligatorisk och vara en integrerad del av riktlinjerna för konsekvensbedömningar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda testet av små och medelstora företag och förbättrad konkurrenskraft även på nationell nivå. Parlamentet välkomnar kommissionens arbete med att utvärdera lagstiftningens ackumulerade effekter på stålsektorn och uppmanar kommissionen att vidareutveckla metoderna och se efter inom vilka övriga sektorer det kunde vara till nytta med ett sådant tillvägagångssätt.

58. Europaparlamentet uppmanar till ytterligare utnyttjande av potentialen hos anmälningsförfarandet enligt direktiv 98/34/EG, och föreslår att medlemsstaterna inför konkurrenskraftssäkring för konsekvensbedömningar som utförs vid utformningen av ny nationell lagstiftning inom den vidare ram som utgörs av det inre marknadstest som efterlyses i parlamentets resolution av den 7 februari 2013 med rekommendationer till kommissionen om styrningen av den inre marknaden.

Onsdagen den 15 januari 2014

59. Europaparlamentet uppmanar till snabbt genomförande av småföretagsakten för att stödja Europas små och medelstora företag. Parlamentet noterar vikten av nätverket Enterprise Europe när det gäller att stödja små och medelstora företag i deras EU-interna handel över gränserna. Parlamentet betonar vikten av stöd till mindre företag, så att de kan bli medelstora företag, liksom för att små och medelstora företag ska kunna bli större aktörer och på det sättet även få ökad global konkurrenskraft. Parlamentet påpekar den ekonomiska nyttan av att det också skapas band mellan företag inom vissa sektorer, såsom försvarsindustrin, för att åstadkomma stordriftsfördelar och gemensamt arbete med industriprojekt.

60. Europaparlamentet anser att bättre, billigare och snabbare tillgång till antidumpningsförfaranden för små och medelstora företag är avgörande för att dessa företag ska få ett effektivare skydd mot handelspartnerns illojala handelsmetoder. Parlamentet uppmanar EU att ta hänsyn till detta i reformen av sina handelspolitiska skyddsåtgärder.

61. Europaparlamentet uppmanar EU att lyfta fram sin industriproduktion genom att förse konsumenterna med mer exakt information, göra det obligatoriskt att uppge ursprunget för EU:s produkter och produkter som importerats från tredjeländer och att se till att de geografiska beteckningarna för europeiska livsmedelsprodukter respekteras i tredjeländer.

62. Europaparlamentet betonar att teknikutveckling är en känslig och sårbar sektor. Parlamentet anser att immaterialrätten är en väsentlig del av en kunskapsekonomi och en sund industripolitik som kan sporra till innovation och forskning och stärka den europeiska industrin. Parlamentet välkomnar i detta hänseende inrättandet av ett enhetligt europeiskt patent och uppmanar medlemsstaterna att utan dröjsmål genomföra det. Parlamentet anser att den process som har lett fram till inrättandet bör infogas i god praxis vid stärkandet av industrins integration och den inre marknaden. Parlamentet oroar sig för att det nuvarande immaterialrättssystemet ofta inte fyller sin funktion att leda till innovation. Parlamentet anser att ökad insyn, innovationsstrategier och licensieringsrutiner kan skapa snabbare marknadslösningar, och välkomnar i detta sammanhang det arbete som påbörjats av kommissionen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att också stärka skyddet av immateriella rättigheter, särskilt genom att bekämpa piratkopiering och industrispionage och betonar att det krävs nya strukturer och forum för förvaltningen av skyddet av immateriella rättigheter på internationell nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa en strategi för skydd av affärshemligheter på europeisk nivå.

63. Europaparlamentet betonar vikten av skyddet av immateriella rättigheter i den fysiska såväl som i den digitala miljön för tillväxten och sysselsättningen i den europeiska industrisektorn. I detta avseende välkomnar parlamentet den pågående reformen av EU:s varumärkessystem, som har möjlighet att stärka skyddet av varumärken på e-marknaden, den traditionella marknaden och på hela den inre marknaden.

64. Europaparlamentet stöder den pågående reformen av systemet med varumärkesrätt som stärker varumärkesskyddet på internet, utanför internet och inom hela den inre marknaden och i internationell handel.

65. Europaparlamentet välkomnar att problemet med patentsnår och patentöverfall uppmärksammas. Parlamentet stöder en ändring av regelsystemet för att stimulera former av konkurrensfrämjande korslicensiering och patentpooler.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag till lagstiftning som gör det möjligt för europeiska bolag att tillverka generiska läkemedel och biosimilarer i EU under den period då tilläggsskyddet för läkemedel gäller, efter det att patentskyddet har gått ut, för att förbereda en omedelbar lansering efter det att tilläggsskyddsperioden har löpt ut eller för att exportera till länder där det inte finns några patent eller något tilläggsskydd. Parlamentet anser att sådana bestämmelser skulle kunna bidra till att undvika utlokalisering av produktionen och främja skapandet av nya arbetstillfällen i EU, samt att skapa lika villkor mellan europeiska företag och deras konkurrenter i tredjeländer.

67. Europaparlamentet understryker att de yttre förbindelserna handlar om mer än att ingå avtal inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) och att EU och medlemsstaterna borde anta gemensamma ståndpunkter vid utvecklingen av industripolitikens externa dimension för att kunna garantera jämlika villkor på internationell nivå.

68. Europaparlamentet påminner om att vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik i sitt gemensamma uttalande av den 7 februari 2013 *Cybersecurity Strategy of the European Union: An Open, Safe and Secure Cyberspace*⁽¹⁾ åtagit sig att ta fram och att gynna industriresurser och -tekniker inom it-säkerhet.

⁽¹⁾ JOIN(2013)0001 – 7.2.2013.

Onsdagen den 15 januari 2014

69. Europaparlamentet insisterar på behovet av att förbättra de europeiska företagens konkurrenskraft på världsmarknaden. Parlamentet noterar betydelsen av en handelsstrategi för EU och uppmanar kommissionen, mot bakgrund av den ökade konkurrensen från EU:s handelspartner, att lägga om sin handelspolitik för att unionens handelspolitik och konkurrenspolitik ska vara förenliga med den europeiska industripolitikens mål och inte bli till skada för de europeiska företagens innovationspotential och deras möjligheter inom konkurrensen. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med vice ordföranden/den höga representanten utveckla en strategi för att inrätta kontor för små och medelstora företag på EU:s beskickningar. Parlamentet konstaterar att dessa kontor för små och medelstora företag bör beakta handelskamrarnas arbete och integrera de lärdomar som dragits av de europeiska företagscentrumen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sitt samarbete för att stödja de europeiska företagen på de externa marknaderna samt att framför allt prioritera instrument till stöd för små och medelstora företag och att centralisera information till dessa företag genom att inrätta gemensamma kontaktpunkter överallt i Europa. Parlamentet uppmanar kommissionen att låta det förbättrade konkurrenskraftstestet ingå i bedömningarna av handelsavtalens konsekvenser och deras kumulativa inverkan.

70. Europaparlamentet konstaterar att de miljöavgifter som läggs på den europeiska industrin i allt högre utsträckning leder till att europeiska industriföretag investerar utanför EU.

71. Europaparlamentet understryker vikten av miljömässiga och sociala standarder i bilaterala handelsavtal och multilaterala handelsförbindelser för att åstadkomma rättvis handel och lika villkor på global nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att, då nya handelsavtal ingås eller då befintliga handelsavtal ses över, tillförsäkra att jämlika villkor uppnås mellan operatörer verksamma i och utanför EU. Parlamentet påpekar att EU bör påtala de konkreta snedvridningar som är skadliga för de europeiska industriella intressena och aktualisera principen om ömsesidighet i handelsförbindelser, framför allt i fråga om tillträdet till marknaderna för offentlig upphandling och förbättra sin gensvarsförmåga, något som kan bidra till att marknaderna öppnas.

72. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den låga nivån för löner och miljöskydd fortfarande är en viktig faktor inom ramen för den internationella konkurrensen och att det är brådskande att justera denna nivå uppåt för att unionen verkligen ska kunna återindustrialiseras. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att förhandla fram bindande åtaganden i fråga om rättigheter för arbetstagare och miljöskydd i frihandelsavtalen med tredjeländer.

73. Europaparlamentet noterar kommissionens projekt att modernisera EU:s handelspolitiska skyddsåtgärder, som är av avgörande betydelse för industripolitiken. Parlamentet önskar att denna modernisering kan göra dem effektivare och uppmanar med kraft kommissionen att inte försvaga dessa åtgärder, vare sig rättsligt eller i praktiken, utan snarare stärka dem för att mer effektivt och så skyndsamt som möjligt skydda de europeiska företagen, oavsett storlek, mot olagliga eller illojala handelsmetoder.

74. Europaparlamentet påminner om behovet av att varje gång som omständigheterna så kräver vidta handelspolitiska skyddsåtgärder mot länder som inte respekterar de internationella handelsreglerna eller frihandelsavtalen med unionen. Parlamentet begär att de små och medelstora företagens tillgång till antidumpningsförfaranden underlättas, påskyndas och blir mindre kostsamma så att de bättre kan skydda sig mot illojal konkurrens.

75. Europaparlamentet betonar vikten av forskning och innovation för de europeiska företagens konkurrenskraft på världsmarknaderna och insisterar på att europeiska företag bättre måste tillgodose de yttre marknadernas behov för att kunna klara efterfrågan på internationell nivå.

76. Europaparlamentet anser det absolut nödvändigt att unionen inom ramen för sin förnyade industripolitik förser sig med instrument för att

- driva en mer aktiv antidumpningspolitik och motverka, bland annat, den oskäligen exportfinansieringen i vissa tredjeländer,
- genomföra en genuin valutapolitik som försvarar de europeiska handelsintressena,
- garantera tillämpning av konceptet "rättvis handel", som grundas på ömsesidig respekt för sociala, miljömässiga och kulturella normer eller normer som är knutna till mänskliga rättigheter, i samband med internationell handel.

Onsdagen den 15 januari 2014

77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsevärt mer ingående bedöma handelsavtal, framför allt de konsekvensbedömningar som görs, genom att beakta frågan om industrisektorns konkurrenskraft och genomföra konsekvensbedömningar i efterhand, liksom analyser av den kumulativa effekten på industrins konkurrenskraft av samtliga avtal som ingåtts och som just nu förhandlas fram. Parlamentet betonar vikten av det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar för förverkligandet av EU:s mål i fråga om återindustrialisering, tillväxt och sysselsättning, och påpekar att det kan förenkla och öka exporten av europeiska industrivaror, förbättra industrins konkurrenskraft genom att höja internationella produktionsstandarder och minska tillverkningsföretagens kostnader för import av råvaror och förädlade varor. Parlamentet förespråkar att partnerskapet, liksom andra handelsavtal, bör innefatta ett kapitel om sådana energifrågor som kan påverka den inre marknaden och uppmanar kommissionen att aktivt arbeta för dessa mål inom konkurrenspolitiken och i samband med energi och råvaror genom att minska tullar, öka marknadstillträde för tjänster och investeringar, liksom samarbetet inom lagstiftningsfrågor, förbättra reglerna för offentlig upphandling samt skyddet för immateriella rättigheter. Parlamentet betonar behovet av att förenkla föreskrifterna och minska lagstiftningsbördan och den administrativa bördan, såsom avses i det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, och att detta ska genomföras samtidigt som höga sociala och miljömässiga standarder samt de anställdas rättigheter strikt beaktas och skyddas. Parlamentet understryker att när det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar så småningom ingås kommer möjligheter att skapas för ett brett ekonomiskt område som i sin tur skulle stärka EU:s förbindelser och tjäna som en multiplikationsfaktor för utländska direktinvesteringar i EU.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur fackföreningarna i Förenta staterna får ingå med klagomål i handelsfrågor, i och med att snedvridningar av handeln kan få negativa konsekvenser för industrin och således för arbetstagarerna, samt föreslå liknande åtgärder för EU.

79. Europaparlamentet understryker att den industriella värdekedjan i Europa måste stärkas genom framtida handelsavtal, investeringsavtal och avtal om immateriella rättigheter och att en lämplig strategisk inriktning i det avseendet måste antas redan vid tilldelningen av förhandlingsmandat.

80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en europeisk exportstrategi för resurs- och energieffektiv teknik och motsvarande tjänster, vilket inbegriper en standardiseringsdiplomati för att se till att europeiska normer aktivt stöds i hela världen.

81. Europaparlamentet påpekar att standarder och tekniska föreskrifter spelar en grundläggande roll för att garantera att EU är ledande i de innovativa sektorerna, inbegripet grön teknik. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att stärka EU:s förmåga att fastställa standarder och internationella tekniska föreskrifter inom de innovativa sektorerna. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att förbättra samarbetet med de viktigaste tredjeländerna – inklusive tillväxtländerna – för att utforma gemensamma standarder och tekniska föreskrifter.

Finansiera en industriell pånyttfödelse

82. Europaparlamentet inser att bankerna är restriktiva i sin utlåning och att det får negativa effekter, framför allt för små och medelstora företag. Parlamentet beklagar djupt att detta också påverkar de finansieringsinstrument som EU har ställt till förfogande och anser att kommissionen bör begära in årliga rapporter från de finansiella mellanhänder som har ansvaret för detta. Parlamentet välkomnar kommissionens grönbok om långfristig finansiering och understryker behovet av att via Basel III, en bankunion och Europeiska stabilitetsmekanismen stärka banksektorn i EU och öka dess trovärdighet. Parlamentet betonar vikten av att också våra internationella parter tillämpar Basel III-reglerna och påpekar att industriinvesteringar är investeringar på lång sikt. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra den rättsliga och finansiella ramen så att den blir tydligare och mer förutsebar och därmed kan stimulera industriella investeringar.

83. Europaparlamentet anser att nya alternativ och kreativa finansieringsvägar måste undersökas, i synnerhet med avseende på privat finansiering och finansiering via eget kapital. Parlamentet noterar att arbetet med att öka kunskaperna inom finansiella frågor också spelar en viktig roll i detta avseende och att den "finansiella kunskapen" bör integreras i skolans läroplaner.

84. Europaparlamentet betonar vikten av finansieringsmedel för nystartade företag och små och medelstora företag så att företagare får möjlighet att släppa ut innovativa idéer på marknaden.

Onsdagen den 15 januari 2014

85. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att skapa gemensamma finansiella instrument tillsammans med Europeiska investeringsbanken (EIB) och har noterat att Europeiska rådet vid sitt möte i juni 2013 godkände detta initiativ. Parlamentet välkomnar också att kommissionen och EIB planerade att lägga fram en heltäckande rapport om instrumentens tillämpning till Europeiska rådet före dess möte i oktober 2013, med kvantitativa mål, instrument och en tidsplan.

86. Europaparlamentet uppmanar rådet att omgående specificera parametrarna för utformningen av dessa instrument i samråd med kommissionen och EIB, för att uppnå bästa möjliga effekt. Parlamentet betonar att instrumenten bör kunna fungera före slutet av 2013.

87. Europaparlamentet välkomnar att EIB:s kapital höjts och att banken nyligen offentliggjort riktlinjer, där långivningen är bunden till en ny utsläppsnorm på 550 gram CO₂ per kilowattimme (g/kWh). Parlamentet anser att EIB kan hjälpa till att minska problemen med EU:s splittrade finansmarknader. Parlamentet uppmanar EIB att fortsätta utforska nya kreditmodeller anpassade till industrins behov och att genomföra sin plan att öka utlåningsverksamheten i EU med mer än 50 procent under 2013–2015.

88. Europaparlamentet påpekar att subsidiaritetsprincipen möjliggör en mycket varierad skattepolitik, liksom varierade kredit- och stödsystem i hela Europa.

89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur marknaden för tillgångssäkrade värdepapper och alternativa former för finansiering med adekvat tillsyn kan utnyttjas för att underlätta finansieringen av små och medelstora företag. Parlamentet konstaterar den roll som företagsutvecklings- och infrastrukturbanker kan spela genom att investera i bankemitterade strukturerade obligationer och kombinera sådana investeringar med höjda utlåningsmål för små och medelstora företag. Parlamentet välkomnar förslaget om utlåningspartnerskap mellan privata företag genom vilka ett försäkringsbolag och en bank samverkar för att tillhandahålla kort- och långfristiga lån.

90. Europaparlamentet anser att det är viktigt att främja nya innovativa finansieringsmodeller för små och medelstora företag, framför allt med hög tillväxtpotential, och påpekar de framgångsrika initiativen till gräsrotsfinansiering och e-plattformar för lån i Europa och de ekonomiska och icke-ekonomiska fördelarna som denna finansieringsverksamhet medför för små och medelstora företag och företagare, såsom startfinansiering, produktvalidering, återkoppling från kunderna, och en stabil och engagerad aktieägarstruktur. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande om gräsrotsfinansiering (crowd-funding) och uppmanar kommissionen att utarbeta ett effektivt regelverk för sådan finansiering på grundval av upp till 1 miljon euro per projekt, där det samtidigt ingår bestämmelser för skyddet av investerare. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att göra begränsade finansiella medel tillgängliga för tjänster för gräsrotsfinansiering, som en del medlemsstater redan har gjort.

91. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja skapandet av lokala obligationsmarknader för små och medelstora företag för att tillhandahålla tillräcklig finansiering på lång sikt, i synnerhet i regioner med kreditproblem. Parlamentet anser att lokala obligationsmarknader, såsom börser i Stuttgart, eventuellt skulle kunna tjäna som förebild.

92. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen av nationella investeringsbanker för små och medelstora företag och att göra det möjligt för denna typ av befintliga banker att utsträcka sin verksamhet i andra medlemsstater och medverka vid finansieringen av projekt utanför deras nationella gränser, samt att utarbeta riktlinjer som gör det möjligt att bemästra den utbredda kreditåtstramningen.

93. Europaparlamentet anser att försenade betalningar är en orsak till instabilitet och försämrad konkurrenskraft för företag, särskilt små och medelstora företag. Parlamentet berömmar de medlemsstater som har genomfört direktivet om sena betalningar i alla avseenden, och kräver att det genomförs fullt ut i hela EU. Parlamentet anser att europeiska stödinstrument och finansieringsinstrument inte är tillräckligt kända bland ekonomiska aktörer, framför allt inte bland små och medelstora företag. Parlamentet kräver att det överallt inom EU inrättas gemensamma kontaktpunkter som centraliserar information till små och medelstora företag om möjligheterna att få finansiering på europeisk nivå. Parlamentet betonar vikten av att det inrättas nätverk av intresseorganisationer utan vinstsyfte för företagare för att starta, följa upp, utöva mentorskap och ge lån till små och medelstora företag så att en entreprenörsanda kan utvecklas.

94. Europaparlamentet anser att orättvis skattekonkurrens mellan medlemsstaterna inte är till nytta för utvecklingen av en kraftfull europeisk industripolitik.

Onsdagen den 15 januari 2014

95. Europaparlamentet stöder en starkare samordning av bolagsbeskattningen i EU genom införandet av harmoniserade skattebaser.

96. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en övergripande undersökning av parametrar för konkurrenskraften, utöver prissättningen, i den industriella verksamhet som bedrivs på EU:s territorium (leveranstider, patent, produktkvalitet, service efter försäljning, transportnätens kvalitet, energi, it osv.) och regelbundet jämföra dem med parametrar i övriga regioner i världen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ständigt analysera den makroekonomiska konkurrenskraften på EU:s territorium, till exempel av transportnät, energi och it, samt att undersöka finansieringen på lång sikt av den infrastruktur, ny eller befintlig, som behövs för att unionen kontinuerligt kan behålla sin konkurrenskraft.

97. Europaparlamentet betonar betydelsen av nätverk för riskkapital och företagsänglar, särskilt för kvinnor, och kräver ett snabbt inrättande av en "internetportal för kvinnliga företagare". Parlamentet välkomnar EU-stödet till skapandet av nätverk för företagsänglar och företagsinkubatorer. I synnerhet välkomnar parlamentet skapandet av ett egetkapital-instrument inom Horisont 2020 och av programmet för konkurrenskraft och små och medelstora företag för att stödja ökningen av riskkapitalreservernas kvantitet och kvalitet. Parlamentet anser att Europeiska investeringsfonden spelar en avgörande roll för att utveckla riskkapitalmarknaderna, i synnerhet vad gäller spridningen av ny teknik. Parlamentet anser att de skattemässiga skillnaderna mellan aktier och obligationer bör avlägsnas.

98. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en studie om multiplikatoreffekterna på ekonomin som helhet av de ledande kompetensföretagens produktions-, mervärdes- och sysselsättningsnätverk. Parlamentet anser att ledande kompetensföretag inte nödvändigtvis definieras utifrån storlek, utan i stället uppfyller en rad kriterier som internationell inriktning, en viss minimiandel av den inhemska och den globala marknaden, intensiv forskning och utveckling samt samarbete med ett stort nätverk av företag. Vidare anser parlamentet att en sådan studie framför allt skulle kunna framhäva förbindelserna mellan industriföretag och små och medelstora företag och därmed eliminera vissa stereotypa uppfattningar om den tillverkande industribasen.

Vinna den kompetens och arbetsstyrka som krävs för en industriell pånyttfödelse

99. Europaparlamentet konstaterar att omkring 5 500 europeiska industriföretag sedan krisens början har omstrukturerats, med den påföljden att omkring 2,7 miljoner arbetstillfällen har försvunnit.

100. Europaparlamentet understryker att Rise innebär en möjlighet till stabil anställning med goda arbeten och anständiga löner. Parlamentet understryker det omistliga partnerskapet med berörda parter, framför allt arbetsmarknadens parter, kammare och ungdomsorganisationer när det gäller att integrera ungdomarna på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utöka dialogen mellan arbetsmarknadens parter, också lokalt, inom branscher och företag. Parlamentet anser att det skulle vara av stort värde om arbetsmarknadsparterna deltog i varje lagstiftningsförfarande på tidigast möjliga stadium. Parlamentet uppmanar också kommissionen att främja arbetsmarknadsparternas betydelse på unionsnivå och då ta hänsyn till skillnaderna i de nationella systemen. Parlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter att närhelst det är möjligt föra en dialog på unionsnivå.

101. Europaparlamentet konstaterar att Rise kommer att kräva ökad och bättre tillgång till utbildning, livslångt lärande, yrkesutbildning och universitetsutbildningar som är anpassade till framtida behov, en kraftig inriktning på områdena vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, särskilt för kvinnor och stöd till entreprenörskap. Parlamentet förespråkar att sådana ämnen tas med i skolornas läroplaner och stöder utvecklingen av varvad utbildning och lärlingsutbildning och ett adekvat socialt skyddsnät parallellt med en policy för att erbjuda en andra chans. Parlamentet anser att Europeiska unionens program och instrument, som Horisont 2020 och Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT), måste spela en viktig roll i samband med detta.

102. Europaparlamentet anser att det innebär stora fördelar för Europa och är en viktig drivkraft för fler investeringar i forskning och utveckling att stödja kvalificerad arbetskraft. Utbildningsstöd bör därför särskilt uppmärksammas i syfte att skapa ledande akademiska forskningsinstitut i hela världen.

103. Europaparlamentet anser arbetsplatsinnovation, utveckling av kompetenser, kreativa och självständiga anställda samt lagarbete är viktiga tillgångar för företagen både i socialt och ekonomiskt hänseende. Parlamentet framhåller att demokratin på arbetsplatserna behöver byggas ut, också i form av aktivt deltagande av personalrepresentanter och fackföreningar. Parlamentet uppmanar de berörda medlemsstaterna eller regionala organen att inrätta en ram för fortsatt yrkesutbildning, antingen i form av en individuell rätt till yrkesutbildning eller genom andra system, så att tillgången på

Onsdagen den 15 januari 2014

kompetenser fortsätter att överskrida den ökande efterfrågan inom branschen och kan anpassas till en ny marknad, eller överförs till någon annan industrigren, ifall den inte längre skulle behövas. Parlamentet noterar att arbetsgivare och anställda delar ansvaret för livslångt lärande. Parlamentet konstaterar dessutom att information och samråd på arbetsplatsen är en grundläggande rättighet som fastställs i fördraget.

104. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta intensivt med medlemsstaterna och med arbetsmarknadens parter i de sektorer som berörs för att utarbeta prognoser på medellång till lång sikt för den kompetens som krävs på arbetsmarknaden, särskilt genom att inrätta europeiska råd för industriell kompetens.

105. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta itu med bristen på e-kompetens på alla utbildningsnivåer och genom livslångt lärande eftersom IKT-utvecklingen på lång sikt kan ha en stor inverkan på utvecklingsindustrier i sektorer med planer för energieffektivitet och miljö, säkerhetsmål och andra kommunikationsmöjligheter (till exempel effektiva och intelligenta transportsystem samt system för kommunikation människa till människa, människa till maskin och maskin till maskin).

106. Europaparlamentet påpekar att en stark ingenjörsvetenskap och informationsteknik gör sysselsättningen mer motståndskraftig mot ekonomiska växlingar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att med stöd av kommissionen överväga att fastställa nationella mål för att öka antalet studenter som studerar vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik. Parlamentet anser att skapandet av nationella, regionala och europeiska plattformar för vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik för att utbyta bästa praxis mellan regioner, universitet och näringsliv skulle kunna bidra till att fastställa mål för dessa ämnen. Parlamentet anser även att europeiska plattformar, om de inrättades, skulle kunna vara viktiga för att erbjuda nationella plattformar koordinering och samarbete på europeisk nivå. Parlamentet betonar att grundläggande IT-kunskaper också bör främjas i skolor och i program för yrkesutbildning i detta sammanhang.

107. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga den amerikanska modellen att inrätta så kallade C2C-fonder (College-to-Career) för att bygga upp partnerskap mellan näringsliv och universitet i syfte att förbereda unga människor för de arbeten som uppkommer inom industrin. Parlamentet tar del av planerna att inrätta yrkesutbildningar på universitetsnivå tillsammans med partner inom näringslivet på det sätt som diskuteras i Storbritannien.

108. Europaparlamentet understryker betydelsen av att stärka den frivilliga rörligheten bland unga människor genom att stödja Erasmus för alla och avlägsna befintliga hinder för gränsöverskridande lärlingsutbildningar och praktikplatser genom att förbättra möjligheterna att flytta rätten till pensioner, arbetsskydd och social trygghet inom EU. Parlamentet betonar framför allt att programmet "Erasmus för unga företagare" bör avsevärt utvidgas,

109. Europaparlamentet föreslår att alla tillbudsstående finansieringsinstrument och rättsakter ska utnyttjas till förmån för omlokaliseringen av ekonomin, och uppmanar till inrättande av informationscentrum för att öka företagarnas medvetenhet om fördelarna med att behålla eller omlokalisera sin verksamhet i Europa, eftersom korta leveranskedjor kan leda till att produkter tillverkas lokalt och att industrin fungerar effektivare, samtidigt som den lokala sysselsättningen utvecklas. Parlamentet föreslår att Eures ska användas så effektivt som möjligt, så att man kan tillvarata kompetensen hos unga europeiska arbetssökande och uppmanar medlemsstaterna att förbättra tjänstedirektivets genomförande och få bort social dumpning.

110. Europaparlamentet betonar att utbildning är grundläggande och det måste finnas utbildning för alla, från grundskolenivå till högskoleutbildning.

111. Europaparlamentet understryker behovet av att minska antalet skolavhopp och understryker att de som lämnar skolan behöver praktikplatser i enlighet med den österrikiska "praktikgarantin".

112. Europaparlamentet välkomnar beslutet att genomföra ungdomsgarantin och ambitionerna bakom den, liksom viljan hos medlemsstaterna att anslå medel för att ta itu med ungdomsarbetslösheten. Parlamentet välkomnar främjandet av den europeiska alliansen för lärlingsutbildning och påpekar att lärlingsutbildning i vissa stater inte är tillräckligt integrerad i sysselsättningspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla gemensamma indikatorer för sociala investeringar, framför allt indikatorer för ungdomsarbetslöshet. Parlamentet uppmanar industrin att medverka aktivt för att genomföra ungdomsgarantin på respektive nationella nivåer och om möjligt erbjuda unga människor anställningar eller praktikplatser av god kvalitet samt att skapa möjligheter till praktiktjänstgöring av god kvalitet och med anständig lön. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att med hjälp av olika åtgärder göra lärlingsutbildningen mera attraktiv för företagen.

Onsdagen den 15 januari 2014

113. Europaparlamentet understryker att sysselsättningsläget i medlemsstaterna med starka yrkesutbildningssystem har varit relativt stabilt under krisen. Parlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att undersöka och införa sådana system tillsammans med arbetsmarknadens parter och andra relevanta aktörer och branschorganisationer och noterar vilken utmaning det innebär att göra det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet) och det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter (ECTS) mera förenliga med varandra. Vidare understryker parlamentet vikten av att olika nationella yrkesutbildningssystem kan jämföras och bli mer kompatibla för att underlätta rörligheten på arbetsmarknaden inom dessa yrkeskategorier.

114. Europaparlamentet påpekar att de yrkestekniska gymnasieskolorna och yrkesutbildningssystemen spelar en viktig roll och stöder kommissionens initiativ som syftar till att gynna gränsöverskridande utbyten mellan medlemsstaterna.

115. Europaparlamentet anser att synen på yrkesutbildning och vidareutbildning bör förbättras, inte bara genom att deras inneboende värde framhävs utan också genom att de knyts till möjligheten att gå vidare till universitet eller annan högre utbildning. Parlamentet noterar att medlemsstaterna då även måste klassificera kompetenserna för yrkesutbildning och vidareutbildning av hög kvalitet på högre nivå i de nationella kvalitetsramarna. Parlamentet betonar vikten av att öka utbildningskompetensen för att förbättra kvaliteten när det gäller utvecklingen av ny tillverkning, även genom en EU-insats för att harmonisera riktlinjerna om mänskliga resurser med utgångspunkt i grundläggande utbildning.

116. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med arbetsmarknadens parter utforma och genomföra sådana yrkesvägledningsprogram för unga inom vetenskap och teknik som främjar utvecklingen av en livskraftig och hållbar ekonomi samt att införa informations- och upplysningskampanjer om ekologiska och miljömässiga frågor inom ramen för både det formella utbildningssystemets strukturer och lokal- och regionalförvaltningars verksamhet.

117. Europaparlamentet anser att en fortsatt utveckling av den fria rörligheten för arbetstagare, genom instrument som det ömsidiga erkännandet av yrkeskvalifikationer och livslångt lärande, särskilt för utsatta arbetstagare, har stor potential att minska bristen på kvalificerad arbetskraft och skapa en omfattande tillväxt.

118. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta mikrokreditfaciliteter för unga människor för att främja nyföretagande.

119. Europaparlamentet förväntar sig att de åtgärder som vidtas för främjande av entreprenörskap på europeisk nivå såväl som nationell nivå kommer att tillämpas på alla sorters företag, kooperativ, hantverksverksamheter, fria yrken och företag inom den sociala ekonomin.

120. Europaparlamentet betonar att Rise bör styras av principen om lika lön för likvärdigt arbete i syfte att säkerställa både jämställdhet på arbetsplatsen och lika villkor för anställda med olika typer av kontrakt.

121. Europaparlamentet påminner om att över hälften av alla som varje år utexamineras från högre utbildningar i Europa är kvinnor. Parlamentet betonar den positiva inverkan som välutbildade kvinnors kompetens kan få för företagen, framför allt för den europeiska industrins tillväxt, produktivitet och konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang ekonomiska, utbildningsrelaterade och sociala aktörer samt kommissionen att främja och stärka kvinnors roll inom Europas industrisektorer.

122. Europaparlamentet understryker vikten av att undvika den traditionellt skeva könsfördelningen inom den industriella sektorn. Parlamentet anser att det är viktigt att bryta den obalansen så att både kvinnor och män kan delta fullt ut i arbetsmarknaden, särskilt med beaktande av unionens demografiska utmaningar.

123. Europaparlamentet hänvisar till att kvinnliga arbetstagare har en viktig roll inom Rise och påminner om att frånvaron av jämställdhetsperspektiv i industripolitiken ökar bristen på jämställdhet. Parlamentet anser att det är viktigt att bryta den obalansen så att både kvinnor och män kan delta fullt ut i arbetsmarknaden, utgående från principen om lika lön för likvärdigt arbete. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att kvinnliga arbetstagare inte är underrepresenterade inom eller uteslutna från yrkesutbildningar, projekt och program som rör den ekologiska omställningen och framhåller behovet av att integrera jämställdhetsperspektivet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra åtgärder som gör det möjligt att förena familjeliv och yrkesliv så att kvinnor garanteras optimala möjligheter till en kontinuerlig och jämn karriärutveckling.

Onsdagen den 15 januari 2014

124. Europaparlamentet konstaterar att omställningen till en koldioxidsnål ekonomi inte endast kommer att skapa nya arbetstillfällen i nya ekonomiska sektorer, utan också kan leda till att arbetstillfällen i mindre hållbara verksamheter går förlorade. Parlamentet rekommenderar i samband med detta att det fastställs och förstärks redskap för att planera förändringar i tid, för att övergången från ett arbete till ett annat ska gå så smidigt som möjligt.

125. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla och aktivt främja verktygslådan för en hållbar företagspolicy (där följande ingår: företagens sociala ansvar, hållbarhetsrapportering, åtgärder för att främja produktionsmodeller med låga koldioxidutsläpp eller små avfallsmängder).

126. Europaparlamentet understryker vikten av företagens sociala ansvar. Det är ett mycket viktigt verktyg för en företagspolitik som värnar om ett effektivt utnyttjande av naturtillgångarna, de sociala aspekterna i kontakterna med samhället, de anställda och deras representanter och de ekonomiska aspekterna när det gäller en sund företagsledning.

127. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i dialog med arbetsmarknadens parter och relevanta aktörer undersöka system för att öka arbetstidens flexibilitet under ekonomiska nedgångar.

128. Europaparlamentet föreslår att man på dagordningen för ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning enligt artikel 152 i EUF-fördraget behandlar frågan om att i den europeiska industrins självkostnadspriser inberäkna kostnaderna för en konvergens i fråga om sociala minimistandarder.

Resurs- och energipolitik för en industriell pånyttfödelse

129. Europaparlamentet understryker att resurser och energi är centrala för Rise eftersom de är utslagsgivande för internationell konkurrenskraft. Parlamentet anser att tillgången till råvaror är avgörande för den europeiska industrin och att flertalet europeiska strategiska industrier inte kan utvecklas i framtiden utan vissa viktiga råvaror. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt vidta åtgärder mot merkostnader inom både resurs- och energiområdet. och förespråkar en integrerad strategi för såväl resurser som energi som bygger på triangeln överkomlighet-hållbarhet-tillgänglighet, där man vidhåller vikten av alla dessa tre dimensioner och samtidigt syftar till att bryta kopplingen mellan tillväxt och ökad resursanvändning. Parlamentet framhåller betydelsen av att säkerställa en konkurrensutsatt och öppen energimarknad för att undvika obalans mellan medlemsstaterna och underlätta tillgången till trygg, hållbar, prismässigt överkomlig och tillförlitlig energi. Parlamentet konstaterar att det behövs en strategi som underlättar integrationen av den europeiska energimarknaden och utvecklingen av energiinfrastrukturer.

130. Europaparlamentet välkomnar det europeiska råvaruinitiativet, det europeiska innovationspartnerskapet om råvaror och dess strategiska genomförandeplan, samt färdplanen för resurseffektivitet. Parlamentet framhåller att bristen på viktiga resurser såsom vatten måste åtgärdas och uppmanar kommissionen till fortsatt arbete med sin råvarustrategi med dess tre pelare, dvs. internationella partnerskap och handel, EU:s råvaruförsörjning samt resurseffektivitet, materialåtervinning och återanvändning. Parlamentet uppmanar kommissionen att inkludera de avfallspolitiska målen i den europeiska planeringsterminen och i rekommendationerna per land samt i de nationella reformprogrammen. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta utveckla sektoriella riktvärden för resurseffektivitet, framför allt i samband med offentlig upphandling, och uppmanar kommissionen att i all politik integrera en strategi som bygger på reducering, återanvändning och återvinning samt försiktigtvis undersöka förslag om en begränsning av viktiga råvaror. Parlamentet understryker betydelsen av ett globalt certifieringssystem för direktåtervinning av farligt avfall och för elektriskt och elektroniskt avfall. Parlamentet framhåller att system för insamling och återvinning av byggavfall finns i vissa medlemsstater. Parlamentet konstaterar att den europeiska utvinningsindustrin har några av världens striktaste normer och uppmanar kommissionen att inom två år utvärdera förslaget om att inrätta ett europeiskt geologiskt institut. Parlamentet uppmanar kommissionen att i olika åtgärder eftersträva en harmonisering av föreskrifter och tillståndsförfaranden för råvaruförställning inom EU och uppmanar medlemsstaterna, industrin, de geologiska instituten och kommissionen att samarbeta med kartläggningen av råvaruförekomster.

131. Europaparlamentet understryker att vi kan övergå till en mer biobaserad ekonomi, eftersom råvaror från till exempel skog kan spela en viktig roll vid produktion av förnybar energi och en hållbar industriproduktion.

132. Europaparlamentet uppmanar till en snabb tillämpning av direktivet om energieffektivitet och de nationella handlingsplanerna som stöds av lämpliga ekonomiska incitament. Parlamentet efterlyser inrättandet av ett gruppundantag för alla system för energieffektivitet, som har anmälts till kommissionen som ett led i medlemsstaternas handlingsplaner för energieffektivitet. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör upprätta ambitiösa strategier särskilt för att renovera det befintliga byggnadsbeståndet i enlighet med vedertagna gemensamma normer och betonar att man med hjälp av finansieringsinstrument skulle kunna främja energieffektivitetsarbetet ytterligare, samt uppmanar kommissionen att arbeta

Onsdagen den 15 januari 2014

för kostnadseffektiva kriterier för stödet till förnybar energi. Parlamentet understryker att en tillförlitlig, säker och billig energiförsörjning är oumbärlig för den europeiska industrins konkurrenskraft. Parlamentet understryker vikten av tydliga, långsiktiga klimatmål för att företag ska kunna investera, särskilt inom de gröna näringsgrenarna och uppmanar med kraft kommissionen att föreslå en stabil rättslig ram för europeiska energi- och klimatpolitiska åtgärder på kort och medellång sikt fram till 2030 för att uppmuntra investeringar i minskade koldioxidutsläpp, energieffektivitet och förnybar energi.

133. Europaparlamentet konstaterar att EU är ensamt om att ha infört ett system med utsläppsrätter och att antalet tredjeländer som fortfarande följer Kyotoprotokollet har minskat till mindre än ett halvdussin som står för knappt 15 procent av världens koldioxidutsläpp.

134. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en industripolitisk strategi för förnybar energi som täcker hela spektrumet från forskning till finansiering för att säkerställa EU:s tekniska ledarskap inom förnybar energi.

135. Europaparlamentet anser att den europeiska industrin, liksom individuella konsumenter, skulle gynnas av en moderniserad energiinfrastruktur, t.ex. smarta nät, vilka skulle kunna bidra till att maximera den inhemska energipotentialen och till fullt integrera förnybara källor i kraftförsörjningen.

136. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa stabila ramar för energiförsörjningen för de kommande årtiondena så att investeringssäkerheten och därmed åtgärder för en ökning av hållbar konkurrenskraft kan säkras.

137. Europaparlamentet framhåller den aktuella utvecklingen för energipriser i världen, som står i samband med okonventionella olje- och gasresurser i Förenta staterna och med händelseutvecklingen i Mellanöstern och konstaterar att höga energipriser är en betydande faktor som påverkar den europeiska industrins konkurrenskraft. Parlamentet betonar att det behövs analyser av de faktorer som påverkar energipriserna och uppmanar kommissionen att vid utarbetandet av framtida förslag ta hänsyn till detta, såsom kommissionen gjort i konsekvensbedömningarna. Parlamentet framhåller att Rise förutsätter konsekvens mellan industri-, energi- och klimatpolitiken och konstaterar att sänkta energipriser i Förenta staterna har möjliggjort ytterligare industriella investeringar. Parlamentet hänvisar till sina resolutioner om sådana investeringar och framhåller vilken enorm betydelse de energiintensiva industrierna har, som framställer viktiga basmaterial. Parlamentet understryker att dessa industrier är utsatta för risk för koldioxidläckage och att det därför behövs särskilda försiktighetsåtgärder för att de ska kunna ha kvar sin konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram rekommendationer för att förebygga riskerna för koldioxidläckage.

138. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte sagt ifrån att den står fast vid försiktighetsprincipen när det gäller sektorer som använder teknik som inte har bekräftats vara helt säkra.

139. Europaparlamentet understryker att de sydeuropeiska länderna betalar de högsta gaspriserna i Europa, vilket innebär en konkurrensnackdel för industrierna, särskilt energiintensiva industrier, samtidigt som risken för koldioxidläckage ökar.

140. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på nytt granska villkoren för långfristiga energikontrakt och se över gaskontrakt där det ingår mekanismer för att binda gaspriset till oljeprisindex, samt övergå till en mera knutpunktsbaserad prissättning med ökad konkurrens på den inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att bistå med att utforska möjligheterna att omförhandla dessa energikontrakt och underlätta övergången till mer flexibla alternativ och på det sättet arbeta för målet om att alla medlemsstater ska få bättre tillgång till gas.

En regional Rise-strategi där södra Europa ägnas särskild uppmärksamhet

141. Europaparlamentet förespråkar en multiregional strategi för industripolitiken som på nytt får i gång hållbar tillväxt i krympande ekonomier och i de ekonomier vars industriella bas är utsatt för betydande risker. Parlamentet betonar att det är angeläget att vidta stödåtgärder i de av krisen och den internationella konkurrensen mest drabbade industrisektorerna. Parlamentet stöder en strategi som bygger på stort mervärde när regionala ekonomier, framför allt ekonomierna i södra Europa, ska integreras i globala värdekedjor. Parlamentet anser att smarta specialiseringsstrategier är särskilt relevanta i detta sammanhang och att den aktuella industriella styrkan måste främjas genom ökad innovation och specialisering. Parlamentet anser att det jämsides med smarta specialiseringsstrategier för tillgång till finansiering behövs en investeringsstrategi för södra Europa.

Onsdagen den 15 januari 2014

142. Europaparlamentet betonar att utlåningen måste förbättras i de medlemsstater som drabbats av krisen och anser att ett mikrokreditprogram som finansieras av EIB eller nationella utvecklingsbanker skulle kunna införas för att små och medelstora företag ska kunna hantera beställningar.

143. Europaparlamentet konstaterar att ett antal regioner påverkas av sitt perifera läge och att avsaknaden av lämplig och väl ansluten infrastruktur påverkar deras konkurrenskraft på den inre marknaden och utanför EU. Parlamentet påpekar att detta är av särskild vikt för vissa områden i södra Europa men att även finns andra delar, såsom östra Europa och Nordeuropa – där en stor del av naturresurserna inom unionen finns – som bättre behöver kopplas ihop med unionen i övrigt. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja en fullständig integrering av Europas infrastruktur, särskilt för de sydeuropeiska ekonomierna, i synnerhet järnvägar, energi och IKT, samt understryker att Fonden för ett sammanlänkat Europa måste inriktas på detta. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstaterna att säkerställa tillräcklig finansiering och förenklade byråkratiska förfaranden för att öka offentlig-privata partnerskap, projektfinansiering och projektobligationer. Parlamentet beklagar djupt att Pyreneiska halvön inte är helt integrerad i den europeiska järnvägsmarknaden och, tillsammans med delar av södra och östra Europa, inte heller i den europeiska energimarknaden.

144. Europaparlamentet påpekar att de södra regionerna har en stor potential för att utveckla den strategiska sektorn för förnybar energi och efterlyser åtgärder för att stimulera marknaderna i dessa regioner, inklusive åtgärder för att uppmuntra småskalig energiproduktion av företag som vill producera sin egen el och sälja överskottsenergi på nätet.

145. Europaparlamentet betonar att en mera diversifierad energiförsörjning, tillsammans med användning av inhemska resurser, inklusive förnybar energi, kan spela en viktig roll för att förnya de sydeuropeiska ekonomierna. Parlamentet noterar att länderna i södra Europa är starkt beroende av importerad energi, i vissa fall från en enda leverantör.

146. Europaparlamentet understryker IKT-infrastrukturens betydelse, särskilt flexibla och mobila lösningar, för att industrin ska kunna utvecklas även i perifera eller glesbefolkade regioner.

147. Europaparlamentet understryker betydelsen av mekanismer för att sprida exempel på bästa praxis och marknadsförnyelse. Parlamentet välkomnar förslagen om ökat samarbete, industriell symbios och utveckling av nätverk av resursstarka rådgivningstjänster. Parlamentet anser att insatser för industriell symbios kan bidra till att skapa mervärde och effektivitet samt konstaterar att den brittiska modellen för industriell symbios skulle kunna utgöra ett exempel för andra medlemsstater.

148. Europaparlamentet framhåller att omstöpningen av kapitalföretag till kooperativ har varit framgångsrik i vissa regioner, och effektivt säkerställer en långsiktig strategi samt förankrar dem i den lokala ekonomin och gör dem delaktiga i lokal hållbar utveckling. Parlamentet konstaterar att kooperativen utgör en viktig ekonomisk verklighet i EU, där över 160 000 kooperativa företag ägs av 123 miljoner medlemmar, inklusive över 50 000 kooperativa företag inom industrin och tjänstesektorn som ger arbetstillfällen åt 1,4 miljoner människor och bidrar i genomsnitt med runt 5 procent till varje medlemsstats BNP. Parlamentet anser i detta sammanhang att kooperativens affärsmodeller också bör uppmärksammas och att deras särdrag bör beaktas i relevant EU-politik.

149. Europaparlamentet anser att ekonomierna i de sydeuropeiska länderna kan dra nytta av nya exportmarknader och framför allt är strategiskt placerade för marknader i södra Medelhavsområdet, medan länderna i östra Europa kan dra fördelar av nya exportmarknader i Oberoende staters samvälde (OSS). Parlamentet anser att man bör gå in för företaggaranda och uppmanar migranter från dessa länder att skapa företag som kan komma in på dessa exportmarknader. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla utbyten mellan entreprenörer i norra och södra Medelhavsområdet och välkomnar även vice ordföranden Tjanis tillväxtinitiativ.

150. Europaparlamentet anser att en starkare koncentration på regionala industriella styrkor och kluster skulle kunna innebära en ökning av konkurrenskraften för EU:s strukturella utveckling. Parlamentet kräver att detta ska beaktas inom den fortsatta institutionella och strukturella utvecklingen i Europeiska unionen.

o

o o

151. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0036

Utsläppande på marknaden för odlingsändamål av en majsprodukt som modifierats genetiskt

Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om förslaget till rådets beslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG, av en majsprodukt (*Zea mays* L. linje 1507) som modifierats genetiskt för resistens mot vissa fjärilsarter som är skadegörare (2013/2974(RSP))

(2016/C 482/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG, av en majsprodukt (*Zea mays* L. linje 1507) som modifierats genetiskt för resistens mot vissa fjärilsarter som är skadegörare (COM(2013)0758),
- med beaktande av förslaget till kommissionens beslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG, av en majsprodukt (*Zea mays* L. linje 1507) som modifierats genetiskt för resistens mot vissa fjärilsarter som är skadegörare (D003697/01), som lades fram för omröstning i den kommitté som avses i artikel 30 i direktiv 2001/18/EG den 25 februari 2009,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG⁽¹⁾, särskilt artikel 18.1 första stycket,
- med beaktande av omröstningen om majs 1507 den 25 februari 2009 i den kommitté som avses i artikel 30 i direktiv 2001/18/EG, varvid inget yttrande utfärdades,
- med beaktande av de sex vetenskapliga yttranden om majs 1507 som panelen för genetiskt modifierade organismer vid Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) utfärdat mellan 2005 och november 2012,
- med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 365/2013 av den 22 april 2013 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 vad gäller villkoren för godkännande av det verksamma ämnet glufosinat⁽²⁾,
- med beaktande av rådets (miljö) slutsatser om genetiskt modifierade organismer, som antogs den 4 december 2008,
- med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen den 5 juli 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av direktiv 2001/18/EG vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av genetiskt modifierade organismer inom sina territorier⁽³⁾,
- med beaktande av den särskilda Eurobarometerundersökningen 354 om livsmedelsrelaterade risker⁽⁴⁾,
- med beaktande av tribunalens dom (sjunde avdelningen) av den 26 september 2013 om ansökan om avsiktlig utsättning av majs 1507 i miljön (mål T-164/10)⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 111, 23.4.2013, s. 27.

⁽³⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 350.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/factsheet/docs/reporten.pdf>

⁽⁵⁾ http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?doclang=EN&text=&pageIndex=0&part=1&mode=lst&docid=142241&occ=first&dir=&cid=127901

Torsdagen den 16 januari 2014

- med beaktande av artiklarna 5.5 och 8 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 88.2 och 88.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Enligt artikel 18.1 i direktiv 2001/18/EG måste ett beslut om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer innehålla samma information som den som anges i artikel 19.3.
  - B. Enligt artikel 19.3 i direktiv 2001/18/EG måste det skriftliga medgivande som avses i artikel 18, i samtliga fall, uttryckligen innehålla uppgifter om bland annat villkor för skyddet av särskilda ekosystem/miljöer och/eller geografiska områden.
  - C. Sådana uppgifter saknas i kommissionens förslag.
  - D. Den ständiga kommitténs omröstning av den 25 februari 2009 om ett förslag från kommissionen om godkännande ledde inte till något yttrande. Endast sex medlemsstater röstade för förslaget, medan tolv röstade emot och sju lade ned sina röster.
  - E. På grundval av rekommendationerna från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa), och i syfte att uppfylla villkoren för godkännande, har kommissionen gjort väsentliga ändringar i sitt förslag, bland annat vad gäller märkningsbestämmelser, övervakning och rutinerna i planen för hantering av insektsresistens.
  - F. Den version som den ständiga kommittén röstade om den 25 februari 2009 har ändrats bland annat genom att hänvisningarna till den glufosinattoleranta egenskapen hos majs 1507 har utgått och genom att det lagts till ett krav på att aktörerna ska informeras om att de inte bör använda produkten med glufosinatherbicer på ett sätt som skiljer sig från konventionella metoder med majs som inte är glufosinattolerant.
  - G. Det ändrade förslaget diskuterades inte med medlemsstaternas experter och blev inte föremål för omröstning i den ständiga kommittén, utan hänsköts direkt till ministerrådet.
  - H. Tribunalens dom av den 26 september 2013 om ansökan från Pioneer Hi-Bred International om avsiktlig utsättning av majs 1507 i miljön hindrar inte kommissionen från att ompröva sin hållning och att efter en resolution från Europaparlamentet lägga fram ett nytt förslag för den ständiga kommittén i enlighet med artikel 8.1 i rådets beslut 1999/468/EG, för att där rekommendera att majs 1507 inte ska godkännas.

Efsas miljöriskbedömning

- I. Efter omröstningen i den ständiga kommittén utarbetade Efsa på kommissionens begäran tre vetenskapliga yttranden med uppdatering av sina tidigare riskbedömningar och riskhanteringsrekommendationer.
- J. I sitt yttrande från februari 2012 gick Efsa uttryckligen emot sökandens slutsats att den undersökning som sökanden åberopade ger tillräcklig bevisning för att risken med majs 1507 för fjärilsarter i EU som inte tillhör målgruppen är försumbar, och pekade i stället på att mycket känsliga fjärilsarter och mott kan vara i fara när de utsätts för pollen från majs 1507 ⁽²⁾.
- K. Det Bt-toxin som produceras av majs 1507, Cry1F, skiljer sig från de sedvanliga typerna av Bt-toxiner, och har visat sig ha olika effekter på fjärilsarter som inte tillhör målgruppen. Endast ett fåtal undersökningar har gjorts om Cry1F-protein, och ingen om dess effekter på vattenlevande arter eller jordorganismer. Efsa hävdar att mängden Cry1F-protein i pollen från majs 1507 är omkring 350 gånger det Cry1Ab-proteininnehåll som finns i pollen från majs MON 810 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽³⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2429.pdf>

Torsdagen den 16 januari 2014

L. Pioneer vägrade att, på kommissionens begäran, se över sin tillståndsansökan och lägga fram ytterligare dokumentation om övervakning och riskbegränsningsåtgärder för organismer som inte tillhör målgruppen.

M. Efsa erkänner att man i sin riskbedömning inte övervägde potentiella risker kopplade till andra egenskaper hos majs 1507, det vill säga dess tolerans mot herbiciden glufosinatammonium ⁽¹⁾, fastän denna egenskap kan leda till en ökad användning av glufosinat.

Glufosinat

N. Efsa är skyldigt att utvärdera indirekta effekter, såsom användningen av bekämpningsmedel, som en del av miljöriskbedömningen och bedöma vilka möjliga effekter på den biologiska mångfalden och på organismer som inte tillhör målgruppen som enskilda genetiskt modifierade herbicidtoleranta grödor kan orsaka på grund av förändrade jordbruksmetoder (inbegripet dem som beror på annan herbicidanvändning) ⁽²⁾.

O. Glufosinat klassas som reproduktionstoxiskt och omfattas därför av uteslutningskriterierna i förordning (EG) nr 1107/2009. För ämnen som redan har godkänts gäller uteslutningskriteriet när godkännandet ska förnyas. Godkännandet för glufosinat löper ut 2017 ⁽³⁾. Användningen av glufosinat bör därför i princip upphöra 2017.

P. I andra länder utanför EU, t.ex. Förenta staterna och Kanada, saluförs majs 1507 av sin tillverkare som en glufosinattolerant gröda, medan sökanden i sin ansökan för EU hävdar att genen för glufosinattolerans endast skulle användas som en markör.

Q. Det är oklart hur kommissionen avser att genomföra det förestående förbudet mot glufosinat, så länge som det fortfarande finns på marknaden.

Den allmänna situationen för genmodifierade organismer i EU

R. Ingen genmodifierad organism har godkänts för odling i EU sedan 2010, då Amflorapotatisen godkändes. Godkännandet upphävdes av tribunalen den 13 december 2013. Den enda gröda som därutöver godkänts för odling är Monsanto's majs MON 810, vars förnyade godkännande är en fråga som väntar på avgörande sedan några år tillbaka.

S. Det är allmänt accepterat, och bekräftat av rådets (miljö) ovannämnda slutsatser av den 4 december 2008, att de långsiktiga effekterna av odling av genmodifierade organismer samt effekterna på organismer som inte tillhör målgruppen hittills inte har tagits tillräckligt i beaktande vid riskbedömningar.

T. Både rådet ⁽⁴⁾ och Europaparlamentet ⁽⁵⁾ erkänner att det behövs en strängare bedömning av de genmodifierade organismernas långsiktiga effekter samt oberoende forskning om de potentiella riskerna med avsiktlig utsättning eller utsläppande på marknaden av genmodifierade organismer, vilket bland annat innebär att oberoende forskare måste få tillgång till allt relevant material.

U. Det stora flertalet konsumenter är bekymrade över genmodifierade livsmedel, vilket bland annat framgår av den särskilda Eurobarometerundersökningen 345 från 2010. Den genmodifierade majssorten 1507 innebär inte några fördelar för konsumenterna.

1. Europaparlamentet motsätter sig ett antagande av förslaget till rådets beslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG, av en majsprodukt (*Zea mays* L. linje 1507) som modifierats genetiskt för resistens mot vissa fjärilsarter som är skadegörare.

⁽¹⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽²⁾ Kommissionens skrivelse till Efsa av den 8 september 2008 om miljöriskbedömningen av herbicidtoleranta växter.

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:111:0027:0029:SV:PDF>.

⁽⁴⁾ Rådets (miljö) slutsatser av den 4 december 2008.

⁽⁵⁾ Se dess ovannämnda ståndpunkt av den 5 juli 2011.

Torsdagen den 16 januari 2014

2. Europaparlamentet anser att förslaget till rådets beslut överskrider genomförandebefogenheterna enligt direktiv 2001/18/EG.
  3. Europaparlamentet uppmanar rådet att avvisa kommissionens förslag.
  4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte föreslå godkännande av några nya genmodifierade organismer och att inte förnya gamla tillstånd förrän riskbedömningsmetoderna avsevärt har förbättrats.
  5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0037

Respekt för den grundläggande rätten till fri rörlighet i EU

Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om respekt för den grundläggande rätten till fri rörlighet i EU (2013/2960(RSP))

(2016/C 482/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 21, 45, 47 och 151 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artiklarna 15, 21, 29, 34 och 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier⁽¹⁾, särskilt artikel 7,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 juli 2010 *Arbetskraftens fria rörlighet bekräftas: rättigheter och viktiga utvecklingar* (COM(2010)0373),
- med beaktande av den undersökning som publicerades den 14 oktober 2013 om hur medlemsstaternas sociala trygghetssystem påverkas av att icke-aktiva EU-migranter på grund av bosättning har rätt till särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner och hälso- och sjukvård,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 november 2013 *Fri rörlighet för EU-medborgare och deras familjer: Fem åtgärder för att skapa förändring* (COM(2013)0837),
- med beaktande av kommissionens vice ordförande Redings uttalande om fri rörlighet av den 5 december 2013 vid rådets möte (rättsliga och inrikes frågor),
- med beaktande av kommissionsledamot László Andors uttalande av den 1 januari 2014 om upphörandet av begränsningar av den fria rörligheten för arbetstagare från Bulgarien och Rumänien,
- med beaktande av sin resolution av den 2 april 2009 om tillämpningen av direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 29 mars 2012 om rapporten om EU-medborgarskapet 2010: Att undanröja hindren för EU-medborgarnas möjligheter att utöva sina rättigheter⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Den fria rörligheten är en av EU:s fyra grundläggande friheter, inskrivna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som en hörnsten för den europeiska integrationen, med direkt koppling till unionsmedborgarskapet.
  - B. Fri rörlighet är ett av EU:s centrala värden, varigenom medborgarna ges möjlighet att välja var de vill bo och arbeta, vilket leder till flexibilitet och utveckling på arbetsmarknaden, i utbildningssystemet och i andra sammanhang.

⁽¹⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ EUT L 141, 27.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 284, 30.10.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 137 E, 27.5.2010, s. 6.

⁽⁶⁾ EUT C 257 E, 6.9.2013, s. 74.

Torsdagen den 16 januari 2014

- C. Fri rörlighet är en rättighet som garanteras alla EU-medborgare, oavsett eventuella gränskontroller som vissa medlemsstater infört för EU-medborgares inresa till deras territorium. Det faktum att alla medlemsstaterna inte ingår i Schengenområdet påverkar inte EU-medborgarnas rätt till fri rörlighet inom unionen.
- D. Unionsmedborgarna ser den fria rörligheten som den rättighet som är närmast förknippad med unionsmedborgarskapet, som EU-samarbetets mest positiva resultat och som något som är till nytta för ekonomin i deras länder.
- E. Nettobidraget från den rörliga EU-arbetskraften till mottagarlandets välfärdssystem är jämbördigt med den nationella arbetskraftens bidrag.
- F. Den fria rörligheten för EU:s arbetskraft är till nytta för utvecklingen i mottagarländer över hela Europa, något som kan iaktas särskilt inom hälso- och sjukvården, jordbruket och byggnadssektorn.
- G. EU-medborgarnas frihet att bo var som helst i unionen gäller samtliga EU-medborgare utan begränsningar, men de är enligt direktiv 2004/38/EG underställda villkoret att efter tre månader uppfylla vissa rättsliga krav för att inte bli en belastning för mottagarlandet. Fri rörlighet för arbetstagare är en av de viktigaste anledningarna till de goda resultaten på EU:s inre marknad. Även om det bara är 2,8 % av alla unionsmedborgare som bor i en annan medlemsstat än den egna är dessa personer ändå en avgörande faktor för den inre marknadens goda resultat och de bidrar till att stimulera den europeiska ekonomin.
- H. Principen om likabehandling och icke-diskriminering innebär att alla EU-medborgare har samma rättigheter och skyldigheter som medborgarna i det mottagarlandet (förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 baseras på denna princip). Alla medlemsstater har, inom ramen för dessa principer, rätt att besluta vilka sociala förmåner som ska ges och på vilka villkor. EU:s bestämmelser om samordningen av systemen för social trygghet medger dock ingen diskriminering beträffande sociala förmåner för EU-medborgare som är arbetstagare, familjemedlemmar till arbetstages eller stadigvarande bosatta i medlemsstaten i fråga.
- I. Det moderna europeiska samhället kräver större rörlighet bland arbetstagarna, framför allt till följd av förändringar inom näringslivet, globalisering, nya arbetsmönster, demografiska förändringar och utvecklingen av transportsätt.
- J. Den fria rörligheten för arbetstagare är ett positivt socioekonomiskt exempel för både EU och medlemsstaterna och en milstolpe för EU:s integration, ekonomiska utveckling och sociala sammanhållning samt för enskildas kompetenshöjning. Den fria rörligheten motverkar de negativa effekterna av den ekonomiska krisen och befäster unionens position som en mer kraftfull ekonomisk makt som är rustad för de utmaningar de globala förändringarna medför.
- K. Den 1 januari 2014 upphörde övergångsbestämmelserna om fri rörlighet för arbetstagare från Bulgarien och Rumänien att gälla.
- L. Rådet har bekräftat sitt stöd för den fria rörligheten och erkänt den ömsesidiga nytta som den medför, t.ex. nyligen under en debatt i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 8 oktober 2013 och den 5–6 december 2013.
- M. Nu när valet till Europaparlamentet närmar sig har den fria rörligheten för unionsmedborgare blivit en kampanjfråga för vissa politiska partier. Om denna debatt inte hanteras rationellt kan den medföra en risk för att man gör unionsmedborgare från vissa medlemsstater eller rörliga unionsmedborgare till syndabockar, vilket kan få rasismen och främlingsfientligheten att öka. Framstående europeiska politiker har nyligen gjort flera uttalanden som undergräver rätten till fri rörlighet.
- N. Nya undersökningar från kommissionen har visat att rörliga arbetstagare är nettobetalarare i mottagarländernas ekonomier och budgetar. Gruppen rörliga arbetstagare betalar mer till mottagarländernas budgetar i skatter och sociala avgifter än de får i bidrag. Utgifterna för hälso- och sjukvård för icke-aktiva rörliga unionsmedborgare är mycket små i förhållande till de totala hälso- och sjukvårdsutgifterna (0,2 %) och till ekonomierna i mottagarländerna (0,01 % av BNP), och unionsmedborgarna utgör en mycket liten del av den grupp som får särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner.

Torsdagen den 16 januari 2014

1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa fördragets bestämmelser om fri rörlighet och se till att principen om jämlikhet och den grundläggande rätten till fri rörlighet upprätthålls i alla medlemsstater.
  2. Europaparlamentet motsätter sig starkt den hållning som vissa europeiska ledare intar när de kräver förändringar och begränsning av den fria rörligheten för medborgare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att avstå från alla handlingar som skulle kunna påverka rätten till fri rörlighet, som har sin grund i EU:s centrala lagstiftning.
  3. Europaparlamentet förkastar varje försök att begränsa antalet migrerande unionsmedborgare, eftersom det går stick i stäv mot EU-fördragets princip om fri rörlighet för personer. Parlamentet noterar att rörligheten för arbetskraft bidrar till den europeiska ekonomins konkurrenskraft.
  4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att unionslagstiftningen tillämpas strikt, så att alla arbetstagare i EU garanteras likabehandling och att det inte förekommer någon diskriminering i fråga om tillgång till arbete, anställnings- och arbetsvillkor, lön, uppsägning, beskattning och sociala förmåner, och därmed säkerställa att det råder sund konkurrens mellan företag. Parlamentet uppmanar bestämt de nationella myndigheterna att bekämpa alla omotiverade begränsningar och hinder för arbetstagarnas rätt till fri rörlighet, liksom allt utnyttjande av arbetstagare.
  5. Europaparlamentet påminner om att arbetstagares fria rörlighet ger alla unionsmedborgare, oberoende av var de är bosatta, rätt att flytta fritt till en annan medlemsstat för att arbeta och/eller bo av arbetsrelaterade orsaker.
  6. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande COM(2013)0837, där det anges fem åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna och deras lokala myndigheter att ta tillvara alla de möjligheter som EU:s lagar och verktyg erbjuder. I detta avseende stöder parlamentet helt och fullt följande åtgärder, som ska genomföras tillsammans med medlemsstaterna: hjälpa medlemsstaterna att bekämpa skenäktenskap (handbok), hjälpa myndigheterna att tillämpa EU:s bestämmelser om samordning av social trygghet (praktisk handledning), hjälpa myndigheterna att möta utmaningar vid social integration (finansiering), främja utbyte av bästa praxis mellan de lokala myndigheterna samt utbilda och stödja lokala myndigheter att tillämpa EU:s bestämmelser om fri rörlighet.
  7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte diskriminera EU:s rörliga arbetstagare genom att på felaktiga grunder koppla samman rätten till fri rörlighet av arbetsmässiga skäl med påstått missbruk av de sociala trygghetssystemen. Kommissionen har begärt att de medlemsstater som hävdar att en sådan börda föreligger ska styrka detta, men parlamentet betonar att ingen av dem har gjort det.
  8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt och noggrant övervaka respekten för den grundläggande rätten till fri rörlighet för arbetstagare i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt pågående arbete med att se till att medlemsstaterna korrekt och fullt ut införlivar och genomför direktiv 2004/38/EG och att utnyttja alla delar av sin befogenhet att inleda överträdelseförfaranden.
  9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut och på ett öppet sätt använda de tillgängliga resurserna inom EU:s fonder (t.ex. Europeiska socialfonden och Europeiska regionala utvecklingsfonden) för att främja integration, social inkludering och kampen mot fattigdom samt att stödja lokala insatser för att ta itu med eventuella öknings av antalet medborgare i utanförskap.
  10. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att de har ett socialt ansvar att ta itu med missbruk av sina sociala trygghetssystem, oavsett om det är deras egna medborgare eller medborgare i en annan medlemsstat som gör sig skyldiga till missbruket. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa bestämmelserna i direktiv 2004/38/EG och ta itu med eventuellt missbruk.
  11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0038

EU-medborgarskap till salu**Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om EU-medborgarskap till salu (2013/2995(RSP))**

(2016/C 482/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 4, 5, 9 och 10 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 20 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Alla medlemsstater förväntas agera ansvarsfullt för att värna om unionens gemensamma värderingar och resultatet av unionssamarbetet. Dessa värderingar och resultat är ovärderliga och kan inte förses med en prislapp.
  - B. Flera EU-medlemsstater har infört system som direkt eller indirekt innebär att EU-medborgarskap säljs till tredjelandsmedborgare.
  - C. Alltfler medlemsstater utfärdar tillfälliga eller permanenta uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare som investerar i den berörda medlemsstaten.
  - D. I några medlemsstater är det möjligt att få permanent uppehållstillstånd, med tillträde till hela Schengenområdet. Vissa medlemsstater håller på att vidta åtgärder som kan leda till regelrätt försäljning av medborgarskap i den aktuella medlemsstaten.
  - E. I vissa fall kan dessa investeringsprogram ha negativa sidoeffekter i form av exempelvis störningar på de lokala bostadsmarknaderna.
  - F. Framför allt den maltesiska regeringen har nyligen vidtagit åtgärder för att införa ett system för direkt försäljning av maltesiskt medborgarskap, vilket automatiskt innebär direkt försäljning även av EU-medborgarskap som helhet utan några krav på bosättning.
  - G. Sådan direkt försäljning av EU-medborgarskap undergräver det ömsesidiga förtroende som ligger till grund för unionen.
  - H. I första hand unionsmedborgare har rätt att fritt röra sig och bosätta sig inom EU, att rösta och kandidera vid kommunalval och val till Europaparlamentet var de än bor i EU, på samma villkor som medborgarna i den aktuella medlemsstaten, och att få hjälp av en annan EU-medlemsstats ambassad eller konsulat utanför EU, på samma villkor som en medborgare i ambassadens eller konsulatets land, om det egna landet inte har någon representation.
  - I. EU bygger på ett ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna. Detta förtroende grundar sig på år av kontinuerligt arbete och god vilja från medlemsstaternas och unionens sida.
  - J. Det har uttryckts oro för att dessa investeringsprogram kan utnyttjas av kriminella och att det bland annat kan förekomma penningtvätt.
  - K. Det finns farhågor om eventuell diskriminering, eftersom medlemsstaternas praxis i dessa fall endast gör det möjligt för de rikaste tredjelandsmedborgarna att erhålla EU-medborgarskap, utan att några andra kriterier beaktas.
  - L. Det är oklart om de maltesiska medborgarna verkligen kommer att gynnas av denna nya politiska strategi, till exempel genom skatteuppbörd, eftersom de berörda utländska investerarna inte kommer att åläggas att betala skatt. Parlamentet påminner om att ett medborgarskap inte enbart innebär rättigheter utan även skyldigheter.
  - M. EU-medborgarskapet är ett av de viktigaste resultat som EU har uppnått. Frågor som rör bosättning och medborgarskap omfattas enligt EU:s fördrag av medlemsstaternas exklusiva befogenhet.

Torsdagen den 16 januari 2014

1. Europaparlamentet oroar sig för att detta sätt att erhålla maltesiskt medborgarskap, liksom alla andra eventuella nationella system som kan innebära direkt eller indirekt försäljning av EU-medborgarskap, undergräver hela tanken bakom EU-medborgarskapet.
  2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna och leva upp till sitt ansvar att värna om unionens värderingar och mål.
  3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i egenskap av fördragens väktare klargöra om dessa system respekterar de formella bestämmelserna och andemeningen i fördragen samt kodexen om Schengen gränserna och EU:s bestämmelser om icke-diskriminering.
  4. Europaparlamentet upprepar att artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen fastslår principen om "lojalt samarbete" mellan unionen och medlemsstaterna, som ska respektera och bistå varandra när de fullgör de uppgifter som följer av fördragen.
  5. Europaparlamentet är bekymrat över följderna av vissa av de investerings- och medborgarskapssystem som nyligen har inrättats i flera av EU:s medlemsstater.
  6. Europaparlamentet inser att frågor om bosättning och medborgarskap omfattas av medlemsstaternas befogenhet. Medlemsstaterna uppmanas dock att vara varsamma när de utövar sina befogenheter på detta område och att ta hänsyn till eventuella sidoeffekter.
  7. Europaparlamentet noterar att EU-medborgarskap innebär ett intresseförhållande gentemot unionen och bygger på en persons band till Europa och medlemsstaterna eller på personliga band till EU-medborgare. Parlamentet betonar att EU-medborgarskapet aldrig får bli en handelsvara.
  8. Europaparlamentet understryker att de rättigheter som följer av EU-medborgarskapet bygger på människans värdighet och inte ska kunna köpas eller säljas till något pris.
  9. Europaparlamentet betonar att tillgång till ekonomiska medel inte bör vara det främsta kriteriet för beviljande av EU-medborgarskap till tredjelandsmedborgare. Medlemsstaterna uppmanas att ta hänsyn till farhågorna för bedrägerirelaterad brottslighet, såsom penningtvätt.
  10. Europaparlamentet noterar att den pågående konkurrensen om attraktivare investeringsvillkor och ekonomiska resurser kan leda till en sänkning av normerna och kraven för att erhålla uppehållstillstånd för Schengenområdet och EU-medborgarskap.
  11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska de olika medborgarskapssystemen i ljuset av EU:s värderingar och bestämmelserna och andemeningen i EU:s lagstiftning och praxis och att utfärda rekommendationer för att förhindra att dessa system urholkar det förtroende som ligger till grund för EU samt riktlinjer för tillträdet till ett EU-medborgarskap via nationella system.
  12. Europaparlamentet uppmanar Malta att anpassa sitt nuvarande medborgarskapssystem till EU:s värderingar.
  13. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som har antagit nationella system som möjliggör direkt eller indirekt försäljning av EU-medborgarskap till tredjelandsmedborgare att anpassa dessa system till EU:s värderingar.
  14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0039

2013 års framstegsrapport om Serbien

Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om 2013 års framstegsrapport om Serbien (2013/2880(RSP))

(2016/C 482/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser efter Europeiska rådets möte i Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003 om medlemskap i Europeiska unionen för länderna på västra Balkan,
- med beaktande av rådets beslut 2008/213/EG av den 18 februari 2008 om principerna, prioriteringarna och villkoren i det europeiska partnerskapet med Serbien inbegripet Kosovo, enligt definitionen i FN:s säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999 och om upphävande av beslut 2006/56/EG⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens yttrande av den 12 oktober 2011 om Serbiens ansökan om medlemskap i Europeiska unionen (SEC(2011)1208) och kommissionens meddelande av den 12 oktober 2011 *Strategi för utvidgningen och huvudfrågor 2011–2012* (COM(2011)0666),
- med beaktande av rådets (allmänna frågor) slutsatser av den 11 december 2012 om utvidgningen och stabiliserings- och associeringsprocessen,
- med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan, och Republiken Serbien å andra sidan, vilket trädde i kraft den 1 september 2013, och med beaktande av det första mötet i den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommittén, som hölls i november 2013.
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999), Internationella brottmålsdomstolens rådgivande yttrande av den 22 juli 2010 över huruvida Kosovos ensidiga självständighetsförklaring är förenlig med folkrätten och FN:s generalförsamlings resolution av den 9 september 2010, där man bekräftar innehållet i yttrandet och välkomnar EU:s beredskap att underlätta dialogen mellan Belgrad och Priština⁽²⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från det sjunde interparlamentariska mötet mellan EU och Serbien den 18–19 mars 2013,
- med beaktande av fördraget om energigemenskapen som trädde i kraft den 1 juli 2006, som Serbien har undertecknat, och energigemenskapens beslut D/2012/04/MC/EnC av den 18 oktober 2012 om genomförandet av direktivet om förnybar energi 2009/28/EG och om ändring av artikel 20 i fördraget om energigemenskapen, där bindande mål fastställs,
- med beaktande av avtalet mellan EU och Serbien av den 8 november 2007 om återtagande⁽³⁾ och rådets förordning (EG) nr 1244/2009 av den 30 november 2009 om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2013 om budgetförvaltning av EU:s föranslutningsmedel på områdena rättssystem och korruptionsbekämpning i kandidatländer och potentiella kandidatländer⁽⁵⁾, och iakttagelserna om Serbien i denna,

⁽¹⁾ EUT L 80, 19.3.2008, s. 46.

⁽²⁾ A/RES/64/298.

⁽³⁾ EUT L 334, 19.12.2007, s. 46.

⁽⁴⁾ EUT L 336, 18.12.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0434.

Torsdagen den 16 januari 2014

- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 28 juni 2013,
- med beaktande av inrättandet av Serbiens delegation för anslutningsförhandlingarna,
- med beaktande av kommissionens framstegsrapport om Serbien för 2013 av den 16 oktober 2013 (SWD(2013)0412),
- med beaktande av sina tidigare resolutioner,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Europeiska rådet beslutade den 28 juni 2013 att inleda anslutningsförhandlingar med Serbien och att den första regeringskonferensen skulle hållas allra senast i januari 2014. Serbiens möjligheter att bli medlem i EU bekräftades, i linje med EU:s åtaganden gentemot hela västra Balkan.
- B. Serbien har tagit viktiga steg i riktning mot en normalisering av förbindelserna med Kosovo, vilket ledde fram till det första avtalet om normaliseringsprinciperna av den 19 april 2013, och har gjort ansträngningar för att i tillräckligt hög grad uppfylla de politiska kriterierna och villkoren i stabiliserings- och associeringsprocessen. Anslutningsförhandlingarna utgör ett kraftfullt verktyg för att övervaka hur reformerna genomförs.
- C. Den 25 september 2013 inledde kommissionen och Serbien processen med genomgång av regelverket och började med kapitel 23 – rättsväsen och grundläggande rättigheter.
- D. Serbien, liksom varje land som vill bli medlem i EU, måste bedömas utifrån sina egna förtjänster i fråga om att uppfylla, genomföra och efterleva samma uppsättning kriterier.
- E. EU har satt rättsstaten i centrum för sin utvidgningspolitik.
- F. Genomförandet av den rättsliga ramen om skydd av minoriteter behöver garanteras till fullo, särskilt på områdena utbildning, språkanvändning och tillgång till medier och religionsutövning på minoritetsspråk.
- G. Kommissionen har framhållit behovet av att stärka den ekonomiska styrningen i alla länder på västra Balkan.

1. Europaparlamentet ser fram emot det formella inledandet av anslutningsförhandlingar med Serbien som kommer att äga rum vid den första regeringskonferensen mellan EU och Serbien den 21 januari 2014. Parlamentet anser att regeringskonferensen är ett historiskt steg i Serbiens europeiska integrationsprocess och visar EU:s åtagande för utvidgningsprocessen. Parlamentet uppmanar de serbiska myndigheterna att som en uppföljning på konferensen intensifiera de EU-relaterade reformerna i landet, i syfte att uppfylla de serbiska medborgarnas förväntningar om en smidig EU-anslutningsprocess och stärka den ekonomiska återhämtningen genom att konkretisera utsikterna om ett EU-medlemskap.

2. Europaparlamentet välkomnar den serbiska regeringens engagemang för den europeiska integrationsprocessen och uppmanar Serbien att fortsätta med systemreformerna och de socioekonomiska reformerna för att kunna uppfylla och effektivt genomföra de skyldigheter som ett framtida medlemskap innebär. Parlamentet understryker att genomförandet av reformer fortsätter att vara en central indikator för en framgångsrik integrationsprocess och uppmanar därför med eftertryck myndigheterna att intensifiera reformarbetet i frågor som rör rättsväsen, korruptionsbekämpning, den offentliga sektorn, civil kontroll av försvars- och säkerhetssektorerna, energipolitik, särskilt energibesparingar och förnybara energikällor, mediefrihet, skydd för samtliga minoriteter och utsatta grupper samt för deras grundläggande rättigheter, ekonomiska strukturförändringar, social dialog, förbättring av företagsklimatet och hållbar förvaltning av naturresurser.

3. Europaparlamentet välkomnar stabiliserings- och associeringsavtalets ikraftträdande den 1 september 2013 samt sammankallandet av det första mötet i stabiliserings- och associeringsrådet, som hölls den 21 oktober 2013. Parlamentet betonar att stabiliserings- och associeringsavtalets ikraftträdande är ett viktigt steg för Serbiens europeiska integrationsprocess och ger den allmänna ramen för ett intensifierat samarbete mellan Serbien och EU i fråga om politiska kriterier och anpassning till EU:s regelverk samt för att förbereda Serbiens framtida deltagande på den inre marknaden. Alla berörda parter uppmanas att samarbeta på ett ansvarsfullt sätt.

Torsdagen den 16 januari 2014

4. Europaparlamentet välkomnar den första överenskommelsen om principerna för en normalisering som nåddes i dialogen på hög nivå mellan Serbiens och Kosovos premiärministrar den 19 april 2013, och som öppnat vägen för fortsatta steg i den europeiska integrationsprocessen för Serbien och Kosovo. Parlamentet välkomnar de åtgärder som hittills vidtagits på båda sidor för att genomföra överenskommelsen, och uppmuntrar myndigheterna att fortsätta att på ett trovärdigt sätt och inom fastställda tidsfrister genomföra alla överenskommelser som hittills nåtts. Överenskommelserna om telekommunikation och energi som nåddes i dialog den 8 september 2013 välkomnas. Parlamentet uppmanar i synnerhet både Serbien och Kosovo att aktivt och konstruktivt samarbeta med Eulex när det gäller genomförandet av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp för att hantera det ökande antalet begäranden angående egendomar i Kosovo. Båda sidorna uppmanas att fortsätta att tillämpa detta konstruktiva tillvägagångssätt när man kommer överens om de kontroversiella och känsliga detaljer som ännu återstår att utarbeta och besluta. Båda sidorna uppmanas att fortsätta att behandla frågan om saknade personer. Parlamentet välkomnar i detta avseende de första resultat som uppnåtts av den Röda korset-ledda arbetsgruppen för saknade personer. Parlamentet uppmärksammar de ansträngningar som har gjorts för att minska den svarta handeln mellan Serbien och Kosovo. Ytterligare kontinuerliga ansträngningar från serbiska och kosovanska ledare kommer att krävas för att integrera den serbiska minoriteten i det kosovanska samhället och uppnå ett närmande mellan den etniska albanska och serbiska folkgrupper.

5. Europaparlamentet välkomnar de första landsomfattande lokalvalen någonsin i Kosovo som ägde rum den 3 november 2013 och i synnerhet det tydliga valdeltagandet i serbdominerade kommuner söder om floden Ibar. Parlamentet välkomnar även att dessa val i Kosovo på det stora hela gick lugnt till, vilket i det preliminära uttalandet från EU:s valövervakningsuppdrag bedöms vara ett avgörande steg för bildandet av sammanslutningen av serbiska kommuner, som är en del av normaliseringsprocessen. Parlamentet välkomnar de ansträngningar som Belgrad och Priština har gjort för att se till att valen går fredligt till och följer demokratiska normer. Parlamentet fördömer med kraft det våld och de ihållande hot som förekommit i kommunerna norra Mitrovica och Zvečan och uppmanar serbiska myndigheter att göra sitt yttersta för att de skyldiga till våldsdåden ställs inför rätta. I detta sammanhang noterar parlamentet de serbiska ledarnas löfte att de som är skyldiga till våldsbrottet kommer att ställas till svars för sina handlingar. Parlamentet noterar att det krävs vaksamhet och fortsatta insatser för att sätta stopp för den organiserade brottsligheten och dess koppling till den lokala politiska eliten och återinföra rättsstatsprincipen i norra Kosovo. Parlamentet välkomnar inställningen hos serbiska politiska ledare som aktivt uppmuntrade etniska serber i Kosovo att delta i valen, men noterar samtidigt att Belgrad inte bör motverka politisk mångfald inom den serbiska befolkningsgruppen i Kosovo genom att bedriva kampanjer för ett särskilt parti eller en särskild vällista.

6. Europaparlamentet betonar att det behövs större insyn och öppenhet när det gäller att kommunicera resultaten av dialogen mellan Belgrad och Priština, och berörda parlament och civilsamhällen bör involveras i processen. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av att de serbiska och kosovanska förhandlarna bygger upp allmänhetens förtroende och samråder med medborgarna, både kvinnor och män. Serbiska myndigheter i Belgrad, Mitrovica och söder om floden Ibar uppmanas att göra mer för att öka interaktionen mellan kosovoserber och kosovoalbaner, särskilt genom att uppmuntra skolor och kulturcentrum att lära ut albanska. Parlamentet betonar att kosovoalbaner också starkt måste uppmuntras att interagera mer med de serbiska grupperna i samhället och lära sig serbiska, som ett viktigt led i integrationen av den serbiska befolkningsgruppen i det kosovanska samhället, i den framtida dialogen och i ett styre som inbegriper båda befolkningsgrupperna.

7. Europaparlamentet beklagar de nuvarande svårigheterna för EU-medborgare som vill resa in i Serbien från Kosovo och därefter resa ut ur Serbien till ett tredjeland, eftersom Serbien inte erkänner Kosovos yttre gränser och vidhåller att en första inresa i Kosovo utgör en olaglig inresa i Serbien. Dessutom beklagar parlamentet den serbiska gränspolisens annulleringsstämplar som placeras ovanpå kosovanska stämplar i utländska pass. Serbien uppmuntras att ompröva denna politik, vilket skulle vara en kraftfull förtroendeskapande åtgärd, ett nödvändigt steg mot normaliserade förbindelser med Kosovo och ett konkret sätt att främja ytterligare EU-integration i enlighet med andan i principen om fri rörlighet.

8. Europaparlamentet uppmanar de serbiska myndigheterna och myndigheterna i grannländerna att fortsätta att visa god vilja och samarbeta till fullo med och stödja den särskilda utredningsgrupp som inrättats som ett resultat av Europarådets parlamentariska församlings rapport från december 2010; gruppens arbete bör påskyndas ytterligare.

9. Europaparlamentet uppskattar den serbiska regeringens konstruktiva förhållningssätt till förbindelserna med grannländerna, eftersom detta har möjliggjort påtagliga framsteg såväl inom det regionala samarbetet som i närmandet till EU. Parlamentet upprepar hur viktigt det är med regionalt samarbete i energifrågor, för bekämpning av organiserad brottslighet och för utveckling av transportnät, liksom med försoning och en stegvis lösning på de bilaterala frågorna med grannländerna, i första hand för att komma vidare i arbetet med att övervinna arvet från nyligen utkämpade konflikter och därmed för Serbiens framgångsrika integration i EU. Parlamentet uppmanar myndigheterna att samarbeta nära med de andra länderna i f.d. Jugoslavien för att lösa alla återstående arvsrättsliga problem samt att i vederbörlig ordning till fullo genomföra alla bilaterala avtal med grannländer. Parlamentet uppmanar Serbien att stärka sina insatser för att lösa alla

Torsdagen den 16 januari 2014

kvarstående problem med Kroatien, särskilt frågor om saknade personer, gränsdragning och hantering av krigsförbrytelser, för att man därmed ska kunna undanröja de hinder som ligger i vägen för en nedläggning av ömsesidiga åtal om folkmord vid Internationella domstolen. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Belgrad att aktivt stödja och underlätta konstitutionella förändringar i Bosnien och Hercegovina som syftar till att anpassa vallagstiftningen till Europadomstolens dom i målet Sejdić-Finci och till att stärka och effektivisera de statliga institutionerna i Bosnien och Hercegovina så att landet kan gå vidare mot en EU-anslutning.

10. Europaparlamentet konstaterar den senaste tidens framsteg med att lokalisera massgravar och identifiera saknade personer från kriget i Kroatien och Bosnien och Hercegovina, och uppmanar med eftertryck de serbiska myndigheterna att grundligare undersöka arkiv och befattningshavare inom den före detta jugoslaviska folkarmén.

11. Europaparlamentet uppmanar Serbien att säkra en kraftfull parlamentarisk tillsyn över anslutningsförhandlingarna. Parlamentet upprepar vikten av att i ett tidigt skede involvera landets parlament i arbetet med att göra gjorda åtaganden till lag och av att engagera det civila samhället genom en konstruktiv samrådsmekanism under hela anslutningsförhandlingen. Det civila samhället har nämligen en viktig roll att fylla som kritisk observatör av det fortsatta genomförandet av europeiska reformer, samtidigt som det garanterar att dialog och goda förbindelser med Serbiens grannar slår rot i samhället. Parlamentet välkomnar samarbetet med Kroatien och Montenegro genom insatserna för att utbyta god praxis utifrån den senaste tidens erfarenheter, i syfte att hjälpa Serbien att snabbt och smidigt avancera i anslutningsprocessen.

12. Europaparlamentet välkomnar antagandet av strategin och handlingsplanen för en reform av rättsväsendet 2013–2018, uppbyggd kring de centrala principerna om rättsväsendets oberoende, opartiskhet, kompetens, kvalitet och frihet från politisk inblandning. Myndigheterna uppmanas med eftertryck att intensifiera denna reform i linje med Venedigkommissionens rekommendationer, särskilt när det gäller parlamentets roll vid utnämningar till tjänster inom rättsväsendet samt åklagarväsendets oberoende, och med tanke på den kontrollprocess avseende kapitel 23 som inleddes den 25 september 2013. Parlamentet betonar vikten av att stärka de höga domar- och åklagarrådens oberoende och av att minska antalet fall som väntar på avgörande, och att detta är en nödvändig förutsättning för att reformprocessen i sin helhet ska fortlöpa väl. Myndigheterna uppmanas att tillhandahålla alla resurser som behövs för rättsakademien, som bör bidra till att garantera meritbaserade rekryteringar. Parlamentet betonar behovet av fortbildning av domare och åklagare i hanteringen av komplexa finansiella mål och ekonomiska brott. Parlamentet uppmanar med eftertryck ansvariga myndigheter att säkra ett öppet och meritbaserat förfarande för utnämning av domare och åklagare samt att föra ett tydligt register över disciplinära åtgärder mot rättslig personal. Parlamentet insisterar vidare på behovet av att garantera att rättvisa skipas i rimlig tid. Dessutom måste rättspraxisen enhetliggöras, alla rättsliga beslut offentliggöras och göras enkelt tillgängliga omedelbart efter antagandet och målen slumpmässigt tilldelas i alla domstolar. Den rättsliga osäkerhet som uppstår genom att ett så stort antal domare fullgör sina uppgifter i egenskap av tillförordnade är oroande. Parlamentet påminner om att ett starkt och oberoende rättsväsen är centralt för Serbiens förmåga att uppfylla kriterierna för EU-medlemskap.

13. Europaparlamentet rekommenderar en ändring av lagen om restitution som undanröjer alla förfarandemässiga och rättsliga hinder för restitution in natura, och uppmanar den serbiska regeringen att fullt ut och på ett icke-diskriminerande sätt genomföra lagen om upprättelse. Genomförandet av denna lag bör ske i enlighet med de grundläggande straffrättsliga principerna, såsom respekt för oskuldspresumtion.

14. Europaparlamentet välkomnar den nationella strategin för korruptionsbekämpning och åtgärdsplanen för 2013–2018, men understryker att fortsatt arbete behövs för att de ska kunna genomföras på ett meningsfullt sätt, vilket ingår i EU:s villkor och är ett krav för anslutning. Parlamentet betonar vikten av tillräcklig finansiering för att strategin ska kunna genomföras ordentligt. Parlamentet betonar att det krävs politisk vilja för att man ska nå goda resultat när det gäller utredning och fällande domar i uppmärksammade korruptionsfall, inbegripet de 24 privatiseringsaffärer som lyfts fram av antikorrupsionsrådet. Parlamentet välkomnar i detta avseende de första resultaten och fällande domarna i kampen mot korruption. Samtidigt understryker parlamentet att det är nödvändigt att bygga upp institutionell kapacitet samt att stärka rättsstatsprincipen och samarbetet mellan olika byråer, särskilt inom domstols- och åklagarorganen, för att man ska kunna hantera komplicerade fall av systembetingad korruption och ekobrottsutredningar. Parlamentet anser att antikorrupsionsbyråns rättsliga behörighet och resurser bör stärkas. Parlamentet betonar att alla politiska partiers finansiering måste vara öppen för insyn och överensstämja med EU:s normer. Myndigheterna uppmanas att anta lagen om personer som avslöjar missförhållanden och se till att den omedelbart genomförs på ett effektivt sätt som en nödvändig del av strategin för korruptionsbekämpning.

Torsdagen den 16 januari 2014

15. Europaparlamentet noterar att korruption och organiserad brottslighet är vanligt förekommande i regionen och också utgör hinder för Serbiens demokratiska, sociala och ekonomiska utveckling. En regional strategi och utökat samarbete mellan alla länder i regionen är av största vikt för en effektivare hantering av dessa frågor.

16. Europaparlamentet uppmärksammar att kvinnor är viktiga förändringsaktörer i det serbiska samhället. Parlamentet konstaterar att kvinnornas representation i parlamentet har förbättrats efter valet 2012, och uppmanar de serbiska myndigheterna att göra ytterligare insatser för att garantera en jämn representation. Parlamentet betonar att kvinnor fortfarande diskrimineras på arbetsmarknaden och inom andra områden i samhället och att de fortfarande inte är fullständigt representerade i landets politiska liv, vilket även gäller regeringsbefattningar. Parlamentet understryker att ett effektivt genomförande av gällande lagstiftning mot diskriminering och för jämställdhet mellan könen och en ytterligare förstärkning av den administrativa kapaciteten är fortsatt stora utmaningar, och uppmanar de serbiska myndigheterna att öka sina ansträngningar för att lösa dessa frågor.

17. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att garantera att vittneskyddsprogrammet är trovärdigt och professionellt samt att förse det med tillräckliga resurser, så att rättsväsendet på ett effektivt sätt kan fortsätta att behandla sina ärenden om krigsförbrytelser och organiserad brottslighet. Parlamentet påpekar att ett antal före detta poliser frivilligt valt att stå utanför vittneskyddsprogrammet på grund av dess avsevärda brister.

18. Europaparlamentet upprepar med eftertryck sin oro över författningsdomstolens beslut att återkalla de garanterade 22 befogenheterna för den autonoma provinsen Vojvodina och att därmed släppa ett oroväckande antal olösta frågor som kräver behandling. Parlamentet efterlyser i detta avseende respekt för rättsstats- och subsidiaritetsprinciperna. Parlamentet påminner åter parterna om att lagen om finansiering av den autonoma provinsen enligt författningens villkor skulle ha antagits i slutet av 2008. Därför uppmanas regeringen att överlämna ärendet till parlamentet utan vidare dröjsmål, eftersom detta är oumbärligt för en fungerande demokrati och rättsstat i Serbien.

19. Europaparlamentet understryker vikten av konstruktiv social dialog för Serbiens ekonomiska utveckling. Regeringen uppmanas att främja kapacitetsuppbyggnad av verkligt oberoende fackföreningar och arbetsgivarorganisationer och att skapa en ram och politiskt utrymme för social dialog och kollektivavtal.

20. Europaparlamentet betonar vikten av att på alla nivåer främja och skydda de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna och principen om att diskriminering inte får förekomma på några grunder. Parlamentet välkomnar antagandet av strategin för att motverka diskriminering och betonar att genomförandet av den är mycket viktigt. De framsteg som hittills gjorts välkomnas, men parlamentet är fortfarande oroat över diskrimineringsnivån i landet och uppmanar till respekt för alla minoriteter, med avseende på nationalitet, etnicitet, kön och sexuell läggning samt med avseende på säkerställandet av socioekonomiska och kulturella rättigheter. Parlamentet påpekar att särskilt fokus bör läggas på de grupper som är mest utsatta för diskriminering och diskriminerande praxis, såsom romer, kvinnor, personer med funktionsnedsättning och barn. Parlamentet uppmanar Serbien att korrekt genomföra sin strategi för romerna. Parlamentet efterlyser ett bättre skydd av kvinnors rättigheter och jämställdhetsstrategier, och betonar att FN:s säkerhetsråds resolution 1325 måste genomföras i sin helhet liksom att jämställdhetsperspektivet måste inkluderas i all relevant regeringspolitik. Parlamentet fördömer eftertryckligen myndigheternas beslut att förbjuda den Pride-parad som var planerad att hållas i Belgrad i september 2013 liksom de föregående två åren och uppmanar till politiskt stöd för hbt-personers mänskliga rättigheter på högsta politiska nivå. Parlamentet framhåller att mötesrätten måste garanteras för alla medborgare och minoriteter, inbegripet den minoritet som utgörs av hbt-personer. Parlamentet uppmanar de serbiska myndigheterna att utveckla en proaktiv strategi för bättre integrering av hbt-personer. Regeringen uppmanas eftertryckligen att överlag öka ansträngningarna hela året för att bekämpa de våldsamma grupper som försökt störa och angripa hbt-personers fredliga demonstrationer, för att stoppa dessa grupper från att undergräva rättsstatsprincipen och utövandet av de mänskliga rättigheterna i Serbien. Parlamentet uppmanar även de serbiska myndigheterna att ta itu med problemet med de traumatiska efterverkningarna av våldet på 1990-talet som ett led i en långsiktig strategi för att motverka en återgång till huliganism och laglöshet.

21. Europaparlamentet betonar att aktiva och oberoende organisationer i det civila samhället har en central funktion när det gäller att stärka och befästa landets demokratiska politiska processer. Parlamentet erkänner det viktiga arbete som utförs av det civila samhällets organisationer och kvinnoorganisationer för att främja hbt-personers rättigheter, stoppa våldet mot kvinnor, öka kvinnors deltagande i politiken samt främja fredsbevarande åtgärder och det civila samhällets roll som vakthund. Parlamentet framhåller att dialogen med det civila samhällets organisationer är viktig och att det civila samhällets aktörer bidrar på ett avgörande sätt till ökat regionalt samarbete i sociala och politiska frågor. Parlamentet välkomnar regeringens förbättrade samarbete med icke-statliga organisationer, men efterlyser ett bredare samråd med dessa organisationer inom beslutsfattandet, bland annat i samband med utformningen av politik och lagstiftning och vid övervakningen av myndigheternas verksamhet.

Torsdagen den 16 januari 2014

22. Europaparlamentet efterlyser ett starkare politiskt engagemang för reformen av den offentliga förvaltningen och insatser för att inrätta ett meritbaserat system, särskilt för att säkra slutförandet av regelverket och dess fullständiga anpassning till internationella normer. Parlamentet beklagar att lagen om offentliganställda inte omfattar lokala myndigheter.

23. Europaparlamentet betonar att Serbien har ratificerat Internationella arbetsorganisationens (ILO) viktigaste arbetsrättsliga konventioner, liksom den reviderade europeiska sociala stadgan. Parlamentet uppmärksammar att arbets- och fackföreningsrättigheterna fortfarande är begränsade, trots att de garanteras i författningen, och uppmanar Serbien att ytterligare stärka dessa rättigheter. Det är oroande att dialogen mellan arbetsmarknadens parter fortfarande är svag och att samrådet med arbetsmarknadens parter sker sporadiskt. Parlamentet efterlyser ytterligare åtgärder för att stärka Ekonomiska och sociala rådet så att det aktivt kan bidra till en utökad dialog mellan arbetsmarknadens parter och spela en mer aktiv rådgivande roll i lagstiftningsprocessen.

24. Europaparlamentet betonar att mediernas frihet måste säkras, och välkomnar i detta avseende att ärekränkning inte längre utgör ett brott. Det är viktigt att upprätthålla en stark och oberoende radio och tv i allmänhetens tjänst och se till att den erhåller stabil och hållbar finansiering liksom att säkerställa fullständig insyn i mediernas ägandeförhållanden. Mediestrategin och därtill hörande lagstiftning bör genomföras snabbt, inklusive tillhandahållandet i ett tidigt skede av utbredd tillgång till internet. Parlamentet är djupt oroat över att hoten mot journalister fortsätter och uppmanar sin uppmaning till myndigheterna att slutföra pågående utredningar om de mördade journalisterna. Ytterligare steg bör tas för att ge journalister en säker miljö så att de kan utföra sitt arbete effektivt och utan självzensur. Parlamentet uppmärksammar särskilt risken för att offentliga medel felaktigt läggs på annonsering för att utöva politiskt inflytande över medierna.

25. Europaparlamentet uppmanar Serbiens regering att i ökad utsträckning samarbeta med EU-institutioner för att säkra bättre tillgång till EU-medel som ställs till förfogande för organisationer i det civila samhället för att stödja deras arbete som väsentliga aktörer i Serbiens europeiska integrationsprocess.

26. Europaparlamentet betonar behovet av att öka ansträngningarna för att bekämpa människohandel, och uppmanar en formalisering av tjänstemäns och tjänsteleverantörers roller och ansvarsområden när det gäller att identifiera offren och hänvisa dem till rätt instans.

27. Europaparlamentet uppmanar sin uppmaning till de serbiska myndigheterna att fortsätta sina insatser för att göra upp med arvet från den tidigare kommunistiska underrättelsetjänsten, som ett steg i Serbiens demokratisering. Parlamentet uppmanar Serbien att intensifiera processen rörande arvsrättsliga frågor och genomförandet av skyldigheter avseende uppdelning av egendom, liksom överenskommelsen om en uppdelning av f.d. Jugoslaviens gemensamma arkiv. I detta sammanhang är full tillgång till allt arkivmaterial, särskilt från den tidigare jugoslaviska underrättelsetjänsten (UDBA), av mycket stor betydelse. Parlamentet uppmanar på nytt myndigheterna att underlätta tillgången till de arkiv som rör de tidigare jugoslaviska republikerna och att återlämna dem till respektive regering om de så begär.

28. Europaparlamentet uppmanar Serbiens regering att möjliggöra forskning om de tidigare diktatoriska regimerna, att ge både politisk och rättslig upprättelse och att kompensera tidigare offer och deras familjer som led under dessa regimer i en strävan att stärka den sociala sammanhållningen och säkra varaktig fred och rättvisa i samband med Serbiens europeiska integrationsprocess.

29. Europaparlamentet förespråkar att lagstiftningen samt bilaterala och multilaterala avtal om nationella och etniska minoriteter⁽¹⁾ ska genomföras effektivt och på ett likvärdigt, icke-diskriminerande och proportionellt sätt i hela landet. Parlamentet uppmanar myndigheterna att främja ett klimat som kännetecknas av tolerans och likabehandling, utan någon diskriminering av nationella och etniska minoriteter, inklusive tillgång till utbildning på modersmålet, liksom att främja användningen av språken inom den lokala och regionala offentliga förvaltningen. Parlamentet efterlyser förbättringar för att avskaffa diskriminering i befintlig lagstiftning och praxis avseende restitution av egendom till personer som tillhör en nationell eller etnisk minoritet. Parlamentet betonar de nationella minoritetsrådets betydelse liksom deras roll för integrationen av nationella minoriteter och genomförandet av nationella minoriteters enskilda och kollektiva rättigheter, och uppmanar myndigheterna att tillhandahålla kontinuerlig och tillräcklig finansiering till deras arbete. Myndigheterna uppmanas att garantera en välfungerande valprocess för valet 2014 till de nationella minoritetsråden, i enlighet med rekommendationerna från oberoende organ. Parlamentet oroar sig över att sändningen av program på minoritetsspråk kan komma att avbrytas på grund av den utlysta medieprivatiseringen.

⁽¹⁾ Serbien erkänner följande nationella och etniska minoriteter: albaner, bosniaker, bulgarer, bunjevci, goraner, kroater, makedonier, romer, rumäner, rusiner, slovakar, tjecker, tyskar, ukrainare, ungrare, vlacher m.fl.

Torsdagen den 16 januari 2014

30. Europaparlamentet betonar behovet av att mer kraftfullt ta tag i den situation som råder för romska kvinnor och män, eftersom romerna fortfarande lever under svåra förhållanden och utsätts för tvångsvräkningar och diskriminering på arbetsmarknaden. De serbiska myndigheterna uppmanas att ge tillgång till bostäder samt hälso- och sjukvård. Parlamentet betonar behovet av att fullständigt harmonisera antidiskrimineringslagstiftningen med EU:s politik och av att tillämpa ett helhetsperspektiv på romernas integration. Parlamentet framhåller också behovet av en effektiv övervakning av integrationsåtgärder för att minska glappet mellan lagstiftningen och dess genomförande.

31. Europaparlamentet tar del av arbetet med att ändra strafflagen, men noterar att rättsosäkerhet fortfarande råder i den privata sektorn efter de antagna ändringarna. Parlamentet upprepar sin oro över bestämmelserna i den nya artikel 234 om missbruk av ledande ställning, vilka fortfarande lämnar utrymme för godtycklig tolkning, och efterlyser att de orättvisa åtal som väckts enligt artikel 359 i den privata sektorn omedelbart ska läggas ner, i syfte att återställa rättsstatsprincipen i landet och införa rättssäkerhet för näringslivet i Serbien.

32. Europaparlamentet insisterar på att statliga institutioner ska uppträda på ett öppet och ansvarsfullt sätt. Parlamentet lovordar det arbete som utförs av oberoende tillsynsorgan såsom ombudsmannen, kommissionären med ansvar för information av allmänt intresse, med flera, och uppmärksammar deras bidrag till en förbättring av de rättsliga ramarna och de statliga institutionernas ansvarstagande. Myndigheterna uppmanas att systematiskt följa upp sina rekommendationer och slutsatser.

33. Europaparlamentet lyfter fram decentraliseringsprocessens fördelar och uppmuntrar en förstärkning av de lokala myndigheternas behörighet. Parlamentet beklagar att det nationella rådet för decentralisering fortfarande inte är verksamt. Parlamentet är fortfarande särskilt bekymrat över den rättsliga osäkerheten i fråga om Vojvodinas ställning och dröjsmålen när det gäller antagandet av lagen om Vojvodinas egna medel.

34. Europaparlamentet välkomnar de steg som tagits av myndigheterna för att förbättra den socioekonomiska situationen i Preševodalen och Sandžak, men understryker att ytterligare ansträngningar behövs eftersom dessa regioner ännu är mycket underutvecklade och har en hög arbetslöshet. Parlamentet uppmärksammar att etniska albanska och bosniakiska minoriteter fortsätter att vara underrepresenterade inom den lokala förvaltningen. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ge starkt stöd till sådana utvecklingsstrategier.

35. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för REKOM-initiativet och uppmuntrar starkt länderna i f.d. Jugoslavien att inrätta en mellanstatlig kommission med uppgift att klarlägga fakta om offer och saknade personer från krigens 1991–2001.

36. Europaparlamentet välkomnar Serbiens samarbete med Internationella tribunalen för f.d. Jugoslavien, vilket har resulterat i att alla personer misstänkta för krigsförbrytelser har överlämnats till domstolen i Haag för rättegång, ett viktigt steg mot europeisk integration. Parlamentet uppmuntrar ytterligare samarbete med domstolen och andra före detta jugoslaviska republiker för att skipa rättvisa för offren och deras familjer.

37. Europaparlamentet uppmanar regeringen att hörsamma rekommendationerna i OSSE/ODIHR:s slutrapport om parlamentsvalet, lokalvalen och det förtida presidentvalet i maj 2012, särskilt när det gäller lösningen av stridigheter i samband med val, insynen i röstlängderna och den politiska finansieringen, samt att konsolidera och harmonisera den rättsliga ramen för val i Serbien med tanke på att eventuella ändringar av vallagen i enlighet med internationella normer ska göras i god tid för ett val.

38. Europaparlamentet bekräftar på nytt sitt starka stöd för viseringsliberalisering för länderna på västra Balkan som en viktig grundbult i den europeiska integrationsprocessen för hela regionen, men är samtidigt mycket oroat över att antalet falska asylsökande ökar. Medlemsstaterna uppmanas i detta sammanhang att inte missbruka den upphävandemekanisk för viseringar som infördes i september 2013, utan att hellre angripa denna fråga genom att justera sin respektive lagstiftning och genom att fastställa att Serbien är ett "säkert ursprungsland", såsom de viktigaste åtgärderna i insatserna för att stävja antalet falska asylsökande. Samtidigt efterlyser parlamentet åtgärder på nationell nivå, i synnerhet socioekonomiska åtgärder inriktade på de mest utsatta grupperna, samt aktiva åtgärder för att angripa de organiserade brottsyndikat som ägnat sig åt människohandel.

39. Europaparlamentet uppmanar de serbiska myndigheterna att stärka skatteuppbörden och att bedriva en ansvarsfull skattepolitik. Parlamentet betonar att vittgående strukturreformer bör bidra till en konsolidering av de offentliga finanserna och uppmanar därför regeringen att genomföra försenade ekonomiska strukturreformer, t.ex. lagen om planering och konstruktion, i syfte att förbättra investerings- och företagsklimatet, ytterligare stödja utbredningen av små och medelstora företag, bekämpa den höga arbetslösheten och utbredda fattigdomen, särskilt i regioner där det i första hand bor nationella minoriteter, samt att genomföra en pensionsreform för att införa ett hållbart pensionssystem. Det är viktigt att byråkratiska hinder för affärsverksamhet undanröjs så snart som möjligt och att offentliga företag snabbt omstruktureras för att minska

Torsdagen den 16 januari 2014

förlusterna och den statliga närvaron i ekonomin. De serbiska myndigheterna uppmanas i detta syfte att främja en fullt fungerande marknadsekonomi, bygga upp en stark skattebas och utarbeta en fattigdomsstrategi som centrala inslag för att möjliggöra Serbiens EU-anslutning. De serbiska myndigheterna uppmanas att samråda med det civila samhället och näringslivet och att inkludera dessa i arbetsgrupper för utarbetandet av ny lagstiftning. Parlamentet uppmanar de serbiska myndigheterna att återupprätta företagens förtroende genom en reform av föreskrifter och lagstiftning. Parlamentet noterar att ett framgångsrikt införande och genomförande av ekonomiska strukturreformer kommer att bidra till att minska den stora utflyttningen.

40. Europaparlamentet välkomnar det arbete som hittills utförts av Byrån för restitution och uppmuntrar till restitution in natura där detta bedöms vara möjligt. Parlamentet välkomnar ekonomiministeriets beslut att sammanställa en fullständig förteckning över offentlig och statlig egendom och därmed förhindra att sådan egendom olagligt förvärfas av privata intressen. Parlamentet understryker att det krävs en fullständig förteckning över offentlig och statlig egendom för att nå framgång i kampen mot systembetingad korruption, eftersom diskrepansen är stor mellan faktisk och officiellt förtecknad statlig och offentlig egendom.

41. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att göra sitt yttersta för att minimera de negativa effekterna av den ekonomiska politiken, såsom fattigdom, arbetslöshet och social utestängning, men även att ta itu med och bekämpa deras bakomliggande orsaker och främja utveckling.

42. Europaparlamentet beklagar bristen på framsteg och de fortsatta förseningarna i det praktiska genomförandet av ramverket för förnybar energi. Parlamentet noterar att Serbien släpar efter andra ansökarländer när det gäller användning av förnybara energikällor och uttrycker farhågor för att Serbiens mål för förnybar energi för 2020 inte kommer att nås. Parlamentet betonar behovet av öppenhet i regeringens samrådsprocesser och beklagar att de serbiska myndigheterna inte beaktat synpunkter från internationella finansinstitut vid antagandet av energiköpsavtalet.

43. Europaparlamentet beklagar att alldeles för få framsteg har gjorts i fråga om miljö och klimatförändringar, och uppmanar de serbiska myndigheterna att så snart som möjligt anta en övergripande klimatstrategi som är i linje med EU:s mål.

44. Europaparlamentet betonar att Serbien liksom övriga länder i regionen under de kommande åren kommer att behöva genomföra EU:s miljöstandarder och anta mål för minskning av växthusgasutsläpp, eftersom de redan har antagit mål för förnybar energi för 2020. I energigemenskapens energistrategi, som antogs 2012, anger Serbien att planer finns på att öka elproduktionen från kol i stora förbränningsanläggningar. Parlamentet påpekar att detta står i motsättning till den planerade minskningen av växthusgasutsläpp. Parlamentet uppmanar i detta avseende de serbiska myndigheterna att anta en energipolitik som är i linje med EU:s mål och att särskilt dra nytta av det beslut som nyligen fattades av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) om att finansiera ett projekt värt 75 miljoner EUR för att tillhandahålla kreditlinor för lokala banker i länderna på västra Balkan för vidareutlåning till privata och kommunala aktörer för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi.

45. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen de serbiska myndigheterna att förbättra konsumentskyddspolitiken, särskilt när det gäller allmänna principer för livsmedelssäkerhet och inrättandet av ett nationellt referenslaboratorium. Parlamentet beklagar att lagen om genetiskt modifierade organismer ännu inte har anpassats till EU-lagstiftningen.

46. Europaparlamentet stöder den kampanj som drivs på initiativ av staden Belgrads myndigheter för att Belgrad ska väljas till europeisk kulturhuvudstad 2020 och uppmuntrar relaterade projekt för att föra Belgrad och Serbien närmare EU i kulturellt hänseende, särskilt när det gäller samexistens mellan olika etniska grupper, mångkulturell förståelse och dialog mellan religioner.

47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till Serbiens regering och parlament.

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0040

Kosovos europeiska integrationsprocess**Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om Kosovos europeiska integrationsprocess (2013/2881(RSP))**

(2016/C 482/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003 om västra Balkans utsikter till medlemskap i Europeiska unionen,
- med beaktande av den första överenskommelse om principerna för en normalisering av förbindelserna som ingicks den 19 april 2013 mellan premiärminister Ivica Dačić och premiärminister Hashim Thaçi och av handlingsplanen för genomförandet av den 22 maj 2013, som var resultatet av tio omgångar av dialog på hög nivå mellan Belgrad och Priština,
- med beaktande av den gemensamma rapporten av den 22 april 2013 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen till Europaparlamentet och rådet om Kosovos framsteg på de områden som tas upp i rådets slutsatser från december 2012 med anledning av ett eventuellt beslut om att inleda förhandlingar om ett stabiliserings- och associeringsavtal,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 28 juni 2013 med beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om ett stabiliserings- och associeringsavtal mellan EU och Kosovo,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 oktober 2012 om en genomförbarhetsstudie inför ett stabiliserings- och associeringsavtal mellan Europeiska unionen och Kosovo (COM(2012)0602),
- med beaktande av rådets beslut av den 22 oktober 2012 om bemyndigande för kommissionen att inleda förhandlingar om ett ramavtal med Kosovo om dess deltagande i unionsprogram,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapporter om den pågående verksamheten inom FN:s interimistiska uppdrag i Kosovo och utvecklingen i detta sammanhang, inbegripet rapporten från den 29 augusti 2013, som omfattar perioden 23 april–15 juli, och den senaste rapporten, från den 28 oktober 2013,
- med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2008/124/Gusp av den 4 februari 2008 om EU:s rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo, ändrad genom rådets gemensamma åtgärd 2009/445/Gusp av den 9 juni 2009, rådets beslut 2010/322/Gusp av den 8 juni 2010 samt rådets beslut 2012/291/Gusp av den 5 juni 2012,
- med beaktande av slutsatserna från rådets (allmänna frågor) sammanträden den 7 december 2009, 14 december 2010 och 5 december 2011, där det betonas och bekräftas att även Kosovo, utan att det påverkar medlemsstaternas ståndpunkt i fråga om dess status, bör komma i fråga för en eventuell viseringsliberalisering när alla villkor är uppfyllda, och med beaktande av att en viseringsdialog inleddes i januari 2012, att färdplanen för viseringsliberalisering lades fram i juni 2012 samt att kommissionen den 8 februari 2013 offentliggjorde sin första rapport om Kosovos framsteg när det gäller uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering (COM(2013)0066),
- med beaktande av den strukturerade dialog om rättsstatsprincipen som inleddes den 30 maj 2012,

Torsdagen den 16 januari 2014

- med beaktande av Kosovos nationella råd för europeisk integration, knutet till presidentkansliet, som inrättades i mars 2012 som ett samordningsorgan på hög nivå med ansvar för att skapa enighet om den europeiska agendan med hjälp av en inkluderande strategi med stöd över partigränserna,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999), Internationella domstolens rådgivande yttrande av den 22 juli 2010 om överensstämelsen med folkrätten av Kosovos ensidiga självständighetsförklaring samt FN:s generalförsamlings resolution av den 9 september 2010 ⁽¹⁾, där man bekräftade innehållet i Internationella domstolens yttrande och välkomnade EU:s beredskap att underlätta en dialog mellan Belgrad och Priština,
- med beaktande av de gemensamma uttalandena från de interparlamentariska mötena mellan Europaparlamentet och Kosovo den 28–29 maj 2008, 6–7 april 2009, 22–23 juni 2010, 20 maj 2011, 14–15 mars 2012 och 30–31 oktober 2013,
- med beaktande av kommissionens meddelande av 16 oktober 2013 *Strategi för utvidgningen och huvudfrågor 2012–2013* (COM(2013)0700),
- med beaktande av sitt betänkande av den 22 oktober 2013 om budgetförvaltning av EU:s föranslutningsmedel på områdena rätts och korruptionsbekämpning i kandidatländer och potentiella kandidatländer ⁽²⁾ och av iakttagelserna om Kosovo i detta betänkande,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Den överenskommelse som premiärminister Thaçi och premiärminister Dačić nådde i april 2013 utgör ett viktigt steg och stärker båda parter ansvar att lojalt genomföra överenskommelsen, att fortsätta normaliseringen av förbindelserna samt att driva igenom de reformer som behövs för en europeisk integration.
  - B. 104 av FN:s 193 medlemsstater, varav 23 av EU:s 28 medlemsstater, erkänner Kosovos självständighet.
  - C. Alla EU:s medlemsstater stöder Kosovos utsikter till EU-medlemskap, i enlighet med EU:s åtaganden gentemot länderna på västra Balkan och utan att det påverkar medlemsstaternas ståndpunkt i fråga om Kosovos status.
  - D. Viktiga politiska, administrativa och ekonomiska reformer har genomförts av myndigheterna och befolkningen i republiken Kosovo, men mycket återstår att göra för att stärka rättsstaten, som utgör hörnstenen för långsiktig utveckling, demokrati och en social marknadsekonomi.
  - E. Kosovo har ökat sin kapacitet att ta itu med prioriteringarna för den europeiska integrationsprocessen genom att följa upp de kortsiktiga prioriteringar som pekades ut i genomförbarhetsstudien och genom att förbereda sig för förhandlingarna om stabiliserings- och associeringsavtalet.
  - F. I samband med dialogen om viseringsliberalisering har Kosovo ändrat och anpassat viktig lagstiftning, bland annat lagarna om asyl, finansiering av politiska partier och om människohandel.
  - G. Det krävs ytterligare insatser för att Kosovo ska kunna möta utmaningarna i den europeiska reformagendan inför stabiliserings- och associeringsavtalet, särskilt inom prioriterade områden som rättsstaten, rättsväsendet, offentlig förvaltning, valreformer samt mänskliga och grundläggande rättigheter.

⁽¹⁾ A/RES/64/298.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0434.

Torsdagen den 16 januari 2014

1. Europaparlamentet välkomnar den första överenskommelsen om principerna för en normalisering av den 19 april 2013 mellan de båda premiärministrarna, liksom överenskommelsen om genomförandeplanen, och betonar vikten av att planen genomförs lojalt och i rätt tid. Parlamentet ser också positivt på tilldelningen av ytterligare medel från EU genom Instrumentet för stöd inför anslutningen, till stöd för genomförandet av överenskommelsen.
2. Europaparlamentet gratulerar vice ordföranden/den höga representanten för hennes arbete med att få till stånd en dialog mellan Belgrad och Priština.
3. Europaparlamentet ser positivt på att EU och Kosovo den 28 oktober 2013 inledde förhandlingar om ett stabiliserings- och associeringsavtal. Parlamentet beklagar dock att den interna splittringen i rådet har lett till ett annat förhandlingsmandat än för tidigare stabiliserings- och associeringsavtal. Parlamentet betonar att stabiliserings- och associeringsavtalet kommer att ge ett kraftfullt incitament till reformer och skapa nya möjligheter som stärker Kosovos förbindelser med grannländerna och stabiliserar regionen på ett bredare plan.
4. Europaparlamentet betonar att lokalvalet den 3 november 2013 var ett avgörande test i processen för normalisering av förbindelserna mellan Belgrad och Priština.
5. Europaparlamentet välkomnar de allra första landsomfattande lokalvalen i Kosovo, som avhölls i enlighet med landets lagstiftning den 3 november, 17 november och 1 december 2013, som ett stort steg framåt för demokratin i Kosovo och för medborgarnas förtroende för de demokratiska processer som ligger till grund för normaliseringsprocessen, och välkomnar det allmänt sett välordnade genomförandet enligt bedömningen i de preliminära uttalandena från EU:s valobservatörsuppdrag. Parlamentet gläds åt att en kvinna för första gången valdes till borgmästare, och betonar fortsatt behovet att uppmuntra kvinnliga kandidater att delta i framtida val. Parlamentet välkomnar de åtgärder som de kosovanska myndigheterna har vidtagit för att öka förtroendet för landets institutioner, till exempel att man inrättat en kraftfull beredskapsmekanism genom vilken medborgare kan framföra klagomål om hotelser och oegentligheter på valdagen. Parlamentet välkomnar också det tydliga valdeltagandet i serbdominerade kommuner söder om floden Ibar, som är ett avgörande steg mot att bilda en sammanslutning av serbiska kommuner. Parlamentet betonar i detta avseende att det faktum att man inte installerat en ny borgmästare i norra Mitrovica och det därpå följande kravet på nyval i den kommunen inte får hindra den fortsatta processen och den fulla tillämpningen av avtalet av den 19 april 2013. Parlamentet fördömer kraftfullt mordet på Dimitrije Janicijevic, kommunfullmäktigeledamot i Mitrovica, och uppmanar de berörda myndigheterna att omedelbart inleda utredningen och ställa de skyldiga inför rätta.
6. Europaparlamentet fördömer starkt våldet och de ständiga trakasserierna i kommunerna norra Mitrovica och Zvečan. Parlamentet understryker att dessa incidenter äventyrar stabiliteten och säkerheten i regionen som helhet, och kräver att de ansvariga myndigheterna gör sitt yttersta för att se till att förövarna ställs inför rätta. Det krävs vaksamhet och fortsatta insatser för att krossa nätverken av organiserad brottslighet, bryta deras kopplingar till de lokala politiska ledarna och återupprätta rättsstaten i norra Kosovo. Parlamentet gläds åt att vissa serbiska politiska ledare aktivt uppmuntrade etniska serber i Kosovo att delta i valet, men beklagar att ledare från Belgrad inte aktivt besökte norra Kosovo förrän den 3 november 2013.
7. Europaparlamentet uppmanar de kosovanska myndigheterna att så snart som möjligt och i samråd med Venedigkommissionen anta en ny vallag som gör valförfarandena mer insynsvänliga, förenklar röstandet, återupprättar de kosovanska medborgarnas förtroende för den demokratiska processen och ser till att det civila samhället deltar i processen för valreformer.
8. Europaparlamentet konstaterar samtidigt att det kommer att behövas ytterligare kontinuerliga insatser för att få de etniska albanska och serbiska folkgrupperna att närma sig varandra.
9. Europaparlamentet välkomnar överenskommelserna om telekommunikationer och energi, och betonar att Kosovo så snart som möjligt måste få ett eget internationellt landsnummer, vilket skulle bidra till att forma den kosovanska identiteten och synliggöra den internationellt.
10. Europaparlamentet betonar att det behövs största möjliga öppenhet i informationen om resultaten av dialogen mellan Belgrad och Priština, och parlamenten och de civila samhällena bör involveras i genomförandeprocessen. Parlamentet välkomnar att båda sidor utnämnt sambandsmän och vädjar om att dessa ska ges kontinuerligt stöd.

Torsdagen den 16 januari 2014

11. Europaparlamentet betonar vikten av viseringsliberalisering för de kosovanska medborgarna, och uppmanar de kosovanska myndigheterna att öka sina ansträngningar för att uppfylla de prioriteringar som fastställts i handlingsplanen för viseringsliberalisering. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas kraftfullt att vara mer lyhörda för de ansträngningar som Kosovos regering gör, och kommissionen uppmanas i detta sammanhang att påskynda det tekniska arbetet med viseringsliberaliseringen.

12. Europaparlamentet uppmanar rådet att snarast möjligt anta de beslut som behövs för att Kosovo ska kunna delta i EU:s program.

13. Europaparlamentet uppmanar de återstående fem medlemsstaterna att gå vidare med att erkänna Kosovo. Alla medlemsstater uppmanas att göra sitt yttersta för att underlätta de ekonomiska och mellanmännsliga kontakterna samt de sociala och politiska förbindelserna mellan sina medborgare och Kosovos medborgare. Parlamentet påpekar att man aktivt måste agera för att möjliggöra ett fullständigt genomförande av föranslutningsinstrumentet och även förbättra samarbetet mellan Eulex, Europol och Interpol samt, så länge Kosovo inte erkänts fullt ut, vidta praktiska åtgärder för att inkludera Kosovo i de båda organens arbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för avtal som skulle göra det möjligt för Kosovo att samarbeta med EU-organen.

14. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av Kosovopolisens regionala kommandogrupp i norr, som en del av processen för att bygga upp en enad poliskår i Kosovo.

15. Europaparlamentet betonar hur viktigt Eulex arbete är för att rättsstaten ska kunna befästas inom de kosovanska institutionerna, men noterar samtidigt att både kosovoserber och kosovoalbaner i stor utsträckning är missnöjda med Eulex prestationer. Därför uppmanas Eulex att öka effektiviteten, insynen och ansvarsskyldigheten i sitt arbete, att informera Europaparlamentet och parlamentet i Kosovo regelbundet om sin verksamhet och sina beslut samt i synnerhet att visa upp mer konkreta resultat på en högre nivå, både för de kosovanska och serbiska myndigheterna och för befolkningen i allmänhet. Det finns områden där förbättringar bör ske, bland annat en bättre definition av målen för kapacitetsuppbyggnad och deras koppling till specifika riktmärken. Det behövs en bättre samordning mellan de externa och interna målen och en bättre samordning mellan EU-institutionerna samt mellan dessa och de kosovanska myndigheterna och världssamfundet. I detta sammanhang uppmanas Eulex kraftfullt att där så är möjligt prioritera sina mål och optimera användningen av sina resurser och sin personal samt att påskynda genomförandet av rådets operativa dokument om genomförandet av säkerhetsrådets resolution 1325 i den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (från november 2005).

16. Europaparlamentet uppmanar de kosovanska myndigheterna att fortsätta att respektera Eulex mandat och att stödja utövandet av dess verkställande befogenheter. Parlamentet noterar att Kosovos regering är intresserad av att ta över Eulex funktioner, men insisterar på att Eulex måste finnas på plats för att stödja genomförandet av överenskommelsen från den 19 april 2013 på området rättsstatliga principer. Parlamentet understryker att medborgarnas säkerhet är avgörande för att överenskommelserna ska kunna genomföras framgångsrikt, och det finns ett akut behov av åtgärder för att hantera denna fråga. Parlamentet betonar att mer än 250 fall just nu utreds av Eulex, inklusive fall av organiserad brottslighet, korruption, krigsförbrytelser och andra allvarliga anklagelser, där även många politiska tjänstemän är inblandade. Varje överföring av ansvar måste ske gradvis, bygga på verkliga framsteg på fältet och involvera det civila samhället i Kosovo och Republiken Kosovos demokratiska institutioner. Parlamentet uppmanar därför den kosovanska regeringen att gå med på förlänga Eulex Kosovos mandat efter dess utgång i juni 2014.

17. Europaparlamentet uppmanar i synnerhet både Kosovo och Serbien att samarbeta aktivt och konstruktivt med Eulex vid genomförandet av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp, i syfte att hantera det ökande antalet begäranden rörande fast egendom i Kosovo.

18. Europaparlamentet fördömer kraftfullt det angrepp som ledde till att en Eulex-tjänsteman dödades den 19 september 2013 nära Zvečan/Zvečan, och begär att fallet utreds omedelbart. Parlamentet vädjar till alla parter att avstå från alla handlingar som kan medföra ökade spänningar.

19. Europaparlamentet betonar återigen behovet av lokalt ansvar och lokal egenmakt i försoningsprocessen, och fördömer samtidigt den nationalistiska retoriken på båda sidor. Parlamentet anser att de kosovanska myndigheterna bör ta ytterligare avgörande steg för att skapa förtroende mellan kosovoserber och kosovoalbaner, särskilt i norr, och nå ut till den serbiska minoriteten och andra minoriteter, i syfte att säkerställa en bred integration i samhället. Den konstitutionella princip som ger kosovoserberna rätt att få tillgång till alla officiella tjänster på sitt eget språk måste också tillämpas fullt ut. Samtidigt betonar parlamentet vikten av att utbildningen är fullständigt tvåspråkig. Parlamentet uppmanar alla

Torsdagen den 16 januari 2014

kosovoserber och deras politiska företrädare att utnyttja alla möjligheter som den kosovanska författningen erbjuder dem för att spela en konstruktiv roll i politiken och samhället, och på så sätt genom ett aktivt deltagande i Kosovos institutioner tillsammans med kosovoalbanerna dela ansvaret för den sociala utvecklingen och institutionsuppbyggnaden samt ta särskild hänsyn till kvinnornas medverkan i denna process. Parlamentet välkomnar de framsteg som gjorts med att organisera den kommunala förvaltningen.

20. Europaparlamentet berömmar EU:s åtgärder för att främja dialog och försoning mellan folkgrupperna. Parlamentet uppmanar alla aktörer att fortsätta att vara mycket uppmärksamma på de tekniska aspekterna av EU-integrationen och på symboliska gester för försoning.

21. Europaparlamentet betonar att genomförandet av lagstiftning som skyddar minoriteter och kulturella rättigheter fortfarande är en stor utmaning i Kosovo. Parlamentet understryker också behovet att genomföra lagstiftningen om kulturarv och den serbisk-ortodoxa kyrkan, liksom strategin och handlingsplanen för de romska, ashkaliska och balkaneyptiska befolkningsgrupperna, för vilka situationen på plats fortfarande väcker stor oro. Det är visserligen positivt att en del framsteg gjorts med att förbättra romernas, ashkaliernas och balkaneyptiernas försörjningsmöjligheter, men deras situation är alltför bekymmersam, då i synnerhet barnen är utsatta och marginaliserade. Parlamentet betonar att romernas situation är en central människorättsfråga som måste tas upp. Parlamentet uppmanar myndigheterna och kommissionen att ägna tillräcklig uppmärksamhet åt bättre levnadsvillkor för dessa folkgrupper, bland annat deras tillgång till utbildning. Parlamentet framhåller vikten av flerspråkig utbildning för de kroatiska, bosniakiska, ashkaliska, turkiska, goranska och balkaneyptiska minoriteterna, för att dessa etniska minoriteter inte ska känna sig politiskt isolerade.

22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ytterligare finansiering genom EU:s föranslutningsinstrument till stöd för de kommuner i Kosovo som har serbisk majoritet.

23. Europaparlamentet uppmanar de kosovanska myndigheterna att förbättra rättssystemets effektivitet, öppenhet, ansvarsskyldighet och opartiskhet och att respektera dess oberoende, så att befolkningen och näringslivet får förtroende för rättsväsendet, liksom att verkningsfullt bekämpa alla former av våld mot kvinnor. Myndigheterna uppmanas vidare att arbeta för att stärka lag och ordning, särskilt genom att minska den politiska inblandningen i rättsväsendet, se till att disciplinpåföljder mot domare och åklagare leder till konkreta åtgärder, arbeta för oberoende och effektivitet i åklagarrådet och åklagarmyndigheten samt att genomföra den nya strafflagen och straffprocesslagen.

24. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att göra större ansträngningar för verkliga reformer av rättsväsendet och att bygga upp kapacitet med inriktning på meritbaserad rekrytering av den domstolspersonal som behövs för att komma i kapp eftersläpningen i ärenden samt att se till att domare och åklagare kan verka i en säker miljö utan politisk inblandning.

25. Europaparlamentet är särskilt oroat över avsaknaden av konkreta framsteg inom korruptionsbekämpningen i Kosovo. Parlamentet anser att korruptionen är ett fortsatt stort problem och ett allvarligt hinder för de offentliga institutionernas funktion. Parlamentet beklagar i detta avseende att den antikorrupsionsbyrå som inrättades 2006 saknar utredningsbefogenhet. Parlamentet noterar att Kosovos nationalförsamling har antagit en ny strategi och handlingsplan mot korruption, och uppmanar myndigheterna att se till att genomföra dem genom att fastställa tydliga roller och ansvarsområden för de korruptionsbekämpande institutionerna, så att dessa kan uppnå konkreta och hållbara resultat.

26. Europaparlamentet är fortfarande bekymrat över det begränsade systemet för vittnesskydd i Kosovo, vilket är särskilt viktigt i mycket uppmärksammade mål, och uppmanar EU:s medlemsstater att intensifiera samarbetet i fråga om eventuell flyttning av vittnen.

27. Europaparlamentet är bekymrat över bristen på betydelsefulla framsteg i kampen mot korruption och organiserad brottslighet, och i synnerhet över den höga nivån av organiserad brottslighet i norra Kosovo. Parlamentet konstaterar att korruption och organiserad brottslighet är utbredda i regionen och även hindrar Kosovos demokratiska, sociala och ekonomiska utveckling. Parlamentet betonar att Kosovo som en prioriterad fråga måste visa upp konkreta belegg för resultat i kampen mot organiserad brottslighet och korruption. Parlamentet anser att en regional strategi och ett ökat samarbete mellan alla länder i regionen är viktiga för att ta itu med dessa frågor mer effektivt, i synnerhet när det gäller förbättringar av gränsövervakningen och kampen mot människohandel och exploatering av kvinnor och barn, särskilt dem som fallit offer för sexuellt utnyttjande eller påtvingat tiggeri. Såväl centrala som lokala institutioner uppmanas kraftfullt att visa upp konkreta resultat i kampen mot organiserad brottslighet, människohandel, narkotikahandel samt olaglig handel

Torsdagen den 16 januari 2014

med vapen. Parlamentet framhåller vikten av en omfattande, övergripande strategi som är inriktad på de drabbade och som ger dem fri tillgång till hjälp, stöd och skydd. Det är beklagligt att Eulex i stort sett inte har gjort något åt korruptionen på hög nivå och den organiserade brottsligheten.

28. Europaparlamentet framhåller vikten av att genomföra den nödvändiga reformen av den offentliga förvaltningen och att öka antalet kvinnor och antalet personer som tillhör minoriteter på alla förvaltningsnivåer. Parlamentet är fortfarande oroat över att många offentliganställda har extrajobb som i princip skulle kunna skapa intressekonflikter eller befrämja korruption.

29. Europaparlamentet stöder den fortsatta lagföringen av krigsförbrytelser på nationell nivå, inbegripet den viktiga lagföringen av krigsvåldtäkter. Det är beklagligt att 1 869 personer fortfarande saknas efter kriget i Kosovo 1999. Detta problem kräver en snabb reaktion från myndigheterna i Serbien och i Kosovo, som ett avgörande villkor för försoning mellan folkgrupperna och för en fredlig framtid i regionen. I den fortsatta dialogen mellan Kosovo och Serbien måste man prioritera frågan om samarbete med att hitta saknade personer och andra aspekter av övergångslagstiftningen.

30. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang de serbiska myndigheterna att ge fullt stöd till repatrieringen av de kroppar efter kosovanska saknade personer som nyligen påträffats i Serbien och att fortsätta att söka i det område där saknade personer antas ligga begravda.

31. Europaparlamentet uppmanar de kosovanska och serbiska myndigheterna att samarbeta och ta fullt ansvar för att nå varaktiga lösningar för internflyktingarna i Serbien och Kosovo. Parlamentet betonar att de kosovanska myndigheterna bör öka sina insatser för att hitta en lösning på problemet med internflyktingar i samband med processen för anslutning till EU, särskilt när det gäller frågan om att effektivt lösa egendomstvister.

32. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Kosovo och i grannländerna att fortsätta att visa god vilja gentemot, samarbeta fullt ut med och stödja den särskilda utredningsgrupp som inrättades efter rapporten från Europarådets parlamentariska församling i december 2010, liksom alla eventuella åtal som följer av den särskilda utredningsgruppens arbete. Parlamentet anser att gruppens arbete bör påskyndas ytterligare.

33. Europaparlamentet uppmanar institutioner på både central och lokal nivå att genomföra människorättslagstiftningen i praktiken och att bidra till vidareutvecklingen av ett multietniskt samhälle, med särskild tonvikt på utbildning och sysselsättning för människor från samtliga minoritetsgrupper.

34. Europaparlamentet stöder professionaliseringen av den offentliga förvaltningen och efterlyser ett genomförande av nödvändig lagstiftning för detta. Parlamentet ser med oro på fallen av politisk inblandning vid rekrytering och utnämning av offentliganställda.

35. Europaparlamentet är oroat över att diskriminering fortfarande är ett allvarligt problem, och uppmanar myndigheterna att se till att den konstitutionella principen om icke-diskriminering blir verklighet. Det behövs en övergripande strategi mot diskriminering och för ett fullständigt genomförande av lagen mot diskriminering, så att man i enlighet med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna garanterar alla människors lika värde oavsett deras etniska ursprung, religion, kön, sexuella läggning, ålder eller funktionsnedsättning.

36. Europaparlamentet noterar åtalsbeslutet mot tre kosovanska medborgare för inblandning i angreppet mot Kosovo 2.0 den 14 december 2012 i ungdoms- och idrottscentrumets röda hall, och förväntar sig att förövarna lagförs i vederbörlig ordning.

37. Europaparlamentet påpekar att friheten att ansluta sig till fackföreningar visserligen är garanterad i lag, men att det fortfarande finns ett behov av förbättringar när det gäller de grundläggande arbetstagar rättigheterna och fackliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar Kosovo att stärka den sociala dialogen inom beslutsfattandet, i utformningen av politiken och i kapacitetsuppbyggnaden för arbetsmarknadens parter.

38. Europaparlamentet uppmanar de kosovanska myndigheterna att fullt ut genomföra konventionen om barnets rättigheter, och rekommenderar att man ser över politiken avseende barnfattigdom, bland annat genom att ändra det sociala trygghetssystemet och införa ett allmänt, behovsprövat barnbidrag.

Torsdagen den 16 januari 2014

39. Europaparlamentet är bekymrat över att barnfattigdomen och barnadödligheten är så omfattande, att Kosovos socialförsäkringssystem ger så låg skyddsnivå och att så mycket av hälso- och sjukvårdsvgifterna måste betalas ur egen ficka, vilket leder till att utsatta familjer drabbas av kronisk fattigdom.

40. Europaparlamentet efterlyser en uppgradering av Kosovos förbindelser och representation inom internationella institutioner för kultur och kulturarv, i syfte att förbättra skyddet av religiösa och kulturella platser och monument, liksom en uppgradering av Kosovos representation i europeiska och internationella medie- och idrottsorganisationer, så att kosovanska artister och idrottare kan delta i alla internationella kultur- och idrottsevenemang, bland annat Eurovisions-schlagerfestivalen, Europamästerskap, världsmästerskap och de olympiska spelen.

41. Europaparlamentet understryker vikten av fria och oberoende medier och uppmanar kommissionen att stärka programmen för att förbättra journalistisk kvalitet och professionalism. Varaktiga public service-medier har stor betydelse för detta. Parlamentet ser med oro på det bristfälliga skyddet för oberoende journalister och de påtryckningar som de utsätts för. Parlamentet uppmanar de kosovanska myndigheterna att sörja för en hållbar finansieringsmekanism för public service-medier och att slutföra utnämmandet av styrelseledamöter. Det är också viktigt att se till att medieägarskapet framgår tydligt och att man har fria sändningar av god kvalitet. Parlamentet stöder institutionernas ansträngningar för att Kosovo ska få en egen toppdomän på internet.

42. Europaparlamentet betonar den centrala roll som aktiva och oberoende organisationer i det civila samhället spelar för att stärka och befästa landets demokratiska politiska processer och bygga upp ett integrerat samhälle i landet. Parlamentet framhåller att dialogen med organisationerna i det civila samhället är viktig och att aktörerna i det civila samhället på ett avgörande sätt bidrar till utökat regionalt samarbete om sociala och politiska frågor. Parlamentet välkomnar det förbättrade samarbetet mellan regeringen och icke-statliga organisationer och uppmanar de kosovanska myndigheterna att inrätta en mekanism för strukturerad dialog och samråd med det civila samhället i beslutsfattandet, inbegripet samråd om politik och lagstiftning, och för övervakning av den europeiska integrationsprocessen.

43. Europaparlamentet noterar den pågående processen med privatisering av statliga tillgångar, särskilt Kosovos post- och telekommunikationsbolag. Parlamentet uppmanar de kosovanska myndigheterna att vidta konkreta åtgärder för att stärka öppenheten, ansvarigheten och legitimiteten för processen som helhet, till exempel genom att göra information tillgänglig för alla berörda parter i god tid.

44. Europaparlamentet uppmanar Kosovo att förbättra företagsklimatet för små och medelstora företag genom att minska den administrativa bördan och de därmed förbundna kostnaderna, öka tillgången till finansiering och ge särskilt stöd till nystartade företag. Parlamentet välkomnar varmt undertecknandet av ett samförståndsavtal mellan Kosovos och Serbiens respektive handelskamrar.

45. Europaparlamentet gläds åt att Kosovo den 17 december 2012 blev den 66:e medlemmen i Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD). Parlamentet välkomnar även Kosovos antagande den 8 maj 2013 av landets första fullständiga EBRD-strategi, vilket kommer att bidra till att påskynda reformarbetet, stödja Kosovos ekonomi, förbättra människors liv, underlätta övergången och bidra till den regionala stabiliteten.

46. Europaparlamentet välkomnar EU:s preliminära åtagande att bevilja ytterligare finansiering för att betala hela avvecklingskostnaden för det gamla kolkraftverket Kosovo A senast 2017. Parlamentet uppmanar Kosovo att öka sina insatser och vidta de omedelbara konkreta åtgärder som behövs för att avveckla kraftverket Kosovo A, och efterlyser en fullständig miljökonsekvensbedömning genomförd enligt EU-standard för det nya kraftverket. Parlamentet uppmanar Kosovo att dessutom arbeta för att utveckla förnybar energi och diversifiera energikällorna i linje med sitt åtagande att 25 procent av den totala energianvändningen ska komma från förnybara energikällor senast 2020, och understryker i detta sammanhang att en större del av EU:s och EBRD:s stöd bör avsättas för energibesparingar, energieffektivitet, integrering på regionala energimarknader och projekt för förnybar energi.

47. Europaparlamentet beklagar att de kosovanska myndigheterna är försenade med förberedelserna och antagandet av en trovärdig och ändamålsenlig miljöstrategi, särskilt med avseende på normerna för miljökonsekvensbedömning och EU:s klimatmål.

48. Europaparlamentet ser med oro på den höga arbetslösheten, särskilt bland de unga, och uppmanar regeringen att ta itu med frågan genom att ge unga människor tillräckliga möjligheter och en utbildning som motsvarar arbetsmarknadens behov.

Torsdagen den 16 januari 2014

49. Europaparlamentet betonar att Kosovos medlemskap i regionala samarbetsorganisationer bör främjas och uppmuntras av samtliga länder i regionen. Parlamentet stöder i detta sammanhang Kosovos deltagande i regionala organisationer, och begär att alla hinder ska undanröjas så att Kosovo kan delta i dessa organisationer, bland annat Europarådet.

50. Europaparlamentet framhåller vikten av att utveckla kollektivtrafiken, med särskild tonvikt på att modernisera befintliga eller skapa nya järnvägsförbindelser som en del i ett hållbart transportsystem. Parlamentet föreslår att ett gränsöverskridande system av höghastighetsjärnvägar byggs upp mellan alla länder på västra Balkan och ansluts till EU:s transeuropeiska nät.

51. Europaparlamentet ser med oro på det rådande ekonomiska läget i Kosovo och betonar att den ekonomiska statistiken måste förbättras, så att den ekonomiska situationen kan bedömas innan åtgärder identifieras.

52. Europaparlamentet uppmanar de kosovanska myndigheterna att arbeta för tillförlitligare statistik i linje med europeisk standard och internationell metodik.

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten samt till Kosovos regering och nationalförsamling.

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0041

2012 års framstegsrapport om Island och utsikterna efter valet**Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om 2012 års framstegsrapport om Island och utsikterna efter valet (2013/2932(RSP))**

(2016/C 482/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av Europeiska rådets beslut av den 17 juni 2010 om att inleda anslutningsförhandlingar med Island,
- med beaktande av resultaten av anslutningskonferenserna med Island,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet, ”Strategi för utvidgningen och huvudfrågor 2012–2013” (COM(2012)0600), tillsammans med 2012 års framstegsrapport om Island som antogs den 10 oktober 2012,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Island, i synnerhet resolutionen av den 7 juli 2010 om Islands ansökan om medlemskap i Europeiska unionen ⁽¹⁾, resolutionen av den 7 april 2011 om 2010 års framstegsrapport om Island ⁽²⁾ och resolutionen av den 14 mars 2012 om 2011 års framstegsrapport om Island ⁽³⁾,
- med beaktande av överenskommelsen av den 14 januari 2013 om hanteringen av EU:s anslutningsförhandlingar inför parlamentsval, och av Framstegspartiets och Självständighetspartiets regeringsplattform av den 22 maj 2013,
- med beaktande av de uttalanden som Islands utrikesminister, Gunnar Bragi Sveinsson och kommissionens ledamot med ansvar för utvidgning och grannskapspolitik, Štefan Füle, gjorde den 13 juni 2013,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Island uppfyller Köpenhamnskriterierna, och anslutningsförhandlingarna med Island inleddes den 27 juli 2010 efter rådets godkännande.
  - B. Hittills har 27 kapitel öppnats för förhandlingar varav 11 preliminärt har stängts.
  - C. Den nyvalda isländska regeringen har skjutit upp anslutningsprocessen och håller på att utvärdera anslutningsförhandlingarna och utvecklingen i EU inför en diskussion i Alltinget om dessa frågor.
  - D. Den isländska regeringen har förklarat att anslutningsförhandlingarna inte kommer att fortsätta förrän man har hållit en folkomröstning.
    1. Europaparlamentet konstaterar att den isländska regeringen, i enlighet med artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen och efter en tillstyrkande omröstning i Alltinget, ansökte om medlemskap i Europeiska unionen den 17 juli 2009.
    2. Europaparlamentet ser positivt på utsikten att få en ny medlemsstat med en väl fungerande demokratisk tradition, starka institutioner och ett starkt civillsamhälle.
    3. Europaparlamentet konstaterar att Island har en allmänt god förmåga att påta sig de skyldigheter som ett medlemskap medför, särskilt med tanke på dess deltagande i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).
    4. Europaparlamentet understryker att anslutningsförhandlingarna har varit transparenta och allomfattande, och välkomnar att man öppnat 27 kapitel för förhandlingar samt preliminärt stängt 11 kapitel, vilket är ett tecken på de goda framsteg som gjorts under anslutningsförfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 73.

⁽²⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 89.

⁽³⁾ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 61.

Torsdagen den 16 januari 2014

5. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen är fast besluten att fortsätta och fullfölja anslutningsförhandlingarna.
  6. Europaparlamentet konstaterar att de senaste opinionsmätningarna visar att majoriteten av islänningarna vill fullfölja anslutningsförhandlingarna.
  7. Europaparlamentet konstaterar att Island även fortsättningsvis klassificeras som ansökarland.
  8. Europaparlamentet noterar den isländska regeringens beslut att inte vänta tills anslutningsförhandlingarna är avslutade innan man genomför en folkomröstning. Parlamentet ser fram mot debatten i Alltinget och dess utvärdering av anslutningsförhandlingarna och utvecklingen i Europeiska unionen, och erbjuder sitt stöd under förberedelserna av en sådan utvärdering. Parlamentet hoppas att den aktuella utvärderingen kan avslutas i rätt tid och avvaktar ytterligare besked om hur man ska gå vidare, inklusive ett beslut om huruvida man ska hålla en folkomröstning om att fortsätta anslutningsförhandlingarna.
  9. Det är Europaparlamentets förhoppning att folkomröstningen kommer att hållas inom överskådlig tid.
  10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Alltingets talman samt Islands regering.
-

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0042

Situationen i Sydsudan

Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om situationen i Sydsudan (2014/2512(RSP))

(2016/C 482/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Sudan och Sydsudan, särskilt av den 10 december 2013 om världssamfundets insatser på området för utveckling och statsbyggande i Sydsudan ⁽¹⁾,
- med beaktande av uttalandena av den 2 januari 2014 och den 24 december 2013 från Catherine Ashton, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, om situationen i Sydsudan,
- med beaktande av uttalandena av den 16 och 28 december 2013 från talespersonen för unionens höga representant, om situationen i Sydsudan,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 22 juli 2013 om Sudan och Sydsudan,
- med beaktande av det lokala EU-uttalandet av den 20 december 2013 från EU:s delegation,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 2132 (2013) av den 24 december 2013 och 2126 (2013) av 25 november 2013,
- med beaktande av uttalandet av den 24 december 2013 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, i vilket Sydsudans ledare med kraft uppmanas att stoppa det oroväckande våldet mot civilbefolkningen,
- med beaktande av OCHA:s (FN:s kontor för samordning av humanitära frågor) lägesrapport av den 7 januari 2014 – Rapport nr 8 om krisen i Sydsudan,
- med beaktande av de samtal om situationen i Sydsudan, som Afrikanska unionens freds- och säkerhetsråd efterlyst, framför allt vid sitt möte i Banjul den 30 december 2013, liksom vid den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten Igads toppmöte i Nairobi den 27 december 2013,
- med beaktande av uttalandet av den 8 januari 2014 från Igads särskilda utsända efter deras besök i Juba i syfte att bryta dödläget i förhandlingarna mellan regeringssidan och rebellsidan,
- med beaktande av det heltäckande fredsavtalet för Sudan från 2005,
- med beaktande av den färdplan för Sudan och Sydsudan som lades fram i den kommuniké som Afrikanska unionens freds- och säkerhetsråd offentliggjorde den 24 april 2012 och som till fullo stöds av EU,
- med beaktande av pressuttalandet av den 4 januari 2014 på Afrikanska unionens vägnar från ordföranden för Afrikanska unionens kommission, Dr. Nkosazana Dlamini-Zuma,
- med beaktande av uttalandet av den 19 december 2013 från Igads verkställande sekretariat,
- med beaktande av det reviderade Cotonouavtalet,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0546.

Torsdagen den 16 januari 2014

- med beaktande av den Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Den politiska konflikten uppstod efter det att landets president Salva Kiir, som tillhör folkgruppen dinka, anklagade sin avskedade vice president Riek Machar, som tillhör folkgruppen nuer, för att ha planerat en statskupp mot honom. Riek Machar har förnekat att han försökt genomföra en kupp.
  - B. De sydsudanesiska myndigheterna har gripit 11 ledande politiker, däribland den tidigare finansministern och SPLM-partiets tidigare generalsekreterare, för ett påstått kuppöversök mot president Salva Kiir. Den 23 juli 2013 upplöste president Kiir hela regeringen och avskedade vicepresident Riek Machar.
  - C. Den nuvarande konflikten måste få en demokratisk och politisk lösning som banar väg för demokratiskt sammansatta institutioner som kan bygga upp den nya stat som bildades efter folkomröstningen om självständighet. Det civila samhället har krävt en fredlig politisk lösning på problemet.
  - D. Den 7 januari 2014 inleddes förhandlingar mellan parterna i konflikten i Sydsudan i Addis Abeba, under den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten Igads överinseende. De viktigaste punkterna på dagordningen är att parterna ska upphöra med fientligheterna och öppna upp korridorer för hjälpinsatserna samt frågan om politiska fångar och skyddet av civila.
  - E. Trots de pågående fredssamtalen kvarstår det instabila läget och stridigheterna och mobiliseringen av väpnade styrkor fortsätter. Regeringsstyrkorna håller för närvarande på att försöka återta staden Bor, den sista rebellkontrollerade delstatshuvudstaden.
  - F. Förenta staternas utsände Donald Booth och utsända från Sydsudans grannländer möttes den 11 januari 2014 med Riek Machar för att försöka införliva förslag från båda sidor i ett utkast till dokument om vapenvila.
  - G. Den 8 januari 2014 deltog flera dussin människor en fredsmarsch i Juba, och fördömde stridigheterna mellan presidentens och den avsatte vice presidentens läger.
  - H. Den nuvarande konflikten, som även har antagit en etnisk dimension, går tillbaka till 1991 då SPLM/A splittrades i två fraktioner, en kring SPLM/A:s numera avlidne ledare John Garang, vilken Salva Kiir tillhörde, och en kring Riek Machar som ifrågasatte Garangs ledarskap.
  - I. FN:s säkerhetsråd har antagit en resolution enligt vilken förstärkningar i form av 5 500 militärer och 440 polismän kommer att skickas för att öka den allmänna närvaron av styrkor på FN:s uppdrag i Sydsudan.
  - J. Den 15 december 2013 inträffade militära sammandrabbningar mellan presidentens vakter på en militäranläggning i Juba. Striderna spreds sedan till regionen kring Jonglei.
  - K. Utomrättsliga massavrättningar, etniskt motiverat våld mot individer och godtyckliga frihetsberövanden har dokumenterats och minst tre massgravar hittades den 6 januari 2014.
  - L. Enligt FN har tusentals människor dödats och hundratusentals civila tvingats på flykt på grund av den pågående konflikten i Sydsudan, varav tiotusentals befinner sig på FN-baser runtom i landet och är i akut behov av grundläggande hälso- och sjukvård, rent dricksvatten och bättre sanitära förhållanden. Antalet sydsudaneser som söker skydd i Uganda och Etiopien har ökat dramatiskt. Den 14 januari 2014 drunknade minst 200 civila i en färjeolycka på floden Vita Nilen, på flykt undan strider i staden Malakal.
  - M. De pågående fientligheterna är det främsta hindret för att de humanitära hjälpinsatserna ska kunna nå fram. Det råder fortsatt livsmedelsbrist runtom i landet och behovet av baslivsmedels- och näringsleveranser är särskilt stort i Bor och Bentiu. Våld och fördrivningar har lett till förlorade försörjningsmöjligheter, särskilt livsmedelskällorna har påverkats, vilket i slutändan skulle kunna leda till hungersnöd.

Torsdagen den 16 januari 2014

- N. Nyligen har det skett attacker mot nubaner, olagligt dödande, massvåldtäkter och godtyckliga arresteringar av civila bosatta i Nubabergen. Under de två sista veckorna i december 2013 attackerade sudanesisk regeringsmilis och militär, med stöd från säkerhetsenheter, många områden runt Kadugli och Dillanj; tusentals människor flydde sina hem och olagligt dödande och massvåldtäkter av kvinnor rapporterades. Krisen riskerar att få följder för den vidare regionen, som redan nu är instabil, och de internationella insatser som nu genomförs på fältet måste hela tiden ta hänsyn till detta.
- O. De östafrikanska grannländerna, däribland Kenya och Etiopien, har utövat påtryckningar på båda sidor för att uppnå fred. Uganda har, på president Kiirs begäran, skickat 1 200 soldater och krigsmateriel för att säkra anläggningar som flygplatsen och offentliga byggnader.
- P. Unionens civilskyddsmekanism aktiverades den 4 januari 2014 efter en begäran från FN om bistånd för att stödja Sydsudan med materiellt bistånd i form av nödbostäder, medicinsk utrustning, läkemedel, förnödenheter och livsmedel.
- Q. Republiken Sydsudan är ett av världens fattigaste och minst utvecklade länder där 50 % av befolkningen lever under fattigdomsgränsen, mödradödligheten är högst i världen, spädbarnsdödligheten en av de högsta, analfabetismen ligger på runt 75 % och endast en tredjedel av invånarna har tillgång till rent dricksvatten. Livsmedelsbristen hotar över en miljon människor varje år. I Sydsudan bedrivs omkring 80 % av all sjukvård och grundläggande service av icke-statliga organisationer, och den humanitära hjälpen hindras alltjämt av fientliga angrepp mot hjälparbetare och hjälputrustning.
- R. EU har meddelat att man kommer att ge 50 miljoner euro i stöd till humanitära insatser i Sydsudan. Det innebär att EU:s humanitära hjälp till dags dato uppgår till 170 miljoner euro för budgetåren 2013 och 2014.
- S. Den 31 december 2013 lanserade biståndsorganisationer en nödhjälpsplan för Sydsudan. OCHA har framfört en samlad appell om 166 miljoner US-dollar för att bemöta krisen och bistå uppskattningsvis 628 000 människor från januari till mars 2014.
- T. För att kunna möjliggöra statsbyggande och få bukt med instabiliteten krävs ett långsiktigt perspektiv och ett starkt, förutsägbart och stabilt engagemang från världssamfundets sida.
1. Europaparlamentet fördömer med kraft det senaste utbrottet av strider i Sydsudan och uppmanar samtliga parter att lägga ned sina vapen och omedelbart upphöra med det våld som orsakat döda, sårade och skador bland civilbefolkningen och drivit hundratusentals människor på flykt sedan början på krisen i december 2013.
  2. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den senaste upptrappningen av våldet i Sydsudan, som har allvarliga humanitära, säkerhetsmässiga, ekonomiska och sociala konsekvenser i det redan sköra och instabila landet och skulle kunna destabilisera hela den östafrikanska regionen. Parlamentet är särskilt oroat över konfliktens etniska dimension. Parlamentet betonar att det strider mot rättsstatsprincipen och internationell rätt att sträva efter makt genom våld eller splittring längs etniska gränser.
  3. Europaparlamentet fördömer de människorättskränkningar och övergrepp som det rapporterats om och uppmanar samtliga parter att omedelbart upphöra med alla kränkningar av de mänskliga rättigheterna, däribland de som riktar sig mot flyktingar och fördrivna personer, kvinnor och utsatta grupper samt journalister, och kräver att de som gjort sig skyldiga till människorättskränkningar ska ställas till svars. Parlamentet anser att president Salva Kiir och Riek Machar bör göra allt som står i deras makt för att hindra soldater under deras ledning från att begå sådana övergrepp mot befolkningen.
  4. Europaparlamentet uppmanar samtliga parter att respektera internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning och bevilja tillträde och skydd till de humanitära organisationer som ger bistånd till den utsatta civilbefolkningen samt att öppna upp korridorer så att humanitära förnödenheter och utrustning kan nå fram. Parlamentet konstaterar att en rad utländska biståndsorganisationer redan har lämnat Sydsudan och att de som stannat kämpar för att tillgodose behoven hos de civila flyktingarna. Parlamentet noterar också att dessa biståndsorganisationer fortfarande inte har kunnat komma in i flera områden där man tror att kanske tiotusentals fortfarande väntar på hjälp eller där människor befinner sig på flykt i hopp om att finna hjälp.

Torsdagen den 16 januari 2014

5. Europaparlamentet uppmanar med kraft bägge sidor att arbeta för ett avtal och ställer sig helhjärtat bakom de pågående förhandlingarna i Addis Abeba om en omedelbar vapenvila och insatser för att finna en väg till varaktig fred och stabilitet. Parlamentet uppmanar med kraft regeringssidan och rebelsidan att inleda villkorslösa, inkluderande och allomfattande politiska samtal i en anda av tillit för att framgångsrikt slutföra förhandlingarna. Parlamentet välkomnar Afrikanska unionens och Igads insatser för att främja en inkluderande dialog och medling.
  6. Europaparlamentet kräver att alla politiska fångar och de 11 politiska ledare som för närvarande hålls fängslade och vars fängslande har blivit en stötesten för fredsförhandlingarna ska frisläppas.
  7. Europaparlamentet uppmanar samtliga grannländer till Sydsudan att samarbeta för att förbättra säkerhetsläget i landet och regionen och finna en väg till en fredlig och varaktig politisk lösning på den pågående krisen. Parlamentet betonar att samarbete, framför allt med Sudan, skulle förbättra banden efter det att de forna motståndarna i inbördeskriget närmade sig en konflikt igen på grund av tvister gällande oljeavgifter och gränsdragning i början av 2012.
  8. Europaparlamentet välkomnar beslutet från Afrikanska unionens freds- och säkerhetsråd om att inrätta en kommission som ska utreda människorättsbrott och andra övergrepp och rekommendera tillvägagångssätt för att säkerställa ansvarsskyldighet, försoning och läkning bland alla befolkningsgrupper. Parlamentet välkomnar en starkt utredningskapacitet på området mänskliga rättigheter inom FN:s uppdrag i Sydsudan (Unmiss), med stöd från FN:s högkommissariat för mänskliga rättigheter.
  9. Europaparlamentet beklagar beslutet från EU:s höga representant att avsluta uppdraget för EU:s särskilda representant för Sudan/Sydsudan, med tanke på de allvarliga politiska oroligheterna i Sudan och de väpnade konflikterna. Utan Europeiska unionens särskilda representant för Sudan/Sydsudan kommer EU att lämnas utanför internationella förhandlingar och insatser. Den höga representanten uppmanas därför att ändra detta beslut och förlänga uppdraget för den särskilda representanten för Sudan/Sydsudan.
  10. Europaparlamentet uppmanar världssamfundet att infria sina finansieringsåtaganden till Sydsudan och regionen och mobilisera resurser i syfte att omedelbart bemöta den allt värre humanitära situationen i landet.
  11. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den utbredda korruptionen. Parlamentet är också oroat över att denna korruption utgör ett hinder för utsikterna att införa fri och rättvis demokrati samt för stabilitet, hållbar utveckling och ekonomisk tillväxt.
  12. Europaparlamentet ser positivt på beslutet att stärka Unmiss med ytterligare militär, polis, logistik och civil personal. Parlamentet framhåller dock att det är statens huvudansvar att skydda civila. Parlamentet välkomnar det arbete som utförs av FN:s särskilda representant och chefen för Unmiss, Hilde Johnson.
  13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Sydsudans regering, Sydsudans kommissarie för mänskliga rättigheter, Sydsudans nationella lagstiftande församling, Afrikanska unionens institutioner, den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten (Igad), medordförandena i den parlamentariska AVS-EU-församlingen och Förenta nationernas generalsekreterare.
-

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0043

EU:s strategi mot hemlöshet

Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om EU:s strategi mot hemlöshet (2013/2994(RSP))
(2016/C 482/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 2 och 3,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 9, 14, 151 och 153,
- med beaktande av Europarådets reviderade europeiska sociala stadga, särskilt artikel 31,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 34 och 36,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2010 *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning* (COM(2010)0758),
- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010) 2020),
- med beaktande av sin förklaring av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet ⁽²⁾,
- med beaktande av den europeiska konsensuskonferensen i december 2010,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om en EU-strategi mot hemlöshet ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 februari 2013 *Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020* (COM(2013)0083),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 20 februari 2013 *Confronting Homelessness in the European Union* (SWD(2013)0042),
- med beaktande av sin resolution av den 11 juni 2013 om subventionerat boende i Europeiska unionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av de sex principer som man kom överens om vid ministrarnas rundabordskonferens om hemlöshet i Leuven den 1 mars 2013, som det irländska ordförandeskapet tagit initiativ till,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Alla människor är födda fria med samma värdighet och samma rättigheter och det är medlemsstaternas ansvar att främja och garantera dessa rättigheter.

⁽¹⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 19.

⁽³⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 101.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0246.

Torsdagen den 16 januari 2014

- B. Hemlöshet är en kränkning av människovärdet och de mänskliga rättigheterna. Att ha en bostad är ett mänskligt basbehov och en förutsättning för att kunna leva ett anständigt liv och vara en del av samhället.
- C. Hemlöshet har blivit en prioritering i EU:s fattigdomspolitik, inom ramen för Europa 2020-strategin och dess flaggskepsinitiativ Europeisk plattform mot fattigdom och social utestängning och EU:s paket om sociala investeringar. Fattigdomens och den sociala utestängningens utbredning i dag försvårar emellertid uppnåendet av målet i Europa 2020-strategin om att minska antalet människor som lever i, eller riskerar att drabbas av, fattigdom och social utestängning med minst 20 miljoner.
- D. Hemlöshet är den mest extrema formen av fattigdom och nöd och har på senare år ökat i praktiskt taget alla medlemsstater.
- E. I de medlemsstater som drabbats hårdast av den ekonomiska och finansiella krisen ökar hemlösheten mer än någonsin.
- F. De sociala och familjerelaterade profilerna hos dem som söker subventionerade bostäder har förändrats. Efterfrågan på denna typ av boende har också ökat.
- G. I vissa medlemsstater saknas det subventionerade bostäder samtidigt som det finns ett ökat behov av bostäder till rimlig kostnad.
- H. Flera EU-instanser såsom rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och parlamentet har uppmanat kommissionen att ta fram en EU-strategi mot hemlöshet eller liknande.
- I. Hemlösheten är till sin natur ett mångfasetterat problem som kräver ett mångfasetterat politiskt svar.
- J. Det finns alltmer som tyder på att bostadsstyrda tillvägagångssätt mot hemlöshet är de mest effektiva.
- K. Hemlöshet ges ett allt större utrymme i den europeiska planeringsterminen, och vissa medlemsstater hade med hemlöshet som en prioritering i kampen mot fattigdom i sina nationella reformprogram för 2012 och 2013.
- L. EU:s nuvarande politiska ram och den sociala verkligheten på plats banar väg för förbättrade och mer ambitiösa åtgärder mot hemlöshet på EU-nivå.
- M. EU:s medlemsstater har världens mest välutvecklade sociala skyddssystem med högst bidrag till sociala förmåner för befolkningen.
- N. Det är medlemsstaterna, och i synnerhet de regionala och lokala myndigheterna, som har det omedelbara ansvaret för att ta itu med hemlösheten, och EU-strategin fungerar som ett komplement.
- O. Kommissionen skulle kunna stärka sin roll inom sina nuvarande behörighetsområden, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras.
- P. Allt fler medlemsstater har en helhetsstrategi mot hemlöshet och skulle dra nytta av ett europeiskt samarbete för att vidareutveckla sin politik.
- Q. Fattigdom är inte ett brott, och hemlöshet är varken ett brott eller ett livsval.
- 1. Europaparlamentet påpekar att hemlösa kämpar för att ta sig igenom vardagen och tvingas leva under omänskliga förhållanden.

Torsdagen den 16 januari 2014

2. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att utan vidare dröjsmål ta fram en EU-strategi mot hemlöshet i linje med vad som fastställts i parlamentets resolution av den 14 september 2011 om en EU-strategi mot hemlöshet och i förslag från andra EU-institutioner och EU-organ.
3. Europaparlamentet anser att EU:s strategi mot hemlöshet fullt ut bör respektera fördraget, som bekräftar "nationella, regionala och lokala myndigheters avgörande roll och stora handlingsutrymme när det gäller att tillhandahålla, beställa och organisera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse så nära användarnas behov som möjligt". Parlamentet anser att ansvaret för att bekämpa hemlösheten åligger medlemsstaterna och att EU-strategin mot hemlöshet därför bör stötta medlemsstaterna att utöva detta ansvar så effektivt som möjligt, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras fullt ut.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta en högnivåexpertgrupp som hjälper den att ta fram och vidareutveckla en EU-strategi mot hemlöshet.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vederbörligen beakta hemlöshet i de landsspecifika rekommendationerna för de medlemsstater där det finns ett brådskande behov av framsteg med hemlösheten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i större utsträckning införa åtgärder mot hemlöshet i sina nationella reformprogram.
6. Europaparlamentet understryker behovet av att samla in heltäckande och jämförbara data om hemlöshet utan att hemlösa stigmatiseras. Parlamentet understryker att datainsamling är en förutsättning för att ta fram effektiva strategier som slutligen leder till att hemlösheten utrotas.
7. Europaparlamentet välkomnar bestämmelserna i den nya förordningen om Europeiska socialfonden vad gäller införandet av indikatorer för att övervaka effektiviteten av investeringar i hemlösa och personer som hotas av vräkning. Parlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja potentialen i dessa nya redskap till fullo.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda det europeiska programmet för sysselsättning och social innovation (EaSI) som huvudsaklig finansieringskälla till en EU-strategi för att finansiera forskning och gränsöverskridande utbyten, och att bygga vidare på sitt samarbete med viktiga europeiska aktörer.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att integrera hemlöshet i alla relevanta EU-politikområden.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrikta sig på följande prioriterade områden för en EU-strategi mot hemlöshet:
  - Bostadsstyrda tillvägagångssätt/metoder som i första hand prioriterar boende när det gäller hemlöshet (Housing First).
  - Gränsöverskridande hemlöshet.
  - Kvaliteten på tjänster för hemlösa.
  - Förebyggandet av hemlöshet.
  - Hemlöshet bland unga.
11. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 14 september 2011 om hemlöshet för nyckelinslagen i en EU-strategi mot hemlöshet och betonar i synnerhet följande:
  - Regelbunden EU-övervakning av hemlöshet.
  - Forskning och kunskapsbyggande om politik och tjänster med anknytning till hemlöshet.
  - Social innovation inom politik och tjänster med anknytning till hemlöshet.
12. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att bygga subventionerat boende till rimligt pris som är anpassat för de mest sårbara individerna för att förebygga social utestängning och hemlöshet.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte bryta mot internationella människorättsfördrag och att till fullo respektera de avtal som de undertecknat, inklusive stadgan om de grundläggande rättigheterna, FN:s internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter och Europarådets reviderade sociala stadga.

Torsdagen den 16 januari 2014

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att omedelbart upphöra med att kriminalisera hemlösa och att ändra diskrimineringen som förhindrar hemlösa från att få sociala tjänster och tak över huvudet.
  15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta resurser från fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, samt från andra program såsom Europeiska socialfonden, för att förbättra de hemlösas situation och skapa en väg till integration i samhället och på arbetsmarknaden.
  16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU:s ordförandeskap att regelbundet hålla en europeisk rundabordskonferens för EU:s ministrar med ansvar för hemlöshet, något som det irländska ordförandeskapet i EU tog initiativ till i mars 2013. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge praktiskt och ekonomiskt stöd för en sådan konferens.
  17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fördjupa sitt samarbete för att förbättra det ömsesidiga lärandet och utbytet av bästa praxis och att utarbeta en gemensam politisk strategi.
  18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa ett holistiskt tillvägagångssätt då de tar fram omfattande hemlöshetsstrategier som är bostadsstyrda med ett särskilt fokus på förebyggande åtgärder.
  19. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna och deras lokala myndigheter, tillsammans med hyresgästorganisationerna, bör genomföra en effektiv förebyggande politik för att minska vräkningarna.
  20. Europaparlamentet uppmanar rådet att överväga att införa en garanti för att se till att ingen i EU tvingas leva som uteliggare på grund av brist på (nöd)tjänster.
  21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att enligt nationell praxis arbeta tillsammans med relevanta stödorganisationer för att tillhandahålla rådgivning och logi till hemlösa.
  22. Europaparlamentet understryker att alla former av diskriminering av hemlösa och marginalisering av hela samhällen genast måste bekämpas.
  23. Europaparlamentet understryker att rätten till bostad är avgörande för möjligheterna att åtnjuta en rad andra rättigheter, däribland flera politiska och sociala rättigheter.
  24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, kommittén för socialt skydd samt Europarådet.
-

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0044

Situationen för människorättsförsvarare och aktivister från oppositionen i Kambodja och Laos

Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om situationen för människorättsförsvarare och aktivister från oppositionen i Kambodja och Laos (2014/2515(RSP))

(2016/C 482/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Kambodja och Laos,
- med beaktande av de lokala EU-uttalandena av den 4 januari 2014 om det våld som omgärdar arbetsmarknadskonflikter och av den 23 september 2013 om en ny lagstiftande församling i Kambodja,
- med beaktande av uttalandet av den 29 juli 2013 från talespersonen för Catherine Ashton, vice ordföranden/den höga representanten, efter valet i Kambodja,
- med beaktande av rapporten av den 5 augusti 2013 från FN:s särskilde rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kambodja,
- med beaktande av rapporten *Bittersweet harvest – A human rights impact assessment of the European Union's Everything But Arms initiative in Cambodia* från organisationerna *Equitable Cambodia* och *Inclusive Development International* 2013,
- med beaktande av samarbetsavtalet från 1997 mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja,
- med beaktande av uttalandet av den 21 december 2012 från talespersonen för Catherine Ashton, vice ordföranden/den höga representanten, om Sombath Somphones försvinnande i Laos,
- med beaktande av uttalandet av den 19 november 2013 från *European Development Partners* vid det rundabordsmöte som anordnades av Demokratiska folkrepubliken Laos,
- med beaktande av samarbetsavtalet mellan EU och Demokratiska folkrepubliken Laos av den 1 december 1997,
- med beaktande av 2008 års EU-riktlinjer om försvarare av mänskliga rättigheter,
- med beaktande av den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden och FN:s förklaring av den 18 december 1992 om skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

Kambodja

- A. Den 3 januari 2014, när fredliga demonstrationer av arbetare från textilindustrin som krävde ökade löner urartade i våldsamheter, öppnade säkerhetsstyrkor eld med skarp ammunition mot demonstranterna och dödade fem personer och sårade över 30. Den 4 januari 2014 utrymde säkerhetsstyrkorna våldsamt Frihetsparken, där oppositionsaktivisterna hade samlats.
- B. 23 personer, däribland människorättsförsvarare, greps i samband med händelserna och blev enligt uppgift misshandlade och torterade.
- C. Spänningarna, som trappades upp i och med polisens närvaro, ledde till ett förbud mot demonstrationer.

Torsdagen den 16 januari 2014

- D. Rätten att delta i fredliga sammankomster garanteras i Kambodjas konstitution, i artikel 20 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i artikel 21 den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.
- E. Ledarna för Kambodjas nationella räddningsparti (CNRP), Sam Rainsy och Kem Sokha, kallades att inställa sig vid Phnom Penhs lokala domstol den 14 januari 2014 för förhör. Sam Rainsy och Kem Sokha riskerar att dömas för anstiftan till inre oroligheter.
- F. Myndigheterna har inte vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att ta itu med några av de viktigaste bristerna i valprocessen, såsom att öka röstlängdens tillförlitlighet, garantera lika tillgång till medierna och förhindra att statliga medel används för bland annat kampanjer som bedrivs av statliga tjänstemän och militären.
- G. Den 14 juli 2013 medgav kungen amnesti för Sam Rainsy, vilket gjorde det möjligt för denne att återvända till Kambodja. Han har dock inte återfått sin rätt att rösta och ställa upp i val.
- H. I september 2013, efter offentliggörandet av valresultatet, inledde CNRP tre dagars fredliga massdemonstrationer mot det officiella resultatet av valet till nationalförsamlingen. Som svar på dessa fredliga protester satte regeringen in ett stort antal beväpnade poliser och gendarmer.
- I. Det har skett ständiga trakasserier mot människorättsförsvarare i form av godtyckliga gripanden eller domar på falska eller överdrivna åtalspunkter för ett fredligt utövande av de mänskliga rättigheterna. Det råder också ett klimat av straffrihet för sådana handlingar.
- J. Kambodja står inför allvarliga utmaningar när det gäller situationen för de mänskliga rättigheterna i landet, särskilt till följd av systematiska markexproprieringar och korruption inom regeringen, det styrande partiet och privata aktörer som får officiellt stöd och skydd.
- K. FN:s särskilde rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kambodja genomför ett officiellt besök i landet från den 12 till den 17 januari 2014.
- L. EU är Kambodjas viktigaste enskilda givare.
- M. Många internationella företag, bland annat europeiska, påstås ha varit inblandade i markrättsöverträdelser, särskilt inom sockersektorn, och i november 2013 utlovade Coca-Cola en "nolltolerans" mot markavhysningar utan ersättning.

Laos

- N. Sombath Somphone, en människorätts- och miljöaktivist och ledare i det civila samhället samt en av ordförandena för det nionde folkforumet Asien–Europa (AEPF), som hölls i Vientiane i oktober 2012 inför ASEM:s nionde toppmöte, påstås ha fallit offer för ett påtvingat försvinnande i Vientiane den 15 december 2012. Sombath Somphones familj har inte kunnat få tag på honom sedan den dag han försvann, trots att de vid flera tillfällen vädjat till de lokala myndigheterna och trots att sökningar genomförts i det omkringliggande området.
- O. Under det besök som delegationen för förbindelserna med länderna i Sydostasien och Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) gjorde i Laos den 28 oktober 2013 togs Sombath Somphones försvinnande upp med de laotiska myndigheterna.
- P. Det råder nu, över ett år efter hans försvinnande, fortfarande oklarheter om viktiga frågor med anknytning till fallet, bland annat om en utredning har genomförts eller inte, och de laotiska myndigheterna har avböjt erbjudanden om hjälp från utlandet att utreda försvinnandet.
- Q. Europeiska partnerländer till Laos betraktar Sombath Somphones ouppklarade försvinnande som en mycket allvarlig fråga och ser de uttalanden som regeringen gjort i fallet som varken tillräckliga eller övertygande.
- R. Den 15 december 2013 krävde 62 icke-statliga organisationer en ny utredning av hans försvinnande. Den 16 december 2013 vädjade FN:s arbetsgrupp mot påtvingade eller ofrivilliga försvinnanden till Laos regering att göra sitt yttersta för att lokalisera Sombath Somphone, ta reda på vad som hänt honom och var han befinner sig samt ställa förövarna till svars.

Torsdagen den 16 januari 2014

- S. Det har inträffat flera andra fall av påtvingade försvinnanden. Det är ännu i dag okänt var nio andra personer befinner sig – två kvinnor, Kingkeo och Somchit; och sju män, Soubinh, Souane, Sinpasong, Khamstone, Nou, Somkhit och Sourigna – som godtyckligt greps av Laos säkerhetsstyrkor i november 2009 på olika platser i landet.
- T. Laos har uppvisat den snabbaste ekonomiska tillväxten i Sydostasien under de senaste åren, och det civila samhällets arbete är avgörande för att säkerställa att mänskliga rättigheter inte åsidosätts under Laos snabba utveckling.

Kambodja

1. Europaparlamentet uttrycker sitt deltagande med offrens anhöriga. Parlamentet fördömer säkerhetsstyrkornas oproportionerliga övervåld i Kambodja, vilket ledde till förlust av människoliv och sårade.
2. Europaparlamentet uppmanar de kambodjanska myndigheterna att visa återhållsamhet mot demonstranterna, och påminner om att all användning av våld av tjänstemän måste följa principerna om laglighet, nödvändighet och proportionalitet.
3. Europaparlamentet uppmanar de kambodjanska myndigheterna att omedelbart frige de 23 personer som gripits utan grund.
4. Europaparlamentet uppmanar de kambodjanska myndigheterna att grundligt utreda och ställa de ansvariga för dödsfallen och skadorna bland de fredliga demonstranterna till svars.
5. Europaparlamentet är oroad över situationen för människorättsförfarare och aktivister från oppositionen i Kambodja. Parlamentet fördömer alla politiskt motiverat åtal och domar mot politiska motståndare, oppositionspolitiker, människorättsförfarare och markaktivister i Kambodja. Parlamentet betonar att myndigheterna måste se till att rättigheterna för enskilda och organisationer att försvara och främja de mänskliga rättigheterna skyddas, inbegripet rätten att fredligt kritisera och protestera mot regeringens politik genom allmänna protestdemonstrationer och strejker.
6. Europaparlamentet uppmanar den kambodjanska regeringen att stärka demokratin, rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt att omedelbart återkalla sitt förbud mot offentliga sammankomster.
7. Europaparlamentet väddar till den kambodjanska regeringen att erkänna den legitima roll som spelas av den politiska oppositionen för att bidra till Kambodjas allmänna ekonomiska och politiska utveckling. Parlamentet uppmanar de kambodjanska myndigheterna att omedelbart lägga ned åtalerna mot CNRP:s ledare, Sam Rainsy och Kem Sokha, och mot fackföreningsledaren Rong Chhun i Kambodjas oberoende lärarförbund (CITA) och Kambodjas fackliga landsorganisation (CCFU).
8. Europaparlamentet noterar med oro den pågående tvisten om påstådda oegentligheter i valförandet. Parlamentet uppmanar de politiska partierna att samarbeta för att upptäcka eventuella brister som förekommit och komma överens om åtgärder för att förbättra valförandet, särskilt en reform av röstlängden, tillgång till medierna och balanserad rapportering samt den nationella valkommittén, liksom om strukturreformer på områden som kommer att bidra till Kambodjas långsiktiga utveckling, bland annat reformer av rättsväsendet, reformer av nationalförsamlingen och andra insatser för att främja gott styre och demokrati.
9. Europaparlamentet uppmanar den kambodjanska regeringen att acceptera en oberoende utredning med internationellt stöd av anklagelserna om röstfusk och andra oegentligheter vid valet i juli 2013.
10. Europaparlamentet uppmanar Kambodjas regering och parlament att anta och genomföra lagar som garanterar att rättsväsendet fungerar oberoende från politisk kontroll och korruption.
11. Europaparlamentet uppmanar den kambodjanska regeringen att inrätta en nationell institution för mänskliga rättigheter, att samarbeta fullt ut med FN:s särskilda förfaranden och att i synnerhet tillåta ett besök av den särskilde rapportören om domares och advokaters oberoende och den särskilde rapportören om rätten till frihet att delta i fredliga sammankomster och till föreningsfriheten.
12. Europaparlamentet uppmanar den kambodjanska regeringen att upphöra med alla vräkningar och att införa och tillämpa ett moratorium för vräkningar i Kambodja fram till dess att tydliga och ansvarsfulla rättsliga ramar och relevant politik finns på plats och kan garantera att alla vräkningar sker i enlighet med internationella normer. Parlamentet uppmanar internationella företag att inte dra direkt nytta av sådana vräkningar utan att ge rättvis ersättning.

Torsdagen den 16 januari 2014

13. Europaparlamentet välkomnar besöket av FN:s särskilde rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kambodja den 12–17 januari 2014, och uppmanar den kambodjanska regeringen att följa rekommendationerna i rapportörens rapporter.
14. Europaparlamentet välkomnar initiativ såsom det nyligen lanserade initiativet för öppenhet inom klädindustrin (GITI), som är tänkt som en gemensam strategi för regeringarna, näringslivet och det civila samhället i både producent- och konsumentländer och syftar till att nå en överenskommelse om övergripande, gemensamt övervakade arbetsnormer.
15. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner, medlemsstaterna och europeiska och multinationella företag att aktivt stödja detta och liknande initiativ, att engagera sig i etiska, socialt ansvarsfulla företagsmetoder, även genom att garantera rimliga arbetsnormer och löner som går att leva på, att erkänna rätten att ansluta sig till fackföreningar och delta i kollektivförhandlingar samt att säkerställa trygga och humana arbetsförhållanden för alla arbetare.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omgående reagera på resultatet från den senaste konsekvensbedömningen avseende mänskliga rättigheter av hur EU:s ”Allt utom vapen”-initiativ fungerar i Kambodja och att överväga möjligheten att bland kriterierna för exportörer från de minst utvecklade länder som vill dra nytta av de förmåner detta initiativ erbjuder infoga en skyldighet att intyga att de inte har vräkt personer från deras mark och bostäder utan att ge dem tillbörlig ersättning.
17. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att noga övervaka situationen i Kambodja.

Laos

18. Europaparlamentet uppmanar Laos regering att ge klarhet i utredningen av var Sombath Somphone befinner sig, att besvara de många olösta frågorna kring hans försvinnande och att söka och ta emot hjälp från utländska experter på områdena kriminalteknik och brottsbekämpning.
19. Europaparlamentet anser att den uteblivna reaktionen från Laos regering väcker misstankar att myndigheterna kan vara inblandade i hans bortförande.
20. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till vice ordföranden/den höga representanten att noga följa den laotiska regeringens utredning av Sombath Somphones försvinnande.
21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta att ta upp fallet Sombath Somphone med Laos regering. Parlamentet betonar att påtvingade försvinnanden fortfarande utgör ett stort hinder för Laos medlemskap i FN:s råd för mänskliga rättigheter.
22. Europaparlamentet uppmanar Laos regering att genomföra en grundlig, opartisk och verkningfull utredning av alla påstådda påtvingade försvinnanden, att komma till rätta med de ständiga kränkningarna av de medborgerliga och politiska rättigheterna, inklusive yttrandefriheten, föreningsfriheten och friheten att delta i fredliga sammankomster i Laos, att garantera respekten för och skydda rättigheterna för alla människorättsförsvare, aktivister, minoriteter och medlemmar av det civila samhället samt att skydda rätten till religions- och trosfrihet.
23. Europaparlamentet uppmanar Laos regering att utan ytterligare dröjsmål ratificera den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden, som undertecknades 2008.
24. Europaparlamentet uppmanar de laotiska myndigheterna att verka för reformer som garanterar respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna, och påminner Laos om dess internationella åtaganden enligt de fördrag om mänskliga rättigheter som landet har ratificerat.
25. Europaparlamentet uttrycker oro över exproprieringar och vräkningar utan ersättning och över korruptionen i Laos.

o

o o

26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, Aseans sekretariat, FN:s generalsekreterare, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, regeringen och nationalförsamlingen i Konungariket Kambodja samt regeringen och parlamentet i Laos.

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0045

Det senaste valet i Bangladesh

Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om det senaste valet i Bangladesh (2014/2516(RSP))

(2016/C 482/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner om Bangladesh, särskilt av den 21 november 2013 om Bangladesh: de mänskliga rättigheterna och det förestående valet ⁽¹⁾, av den 23 maj 2013 om arbetsförhållanden och arbetsmiljöstandarder efter de fabriksbränder och den byggnadskollaps som nyligen inträffade i Bangladesh ⁽²⁾, av den 14 mars 2013 om situationen i Bangladesh ⁽³⁾ samt av den 17 januari 2013 om offren för den senaste tidens bränder i textilfabriker, framför allt i Bangladesh ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förklaringen från den höga representanten Catherine Ashton på Europeiska unionens vägnar om parlamentsvalet i Bangladesh den 9 januari 2014 och av uttalandet från den höga representanten Catherine Ashton om förberedelserna inför det allmänna valet i Bangladesh den 30 november 2013,
- med beaktande av uttalandet av den 20 december 2013 från talespersonen för den höga representanten Catherine Ashton om EU:s valobservatörsuppdrag i Bangladesh,
- med beaktande av pressmeddelandet av den 1 december 2013 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Navi Pillay, med titeln *Political brinkmanship driving Bangladesh to the edge* ("Farlig politisk balansgång driver Bangladesh till randen av krig"),
- med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Den 5 januari 2014 hölls ett allmänt val i Bangladesh under överinseende av en interimregering som leds av den tidigare och nuvarande premiärministern Sheikh Hasina, som hade avskaffat det traditionella bangladeshiska systemet med en neutral expeditonsminister genom det femtonde tillägget till författningen 2011.
  - B. 2013 uppges ha varit det mest våldsamma året i Bangladesh sedan självständigheten, och i synnerhet valrörelsen och själva valet har präglats av utbrett våld, med blockader, strejker och hot mot väljare iscensatta huvudsakligen av oppositionen, i vilka över 300 dödsoffer har skördats sedan början av 2013, varav minst 18 på valdagen. Landets bräckliga ekonomi har lamslagits till följd av detta.
  - C. Valet bojkottades av oppositionsalliansen, ledd av BNP (Bangladeshiska nationalistpartiet), som hade insisterat på en "partilös" expeditonsminister, vilket i stort sett ledde till en promenadseger för det styrande Awami-förbundet, som vann över hälften av valkretsarna utan motstånd och med ett lågt valdeltagande. Valkommissionen uppges ha blivit tvungen att ställa in röstandet vid över 300 vallokaler på grund av våldsamheter.
  - D. De två största partierna i Bangladesh har en lång tradition av oförsonliga konfrontationer och ömsesidig misstro som riskerar att äventyra de imponerande sociala och ekonomiska framsteg som Bangladesh gjort under det senaste årtiondet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0516.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0230.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0100.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0027.

Torsdagen den 16 januari 2014

- E. Ett FN-uppdrag lett av Óscar Fernández-Taranco som hade i uppdrag att medla fram en kompromiss avslutade sitt fem dagar långa besök den 5 oktober 2013 utan att ha nått ett genombrott.
- F. FN:s generalsekreterare Ban-Ki moon sade att han beklagade att parterna inte hade nått en överenskommelse före valet och uppmanade alla parter att säkerställa en fredlig miljö där människor kan utöva sin rätt till mötes- och yttrandefrihet.
- G. EU har goda och långvariga förbindelser med Bangladesh, bland annat genom samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling. EU har emellertid inte skickat ett valobservatörsuppdrag till landet, eftersom villkoren för representativa val inte var uppfyllda då det saknades oppositionskandidater.
- H. Valkommissionen i Bangladesh har förklarat att valet var fritt, rättvist och trovärdigt, och den nya regeringen, ledd av den omvalde premiärministern Sheikh Hasina, har installerats. Valdeltagandet i detta val var mycket lågt; 40 procent enligt regeringens uppgifter, 20 procent enligt Dhaka-baserade diplomater och ännu lägre enligt företrädare för oppositionen.
- I. Ledaren för oppositionen, Khaleda Zia, har haft begränsad rörelsefrihet, andra framstående BNP-medlemmar greps nyligen och många anhängare till BNP sägs ha gått under jorden av rädsla för repressalier.
- J. BNP-oppositionen fortsätter att samarbeta med Jamaat-e-Islami och utbrytargruppen Hafezat-e-Islam, vilka betraktas som de viktigaste krafterna bakom våldet.
- K. Den 12 december 2013 blev Abdul Quader Molla, en framstående ledare för Jamaat-e-Islami, den första person som avrättats för krigsförbrytelser som begåtts under Bangladeshs självständighetskrig, och domstolsförhandlingarna vid landets tribunal för internationella brott har varit en mycket omtvistad valfråga, då sex av de sju personer som befunnits skyldiga till krigsförbrytelser dömts till döden.
- L. Under och efter valet blev tusentals medlemmar av utsatta minoriteter, särskilt hinduer, våldsamt angripna och fördrivna från sina hem, enligt uppgift främst av militanta medlemmar av Jammata e-Islami, av skäl som delvis är kopplade till rättegångarna i tribunalen, eftersom många av åklagarvittnena är hinduer.
- M. Minst ett av tribunalens vittnen, Mustafa Howlader, dödades i sitt hem den 10 december 2013.
1. Europaparlamentet fördömer kraftfullt mordet och det utbredda våldet som utbröt i hela landet inför och under valet i januari 2014, särskilt angreppen på religiösa och kulturella minoriteter och andra utsatta grupper. Parlamentet uttrycker stor oro över den förlamning som råder i det dagliga livet i Bangladesh på grund av strejker och blockader och konfrontationen mellan de båda politiska lägren.
  2. Europaparlamentet uppmanar regeringen i Bangladesh att omedelbart upphöra med alla repressiva metoder som används av säkerhetsstyrkorna, bland annat den urskillningslösa användningen av skarp ammunition och tortyren av de gripna, och att frisläppa de oppositionspolitiker som har blivit föremål för godtyckliga gripanden. Parlamentet kräver att snabba, oberoende och insynsvänliga utredningar ska genomföras i de senaste fallen av våldsamma dödsfall före och efter valet, och att förövarna, även de inom säkerhetstjänsten, ska ställas inför rätta.
  3. Europaparlamentet framhåller Bangladeshs rykte som ett tolerant samhälle i en sekulär stat och uppmanar myndigheterna i Bangladesh att stärka skyddet av etniska och religiösa minoriteter i fara och att se till att alla anstiftare av våld mellan olika folkgrupper åtalas.

Torsdagen den 16 januari 2014

4. Europaparlamentet beklagar uppriktigt att parlamentet i Bangladesh och de bangladeshiska politiska partierna inte lyckades enas om en inkluderande mekanism för valet, och uppmanar regeringen och oppositionen att sätta landets bästa i främsta rummet och så snabbt som möjligt finna en kompromiss som ger människorna i Bangladesh en möjlighet att uttrycka sitt demokratiska val på ett representativt sätt. Parlamentet anser att alla alternativ bör övervägas, även nyval om alla legitima politiska partier är villiga att ställa upp och erbjuda väljarna en verklig valmöjlighet.
  5. Europaparlamentet uppmanar EU att använda alla medel som står till dess förfogande för att bistå en sådan process om detta begärs och att till fullo utnyttja sina resurser, i synnerhet det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter och stabilitetsinstrumentet. Dessutom uppmanas Europaparlamentets direktorat för demokratistöd att göra Bangladesh till en medelpunkt för verksamheten vid byrån för främjande av parlamentarisk demokrati.
  6. Europaparlamentet anser att de partier som har ett gott demokratiskt anseende måste utveckla en kultur av ömsesidig respekt, för Bangladeshs framtids skull. Parlamentet uppmanar BNP att klart och tydligt ta avstånd från Jamaat-e-Islami och Hafezat-e-Islam.
  7. Europaparlamentet betonar att partier som tillgriper terroråd bör förbjudas.
  8. Europaparlamentet erkänner att landets tribunal för internationella brott trots sina avsevärda brister har spelat en viktig roll för att tillhandahålla ersättning och avslut för offren för och dem som berördes av Bangladeshs självständighetskrig.
  9. Europaparlamentet uttrycker emellertid oro över det växande antal personer som väntar på att avrättas i Bangladesh, förutom de sex personer som dömts av tribunalen; särskilt dödsdomarna mot 152 soldater för ett blodigt myteri 2009 och den nyligen genomförda avrättningen av Abdul Quader Molla. Parlamentet uppmanar regeringen och parlamentet i Bangladesh att avskaffa dödsstraffet och omvandla alla dödsdomar. Parlamentet uppmanar även myndigheterna att snarast inrätta en effektiv mekanism för vittnesskydd i mål vid tribunalen.
  10. Europaparlamentet uppmanar också regeringen att se över lagen om informations- och kommunikationsteknik och lagen mot terrorism, vilka skärpts under den senaste regeringen och riskerar att leda till godtycklig kriminalisering av medborgare.
  11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, FN:s råd för mänskliga rättigheter samt regeringen och parlamentet i Bangladesh.
-

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0046

Nya försök att kriminalisera hbti-personer

Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2014 om nya försök att kriminalisera homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer) (2014/2517(RSP))

(2016/C 482/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter samt Indiens konstitution,
- med beaktande av FN:s människorättsråds resolution A/HRC/17/19 av den 17 juni 2011 om mänskliga rättigheter, sexuell läggning och könsidentitet,
- med beaktande av den andra översynen av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan (Cotonouavtalet), och klausulerna om mänskliga rättigheter i detta, särskilt artiklarna 8.4 och 9,
- med beaktande av artiklarna 2, 3.5 och 21 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilka EU och dess medlemsstater i sina förbindelser med övriga världen ska respektera och främja de universella mänskliga rättigheterna och skyddet av enskilda,
- med beaktande av riktlinjerna för att främja och skydda fullständiga mänskliga rättigheter för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer), som antogs av rådet den 24 juni 2013,
- med beaktande av uttalandet av den 20 december 2013 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om antagandet av lagförslaget mot homosexualitet i Uganda,
- med beaktande av – med beaktande av Catherine Ashtons uttalande av den 15 januari 2014, i vilket hon uttryckte sin oro över undertecknandet av lagen om förbud mot homoäktenskap i Nigeria,
- mot beaktande av sina tidigare resolutioner av den 5 juli 2012 om våldet mot lesbiska kvinnor och rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella personer (hbti-personer) i Afrika ⁽¹⁾, sin ståndpunkt av den 13 juni 2013 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet om ändring för andra gången av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 och ändrat första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 ⁽²⁾, och av den 11 december 2013 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2012 och Europeiska unionens politik på området ⁽³⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 17 december 2009 om Uganda: förslag till lag mot homosexualitet ⁽⁴⁾, av den 16 december 2010 om Uganda: det så kallade Bahati-lagförslaget och diskriminering mot hbt-personer ⁽⁵⁾ och av den 17 februari 2011 om Uganda: mordet på David Kato ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT C 349 E, 29.11.2013, s. 88.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0273.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0575.

⁽⁴⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 25.

⁽⁵⁾ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 134.

⁽⁶⁾ EUT C 188 E, 28.6.2012, s. 62.

Torsdagen den 16 januari 2014

- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 15 mars 2012 ⁽¹⁾ och av den 4 juli 2013 ⁽²⁾ om situationen i Nigeria,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om läget i förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan EU och Indien ⁽³⁾,
- med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Alla människor föds fria och lika i värde och rättigheter. Alla stater är skyldiga att förhindra våld, uppvigling till hat och stigmatisering på grund av individuella egenskaper, däribland sexuell läggning, könsidentitet och könsuttryck.
  - B. I hela 78 länder anses frivilliga handlingar mellan vuxna personer av samma kön alltjämt vara ett brott. I sju länder är detta "brott" förenat med dödsstraff (Iran, Mauretanien, delar av Nigeria, Saudiarabien, delar av Somalia, Sudan och Jemen). Dessa juridiska restriktioner är förlegade med tanke på det allmänna tillerkännandet av rättigheter för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbtj-personer) under de senaste årtiondena. Den positiva utvecklingen i många länder borde vara vägvisande för en global förbättring i hbtj-frågor.
  - C. Frivilliga handlingar mellan personer av samma kön har tidigare varit förenat med 14 års fängelse i Uganda och sju års fängelse i Nigeria (eller dödsstraff i de tolv delstater som lyder under sharialagar). I Indien avkriminaliserades det 2009 efter en dom i den regionala högsta domstolen i Delhi.
  - D. Den 20 december 2013 röstade Ugandas parlament för ett lagförslag mot homosexualitet, som bestraffar stöd åt hbtj-personers rättigheter med upp till sju års fängelse, underlåtelse att anmäla hbtj-personer med upp till tre års fängelse och "återfallsförbrytare" eller hiv-positiva förbrytare med livstids fängelse. Frivilliga homosexuella handlingar är sedan tidigare olagliga enligt avsnitt 145 i Ugandas strafflag.
  - E. Den 17 december 2013 röstade den nigerianska senaten för ett lagförslag om förbud mot homoäktenskap, som bestraffar personer som har en homosexuell förbindelse med upp till 14 års fängelse och personer som är vittnen vid homosexuella vigslar eller driver hbtj-barer, hbtj-organisationer eller hbtj-möten med upp till tio års fängelse. Lagen skrevs under av president Goodluck Jonathan i januari 2014.
  - F. Den 11 december 2013 rev Indiens högsta domstol upp en dom från 2009 avkunnad av den regionala högsta domstolen i Delhi, enligt vilken avsnitt 377 i Indiens strafflag – en lag från kolonialtiden som förbjuder homosexualitet – strider mot Indiens grundlagsfästa jämlikhetsprincip. Genom sitt beslut har Indiens högsta domstol åter gjort homosexualitet till ett brott som kan ge livstids fängelse.
  - G. I juni 2013 röstade den ryska statsduman igenom en lag som förbjuder "homosexuell propaganda" och som kraftigt inskränker yttrande- och mötesfriheten för hbtj-organisationer. President Vladimir Putin har skrivit under lagen.
  - H. Medier, personer ur allmänheten samt politiska och religiösa ledare i dessa länder försöker i allt högre grad skrämja hbtj-personer, inskränka deras rättigheter och legitima våld mot dem.
  - I. Många stats- och regeringschefer, FN-chefer, regerings- och parlamentsföreträdare, EU (bland annat rådet, parlamentet, kommissionen och den höga representanten) och flera internationella personligheter har kraftfullt fördömt lagar som kriminaliserar hbtj-personer.
    - 1. Europaparlamentet fördömer starkt dessa allvarliga hot mot den universella rätten till liv, till frihet från tortyr och från grym, omänsklig och förnedrande behandling, till privatliv och till yttrande- och mötesfrihet, samt all diskriminering och alla juridiska restriktioner mot hbtj-personer och mot alla som försvarar deras mänskliga rättigheter. Parlamentet understryker att jämlikhet för hbtj-personer är en obestridlig del av de grundläggande mänskliga rättigheterna.

⁽¹⁾ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 97.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0335.

⁽³⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 13.

Torsdagen den 16 januari 2014

2. Europaparlamentet fördömer med kraft införandet av alltmer repressiva lagar mot hbt-personer. Parlamentet uppmanar att sexuell läggning och könsidentitet är frågor som faller under individens rätt till privatliv, som garanteras av internationell rätt och nationella konstitutioner. Parlamentet uppmanar de ovannämnda 78 länderna att upphöra med kriminaliseringen av frivilliga handlingar mellan vuxna personer av samma kön.
  3. Europaparlamentet uppmanar Ugandas president att inte skriva under lagen mot homosexualitet och att upphäva avsnitt 145 i Ugandas strafflag. Parlamentet erinrar Ugandas regering om dess skyldigheter enligt internationell rätt och enligt Cotonouavtalet, som kräver att de universella mänskliga rättigheterna respekteras.
  4. Europaparlamentet fördömer starkt antagandet och undertecknandet av lagen om förbud mot homoäktenskap i Nigeria. Parlamentet uppmanar Nigerias president att upphäva denna lag tillsammans med avsnitt 214 och 217 i Nigerias strafflag.
  5. Europaparlamentet framhåller att frivilliga handlingar mellan vuxna personer av samma kön är lagliga i Burkina Faso, Benin, Tchad, Centralafrikanska republiken, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Ekvatorialguinea, Gabon, Guinea-Bissau, Elfenbenskusten, Madagaskar, Mali, Niger, Rwanda och Sydafrika, och att diskriminering på grund av sexuell läggning är förbjuden enligt Sydafrikas konstitution. Detta visar att det i Afrika finns olika syn på frågan.
  6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att uttrycka sitt allra starkaste motstånd mot de tre ifrågasatt lagarna och att göra klart att dessa kommer att få betydande konsekvenser för de berörda ländernas bilaterala förbindelser med EU och dess medlemsstater.
  7. Europaparlamentet välkomnar den indiska regeringens initiativ att be Högsta domstolen ompröva sin dom på grund av att den strider mot den grundlagsfästa jämlikhetsprincipen. Parlamentet uppmanar Indiens parlament att avskaffa avsnitt 377 i den indiska strafflagen om Högsta domstolen inte skulle ompröva sin dom.
  8. Europaparlamentet är djupt bekymrat över de negativa konsekvenserna av den lag som förbjuder propaganda för "icke-traditionella sexuella förbindelser" i Ryssland och som ökar diskrimineringen och våldet mot hbt-personer. Parlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att upphäva denna lag och manar till fortsatt internationell vaksamhet i frågan.
  9. Europaparlamentet erinrar om att lagar som kriminaliserar frivilliga handlingar mellan vuxna personer av samma kön och försvar av hbt-personers mänskliga rättigheter utgör ett stort hinder i kampen mot hiv/aids, systematiskt ökar överföringen av hiv och sexuellt överförbara sjukdomar – eftersom riskgrupper är rädda för att ta kontakt med sjukvårdspersonal – och bidrar till ett klimat av extrem homofobi och diskriminering. Parlamentet noterar att dessa lagar bland annat kommer att göra det ännu svårare att förebygga hiv/aids i länder med hög förekomst.
  10. Europaparlamentet betonar att ytterligare kriminalisering av frivilliga handlingar mellan vuxna personer av samma kön kommer att göra det ännu svårare både att uppnå millennieutvecklingsmålen – särskilt med avseende på jämställdhet och sjukdomsbekämpning – och att nå framgång med utvecklingsramen för perioden efter 2015.
  11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, utrikestjänsten och medlemsstaterna att utnyttja alla befintliga kanaler, däribland bilaterala och multilaterala forum och de pågående förhandlingarna om ett frihandelsavtal med Indien, för att i skarpast möjliga ordalag ge uttryck för sitt motstånd mot kriminaliseringen av hbt-personer.
  12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, utrikestjänsten och medlemsstaterna att på alla tänkbara sätt bistå icke-statliga organisationer och försvarare av de mänskliga rättigheterna och att använda rådets hbt-riktlinjer, Europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter samt andra program.
  13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att ta med ett uttryckligt omnämnande av förbud mot diskriminering på grund av sexuell läggning i nästa översyn av Cotonouavtalet, vilket parlamentet har krävt vid upprepade tillfällen.
  14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, Europeiska utrikestjänsten, medlemsstaterna, de nationella regeringarna och parlamenten i Uganda, Nigeria, Indien och Ryssland samt presidenterna i Uganda, Nigeria och Ryssland.
-

Tisdagen den 14 januari 2014

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

P7_TA(2014)0001

Begäran om fastställelse av Lara Comis parlamentariska immunitet**Europaparlamentets beslut av den 14 januari 2014 om begäran om fastställelse av Lara Comis immunitet och privilegier (2013/2190(IMM))**

(2016/C 482/25)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av Lara Comis begäran, daterad den 30 juli 2013 och tillkännagiven i kammaren den 9 september 2013, om fastställelse av hennes immunitet, med anledning av det pågående brottmålsförfarandet i Tribunale di Ferrara (Italien),
- efter att den 5 november 2013 ha hört Lara Comi i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, den 10 juli 1986, den 15 och 21 oktober 2008, den 19 mars 2010 och den 6 september 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 6.3 och 7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0469/2013), och av följande skäl:
  - A. Lara Comi, ledamot av Europaparlamentet, har begärt fastställelse av sin immunitet, med anledning av det pågående brottmålsförfarande som inletts av åklagarmyndigheten i Ferrara (Italien) till följd av ett åtal om grovt förtal, i enlighet med artikel 595 andra och tredje stycket i den italienska strafflagen och artikel 30 i lag nr 223 av den 6 augusti 1990, på grund av hennes uttalanden under en politisk debatt i ett tv-program.
  - B. Artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier, som Lara Comi uttryckligen åberopar i sin begäran om fastställelse, föreskriver att Europaparlamentets ledamöter inte får förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.

⁽¹⁾ Dom av den 12 maj 1964 i mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier, REG 1964, s. 383, svensk specialutgåva, volym 1, s. 203, dom av den 10 juli 1986 i mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl., REG 1986, s. 2391, svensk specialutgåva, volym 8, s. 703, dom av den 15 oktober 2008 i mål T-345/85, Mote mot parlamentet, REG 2008, s. II-2849, dom av den 21 oktober 2008 i de förenade målen C-200/07 och C-201/07, Marra mot De Gregorio och Clemente, REG 2008, s. I-7929, dom av den 19 mars 2010 i mål T-42/06, Gollnisch mot parlamentet, REG 2010, s. II-1135, dom av den 6 september 2011 i mål C-163/10, Patriciello, REG 2011, s. I-7565.

Tisdagen den 14 januari 2014

- C. Enligt artikel 6 i arbetsordningen ska Europaparlamentet vid utövandet av sina befogenheter i frågor som rör immunitet och privilegier i första hand försöka upprätthålla parlamentets integritet som en demokratisk lagstiftande församling och befästa ledamöternas oberoende när dessa fullgör sina åligganden.
- D. Europaparlamentet har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller vilken linje det avser att följa i ett beslut till följd av en begäran om fastställelse av parlamentarisk immunitet från en av sina ledamöter ⁽¹⁾
- E. Europeiska unionens domstol har medgett att ett uttalande från en ledamot av Europaparlamentet utanför parlamentet kan utgöra ett yttrande som denne avgett under utövandet av sitt ämbete i enlighet med artikel 8 i protokollet, men det som spelar roll är inte var yttrandet gjorts utan dess art och innehåll ⁽²⁾,
- F. Lara Comi hade bjudits in till det berörda tv-programmet i sin egenskap av ledamot av Europaparlamentet och inte som nationell företrädare för sitt parti, vilket för övrigt redan var företrätt av en annan gäst, i enlighet med de nationella bestämmelserna om att säkerställa en balans när det gäller politiska företrädares deltagande i tv-sända debatter som hålls under valkampanjer, just som i detta fall.
- G. I moderna demokratier sker den politiska debatten inte bara inom parlamenten utan även via kommunikationskanaler som uttalanden i pressen och på internet.
- H. I tv-programmet i fråga deltog Lara Comi i egenskap av ledamot av Europaparlamentet för att diskutera politiska frågor, även inom området för offentlig upphandling och organiserad brottslighet, som Lara Comi fortfarande arbetar med på EU-nivå.
- I. Dagen därpå bad Lara Comi själv målsägaren om ursäkt, och ursikten upprepades senare i ett annat nationellt tv-program.
1. Europaparlamentet beslutar att fastställa Lara Comis immunitet och privilegier.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de behöriga myndigheterna i Republiken Italien och till Lara Comi.

⁽¹⁾ Mål T-42/06, Bruno Gollnisch mot Europaparlamentet, punkt 101.

⁽²⁾ Brottmål mot Aldo Patricello, punkt 30.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0003

Omröstning om och innehåll i betänkanden inom godkännandeförfarandet**Europaparlamentets beslut av den 14 januari 2014 om ändring av artikel 81 i Europaparlamentets arbetsordning avseende godkännandeförfarandet (2012/2124(REG))**

(2016/C 482/26)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av skrivelsen av den 9 december 2011 från utskottsordförandekonferensens ordförande,
  - med beaktande av artiklarna 211 och 212 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0412/2013).
1. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändring i arbetsordningen.
  2. Europaparlamentet beslutar om att ändringen träder i kraft den första dagen i nästa sammanträdesperiod och ska gälla de godkännandeförfaranden för vilka det ansvariga utskottet ännu inte har antagit någon rekommendation.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

Ändring 1**Europaparlamentets arbetsordning****Artikel 50 – tolkning – stycke 2**

Nuvarande lydelse

Vid **granskningar av internationella avtal enligt artikel 90** får det förfarande med associerade utskott som avses i den här artikeln inte tillämpas på **godkännandeförfarandet** enligt artikel 81.

Ändring

Det förfarande med associerade utskott som avses i den här artikeln **får** inte tillämpas på **den rekommendation som ska antas av det ansvariga utskottet** enligt artikel 81.

Ändring 2**Europaparlamentets arbetsordning****Artikel 81 – punkt 1 – stycke 1**

Nuvarande lydelse

När parlamentet uppmanas att ge sitt godkännande av ett förslag till rättsakt ska det **fatta** beslut med **utgångspunkt i** en rekommendation från det ansvariga utskottet om att godkänna eller förkasta rättsakten.

Ändring

När parlamentet uppmanas att ge sitt godkännande av ett förslag till rättsakt ska det **anta sitt** beslut med **beaktande av** en rekommendation från det ansvariga utskottet om att godkänna eller förkasta rättsakten. **Rekommendationen ska innehålla beaktandedelen men inga skäl. Den får innehålla en kort motivering, som föredraganden ska vara ansvarig för och som inte ska gå till omröstning. Artikel 52.1 ska gälla i tillämpliga delar. Ändring som lagts fram i utskottet ska vara tillåtliga endast om de syftar till att avge en annan rekommendation än den som föreslagits av föredraganden.**

Tisdagen den 14 januari 2014

Ändring 3

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 81 – punkt 1 – stycke 1a (nytt)

Nuvarande lydelse

Ändring

Det ansvariga utskottet får lägga fram ett resolutionsförslag som inte avser lagstiftning. Andra utskott får delta i arbetet med att utarbeta resolutionen i enlighet med artikel 188.3 jämförd med artikel 49, 50 eller 51.

Ändring 4

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 81 – punkt 1 – stycke 2

Nuvarande lydelse

Ändring

Parlamentet ska i en enda omröstning yttra sig över den rättsakt för vilken fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kräver parlamentets godkännande, varvid inga Ändring får läggas fram. Den för godkännande nödvändiga majoriteten ska vara den majoritet som anges i den artikel i fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgör den rättsliga grunden för förslaget till rättsakt.

Parlamentet ska i en enda omröstning **om godkännande, oavsett om det ansvariga utskottets rekommendation är att godkänna eller förkasta rättsakten**, yttra sig över den rättsakt för vilken fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kräver parlamentets godkännande, varvid inga Ändring får läggas fram. Den för godkännande nödvändiga majoriteten ska vara den majoritet som anges i den artikel i fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgör den rättsliga grunden för förslaget till rättsakt **eller, om ingen majoritet anges i den aktuella artikeln, majoriteten av de avgivna rösterna. Om den nödvändiga majoriteten inte uppnås ska den föreslagna rättsakten anses ha förkastats.**

Ändring 5

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 81 – punkt 2

Nuvarande lydelse

Ändring

2. Vid **anslutningsfördrag och** internationella avtal **samt när det gäller att slå fast att** en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter **gemensamma** principer ska artiklarna 74c, 74e och 90 i arbetsordningen tillämpas. **Vid närmare samarbete på ett område som omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska artikel 74 g i arbetsordningen tillämpas.**

2. Vid internationella avtal, **anslutningsfördrag, fastslående av** att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter **grundläggande** principer, **fastställande av parlamentets sammansättning, upprättande av fördjupat samarbete mellan medlemsstater eller antagande av den fleråriga budgetramen** ska **dessutom** artiklarna 90, 74c, 74e, 74f, 74 g respektive 75 i arbetsordningen tillämpas.

Tisdagen den 14 januari 2014

Ändring 6

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 81 – punkt 3

Nuvarande lydelse

3. När parlamentets godkännande krävs i samband med ett förslag till lagstiftningsakt eller ett tilltänkt internationellt avtal kan det ansvariga utskottet, **för att förfarandet ska leda till ett positivt resultat, besluta att** förelägga parlamentet ett interimsbetänkande **om förslaget** med ett resolutionsförslag som innehåller rekommendationer om ändring eller genomförande av **förslaget till rättsakt**.

Ändring

3. När parlamentets godkännande krävs i samband med ett förslag till lagstiftningsakt eller ett tilltänkt internationellt avtal kan det ansvariga utskottet förelägga parlamentet ett interimsbetänkande med ett resolutionsförslag som innehåller rekommendationer om ändring eller genomförande av **den föreslagna lagstiftningsakten eller det tilltänkta internationella avtalet**.

Ändring 7

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 81 – punkt 3a – stycke 1 (nytt)

Nuvarande lydelse

Ändring

3a. **Det ansvariga utskottet ska hantera begäran om godkännande utan onödigt dröjsmål. Om det ansvariga utskottet beslutar att inte avge en rekommendation eller om det inte har antagit en rekommendation inom sex månader efter det att begäran om godkännande hänvisats till utskottet, får talmanskonferensen antingen föra upp frågan på föredragningslistan för en senare sammanträdesperiod för behandling eller, i välgrundade fall, besluta att förlänga sexmånadersperioden.**

Ändring 8

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 81 – punkt 3a – stycke 2 (nytt)

Nuvarande lydelse

Ändring

När parlamentets godkännande krävs för ett tilltänkt internationellt avtal får parlamentet, på grundval av en rekommendation från det ansvariga utskottet, besluta att under högst ett år avbryta godkännandeförfarandet.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0018

De ständiga utskottens ansvarsområden

Europaparlamentets beslut av den 15 januari 2014 om de ständiga utskottens ansvarsområden (2013/2996(RSO))

(2016/C 482/27)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av talmanskonferensens förslag,
- med beaktande av artikel 183 i arbetsordningen,

1. Europaparlamentet beslutar att ersätta bilaga VII i arbetsordningen med följande:

"Bilaga VII – Ständiga utskotts ansvarsområden

I. Utskottet för utrikesfrågor

Utskottet har ansvar för främjande, genomförande och övervakning av unionens utrikespolitik när det gäller följande:

1. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP). Utskottet biträds i detta sammanhang av ett underutskott för säkerhet och försvar.
2. Förbindelser med andra unionsinstitutioner och unionsorgan, FN och andra internationella organisationer och interparlamentariska församlingar när det gäller frågor som hör till utskottets ansvarsområde.
3. Tillsyn över Europeiska utrikestjänsten.
4. Fördjupning av de politiska förbindelserna med tredjeländ, med hjälp av omfattande samarbets- och stödprogram eller internationella avtal, till exempel associerings- och partnerskapsavtal.
5. Inledande, genomförande och avslutande av förhandlingar om europeiska staters anslutning till unionen.
6. All lagstiftning, programplanering och kontroll av åtgärder som genomförs inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, det europeiska grannskapsinstrumentet, föranslutningsinstrumentet, instrumentet som bidrar till stabilitet och fred och partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer samt den politik som ligger till grund för dem.
7. Övervakning och uppföljning av bland annat den europeiska grannskapspolitiken (EGP), särskilt när det gäller de årliga lägesrapporterna för EGP.
8. Frågor som rör demokrati, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter, inklusive minoriteters rättigheter, i tredjeländer samt principer i internationell rätt. Utskottet biträds i detta sammanhang av ett underutskott för mänskliga rättigheter, vilket bör säkerställa samordning mellan all unionens externa politik och dess politik för mänskliga rättigheter. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta bestämmelser ska ledamöter från andra utskott och organ med ansvar på detta område inbjudas att delta i underutskottets sammanträden.
9. Parlamentets medverkan i valobservatörsuppdrag, när så är lämpligt i samarbete med andra berörda utskott och delegationer.

Utskottet ska utöva politisk tillsyn över och samordna arbetet i de gemensamma parlamentariska kommittéerna, de parlamentariska samarbetskommittéerna och de interparlamentariska delegationerna samt i de ad hoc-delegationer som hör till dess ansvarsområde.

Onsdagen den 15 januari 2014

II. Utskottet för utveckling

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Främjande, genomförande och övervakning av unionens politik för utvecklingssamarbete, däribland följande:
  - a) Politisk dialog med utvecklingsländerna, bilateralt och i berörda internationella organisationer och interparlamentariska forum.
  - b) Bistånd till och samarbetsavtal med utvecklingsländerna, särskilt tillsyn över en ändamålsenlig biståndsfinansiering och resultatutvärderingar, bland annat med avseende på fattigdomsutrotning.
  - c) Övervakning av förhållandet mellan medlemsstaternas politik och den politik som genomförs på unionsnivå.
  - d) Främjande av demokratiska värden, god förvaltningssed och mänskliga rättigheter i utvecklingsländerna.
  - e) Genomförande, övervakning och främjande av politisk konsekvens när det gäller utvecklingspolitiken.
2. All lagstiftning, programplanering och kontroll av åtgärder som genomförs inom ramen för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, Europeiska utvecklingsfonden (EUF) – i nära samarbete med de nationella parlamenten – och instrumentet för humanitärt bistånd samt alla frågor som rör humanitärt bistånd i utvecklingsländer och den politik som ligger till grund för detta bistånd.
3. AVS-EU-partnerskapsavtalet och förbindelser med relevanta organ.
4. Frågor som rör de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT).
5. Parlamentets medverkan i valobservatörsuppdrag, när så är lämpligt i samarbete med andra berörda utskott och delegationer.

Utskottet ska samordna arbetet i de interparlamentariska delegationer och de ad hoc-delegationer som hör till utskottets ansvarsområde.

III. Utskottet för internationell handel

Utskottet har ansvar för frågor som rör inrättande, genomförande och övervakning av unionens gemensamma handelspolitik och externa ekonomiska förbindelser, särskilt inom följande områden:

1. Finansiella, ekonomiska och handelsmässiga förbindelser med tredjeland och regionala organisationer.
2. Den gemensamma externa tulltaxan och främjande av handeln samt de externa aspekterna av tullbestämmelserna och tullförvaltningen.
3. Upprättande, övervakning, ingående och uppföljning av bilaterala, multilaterala och plurilaterala handelsavtal om ekonomiska förbindelser, **handels- och investeringsförbindelser** med tredjeländer och regionala organisationer.
4. Åtgärder beträffande teknisk harmonisering och standardisering på områden som omfattas av instrument på folkrättens område.
5. Förbindelser med berörda internationella organisationer och internationella forum om handelsrelaterade frågor och med organisationer som främjar regional och handelsmässig integration utanför unionen.
6. Förbindelser med Världshandelsorganisationen (WTO), däribland dess parlamentariska dimension.

Utskottet ska hålla kontakt med berörda interparlamentariska delegationer och ad hoc-delegationer när det gäller de ekonomiska och handelsmässiga aspekterna av förbindelserna med tredjeland.

Onsdagen den 15 januari 2014

IV. Budgetutskottet

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Den fleråriga budgetramen för unionens inkomster och utgifter samt unionens system med egna medel.
2. Parlamentets budgetbefogenheter, det vill säga unionens budget samt förhandling om och genomförande av interinstitutionella avtal på detta område.
3. Parlamentets budgetberäkning i enlighet med det förfarande som fastställs i arbetsordningen.
4. Budgeten för de decentraliserade organen.
5. Europeiska investeringsbankens finansiella verksamhet som inte ingår i den europeiska ekonomiska styrningen.
6. Europeiska utvecklingsfondens budgetering, utan att det påverkar ansvarsområdet för det utskott som ansvarar för AVS-EU-partnerskapsavtalet.
7. Alla unionsakters budgetmässiga följder och deras förenlighet med den fleråriga budgetramen, utan att det påverkar berörda utskotts ansvarsområden.
8. Bevakning och utvärdering av genomförandet av den aktuella budgeten, oavsett vad som anges i artikel 78.1, anslagsöverföringar, förfaranden i anslutning till tjänsteförteckningar, administrativa anslag och yttranden över byggnadsprojekt med avsevärda ekonomiska konsekvenser.
9. Budgetförordningen, med undantag av frågor som rör budgetgenomförande, budgetförvaltning och budgetkontroll.

V. Budgetkontrollutskottet

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Kontroll av genomförandet av unionens och Europeiska utvecklingsfondens budget samt beslut om ansvarsfrihet som ska fattas av parlamentet, inklusive det interna förfarandet för ansvarsfrihet och alla andra åtgärder som följer av dessa beslut eller deras genomförande.
2. Avslutande av räkenskaperna, framläggande av räkenskaperna och revision av räkenskaper och balansräkningar för unionen, dess institutioner och alla organ som finansieras av unionen, däribland införande av de avsatta medel som ska överföras samt reglerandet av konton.
3. Kontroll av Europeiska investeringsbankens finansiella verksamhet.
4. Kontroll av kostnadseffektiviteten av unionens olika finansieringsåtgärder vid genomförandet av unionens olika politikområden, med deltagande, på budgetkontrollutskottets begäran, av de specialiserade utskotten och i samarbete, på budgetkontrollutskottets begäran, med de specialiserade utskotten för behandlingen av revisionsrättens särskilda rapporter.
5. Förbindelser med Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), granskning av bedrägerier och oegentligheter vid genomförandet av unionens budget, åtgärder i syfte att förebygga och åtala i sådana fall och ett strikt tillvaratagande av unionens ekonomiska intressen samt den europeiska åklagarmyndighetens relevanta åtgärder på detta område.
6. Förbindelser med revisionsrätten, utnämning av dess ledamöter och granskning av dess rapporter.
7. Budgetförordningen, när det gäller frågor som rör budgetgenomförande, budgetförvaltning och budgetkontroll.

Onsdagen den 15 januari 2014

VI. Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Unionens ekonomiska politik och penningpolitik, Ekonomiska och monetära unionens funktion och det europeiska valuta- och finanssystemet (inklusive förbindelserna med berörda institutioner och organisationer).
2. Den fria rörligheten för kapital och betalningar (gränsöverskridande betalningar, enhetligt betalningsområde, betalningsbalans, kapitalrörelser och in- och utlåningspolitik, kontroll av kapitalrörelser som har sitt ursprung i tredjeland, åtgärder i syfte att främja unionens kapitalutförelse).
3. Internationella valuta- och finanssystemet (inklusive förbindelserna med finansiella och monetära institutioner och organisationer).
4. Bestämmelserna om konkurrens och statligt eller offentligt stöd.
5. Skattebestämmelser.
6. Reglering och övervakning av finansiella tjänster, institutioner och marknader, inklusive finansiell rapportering, revision, bokföringsbestämmelser, bolagsförvaltning och andra bolagsrättsliga frågor som särskilt rör finansiella tjänster.
7. Europeiska investeringsbankens relevanta finansiella verksamhet som en del av den europeiska ekonomiska styrningen i euroområdet.

VII. Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Sysselsättningspolitik och alla aspekter av socialpolitik, inklusive arbetsvillkor, social trygghet, social integration och socialt skydd.
2. Arbetstagarrättigheter.
3. Åtgärder beträffande arbetsmiljö.
4. Europeiska socialfonden.
5. Yrkesutbildningspolitik, inklusive yrkeskvalifikationer.
6. Fri rörlighet för arbetstagare och pensionärer.
7. Dialogen mellan arbetsmarknadens parter.
8. Alla former av diskriminering på arbetsplatsen och arbetsmarknaden, med undantag av könsdiskriminering.
9. Förbindelser med följande organ:
  - Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop).
  - Europeiska institutet för förbättring av arbets- och levnadsvillkor.
  - Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen.
  - Europeiska arbetsmiljöbyrån.

Förbindelser med andra berörda unionsorgan och internationella organisationer.

VIII. Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Miljöpolitik och miljöskyddsåtgärder, särskilt inom följande områden:
  - a) Klimatförändringar.
  - b) Luft-, jord- och vattenföroreningar, avfallshantering och återvinning, farliga ämnen och beredningar, bullernivåer och skydd av den biologiska mångfalden.

Onsdagen den 15 januari 2014

- c) En hållbar utveckling.
  - d) Internationella och regionala åtgärder och avtal i syfte att skydda miljön.
  - e) Återställande av miljöskador.
  - f) Civilskydd.
  - g) Europeiska miljöbyrån.
  - h) Europeiska kemikaliemyndigheten
2. Folkhälsa, särskilt inom följande områden:
- a) Program för särskilda åtgärder på folkhälsområdet.
  - b) Läkemedel och kosmetika.
  - c) Hälsospekter av bioterrorism.
  - d) Europeiska läkemedelsmyndigheten och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar.
3. Livsmedelssäkerhet, bland annat inom följande områden:
- a) Märkning av livsmedel och livsmedelssäkerhet.
  - b) Veterinärslagstiftning som avser skydd mot hälsorisker för människor, kontroll av livsmedelsprodukter och system för livsmedelsproduktion med avseende på folkhälsan.
  - c) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor.

IX. Utskottet för industrifrågor, forskning och energi

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Unionens industripolitik och åtgärder i samband med denna samt tillämpning av ny teknik, bland annat åtgärder som rör små och medelstora företag.
2. Unionens forsknings- och innovationspolitik, bland annat vetenskap och teknik samt spridning och utnyttjande av forskningsresultat.
3. Den europeiska rymdpolitiken.
4. Verksamhet vid det gemensamma forskningscentrumet, Europeiska forskningsrådet, Europeiska institutet för innovation och teknik samt Institutet för referensmaterial och referensmätningar liksom JET, Iter och andra projekt inom samma område.
5. Unionsåtgärder som rör energipolitik i allmänhet och har samband med upprättandet av den inre energimarknaden och dess funktion, inklusive åtgärder avseende
  - a) tryggad energiförsörjning i unionen,
  - b) främjandet av energieffektivitet och energibesparingar samt utvecklingen av nya och förnybara energikällor,
  - c) främjandet av sammankopplade energinät och energieffektivitet, bland annat upprättande och utveckling av transeuropeiska nät för infrastruktur inom energisektorn
6. Euratomfördraget och Euratoms försörjningsbyrå, kärnsäkerhet, avveckling och avfallshantering inom kärnkraftsområdet.
7. Informationsområdet, informationsteknik och kommunikationsnät och kommunikationstjänster, bland annat teknik och säkerhetsaspekter och upprättande och utveckling av transeuropeiska nät för infrastruktur inom telekommunikationssektorn samt verksamheten vid Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa).

Onsdagen den 15 januari 2014

X. Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Samordning på unionsnivå av nationell lagstiftning när det gäller den inre marknaden samt frågor som rör tullunionen, framför allt:
  - a) Den fria rörligheten för varor, bland annat harmonisering av tekniska standarder.
  - b) Etableringsrätten.
  - c) Det fria tillhandahållandet av tjänster, med undantag av finanssektorn och postsektorn.
2. Den inre marknads funktion, inklusive åtgärder som syftar till att identifiera och undanröja potentiella hinder för genomförandet av den inre marknaden, inklusive den digitala inre marknaden.
3. Främjande och skydd av konsumenternas ekonomiska intressen, med undantag av frågor som rör folkhälsa och livsmedelssäkerhet.
4. Politiken och lagstiftningen när det gäller genomförandet av reglerna för den inre marknaden och konsumenträttigheter.

XI. Utskottet för transport och turism

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Utveckling av en gemensam politik för transporter på järnväg, landsväg och inre vattenväg samt sjöfart och luftfart, särskilt inom följande områden:
  - a) Gemensamma regler för transporter inom Europeiska unionen.
  - b) Upprättande och utveckling av transeuropeiska nät för transportinfrastruktur.
  - c) Tillhandahållande av transporttjänster och förbindelser på området transporter med tredjeland.
  - d) Transportsäkerhet.
  - e) Förbindelser med internationella transportorganisationer.
  - f) Europeiska sjösäkerhetsbyrån, Europeiska järnvägsbyrån, Europeiska byrån för luftfartssäkerhet och Gemensamma Sesar-företaget.
2. Posttjänster.
3. Turism.

XII. Utskottet för regional utveckling

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Genomförande och utveckling av unionens regionala utveckling och sammanhållningspolitik i enlighet med fördragen.
2. Europeiska fonden för regional utveckling, Sammanhållningsfonden och andra instrument för Europeiska gemenskapens regionalpolitik.
3. Bedömning av hur övrig unionspolitik påverkar den ekonomiska och sociala sammanhållningen.
4. Samordning av unionens strukturinstrument.
5. Den urbana dimensionen i sammanhållningspolitiken.
6. De yttersta randområdena och öregionerna samt gränsöverskridande och interregionalt samarbete.
7. Förbindelser med Regionkommittén, organisationer för interregionalt samarbete och med lokala och regionala myndigheter.

Onsdagen den 15 januari 2014

XIII. Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Genomförande och utveckling av den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Landsbygdens utveckling, däribland verksamhet som bedrivs med hjälp av relevanta finansiella instrument.
3. Lagstiftning om
  - a) veterinärmedicinska frågor och växtskyddsfrågor samt djurfoder, förutsatt att åtgärderna inte syftar till att skydda mot risker för människans hälsa,
  - b) djuruppfödning och djurskydd.
4. Förbättring av kvaliteten på jordbruksprodukter.
5. Tillgång på jordbruksråvaror.
6. Gemenskapens växtsortsmyndighet.
7. Skogsbruk och trädjordbruk.

XIV. Fiskeriutskottet

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Den gemensamma fiskeripolitikens genomförande, utveckling och förvaltning.
2. Bevarande av fiskbestånden, förvaltning av fiskeri och flottor som utnyttjar dessa bestånd samt marin forskning och tillämpad fiskeriforskning.
3. Den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter och bearbetning och marknadsföring av dessa.
4. Strukturpolitik inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna, däribland de finansiella instrumenten och medlen för utveckling av fisket för att stödja dessa sektorer.
5. Den integrerade havspolitikerna när det gäller fiskeverksamhet.
6. Hållbara partnerskapsavtal om fiske, regionala fiskeriorganisationer och genomförande av de internationella förpliktelserna inom fisket.

XV. Utskottet för kultur och utbildning

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Europeiska unionens kulturella aspekter, framför allt
  - a) förbättring av kunskaperna om och spridning av kultur,
  - b) skydd och främjande av kulturell och språklig mångfald,
  - c) bevarande och skydd av kulturarvet, kulturutbyte och konstnärligt skapande.
2. Unionens utbildningspolitik, däribland den högre Europautbildningen, främjande av systemet med Europaskolor och livslångt lärande.
3. Audiovisuell politik och informationssamhällets kultur- och utbildningsaspekter.
4. Ungdomspolitik
5. Utveckling av en politik för idrott och fritid.
6. Informations- och mediepolitik.
7. Samarbete med tredjeland på kultur- och utbildningsområdena och förbindelser med berörda internationella organisationer och institutioner.

Onsdagen den 15 januari 2014

XVI. Utskottet för rättsliga frågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Tolkning, tillämpning och övervakning av unionsrätten och unionens rättsakters överensstämmelse med primärrätten, inbegripet valet av rättslig grund för rättsakterna och respekten för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
2. Tolkning och tillämpning av folkrätten, i den utsträckning Europeiska unionen berörs.
3. Bättre lagstiftning och förenkling av unionsrätten.
4. Rättsligt skydd för parlamentets rättigheter och befogenheter, särskilt vid parlamentets deltagande i förfaranden inför Europeiska unionens domstol.
5. Unionsrättsakter som påverkar medlemsstaternas rättsordning inom följande områden:
  - a) Civilrätt och handelsrätt.
  - b) Bolagsrätt.
  - c) Immaterialrätt.
  - d) Processrätt.
6. Åtgärder när det gäller rättsligt samarbete och förvaltningssamarbete i civilrättsliga frågor.
7. Miljöansvar och sanktioner vid miljöbrott.
8. Etiska frågor i samband med ny teknik när förfarandet med associerade utskott tillämpas med berörda utskott.
9. Ledamotsstadgan och tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens personal.
10. Privilegier och immunitet samt valprovning i fråga om nyvalda ledamöter.
11. Organisation och stadga för Europeiska unionens domstol.
12. Byrån för harmonisering inom den inre marknaden.

XVII. Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Skyddet inom unionens territorium av de medborgerliga rättigheter, de mänskliga rättigheter och de grundläggande rättigheter, inklusive skydd av minoriteter, som slås fast i fördragen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Åtgärder som krävs för att bekämpa alla former av diskriminering, med undantag av diskriminering på grund av kön eller diskriminering på arbetsplatsen och på arbetsmarknaden.
3. Lagstiftning om öppenhet och skydd för enskilda när det gäller behandling av personuppgifter.
4. Inrättande och utveckling av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, under iakttagande av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, framför allt följande:
  - a) Åtgärder när det gäller personers inresa och rörlighet, asyl- och migrationsfrågor.
  - b) Åtgärder som rör en integrerad förvaltning av de yttre gränserna.
  - c) Åtgärder när det gäller polissamarbete och straffrättsligt samarbete, inklusive i fråga om terrorism, och materiella och förfarandemässiga åtgärder i samband med utvecklingen av en mer sammanhållen straffrättslig strategi inom unionen.

Onsdagen den 15 januari 2014

5. Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europol, Eurojust, Cepol, den europeiska åklagarmyndigheten och andra organ och kontor inom samma område.
6. Fastsående av att det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter principer som är gemensamma för medlemsstaterna.

XVIII. Utskottet för konstitutionella frågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Institutionella aspekter av den europeiska integrationen, särskilt i samband med förberedande, inledande och genomförande av ordinarie och förenklade förfaranden för fördragsändringar.
2. Genomförande av fördragen och utvärdering av hur de fungerar.
3. De institutionella konsekvenserna av unionens utvidgningsförhandlingar eller av ett utträde ur unionen.
4. Interinstitutionella förbindelser, däribland granskning av interinstitutionella avtal, som avses i artikel 127.2 i arbetsordningen, innan de godkänns i plenum.
5. Enhetlig valordning.
6. Europeiska politiska partier och politiska stiftelser, utan att det inkräktar på presidietts ansvarsområde.
7. Fastsående av att det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som är gemensamma för medlemsstaterna.
8. Tolkning och tillämpning av arbetsordningen och förslag till ändring av denna.

XIX. Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Fastställande, främjande och skydd av kvinnors rättigheter i unionen och unionsåtgärder i samband med detta.
2. Främjande av kvinnors rättigheter i tredjeland.
3. Politik för lika möjligheter, däribland främjande av lika möjlighet för kvinnor och män på arbetsmarknaden och lika behandling av kvinnor och män på arbetsplatsen.
4. Undanröjande av alla former av könsrelaterat våld och könsdiskriminering.
5. Genomförande och vidareutveckling av jämställdhetsperspektivet i alla sektorer ('gender mainstreaming').
6. Uppföljning och genomförande av internationella avtal och konventioner om kvinnors rättigheter.
7. Uppmuntran av medvetenhet om kvinnors rättigheter.

XX. Utskottet för framställningar

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Framställningar.
  2. Anordnande av offentliga utfrågningar om medborgarinitiativ i enlighet med artikel 197a.
  3. Förbindelser med Europeiska ombudsmannen.”
  2. Europaparlamentet beslutar att detta beslut träder i kraft den första dagen i den första sammanträdesperioden i parlamentets åttonde valperiod.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0035

Ändring av parlamentets arbetsordning om upphävande och fastställelse av parlamentarisk immunitet

Europaparlamentets beslut av den 16 januari 2014 om ändring av arbetsordningen om upphävande och fastställelse av parlamentarisk immunitet (2013/2031(REG))

(2016/C 482/28)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av skrivelsen av den 9 november 2012 från ordföranden för utskottet för rättsliga frågor,
  - med beaktande av artiklarna 211 och 212 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0012/2014).
1. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändringar i arbetsordningen.
  2. Europaparlamentet påminner om att ändringarna ska träda i kraft den första dagen i nästa sammanträdesperiod.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

Ändring 1

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 5 – punkt 1a (ny)

Nuvarande lydelse

Ändring

1a. Parlamentarisk immunitet är inte en ledamots personliga privilegium, utan en garanti för hela parlamentets och dess ledamöters oberoende.

Ändring 2

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 6 – punkt 1

Nuvarande lydelse

Ändring

1. Parlamentet ska vid utövandet av sina befogenheter i frågor som rör immunitet och privilegier **i första hand försöka** upprätthålla parlamentets integritet som en demokratisk lagstiftande församling och befästa ledamöternas oberoende när dessa fullgör sina åligganden.

1. Parlamentet ska vid utövandet av sina befogenheter i frågor som rör immunitet och privilegier **verka för att** upprätthålla parlamentets integritet som en demokratisk lagstiftande församling och befästa ledamöternas oberoende när dessa fullgör sina åligganden. **Varje begäran om upphävande av immunitet ska bedömas i enlighet med artiklarna 7, 8 och 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier och med de principer som avses i denna artikel.**

Torsdagen den 16 januari 2014

Ändring 3
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 6 – punkt 2

Nuvarande lydelse	Ändring
2. Varje begäran ställd till talmannen från en i en medlemsstat behörig myndighet om upphävande av en ledamots immunitet ska tillkännages i kammaren och hänvisas till ansvarigt utskott.	utgår

Ändring 4
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 6 – punkt 3

Nuvarande lydelse	Ändring
3. Varje begäran om fastställelse av immunitet och privilegier som en ledamot eller före detta ledamot lämnar in till talmannen ska tillkännages i kammaren och hänvisas till ansvarigt utskott.	utgår

Ändring 5
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 6 – punkt 4

Nuvarande lydelse	Ändring
4. Om en ledamot grips eller får sin rörelsefrihet begränsad på ett sätt som förmodas kränka hans eller hennes immunitet och privilegier kan talmannen, i brådskande fall och efter samråd med det ansvariga utskottets ordförande och föredragande, själv ta initiativ till att bekräfta ledamotens immunitet och privilegier. Talmannen ska meddela utskottet detta och informera parlamentet.	utgår

Ändring 6
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 6 – punkt 4a (ny)

Nuvarande lydelse	Ändring
	<p>4a. När en ledamot anmodas att vittna eller framträda som sakkunnig behöver ingen begäran om upphävande av immuniteten inges, under förutsättning att</p> <ul style="list-style-type: none"> — ledamoten inte tvingas vittna en dag eller vid ett tillfälle som hindrar hans eller hennes arbete som parlamentsledamot, eller som försvarar detta arbete, eller under förutsättning att vittnesmålet kan avges skriftligt eller på annat sätt som inte försvarar för ledamoten att utföra sitt arbete som parlamentsledamot, och under förutsättning att

Torsdagen den 16 januari 2014

Nuvarande lydelse

Ändring

- ledamoten inte är skyldig att avlägga vittnesmål som omfattar sådana sekretessbelagda uppgifter som erhållits under utövandet av ledamotsuppdraget och som ledamoten inte anser sig kunna röja.

Ändring 7

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 6a (ny)

Nuvarande lydelse

Ändring

Artikel 6a

Fastställelse av immunitet och privilegier

1. Om en ledamots eller en före detta ledamots immunitet och privilegier påstås ha kränkts av en medlemsstats myndigheter, får parlamentet i enlighet med artikel 7.-1 uppmanas att besluta om huruvida det verkligen har skett en kränkning av denna immunitet och dessa privilegier.
2. En sådan begäran om fastställelse av immunitet och privilegier får inlämnas i synnerhet om det anses att omständigheterna utgör en administrativ eller annan begränsning av ledamöternas rörelsefrihet under resan till eller från parlamentets mötesplats, eller av ett yttrande som gjorts eller en röst som avlagts under utövandet av ledamotsuppdraget, eller om dessa omständigheter omfattas av artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
3. En begäran om fastställelse av en ledamots immunitet och privilegier ska inte vara tillåtlig om en begäran om upphävande eller fastställelse av den ledamotens immunitet redan har mottagits avseende samma rättsliga förfarande, oavsett om ett beslut fattades vid den tidpunkten eller inte.
4. En begäran om fastställelse av en ledamots immunitet och privilegier ska inte längre behandlas om en begäran om upphävande av den ledamotens immunitet tas emot avseende samma rättsliga förfarande.
5. Om ett beslut har fattats om att inte fastställa en ledamots immunitet och privilegier, får ledamoten begära omprövning av beslutet om nya bevis kan läggas fram. Begäran om omprövning ska vara otillåtlig om talan väckts mot beslutet enligt artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eller om talmannen anser att de nya bevis som har lagts fram inte är tillräckligt underbyggda för att motivera en omprövning.

Torsdagen den 16 januari 2014

Ändring 8
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 6b (ny)

Nuvarande lydelse

Ändring

Artikel 6b

Brådskande åtgärder av talmannen för att bekräfta immuniteten

1. Om en ledamot grips eller får sin rörelsefrihet begränsad på ett sätt som uppenbart kränker hans eller hennes immunitet och privilegier, får talmannen, i brådskande fall och efter samråd med det ansvariga utskottets ordförande och föredragande, själv ta initiativ till att bekräfta ledamotens immunitet och privilegier. Talmannen ska meddela utskottet detta och informera parlamentet.

2. När talmannen använder sig av de befogenheter som han eller hon tilldelas i punkt 1, ska utskottet ta upp talmannens initiativ till behandling vid påföljande utskottssammanträde. Om utskottet anser det nödvändigt får det utarbeta ett betänkande som läggs fram för parlamentet.

Ändring 9
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 7 – punkt - 1 (ny)

Nuvarande lydelse

Ändring

-1. Varje begäran ställd till talmannen från en i en medlemsstat behörig myndighet om upphävande av en ledamots immunitet, eller från en ledamot eller en före detta ledamot om fastställelse av immunitet och privilegier, ska tillkännages i kammaren och hänvisas till ansvarigt utskott.

Ändring 10
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 7 – punkt 1

Nuvarande lydelse

Ändring

1. **Ansvarigt utskott** ska utan dröjsmål, **och i den ordning de inkommit**, pröva varje begäran om upphävande av immunitet och varje begäran om fastställelse av immunitet **eller** privilegier.

1. **Utskottet** ska utan dröjsmål, **men med hänsyn till hur komplicerade de olika ärendena är**, pröva varje begäran om upphävande av immunitet och varje begäran om fastställelse av immunitet **och** privilegier.

Torsdagen den 16 januari 2014

Ändring 11**Europaparlamentets arbetsordning****Artikel 7 – punkt 3***Nuvarande lydelse*

3. Utskottet kan uppmana den berörda myndigheten att förse utskottet med alla upplysningar och preciseringar som det anser sig behöva för att kunna ta ställning till om immuniteten bör upphävas eller fastställas. **De berörda ledamöterna ska ges möjlighet att höras och att lämna in allt skriftligt material som de anser relevant för utskottets ställningstagande. De har rätt att låta sig företrädas av en annan ledamot.**

Ändring

3. Utskottet kan uppmana den berörda myndigheten att förse utskottet med alla upplysningar och preciseringar som det anser sig behöva för att kunna ta ställning till om immuniteten bör upphävas eller fastställas.

Ändring 12**Europaparlamentets arbetsordning****Artikel 7 – punkt 3a (ny)***Nuvarande lydelse**Ändring*

3a. Den berörda ledamoten ska ges möjlighet att höras och att lämna in allt skriftligt material som han eller hon anser relevant för utskottets ställningstagande, och har även rätt att låta sig företrädas av en annan ledamot.

Ledamoten ska inte vara närvarande då begäran om upphävande eller fastställelse av hans eller hennes immunitet diskuteras, förutom vid det möte då ledamoten hör.

Utskottets ordförande ska inbjuda ledamoten att höras och ange datum och klockslag för ett sådant möte. Ledamoten får avsäga sig rätten att höras.

En ledamot som efter inbjudan inte infinner sig till mötet ska anses ha avsagt sig rätten att höras, såvida han eller hon inte meddelar förhinder att delta vid det datum och klockslag som föreslagits och anför skälen för detta. Utskottets ordförande ska besluta huruvida ett sådant meddelande om förhinder ska godtas med hänsyn till de anförda skälen, och ordförandens beslut i den frågan kan inte överklagas.

Om utskottets ordförande godkänner meddelandet om förhinder ska han eller hon inbjuda ledamoten att höras vid ett nytt datum och klockslag. Om ledamoten inte heller höras denna andra inbjudan ska förfarandet fortsätta utan att ledamoten har hörts. Inga ytterligare meddelanden om förhinder eller begäranden om att få höras får därefter godtas.

Torsdagen den 16 januari 2014

Ändring 13
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 7 – punkt 5

Nuvarande lydelse

Ändring

5. När en ledamot anmodas att vittna eller framträda som sakkunnig behöver ingen begäran om upphävande av immuniteten inges, under förutsättning att

utgår

— ledamoten inte tvingas vittna en dag eller vid ett tillfälle som hindrar eller försvårar hans eller hennes arbete som parlamentsledamot, eller under förutsättning att vittnesmålet kan avges skriftligt eller på annat sätt som inte försvårar ledamotens utförande av sina åligganden som parlamentsledamot,

— ledamoten inte är skyldig att avlägga vittnesmål som omfattar sådana sekretessbelagda uppgifter som erhållits under utövandet av ledamotsuppdraget och som ledamoten inte anser sig kunna röja.

Ändring 14
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 7 – punkt 6

Nuvarande lydelse

Ändring

6. Vid ärenden som rör fastställelse av immunitet eller privilegier ska utskottet dels ange huruvida omständigheterna innefattar en administrativ eller annan begränsning av ledamöternas rörelsefrihet under resa till eller från parlamentets mötesplats, eller ett yttrande som gjorts eller en röst som avgetts under utövandet av ledamöternas uppdrag, eller om de kan jämföras med andra aspekter som omfattas av artikel 9 i protokollet om immunitet och privilegier och som inte omfattas av nationell lagstiftning, dels föreslå att den berörda myndigheten uppmanas att dra nödvändiga slutsatser.

utgår

Torsdagen den 16 januari 2014

Ändring 15
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 7 – punkt 10

Nuvarande lydelse

10. När talmannen använder sig av de befogenheter som han eller hon tilldelas i artikel 6.4 ska det ansvariga utskottet ta upp talmannens initiativ till behandling vid det påföljande utskottssammanträdet. Om utskottet anser det nödvändigt kan det lägga fram ett betänkande till parlamentet.

Ändring

utgår

Ändring 16
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 7 – punkt 12a (ny)

Nuvarande lydelse

Ändring

12a. Utskottet ska fastställa principer för tillämpningen av denna artikel.

Tisdagen den 14 januari 2014

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P7_TA(2014)0004

Koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 510/2011 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon (COM(2012)0394 – C7-0185/2012 – 2012/0191(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/29)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0394),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0185/2012),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 12 december 2012 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 4 oktober 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för transport och turism (A7-0168/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 44, 15.2.2013, s. 109.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TC1-COD(2012)0191

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av förordning (EU) nr 510/2011 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 253/2014.)

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0005

Konsumentprogram 2014-2020 ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ett konsumentprogram 2014–2020 (COM(2011)0707) – C7-0397/2011 – 2011/0340(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/30)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0707),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 169 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0397/2011),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 28 mars 2012 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 4 maj 2012 ⁽²⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 23 oktober 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för rättsliga frågor (A7-0214/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0340

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ett flerårigt konsumentprogram för åren 2014–2020 och om upphävande av beslut nr 1926/2006/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 254/2014.)

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 89.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 217.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0006

Gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0906),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0524/2011),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 28 oktober 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A7-0212/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽¹⁾.
  2. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalanden som bifogas denna resolution.
  3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0445

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 774/94 vad avser de delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 252/2014.)

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRÉSOLUTIONEN

Uttalande från kommissionen om kodifiering

Antagandet av denna förordning kommer att medföra ett avsevärt antal ändringar av akterna i fråga. För att öka de berörda akternas läsbarhet kommer kommissionen att föreslå att akterna kodifieras så snart som möjligt efter det att förordningen har antagits och senast den 30 september 2014.

⁽¹⁾ Denna ståndpunkt ersätter ändringarna som antogs den 12 september 2012 (Antagna texter, P7_TA(2012)0328).

Tisdagen den 14 januari 2014

Uttalande från kommissionen om delegerade akter

I samband med denna förordning erinrar kommissionen om att den i punkt 15 i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen har åtagit sig att förse parlamentet med fullständig information och dokumentation om sina möten med nationella experter inom ramen för arbetet med att utforma delegerade akter.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0007

Import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordningar (EG) nr 2008/97, (EG) nr 779/98 och (EG) nr 1506/98 på områdena import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet när det gäller delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0918),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0005/2012),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 28 oktober 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A7-0209/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽¹⁾.
  2. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalanden som bifogas denna resolution.
  3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0453

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordningar (EG) nr 2008/97, (EG) nr 779/98 och (EG) nr 1506/98 på områdena import av olivolja och andra jordbruksprodukter från Turkiet när det gäller delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ska ges kommissionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 255/2014.)

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGRESOLUTIONEN**Uttalande från kommissionen om kodifiering**

Antagandet av denna förordning kommer att innebära ett stort antal ändringar av de berörda akterna. För att öka de berörda akternas läsbarhet kommer kommissionen så snabbt som möjligt efter det att förordningen har antagits, dock senast den 30 september 2014, att föreslå en kodifiering.

⁽¹⁾ Denna ståndpunkt ersätter ändringarna antagna den 12 september 2012 (Antagna texter P7_TA(2012)0329).

Tisdagen den 14 januari 2014

Uttalande från kommissionen om delegerade akter

När det gäller denna förordning erinrar kommissionen om att den i punkt 15 i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen har förbundit sig att ge Europaparlamentet fullständig information och dokumentation om sina möten med nationella experter inom ramen för arbetet med att förbereda delegerade akter.

Tisdagen den 14 januari 2014

P7_TA(2014)0008

Geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter ***I**Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter (COM(2011)0530 – C7-0234/2011 – 2011/0231(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2016/C 482/33)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0530),
  - med beaktande av artiklarna 294.2, 43.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0234/2011),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av det motiverade yttrandet från Luxemburgs deputeradekammare enligt protokoll (nr 2) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, där det hävdas att förslaget till lagstiftningsakt inte överensstämmer med subsidiaritetsprincipen,
  - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 7 december 2011 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 14 oktober 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0158/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0231**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91***(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 251/2014.)*

⁽¹⁾ EUT C 43, 15.2.2012, s. 67.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0019

Upphävande av rådets beslut 2007/124/EG, Euratom ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om utkastet till rådets beslut om upphävande av rådets beslut 2007/124/EG, Euratom om inrättande, som en del av det allmänna programmet om säkerhet och skydd av friheter, av det särskilda programmet "Förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker" för perioden 2007–2013 (15187/2013 – C7-0418/2013 – 2013/0281(APP))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – godkännande)

(2016/C 482/34)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (15187/2013),
  - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 203 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (C7-0418/2013),
  - med beaktande av artiklarna 81.1 och 46.1 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0432/2013).
1. Europaparlamentet godkänner utkastet till rådets beslut.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0020

Förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan EU och Ryssland *****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om utkastet till rådets beslut om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering (13152/2013 – C7-0370/2013 – 2013/0282(NLE))****(Godkännande)**

(2016/C 482/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- om utkastet till rådets beslut om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering (13152/2013),
  - med beaktande av rådets beslut 2000/742/EG av den 16 november 2000 om ingåendet av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering,
  - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 186 och artikel 218.6 a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0370/2013),
  - med beaktande av artiklarna 81, 90.7 och 46.1 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor samt budgetutskottet (A7-0473/2013).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet förnyas.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Ryska federationen.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0021

Valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som ska sättas i omlopp *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till rådets förordning om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som ska sättas i omlopp (omarbetning) (COM(2013)0184 – C7-0132/2013 – 2013/0096(NLE))

(Samråd – omarbetning)

(2016/C 482/36)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2013)0184),
- med beaktande av artikel 128.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0132/2013),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter⁽¹⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 17 juni 2013 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för ekonomi och valutafrågor i enlighet med artikel 87.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0479/2013), och av följande skäl:
  - A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
    1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
    2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
    3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
    4. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
    5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

Ändring 1

Förslag till förordning

Skäl 4

Kommissionens förslag

Ändring

(4) Unionens enhetliga myntsysteem bör inge förtroende hos allmänheten och medföra tekniska innovationer som garanterar att det är ett säkert, tillförlitligt och effektivt system.

(4) Unionens enhetliga myntsysteem bör inge förtroende hos allmänheten och medföra tekniska innovationer som garanterar att det är ett säkert, tillförlitligt och effektivt system. **Det bör även bidra till att förhindra förfalskning.**

⁽¹⁾ EUT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 2
Förslag till förordning
Artikel 10 – punkt 8

Kommissionens förslag

8. Kommissionen ska offentliggöra alla relevanta uppgifter om nya utformningar av nationella mynt i omlopp i Europeiska unionens officiella tidning.

Ändring

8. Kommissionen ska offentliggöra alla relevanta uppgifter om nya utformningar av nationella mynt i omlopp i Europeiska unionens officiella tidning.

Kommissionen ska meddela Europaparlamentet eventuella invändningar som den gör i enlighet med punkt 5.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0023

Färdskrivare vid och sociallagstiftning beträffande vägtransporter ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet (11532/4/2013 – C7-0410/2013 – 2011/0196(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2016/C 482/37)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (11532/4/2013 – C7-0410/2013),
  - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 7 december 2011 ⁽¹⁾,
  - efter att ha hört Regionkommittén,
  - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽²⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0451),
  - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 72 i arbetsordningen,
  - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A7-0471/2013).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande, som bifogas denna resolution.
  3. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
  5. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGRESOLUTIONEN

Uttalande från kommissionen om förordning (EG) nr 561/2006

I syfte att säkerställa att lagstiftningen om körtider och viloperioder genomförs på ett effektivt och enhetligt sätt kommer kommissionen att fortsätta att noga övervaka genomförandet av denna lagstiftning och, vid behov, ta lämpliga initiativ.

⁽¹⁾ EUT C 43, 15.2.2012, s. 79.

⁽²⁾ EUT C 349 E, 29.11.2013, s. 105.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0024

Tilldelning av koncessionsavtal ***I**Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tilldelning av koncessioner (COM(2011)0897 – C7-0004/2012 – 2011/0437(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2016/C 482/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0897),
  - med beaktande av artiklarna 294.2, 53.1, 62 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0004/2012),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av de motiverade yttranden som inom ramen för protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna har inkommit från Tysklands förbundsråd, Spaniens deputeradekammare och Österrikes förbundsråd och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 26 april 2012 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 19 juli 2012 ⁽²⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 17 juli 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd samt yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för transport och turism, utskottet för regional utveckling och utskottet för rättsliga frågor (A7-0030/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0437**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om tilldelning av koncessioner***(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2014/23/EU.)*

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 84.⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 74.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0025

Offentlig upphandling ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om offentlig upphandling (COM(2011)0896 – C7-0006/2012 – 2011/0438(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0896),
  - med beaktande av artiklarna 294.2, 53.1, 62 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0006/2012),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av de motiverande yttranden från Sveriges riksdag och Förenade kungarikets underhus som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 26 april 2012 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 9 oktober 2012 ⁽²⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 17 juli 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för transport och turism, utskottet för regional utveckling och utskottet för rättsliga frågor (A7-0007/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0438

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2014/24/EU.)

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 84.

⁽²⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 49.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0026

Upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (COM(2011)0895 – C7-0007/2012 – 2011/0439(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0895),
  - med beaktande av artiklarna 294.2, 53.1, 62 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0007/2012),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av de motiverande yttranden från Sveriges riksdag och Förenade kungarikets underhus som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 26 april 2012 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 9 oktober 2012 ⁽²⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 17 juli 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för transport och turism, utskottet för regional utveckling samt utskottet för rättsliga frågor (A7-0034/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0439

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2014/25/EU.)

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 84.

⁽²⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 49.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0027

Tillgång för varor och tjänster till unionens inre marknad för offentlig upphandling ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 15 januari 2014 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillträdet för varor och tjänster från tredjeländer till unionens inre marknad för offentlig upphandling och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling (COM(2012)0124 – C7-0084/2012 – 2012/0060(COD)) ⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/41)

Ändring 1

Förslag till förordning

Titel

<i>Kommissionens förslag</i>	<i>Ändring</i>
<p>Förslag till</p> <p>EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING</p> <p>om tillträdet för varor och tjänster från tredjeländer till unionens inre marknad för offentlig upphandling och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling</p> <p>(Text av betydelse för EES)</p>	<p>Förslag till</p> <p>EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING</p> <p>om tillträdet för varor och tjänster från tredjeländer till unionens inre marknad för offentlig upphandling och koncessioner och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling och koncessioner</p> <p>(Text av betydelse för EES)</p>

Ändring 2

Förslag till förordning

Beaktandedel 3a (nytt)

<i>Kommissionens förslag</i>	<i>Ändring</i>
	<p>med beaktande av de reviderade direktiven om offentlig upphandling (2011/0438(COD), 2011/0439(COD) och 2011/0437(COD)),</p>

Ändring 3

Förslag till förordning

Beaktandedel 3b (nytt)

<i>Kommissionens förslag</i>	<i>Ändring</i>
	<p>med beaktande av det reviderade plurilaterala avtalet om offentlig upphandling,</p>

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0454/2013).

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 4
Förslag till förordning
Skäl 1

Kommissionens förslag

- (1) I artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att unionen ska utforma och föra en gemensam politik och vidta åtgärder samt verka för att säkerställa en hög grad av samarbete inom alla områden för internationella förbindelser, för att bland annat främja integreringen av alla länder i världsekonomin, även genom gradvis avskaffande av restriktioner för internationell handel.

Ändring

- (1) I artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att unionen ska utforma och föra en gemensam politik och vidta åtgärder samt verka för att säkerställa en hög grad av samarbete inom alla områden för internationella förbindelser, för att bland annat **skydda sina värderingar, sina grundlägganden intressen, sin säkerhet, sitt oberoende och sin integritet samt för att** främja integreringen av alla länder i världsekonomin, även genom gradvis avskaffande av restriktioner för internationell handel.

Ändring 86
Förslag till förordning
Skäl 4a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4a) **Det reviderade multilaterala WTO-avtalet om offentlig upphandling (GPA) ger unionens företag endast begränsat tillträde till marknaderna för offentlig upphandling i tredjeländer, och gäller bara ett begränsat antal WTO-medlemmar som är parter i GPA. Det reviderade GPA ratificerades av unionen i december 2013.**

Ändring 5
Förslag till förordning
Skäl 5

Kommissionens förslag

- (5) Inom ramen för WTO och genom dess bilaterala förbindelser förespråkar unionen ett ambitiöst öppnande av unionens och dess handelspartners internationella marknader för offentlig upphandling, i en anda av ömsesidighet och gemensam nytta.

Ändring

- (5) Inom ramen för WTO och genom dess bilaterala förbindelser förespråkar unionen ett ambitiöst öppnande av unionens och dess handelspartners internationella marknader för offentlig upphandling **och koncessioner**, i en anda av ömsesidighet och gemensam nytta.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 5a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (5a) *Offentlig upphandling är en viktig del av unionens bruttonationalprodukt och bör därför användas för att stärka unionens potential för innovation och industriell produktion. För att säkra en hållbar industripolitisk strategi i unionen måste illojala anbud som omfattar varor och/eller tjänster med ursprung utanför unionen uteslutas. Samtidigt måste ömsesidighet och rättvisa villkor för marknadstillträde säkras för unionsindustrin.*

Ändring 7
Förslag till förordning
Skäl 5b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (5b) *Unionens handelspolitik bör bidra till minskad fattigdom i hela världen genom att främja bättre arbetsförhållanden, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och grundläggande rättigheter.*

Ändring 8
Förslag till förordning
Skäl 6

Kommissionens förslag

Ändring

- (6) Många tredjeländer är motvilliga till att öppna sina upphandlingsmarknader för internationell konkurrens eller till att öppna dessa marknader mer än vad de redan har gjort. Unionens ekonomiska aktörer möts därför av restriktivt upphandlingsbruk från många av unionens handelspartners sida. Detta restriktiva upphandlingsbruk leder till att omfattande affärsmöjligheter går förlorade.
- (6) Många tredjeländer är motvilliga till att öppna sina upphandlingsmarknader **och koncessioner** för internationell konkurrens eller till att öppna dessa marknader mer än vad de redan har gjort. Unionens ekonomiska aktörer möts därför av restriktivt upphandlingsbruk från många av unionens handelspartners sida. Detta restriktiva upphandlingsbruk leder till att omfattande affärsmöjligheter går förlorade.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 87
Förslag till förordning
Skäl 7

Kommissionens förslag

- (7) Endast ett fåtal bestämmelser om den externa dimensionen av unionens politik för offentlig upphandling återfinns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster⁽¹⁰⁾ respektive Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster⁽¹¹⁾. Det gäller särskilt artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG. Dessa bestämmelser **har** emellertid bara ett begränsat tillämpningsområde och i avsaknad av riktlinjer **tillämpas** de inte så ofta av upphandlande myndigheter/enheter.

⁽¹⁰⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

Ändring

- (7) Endast ett fåtal bestämmelser om den externa dimensionen av unionens politik för offentlig upphandling återfinns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster⁽¹⁰⁾ respektive Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster⁽¹¹⁾. Det gäller särskilt artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG. Dessa bestämmelser **hade** emellertid bara ett begränsat tillämpningsområde och i avsaknad av riktlinjer **tillämpades** de inte så ofta av upphandlande myndigheter/enheter, **och bör därför ersättas av mer koncisa och tillämpningsbara bestämmelser.**

⁽¹⁰⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

Ändring 88
Förslag till förordning
Skäl 7a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7a) **Anbudslämnare från tredjeländer bör ges tillträde till unionens marknader för offentlig upphandling i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU⁽¹²⁾, 2014/.../EU⁽¹³⁾ och 2014/.../EU⁽¹⁴⁾.**

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om offentlig upphandling (EUT L ...).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L ...).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om tilldelning av koncessioner (EUT L ...).

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) Enligt artikel 207 i EUF-fördraget ska den gemensamma handelspolitiken för offentlig upphandling grunda sig på enhetliga principer.

Ändring

- (8) Enligt artikel 207 i EUF-fördraget ska den gemensamma handelspolitiken för offentlig upphandling **och koncessioner** grunda sig på enhetliga principer.

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 9

Kommissionens förslag

- (9) För att rättslig klarhet ska råda för ekonomiska aktörer och upphandlande myndigheter/enheter i unionen och tredjeländer, bör EU:s rättsordning återspegla de internationella åtaganden om marknadstillträde som unionen har ingått gentemot tredjeländer inom offentlig upphandling. Det skulle säkerställa att de faktiskt tillämpas. Kommissionen bör utfärda riktlinjer om hur Europeiska unionens gällande internationella åtaganden om marknadstillträde ska tillämpas. Riktlinjerna bör uppdateras regelbundet och erbjuda praktisk information.

Ändring

- (9) För att rättslig klarhet ska råda för ekonomiska aktörer och upphandlande myndigheter/enheter i unionen och tredjeländer, bör EU:s rättsordning återspegla de internationella åtaganden om marknadstillträde som unionen har ingått gentemot tredjeländer inom offentlig upphandling **och koncessioner**. Det skulle säkerställa att de faktiskt tillämpas. Kommissionen bör utfärda riktlinjer om hur Europeiska unionens gällande internationella åtaganden om marknadstillträde ska tillämpas. Riktlinjerna bör uppdateras regelbundet och erbjuda praktisk information.

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 9a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9a) **Kommissionen bör försäkra sig om att den inte finansierar program för vilka tilldelningen och fullgörandet av internationella offentliga kontrakt strider mot de principer som fastställs i direktiven om offentlig upphandling (2011/0438(COD), 2011/0439(COD) och 2011/0437(COD)).**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 10

Kommissionens förslag

- (10) Inom hela Europeiska unionen krävs det en harmonisering av hur tredjeländers varor och tjänster behandlas som inte omfattas av unionens internationella åtaganden, för att förbättra EU:s ekonomiska aktörers tillträde till vissa tredjeländers upphandlingsmarknader som skyddas av restriktivt upphandlingsbruk och för att upprätthålla lika konkurrensvillkor på EU:s inre marknad.

Ändring

- (10) Inom hela Europeiska unionen krävs det en harmonisering av hur tredjeländers varor och tjänster behandlas som inte omfattas av unionens internationella åtaganden, för att förbättra EU:s ekonomiska aktörers tillträde till vissa tredjeländers upphandlingsmarknader **och koncessioner** som skyddas av restriktivt upphandlingsbruk och för att upprätthålla lika konkurrensvillkor på EU:s inre marknad.

Ändring 13
Förslag till förordning
Skäl 11

Kommissionens förslag

- (11) Ursprungsregler bör därför fastställas, så att upphandlande myndigheter/enheter kan veta om varor och tjänster omfattas av Europeiska unionens internationella åtaganden. En varas ursprung bör fastställas i enlighet med artiklarna 22–26 i rådets förordning (EEG) nr 2913/1992 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽¹²⁾. Enligt den förordningen ska varor som i sin helhet har framställts inom unionen anses vara unionsvaror. Varor vars tillverkning skett inom ett eller flera tredjeländer ska anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick sin sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling på ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen. En tjänsts ursprung bör fastställas med utgångspunkt från var den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller den har sitt ursprung. Riktlinjerna enligt skäl 9 bör avse den praktiska tillämpningen av ursprungsreglerna.

⁽¹²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

Ändring

- (11) Ursprungsregler bör därför fastställas, så att upphandlande myndigheter/enheter kan veta om varor och tjänster omfattas av Europeiska unionens internationella åtaganden. En varas ursprung bör fastställas i enlighet med artiklarna 59–63 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013, **inbegripet de ytterligare bestämmelser som ska antas enligt artikel 65**. Enligt den förordningen ska varor som i sin helhet har framställts inom unionen anses vara unionsvaror. Varor vars tillverkning skett inom ett eller flera tredjeländer ska anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick sin sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling på ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen. En tjänsts ursprung bör fastställas med utgångspunkt från var den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller den har sitt ursprung. **En tjänsts ursprung bör fastställas i enlighet med principerna i WTO:s allmänna tjänstehandelsavtal (Gats). De bestämmelser som används för att fastställa tjänsternas ursprung bör förhindra att begränsningarna för tillträde till unionens marknad för offentlig upphandling kringgås genom bildandet av brevlådeföretag.** Riktlinjerna enligt skäl 9 bör avse den praktiska tillämpningen av ursprungsreglerna.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 14 och 89
Förslag till förordning
Skäl 12

Kommissionens förslag

- (12) **För upphandlingsförfaranden med ett beräknat avtalsvärde på minst 5 000 000 euro** bör kommissionen bedöma om den ska godkänna att varor och tjänster som inte omfattas av Europeiska unionens internationella åtaganden utesluts av upphandlande myndigheter/enheter i den mening som avses i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG, 2004/18/EG och [...]] om tilldelning av koncessioner ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ EUT L ....

Ändring

- (12) **Om kommissionen inleder en extern upphandlingsutredning för att fastställa huruvida väsentlig ömsesidighet saknas i fråga om tillträde till marknaderna för offentlig upphandling i tredjeländer**, bör kommissionen bedöma om den ska godkänna att upphandlande myndigheter/enheter i den mening som avses i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG, 2004/18/EG och [...]] om tilldelning av koncessioner ⁽¹³⁾ **vid förfaranden för tilldelning av kontrakt eller koncessioner med ett beräknat avtalsvärde på minst 5 000 000 EUR utesluter varor och tjänster som inte omfattas av Europeiska unionens internationella åtaganden. Detta gäller inte förfaranden för tilldelning av kontrakt för varor och tjänster som har sitt ursprung i länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet enligt definitionen i de tillämpliga ursprungsreglerna, eller kontrakt för varor och tjänster som har sitt ursprung i länder som omfattas av ordningen "Allt utom vapen" enligt bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 ^(13a), eller kontrakt för varor och tjänster som har sitt ursprung i utvecklingsländer som anses vara sårbara på grund av bristande diversifiering och otillräcklig integration i det internationella handelssystemet enligt definitionen i bilaga VII till förordning (EU) nr 978/2012.**

⁽¹³⁾ EUT L ....

^(13a) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 31.10.2012, s. 1).

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 15 och 90
Förslag till förordning
Skäl 13

Kommissionens förslag

- (13) För öppenhet och insyn bör de ekonomiska aktörerna **genom det meddelande om upphandling som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning** informeras av upphandlande myndigheter/enheter om att dessa planerar att utöva sin befogenhet enligt denna förordning att från upphandlingen utesluta sådana anbud om varor och tjänster med ursprung utanför Europeiska unionen där värdet av de varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av varornas eller tjänsternas totala värde.

Ändring

- (13) För öppenhet och insyn bör de ekonomiska aktörerna, **i inledningen till de "tekniska specifikationerna" eller "det beskrivande dokumentet" i enlighet med artikel 2.1.15 i direktiv [2014/.../EU] om offentlig upphandling och artikel 2.15 i direktiv [2014/.../EU] om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, eller i inledningen till de "tekniska specifikationerna och funktionskraven" i enlighet med artikel 2.13 i direktiv [2014/.../EU] om tilldelning av koncessioner**, informeras av upphandlande myndigheter/enheter om att dessa planerar att utöva sin befogenhet enligt denna förordning att från upphandlingen **eller koncessionerna** utesluta sådana anbud om varor och tjänster med ursprung utanför Europeiska unionen där värdet av de varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av varornas eller tjänsternas totala värde.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 16
Förslag till förordning
Skäl 15

Kommissionens förslag

- (15) För **avtalsvärden** på minst 5 000 000 euro bör kommissionen godkänna den planerade uteslutningen, om det finns ett uttryckligt EU-förbehåll mot marknadstillträde för de varor och/eller tjänster som föreslås uteslutas i det internationella avtalet om marknadstillträde vid offentlig upphandling mellan unionen och det land där varorna och/eller tjänsterna har sitt ursprung. Saknas ett sådant avtal, bör kommissionen godkänna uteslutningen, om det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva **upphandlingsåtgärder** som gör att det inte föreligger en väsentligen ömsesidigt öppen marknad mellan unionen och tredjelandet i fråga. Väsentlig ömsesidighet bör anses saknas, om restriktiva **upphandlingsåtgärder** gör att ekonomiska aktörer, varor och tjänster från EU utsätts för allvarlig och återkommande diskriminering.

Ändring

- (15) För **avtals- och koncessionsvärden** på minst 5 000 000 euro bör kommissionen godkänna den planerade uteslutningen, om det finns ett uttryckligt EU-förbehåll mot marknadstillträde för de varor och/eller tjänster som föreslås uteslutas i det internationella avtalet om marknadstillträde vid offentlig upphandling **eller koncessioner** mellan unionen och det land där varorna och/eller tjänsterna har sitt ursprung. Saknas ett sådant avtal, bör kommissionen godkänna uteslutningen, om det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva **upphandlings- eller koncessionsåtgärder** som gör att det inte föreligger en väsentligen ömsesidigt öppen marknad mellan unionen och tredjelandet i fråga. Väsentlig ömsesidighet bör anses saknas, om restriktiva **upphandlings- eller koncessionsåtgärder** gör att ekonomiska aktörer, varor och tjänster från EU utsätts för allvarlig och återkommande diskriminering, **eller om offentliga myndigheters åsidosättande av de bestämmelser i internationell arbetsrätt som anges i bilaga XI till direktivet om offentlig upphandling [...] 2014 och bilaga XIV till direktivet om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och post-tjänster [...] (2014), har skapat allvarliga svårigheter som rapporterats till kommissionen av de europeiska företagen när dessa eftersträvat kontrakt och koncessioner i tredjeländer.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 17
Förslag till förordning
Skäl 16

Kommissionens förslag

- (16) När kommissionen bedömer huruvida väsentlig ömsesidighet saknas, bör den undersöka i vilken mån det berörda landets **lagstiftning** om offentlig upphandling säkerställer öppenhet enligt internationella standarder inom offentlig upphandling och utesluter all diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen. Den ska också undersöka i vilken mån offentliga myndigheter och/eller enskilda upphandlande enheter tillämpar eller inför diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen.

Ändring

- (16) När kommissionen bedömer huruvida väsentlig ömsesidighet saknas, bör den undersöka i vilken mån det berörda landets **lagar** om offentlig upphandling **och koncessioner** säkerställer öppenhet enligt internationella standarder inom offentlig upphandling **och koncessioner** och utesluter all diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen. Den ska också undersöka i vilken mån offentliga myndigheter och/eller enskilda upphandlande enheter tillämpar eller inför diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen, **eller i vilken mån offentliga myndigheters åsidosättande av de bestämmelser i internationell arbetsrätt som anges i bilaga XI till direktivet om offentlig upphandling [...] 2014 och bilaga XIV till direktivet om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och post-tjänster [...] (2014), har skapat allvarliga svårigheter som rapporterats till kommissionen av de europeiska företagen när dessa eftersträvat kontrakt och koncessioner i tredjeländer.**

Ändring 18
Förslag till förordning
Skäl 16a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (16a) När de bedömer anbud som omfattar varor och/eller tjänster med ursprung utanför unionen, bör de upphandlande myndigheterna och kommissionen säkerställa överensstämmelse med kriterierna för rättvis handel samt respekt för arbetstagares rättigheter och miljönormer i enlighet med artikel 15.2 och bilaga 11 i direktivet om offentlig upphandling [...] (2014) XXX.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 19
Förslag till förordning
Skäl 17

Kommissionens förslag

- (17) Kommissionen bör ha möjlighet att förhindra att en planerad uteslutning inverkar negativt på pågående handelsförhandlingar med det berörda landet. Om ett land för ingående förhandlingar med EU om marknads-tillträde inom offentlig upphandling och kommissionen bedömer att det finns rimliga utsikter till att det restriktiva **upphandlingsbruket** avskaffas inom en snar framtid, bör den därför kunna anta en genomförandeakt som föreskriver att varor och tjänster från det landet under ett år inte får uteslutas från förfaranden för kontraktstilldelning.

Ändring

- (17) Kommissionen bör ha möjlighet att förhindra att en planerad uteslutning inverkar negativt på pågående handelsförhandlingar med det berörda landet. Om ett land för ingående förhandlingar med EU om marknads-tillträde inom offentlig upphandling **och/eller koncessioner** och kommissionen bedömer att det finns rimliga utsikter till att det restriktiva **upphandlings- och/eller koncessionsbruket** avskaffas inom en snar framtid, bör den därför kunna anta en genomförandeakt som föreskriver att varor och tjänster från det landet under ett år inte får uteslutas från förfaranden för kontraktstilldelning.

Ändring 20
Förslag till förordning
Skäl 18

Kommissionens förslag

- (18) Mot bakgrund av att den gemensamma handelspolitiken omfattar tillträdet för tredjeländers varor och tjänster till unionens marknad för offentlig upphandling, bör medlemsstaterna eller deras upphandlande myndigheter/enheter inte kunna begränsa tillträdet för tredjeländers varor eller tjänster till sina anbudsförfaranden på andra sätt än de som föreskrivs i denna förordning.

Ändring

- (18) Mot bakgrund av att den gemensamma handelspolitiken omfattar tillträdet för tredjeländers varor och tjänster till unionens marknad för offentlig upphandling **och koncessioner**, bör medlemsstaterna eller deras upphandlande myndigheter/enheter inte kunna begränsa tillträdet för tredjeländers varor eller tjänster till sina anbudsförfaranden på andra sätt än de som föreskrivs i denna förordning **eller i relevant unionsrätt**.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 21
Förslag till förordning
Skäl 19

Kommissionens förslag

- (19) De upphandlande myndigheter/enheter har nämligen allt större svårigheter att bedöma anbudsgivares förklaringar, i samband med anbud om varor och tjänster med ursprung utanför Europeiska unionen där värdet av de varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av varornas eller tjänsternas totala värde. Den upphandlande myndighet/enhet som planerar att acceptera ett onormalt lågt anbud bör skriftligen informera övriga anbudsgivare om detta liksom om skälen för det onormalt låga priset eller de onormalt låga kostnaderna, utöver bestämmelserna i artikel 69 i **direktivet om offentlig upphandling** och artikel 79 i **direktivet om upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster**. På detta sätt kan anbudsgivarna bidra till en korrektare bedömning av om den utvalda anbudsgivaren till fullo kommer att kunna fullfölja avtalet på de i anbudshandlingarna angivna villkoren. Därför skulle denna ytterligare information åstadkomma mer lika villkor på EU:s marknad för offentlig upphandling.

Ändring

- (19) De upphandlande myndigheter/enheter har nämligen allt större svårigheter att bedöma anbudsgivares förklaringar, i samband med anbud om varor och tjänster med ursprung utanför Europeiska unionen där värdet av de varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av varornas eller tjänsternas totala värde. **Anbud som förefaller vara onormalt låga i förhållande till byggen-treprenader, leveranser eller tjänster kan vara baserade på tekniskt, ekonomiskt eller rättsligt osunda förutsättningar eller metoder.** Den upphandlande myndighet/enhet som planerar att acceptera ett onormalt lågt anbud bör skriftligen informera övriga anbudsgivare om detta liksom om skälen för det onormalt låga priset eller de onormalt låga kostnaderna, utöver bestämmelserna i artikel 69 i **Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/XXX/EU** ^(13a) och artikel 79 i **Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/XXX/EU** ^(13b). **Om anbudsgivaren inte kan ge en tillfredsställande förklaring bör den upphandlande myndigheten ha rätt att förkasta anbudet.** På detta sätt kan anbudsgivarna bidra till en korrektare bedömning av om den utvalda anbudsgivaren till fullo kommer att kunna fullfölja avtalet på de i anbudshandlingarna angivna villkoren. Därför skulle denna ytterligare information åstadkomma mer lika villkor på EU:s marknad för offentlig upphandling.

---

^(13a) **Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/XXX/EU om offentlig upphandling (EUT XXX) (2011/0438(COD)).**

^(13b) **Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/XXX/EU om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT XXX) (2011/0439 (COD)).**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 22 och 91
Förslag till förordning
Skäl 20

Kommissionens förslag

- (20) På eget initiativ eller efter ansökan av berörda parter eller en medlemsstat, bör kommissionen när som helst kunna inleda en extern utredning av restriktivt **upphandlingsbruk** som påstås förekomma i ett tredjeland. **I denna ska det särskilt beaktas om kommissionen godkänt ett antal planerade uteslutningar avseende ett tredjeland i enlighet med artikel 6.2 i denna förordning.** Dessa utredningsförfaranden bör inte påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ EGT L 349, 31.12.1994.

Ändring

- (20) På eget initiativ eller efter ansökan av berörda parter eller en medlemsstat, bör kommissionen när som helst kunna inleda en extern utredning av restriktivt **upphandlings- och koncessionsbruk** som påstås förekomma i ett tredjeland. **Kommissionen ska i sitt beslut om att inleda en extern upphandlingsutredning ta hänsyn till antalet ansökningar som lämnats in av upphandlande myndigheter/enheter eller medlemsstaterna.** Dessa utredningsförfaranden bör inte påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ EGT L 349, 31.12.1994.

Ändring 23
Förslag till förordning
Skäl 21

Kommissionens förslag

- (21) Om kommissionen på grundval av tillgängliga uppgifter har anledning att tro att ett tredjeland har infört eller tillämpar restriktivt **upphandlingsbruk**, bör den kunna inleda en utredning. Om restriktivt upphandlingsbruk konstateras i ett tredjeland, bör kommissionen bjuda in det berörda landet till samråd för att förbättra möjligheterna för ekonomiska aktörer, varor och tjänster att delta i offentlig upphandling i det landet.

Ändring

- (21) Om kommissionen på grundval av tillgängliga uppgifter har anledning att tro att ett tredjeland har infört eller tillämpar restriktivt **upphandlings- eller koncessionsbruk**, bör den kunna inleda en utredning. Om restriktivt upphandlingsbruk konstateras i ett tredjeland, bör kommissionen bjuda in det berörda landet till samråd för att förbättra möjligheterna för ekonomiska aktörer, varor och tjänster att delta i offentlig upphandling i det landet.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 24
Förslag till förordning
Skäl 22

Kommissionens förslag

- (22) Om samrådet med det berörda landet inte leder till att möjligheterna att delta i upphandling förbättras i tillräcklig utsträckning för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från EU, bör kommissionen vidta lämpliga restriktiva åtgärder.

Ändring

- (22) Om samrådet med det berörda landet inte leder till att möjligheterna att delta i upphandling förbättras i tillräcklig utsträckning för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från EU **inom rimlig tid eller om de avhjälpande/korrigerande åtgärder som det berörda tredjelandet vidtagit inte anses vara tillfredsställande**, bör kommissionen vidta lämpliga restriktiva åtgärder

Ändring 25
Förslag till förordning
Skäl 23

Kommissionens förslag

- (23) Sådana åtgärder kan bestå i att vissa varor och tjänster från det berörda tredjelandet utesluts vid offentlig upphandling i Europeiska unionen, eller att anbud med varor eller tjänster med ursprung i det landet blir föremål för ett obligatoriskt prispåslag. För att undvika att dessa åtgärder kringgås kan det också vara nödvändigt att utesluta vissa utlandskontrollerade eller utlandsägda juridiska personer som är etablerade i Europeiska unionen, men som inte idkar faktisk affärsverksamhet i sådan utsträckning att den har en direkt och verklig koppling till den berörda medlemsstatens ekonomi. Lämpliga åtgärder bör stå i proportion till det restriktiva upphandlingsbruk som de är riktade mot.

Ändring

- (23) Sådana åtgärder kan bestå i att vissa varor och tjänster från det berörda tredjelandet utesluts vid offentlig upphandling **eller i förfaranden för tilldelning av koncessioner** i Europeiska unionen, eller att anbud med varor eller tjänster med ursprung i det landet blir föremål för ett obligatoriskt prispåslag. För att undvika att dessa åtgärder kringgås kan det också vara nödvändigt att utesluta vissa utlandskontrollerade eller utlandsägda juridiska personer som är etablerade i Europeiska unionen, men som inte idkar faktisk affärsverksamhet i sådan utsträckning att den har en direkt och verklig koppling till den berörda medlemsstatens ekonomi. Lämpliga åtgärder bör stå i proportion till det restriktiva upphandlingsbruk som de är riktade mot, **och bör gälla för en period om högst fem år, som kan förlängas med ytterligare en femårsperiod.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 26
Förslag till förordning
Skäl 24a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (24a) *Med avseende på en lämplig integrering av miljö-, social- och arbetsrättsliga krav är det också av yttersta vikt att de upphandlande myndigheterna vidtar relevanta åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av de miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter som är tillämpliga på den ort där byggentreprenaden utförs och som följer av internationella skyldigheter, lagar, författningar, dekret och beslut både på nationell nivå och unionsnivå, samt av kollektivavtal.*

Ändring 27
Förslag till förordning
Skäl 26

Kommissionens förslag

Ändring

- (26) Det är lämpligt att likställa varor och tjänster från de minst utvecklade **länderna** med varor och tjänster från unionen, mot bakgrund av unionens övergripande **politik när det gäller dessa länder som föreskrivs i bland annat rådets förordning (EG) nr 732/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet från och med den 1 januari 2009.**

- (26) Det är lämpligt att likställa varor och tjänster från de minst utvecklade **länder som omfattas av ordningen "Allt utom vapen" samt varor och tjänster från utvecklingsländer som anses vara sårbara på grund av bristande diversifiering och otillräcklig integration i det internationella handelssystemet enligt bilagorna IV respektive VII till förordning (EU) nr 978/2012** med varor och tjänster från unionen, mot bakgrund av unionens övergripande **politiska mål att främja den ekonomiska tillväxten i utvecklingsländer och dessa länders integration i den globala värdekedjan, vilket utgör grunden för unionens upprättande av ett allmänt preferenssystem enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 28**Förslag till förordning****Skäl 27***Kommissionens förslag*

- (27) I syfte att Europeiska unionens lagstiftning ska återspegla de internationella åtaganden om marknadstillträde inom offentlig upphandling som ingås efter antagandet av denna förordning, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att införa ändringar i den förteckning över internationella avtal som bifogas denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt och som möjligt och på lämpligt sätt.

Ändring

- (27) I syfte att Europeiska unionens lagstiftning ska återspegla de internationella åtaganden om marknadstillträde inom offentlig upphandling **och koncessioner** som ingås efter antagandet av denna förordning, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att införa ändringar i den förteckning över internationella avtal som bifogas denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt och som möjligt och på lämpligt sätt.

Ändring 29**Förslag till förordning****Skäl 30***Kommissionens förslag*

- (30) Kommissionen bör åtminstone vart tredje år rapportera om tillämpningen av denna förordning.

Ändring

- (30) Kommissionen bör åtminstone vart tredje år rapportera om tillämpningen av denna förordning. ***I sin rapport bör kommissionen utvärdera hur förordningen fungerar samt de framsteg som gjorts för att uppnå en ömsesidigt öppen marknad för offentlig upphandling. Kommissionen bör, tillsammans med den andra rapporten om tillämpningen av denna förordning som ska lämnas in senast sex år efter förordningens ikraftträdande, antingen lämna ett förslag på hur förordningen kan förbättras eller ange varför kommissionen anser att förordningen inte behöver ändras. Om kommissionen varken lämnar något förslag eller anger varför förordningen inte behöver ändras bör denna förordning upphöra att gälla.***

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 30
Förslag till förordning
Skäl 31

Kommissionens förslag

(31) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det för att uppnå det grundläggande målet att fastställa en gemensam utrikespolitik på området offentlig upphandling nödvändigt och lämpligt att fastställa regler om behandlingen av varor och tjänster som inte omfattas av Europeiska unionens internationella åtaganden. Denna förordning om tillträde för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionen.

Ändring

(31) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det för att uppnå det grundläggande målet att fastställa en gemensam utrikespolitik på området offentlig upphandling **och koncessioner** nödvändigt och lämpligt att fastställa regler om behandlingen av varor och tjänster som inte omfattas av Europeiska unionens internationella åtaganden. Denna förordning om tillträde för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionen.

Ändring 31
Förslag till förordning
Artikel 1 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om tillträde för tredjelands varor och tjänster vid upphandlande EU-myndigheters/enheters tilldelning av kontrakt för utförande av byggen-treprenad(er), leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, och inrättas förfaranden för att stödja förhandlingar om tillträde för unionens varor och tjänster till tredjeländers marknader för offentlig upphandling.

Ändring

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om tillträde för tredjelands varor och tjänster vid upphandlande EU-myndigheters/enheters tilldelning av kontrakt för utförande av byggen-treprenad(er), leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, och inrättas förfaranden för att stödja förhandlingar om tillträde för unionens varor och tjänster till tredjeländers marknader för offentlig upphandling. **Medlemsstaterna eller deras upphandlande myndigheter/enheter får endast begränsa tillträdet för varor och tjänster från tredjeländer till sina upphandlingsförfaranden genom åtgärder som föreskrivs i denna förordning eller i relevant unionsrätt.**

Ändring 93
Förslag till förordning
Artikel 1 – punkt 2 – stycke 2

Kommissionens förslag

Denna förordning ska tillämpas på tilldelning av kontrakt där varorna eller tjänsterna upphandlas för offentliga ändamål och inte för kommersiell återförsäljning eller för att användas vid varuproduktion eller kommersiell saluföring av tjänster.

Ändring

Denna förordning ska tillämpas på tilldelning av kontrakt där varorna eller tjänsterna upphandlas för offentliga ändamål **och på tilldelning av bygg- och tjänstekoncessioner som tillhandahålls för offentliga ändamål**, och inte för kommersiell återförsäljning eller för att användas vid varuproduktion eller kommersiell saluföring av tjänster.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 33**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – led a***Kommissionens förslag*

- (a) **leverantör**: alla fysiska eller juridiska personer som erbjuder varor på marknaden.

Ändring

- (a) **ekonomisk aktör**: alla fysiska eller juridiska personer **eller offentliga enheter eller grupper av sådana personer och/eller enheter** som erbjuder **sig att utföra byggentreprenad(er), leverera varor eller tillhandahålla tjänster** på marknaden.

Ändring 34**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – led b***Kommissionens förslag*

- (b) **tjänstproducent**: **alla fysiska eller juridiska personer som på marknaden erbjuder sig att utföra byggentreprenad(er) eller tjänster.**

Ändring

- (b) **anbudsgivare**: **en ekonomisk aktör som har lämnat ett anbud.**

Ändring 35**Förslag till förordning****Artikel 2 – punkt 1 – led d***Kommissionens förslag*

- (d) varor eller tjänster som omfattas: varor eller tjänster med ursprung i ett land med vilket unionen har slutit ett internationellt avtal inom offentlig upphandling, inklusive åtaganden om marknadstillträde som avtalet är tillämpligt på. Bilaga I till denna förordning innehåller en förteckning över relevanta avtal.

Ändring

- (d) varor eller tjänster som omfattas: varor eller tjänster med ursprung i ett land med vilket unionen har slutit ett internationellt avtal inom offentlig upphandling **och koncessioner**, inklusive åtaganden om marknadstillträde som avtalet är tillämpligt på. Bilaga I till denna förordning innehåller en förteckning över relevanta avtal.

(Denna ändring berör hela texten [tillägg av hänvisning till koncessioner när det hänvisas till offentlig upphandling]. Om ändringen antas ska hela texten anpassas i överensstämmelse härmed.)

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 39

Förslag till förordning

Artikel 2 – punkt 1 – led ga (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (ga) avsaknad av väsentlig ömsesidighet: alla lagstiftnings- eller författningsrelaterade åtgärder eller administrativa åtgärder, förfaranden eller praxis som antagits eller tillämpats av offentliga myndigheter eller enskilda upphandlingsorgan i ett tredjeland och som begränsar tillträdet till marknaden för offentlig upphandling och koncessioner, särskilt genom bristande transparens jämfört med internationella normer och diskriminerande lagstiftning och administrativa åtgärder, på ett sätt som leder till allvarlig och upprepad diskriminering av ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen.

Väsentlig ömsesidighet ska också anses saknas om offentliga myndigheters åsidosättande av de bestämmelser i internationell arbetsrätt som anges i bilaga XI till direktivet om offentlig upphandling [...] 2014 och bilaga XIV till direktivet om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster [...] (2014), har skapat svårigheter som rapporterats till kommissionen av de europeiska företagen när dessa eftersträvat kontrakt och koncessioner i tredjeländer.

Ändring 36

Förslag till förordning

Artikel 2 – punkt 2 – led b

Kommissionens förslag

Ändring

- (b) ekonomisk aktör: såväl tjänsteleverantör som tjänste-producent,

utgår

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 37
Förslag till förordning
Artikel 2 – punkt 2 – led c

Kommissionens förslag

(c) *anbudsgivare: en ekonomisk aktör som har lämnat ett anbud,*

Ändring

utgår

Ändring 38
Förslag till förordning
Artikel 2 – punkt 2 – led e

Kommissionens förslag

(e) obligatoriskt prispåslag: skyldighet för de upphandlande myndigheterna/enheterna att – med vissa undantag – höja priset på de tjänster och/eller varor med ursprung i vissa tredjeländer som har erbjudits i **upphandlingsförfaranden**.

Ändring

(e) obligatoriskt prispåslag: skyldighet för de upphandlande myndigheterna/enheterna att – med vissa undantag – höja priset på de tjänster och/eller varor med ursprung i vissa tredjeländer som har erbjudits i **upphandlings- och koncessionsförfaranden**.

(Denna ändring berör hela texten [tillägg av hänvisning till "koncessionsförfaranden" när det hänvisas till "upphandlingsförfaranden", i såväl singular som plural]. Om ändringen antas ska hela texten anpassas i överensstämmelse härmed.)

Ändring 40
Förslag till förordning
Artikel 3 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. En varas ursprung ska fastställas i enlighet med artiklarna 22–26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EEG) nr 2913/1992 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁸⁾.

Ändring

1. En varas ursprung ska fastställas i enlighet med artiklarna 59–63 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013, **inbegripet de ytterligare bestämmelser som ska antas enligt artikel 65 i den förordningen**.

⁽¹⁸⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 41

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 2 – stycke 1 – inledningen

Kommissionens förslag

En tjänsts ursprung ska fastställas med utgångspunkt från var den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller den har sitt ursprung. **Tjänstproducentens ursprung** ska anses vara följande:

Ändring

En tjänsts ursprung ska fastställas med utgångspunkt från var den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller den har sitt ursprung. **Ursprunget för den ekonomiska aktör som tillhandahåller tjänsten** ska anses vara följande:

Ändring 42

Förslag till förordning

Artikel 4

Kommissionens förslag

Behandling av varor och tjänster som omfattas

Vid tilldelning av kontrakt för att utföra byggtreprenad(er), leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster ska upphandlande myndigheter/enheter behandla varor och tjänster som omfattas på samma sätt som varor och tjänster med ursprung i **Europeiska** unionen.

Varor eller tjänster med ursprung i de minst utvecklade länder som förtecknas i bilaga **I** till förordning (EG) nr 732/2008 ska behandlas som varor och tjänster som omfattas.

Ändring

Behandling av varor och tjänster som omfattas

Vid tilldelning av kontrakt för att utföra byggtreprenad(er), leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster, **eller vid beviljande av koncessioner för att utföra byggtreprenad(er) eller tillhandahålla tjänster**, ska upphandlande myndigheter/enheter behandla varor och tjänster som omfattas på samma sätt som varor och tjänster med ursprung i unionen.

Varor eller tjänster med ursprung i de minst utvecklade länder som förtecknas i bilaga **IV** till **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012** eller i **utvecklingsländer som anses vara sårbara på grund av bristande diversifiering och otillräcklig integration i det internationella handelssystemet och i världsekonomin enligt bilaga VII till förordning (EU) nr 978/2012** ska behandlas som varor och tjänster som omfattas.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 43
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. På begäran av upphandlande myndigheter/enheter **ska kommissionen** bedöma om den på följande villkor och för kontrakt med ett beräknat värde på minst 5 000 000 euro (exklusive mervärdesskatt) från kontraktstilldelningsförfaranden ska utesluta anbud om varor och tjänster med ursprung utanför unionen, om värdet av varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av det totala värdet av anbudets varor och tjänster.

Ändring

1. **Om kommissionen inleder en extern upphandlingsutredning enligt artikel 8 ska kommissionen**, på begäran av upphandlande myndigheter/enheter **och efter det att meddelandet om att utredningen inletts offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning**, bedöma om den på följande villkor och för kontrakt med ett beräknat värde på minst 5 000 000 euro (exklusive mervärdesskatt) från kontraktstilldelningsförfaranden ska utesluta anbud om varor och tjänster med ursprung utanför unionen, om värdet av varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av det totala värdet av anbudets varor och tjänster.

Ändring 44
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 2 – stycke 1

Kommissionens förslag

Om upphandlande myndigheter/enheter i enlighet med punkt 1 planerar att begära en uteslutning från kontraktstilldelningsförfaranden, ska de uppge detta i **det meddelande om upphandling som de ska offentliggöra enligt artikel 35 i direktiv 2004/18/EG, enligt artikel 42 i direktiv 2004/17/EG eller artikel 26 i direktivet om tilldelning av koncessioner.**

Ändring

Om upphandlande myndigheter/enheter i enlighet med punkt 1 planerar att begära en uteslutning från kontraktstilldelningsförfaranden, ska de **tydligt** uppge detta i **inledningen till de tekniska specifikationerna eller det beskrivande dokumentet i enlighet med artikel 2.15 i direktiven [2014/.../EU] om offentlig upphandling och [2014/.../EU] om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, eller i inledningen till de tekniska specifikationerna och funktionskraven i enlighet med artikel 2.13 i direktiv [2014/.../EU] om tilldelning av koncessioner.**

Ändring 45
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 2 – stycke 3

Kommissionens förslag

Upphandlande myndigheter/enheter ska anmäla till kommissionen om de mottar anbud som uppfyller villkoren i punkt 1 och som de därför planerar att begära uteslutning för. Under anmälningsförfarandet får den upphandlande myndigheten/enheten fortsätta sin analys av anbudet.

Ändring

Upphandlande myndigheter/enheter ska **inom åtta kalenderdagar** anmäla till kommissionen om de mottar anbud som uppfyller villkoren i punkt 1 och som de därför planerar att begära uteslutning för. Under anmälningsförfarandet får den upphandlande myndigheten/enheten fortsätta sin analys av anbudet.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 46

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 2 – stycke 4 – led b

Kommissionens förslag

(b) En beskrivning av kontraktets ändamål.

Ändring

(b) En beskrivning av kontraktets **eller koncessionens** ändamål.

Ändring 47

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 2 – stycke 4 – led da (nytt)

Kommissionens förslag

(da) **I förekommande fall, annan information som kommissionen anser vara användbar.**

Ändring

Ändring 48

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 2 – stycke 5

Kommissionens förslag

Kommissionen får begära ytterligare uppgifter av den upphandlande myndigheten/enheten.

Ändring

utgår

Ändring 49

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 2 – stycke 6

Kommissionens förslag

Uppgifterna ska lämnas inom åtta **arbetsdagar**, räknat från den första **arbetsdagen** efter den dag som den mottar begäran om ytterligare uppgifter. Om kommissionen inte erhåller några uppgifter under denna period, ska perioden som anges i punkt 3 förlängas tills kommissionen erhåller de begärda uppgifterna.

Ändring

Uppgifterna ska lämnas inom åtta **kalenderdagar**, räknat från den första **kalenderdagen** efter den dag som den mottar begäran om ytterligare uppgifter. Om kommissionen inte erhåller några uppgifter under denna period, ska perioden som anges i punkt 3 förlängas tills kommissionen erhåller de begärda uppgifterna.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 50
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. **För kontrakt som avses i punkt 1 ska** kommissionen anta en genomförandeakt om godkännandet av den planerade utslutningen, senast inom **två månader** räknat från den **dag som den mottar anmälan. Dessa genomförandeakter ska antas** i enlighet med **det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.2.** Tidsfristen kan dock förlängas en gång med högst **två** månader i vederbörligen berättigade fall, särskilt om uppgifterna i anmälan eller de bifogade dokumenten är ofullständiga eller oriktiga eller om de redovisade förhållandena förändras väsentligt. Uteslutningen ska anses ha avvisats av kommissionen, om kommissionen i slutet av denna **två-månadersperiod** eller den förlängda perioden inte har fattat något beslut om att godkänna eller avvisa den.

Ändring

3. Om kommissionen **konstaterar avsaknad av väsentlig ömsesidighet i enlighet med artikel 2.1 ga för de varor och/eller tjänster som föreslås uteslutas, ska den** anta en genomförandeakt om godkännandet av den planerade utslutningen **av de anbud som berörs av utredningen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 17.2. Genomförandeakten ska antas** senast inom **en månad** räknat från den **första kalenderdagen efter en begäran** i enlighet med **punkt 1.** Tidsfristen kan dock förlängas en gång med högst **en** månad i vederbörligen berättigade fall, särskilt om uppgifterna i anmälan eller de bifogade dokumenten är ofullständiga eller oriktiga eller om de redovisade förhållandena förändras väsentligt. Uteslutningen ska anses ha avvisats av kommissionen, om kommissionen i slutet av denna **månad** eller den förlängda perioden inte har fattat något beslut om att godkänna eller avvisa den.

Denna utslutning ska vara tillfällig i väntan på slutförandet av den externa upphandlingsutredning som avses i artikel 8, slutsatserna från det samråd som avses i artikel 9 och, i förekommande fall, antagandet av eventuella åtgärder för att begränsa tillträdet för varor och tjänster som inte omfattas till unionens offentliga marknader i enlighet med artikel 10.

Ändring 51
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 4 – stycke 1 – led b

Kommissionens förslag

(b) Om ett avtal enligt punkt a saknas och det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva **upphandlingsåtgärder** som gör att det inte föreligger en väsentligen ömsesidigt öppen marknad mellan unionen och tredjelandet i fråga.

Ändring

(b) Om ett avtal enligt punkt a saknas och det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva **upphandlings- och koncessionsåtgärder** som gör att det inte föreligger en väsentligen ömsesidigt öppen marknad mellan unionen och tredjelandet i fråga, **särskilt om dessa restriktiva åtgärder är till förfång för unionens industripolitik.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 52
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 4 – stycke 2

Kommissionens förslag

Vid tillämpningen av led b ska väsentlig ömsesidighet anses saknas, om restriktiva upphandlingsåtgärder gör att ekonomiska aktörer, varor och tjänster från EU utsätts för allvarlig och återkommande diskriminering.

Ändring

utgår

Ändring 53
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. När kommissionen bedömer huruvida väsentlig ömsesidighet saknas, ska den undersöka följande:

- (a) I vilken mån det berörda landets lagstiftning om offentlig upphandling säkerställer öppenhet enligt internationella standarder inom offentlig upphandling och utesluter all diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen.
- (b) I vilken mån offentliga myndigheter och/eller enskilda upphandlande enheter tillämpar eller inför diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen.

Ändring

utgår

Ändring 92
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 7

Kommissionens förslag

7. Upphandlande myndigheter/enheter **som har uteslutit anbud enligt punkt 1 ska** uppge detta i det meddelande om tilldelning av kontrakt som de ska offentliggöra enligt artikel 35 i direktiv 2004/18/EG, artikel 42 i direktiv 2004/17/EG eller artikel 27 i direktivet om tilldelning av koncessioner. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer standardformulären för meddelanden om tilldelning av kontrakt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.3.

Ändring

7. **När anbudslämnare har uteslutits i enlighet med punkt 3 ska** upphandlande myndigheter/enheter uppge detta, **inbegripet skälen till uteslutandet**, i det meddelande om tilldelning av kontrakt som de ska offentliggöra enligt artikel 35 i direktiv 2004/18/EG, artikel 42 i direktiv 2004/17/EG eller artikel 27 i direktivet om tilldelning av koncessioner. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer standardformulären för meddelanden om tilldelning av kontrakt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.3.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 55
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 8

Kommissionens förslag

8. Punkt 1 **ska inte gälla**, om kommissionen har antagit en genomförandeakt om tillfälligt marknadstillträde för varor och tjänster från ett land som för ingående förhandlingar med unionen enligt artikel 9.4.

Ändring

8. Punkt 1 **kan inte tillämpas** om kommissionen har antagit en genomförandeakt om tillfälligt marknadstillträde för varor och tjänster från ett land som för förhandlingar med unionen enligt artikel 9.4. **Kommissionen ska vederbörligen motivera sitt beslut inför den upphandlande enhet som lämnat in ansökan.**

Ändring 56
Förslag till förordning
Artikel 7 – punkt 1

Kommissionens förslag

Om den upphandlande myndigheten/enheten, efter att ha granskat anbudsgivarens förklaringar, planerar att enligt artikel 69 i direktivet om offentlig upphandling eller enligt artikel 79 i direktivet om upphandling av enheter som bedriver verksamhet på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, godta ett onormalt lågt anbud rörande varor och/eller tjänster med ursprung utanför unionen, där värdet av de varor eller tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av det totala värdet av de varor eller tjänster som ingår i anbudet, ska de skriftligen underrätta de övriga anbudsgivarna om detta, inklusive skälen till de onormalt låga priserna eller kostnaderna.

Ändring

Om den upphandlande myndigheten/enheten, efter att ha granskat anbudsgivarens förklaringar, planerar att enligt artikel 69 i direktivet om offentlig upphandling eller enligt artikel 79 i direktivet om upphandling av enheter som bedriver verksamhet på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, godta ett onormalt lågt anbud rörande varor och/eller tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av det totala värdet av de varor eller tjänster som ingår i anbudet, ska de skriftligen underrätta de övriga anbudsgivarna om detta, inklusive skälen till de onormalt låga priserna eller kostnaderna. **Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att ekonomiska aktörer vid fullgörande av offentliga kontrakt iakttar tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter som fastställts i unionsrätten, nationell rätt, kollektivavtal eller i internationella miljö-, social- och arbetsrättsliga bestämmelser som anges i bilaga XI till direktivet om offentlig upphandling [...] 2013.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 57

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 2

Kommissionens förslag

En upphandlande myndighet/enhet får dock underlåta att lämna ut uppgifter, om detta skulle hindra tillämpning av lag, på annat sätt strida mot allmänintresset, skada offentliga eller privata ekonomiska aktörers legitima affärsintressen eller motverka en sund konkurrens dem emellan.

Ändring

Efter att ha informerats av den upphandlande myndigheten/enheten om dess avsikt att godta ett onormalt lågt anbud ska de övriga anbudsgivarna ha möjlighet att inom en rimlig tidsfrist lämna relevanta uppgifter till den upphandlande myndigheten/enheten för att denna ska kunna fatta ett beslut om godtagande fullt medveten om de potentiella faktorer som kan påverka bedömningen av de onormalt låga priserna eller kostnaderna.

Ändring 58

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 1 – stycke 1

Kommissionens förslag

Om kommissionen **anser det vara i unionens intresse**, får den när som helst – på eget initiativ eller efter ansökan av berörda parter eller en medlemsstat – inleda en extern upphandlingsutredning om påstådda restriktiva upphandlingsåtgärder.

Ändring

Kommissionen får när som helst – på eget initiativ eller efter ansökan av berörda parter, **upphandlande myndighet/enhet** eller en medlemsstat – inleda en extern upphandlingsutredning om påstådda restriktiva upphandlingsåtgärder. **Kommissionen ska i sitt beslut om att inleda en extern upphandlingsutredning ta hänsyn till antalet ansökningar som lämnats in av upphandlande myndigheter/enheter eller medlemsstaterna. Om kommissionen vägrar att inleda en utredning ska den vederbörligen motivera sitt beslut inför den medlemsstat, den berörda part eller den upphandlande enhet som begärt utredningen.**

Ändring 59

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 1 – stycke 2

Kommissionens förslag

I synnerhet ska kommissionen beakta om planerade utslutningar har godkänts i enlighet med artikel 6.3 i denna förordning.

Ändring

utgår

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 60**Förslag till förordning****Artikel 8 – punkt 2***Kommissionens förslag*

2. Utredningen enligt punkt 1 ska baseras på de kriterier som föreskrivs i artikel 6.

Ändring

2. Utredningen enligt punkt 1 ska baseras på de kriterier som föreskrivs i artikel **2.1 ga**.

Ändring 61**Förslag till förordning****Artikel 8 – punkt 3***Kommissionens förslag*

3. Kommissionens bedömning av om det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva upphandlingsåtgärder ska baseras på de berörda parternas och medlemsstaternas lämnade uppgifter och/eller på uppgifter som kommissionen inhämtat under sin utredning och ska slutföras inom **nio** månader efter det att utredningen har inletts. I vederbörligen motiverade fall kan denna period förlängas med **tre månader**.

Ändring

3. Kommissionens bedömning av om det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva upphandlingsåtgärder ska baseras på de berörda parternas och medlemsstaternas lämnade uppgifter och/eller på uppgifter som kommissionen inhämtat under sin utredning **eller på dess regelbundna rapporter om befintliga handelshinder i tredjeländer**, och ska slutföras inom **tre** månader efter det att utredningen har inletts. I vederbörligen motiverade fall kan denna period förlängas med **en månad**.

Kommissionen ska vid sin bedömning ta hänsyn till de begäranden som gjorts av upphandlande myndigheter/enheter om utredningar enligt artikel 6.1, efter det att det förfarande som fastställs i denna artikel har inletts.

Ändring 62**Förslag till förordning****Artikel 9 – punkt 3 – stycke 1***Kommissionens förslag*

Om det berörda landet när samråd inletts vidtar tillfredsställande avhjälpande/korrigerande åtgärder – men utan nya åtaganden om marknadstillträde – får kommissionen avbryta eller avsluta samrådet.

Ändring

Om det berörda landet när samråd inletts vidtar tillfredsställande avhjälpande/korrigerande åtgärder – men utan nya åtaganden om marknadstillträde – får kommissionen avbryta eller avsluta samrådet **eller uppmana det berörda landet att inleda förhandlingar i enlighet med artikel 9.4**.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 63

Förslag till förordning

Artikel 9 – punkt 3 – stycke 3 – inledningen

Kommissionens förslag

Om de avhjälpande/korrigerande åtgärder som det berörda tredjelandet vidtagit är upphävda, avbrutna eller felaktigt genomförda, **får** kommissionen

Ändring

Om de avhjälpande/korrigerande åtgärder som det berörda tredjelandet vidtagit är upphävda, avbrutna eller felaktigt genomförda, **ska** kommissionen **i enlighet med artikel 10 anta genomförandeakter för att begränsa tillträdet för varor och tjänster med ursprung i ett tredjeland.**

Ändring 64

Förslag till förordning

Artikel 9 – punkt 3 – stycke 3 – led i

Kommissionens förslag

(i) **fortsätta eller återuppta samrådet med det berörda tredjelandet, och/eller**

Ändring

utgår

Ändring 65

Förslag till förordning

Artikel 9 – punkt 3 – stycke 3 – led ii

Kommissionens förslag

(ii) **enligt artikel 10 anta genomförandeakter för att begränsa tillträdet för varor och tjänster med ursprung i tredjeland.**

Ändring

utgår

Ändring 66

Förslag till förordning

Artikel 9 – punkt 4

Kommissionens förslag

4. Om det sedan samråd inletts förefaller lämpligast att åtgärda restriktivt upphandlingsbruk genom ett internationellt avtal, ska förhandlingar genomföras i enlighet med artiklarna 207 och 218 i EUF-fördraget. Om ett land för **ingående** förhandlingar med Europeiska unionen om marknadstillträde inom offentlig upphandling, får kommissionen anta en genomförandeakt om att varor och tjänster från detta land inte får uteslutas från kontraktstilldelningsförfaranden i enlighet med artikel 6.

Ändring

4. Om det sedan samråd inletts förefaller lämpligast att åtgärda restriktivt upphandlingsbruk genom ett internationellt avtal, ska förhandlingar genomföras i enlighet med artiklarna 207 och 218 i EUF-fördraget. Om ett land för förhandlingar med Europeiska unionen om marknadstillträde inom offentlig upphandling, får kommissionen anta en genomförandeakt om att varor och tjänster från detta land inte får uteslutas från kontraktstilldelningsförfaranden i enlighet med artikel 6. **Kommissionen ska vederbörligen motivera sitt beslut inför den medlemsstat, den berörda part eller den upphandlande enhet som lämnat in ansökan.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 67**Förslag till förordning****Artikel 9 – punkt 5 – stycke 1 – inledningen***Kommissionens förslag*

Kommissionen får avsluta samrådet, om det berörda landet *i samförstånd* med unionen **gör** internationella **åtaganden inom någon av** följande **ramar**:

Ändring

Kommissionen får avsluta samrådet, om det berörda landet **tillsammans** med unionen **eller på det** internationella **planet har vidtagit** följande **åtgärder**:

Ändring 68**Förslag till förordning****Artikel 9 – punkt 5 – stycke 1 – led a (nytt)***Kommissionens förslag**Ändring*

(a) Internationella åtaganden har gjorts med Europeiska unionen inom någon av följande ramar:

Ändring 69**Förslag till förordning****Artikel 9 – punkt 5 – stycke 1 – led c***Kommissionens förslag**Ändring*

(c) Utvidgning av dess åtaganden om marknadstillträde enligt WTO-avtalet om offentlig upphandling eller enligt ett bilateralt avtal med unionen inom denna ram.

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändring 70**Förslag till förordning****Artikel 9 – punkt 5 – stycke 1 – led ab (nytt)***Kommissionens förslag**Ändring*

(ab) Avhjälpande/korrigerande åtgärder har vidtagits av det berörda landet.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 71

Förslag till förordning

Artikel 9 – punkt 6

Kommissionens förslag

6. Om samråd med ett tredjeland inte leder till tillfredsställande resultat inom **15** månader från den **dag** då samrådet inleddes med tredjelandet, ska kommissionen avsluta samrådet och överväga att i enlighet med artikel 10 anta genomförandeakter om att begränsa tillträdet för varor och tjänster med ursprung i ett tredjeland.

Ändring

6. Om samråd med ett tredjeland inte leder till tillfredsställande resultat inom **12** månader från den **kalenderdag** då samrådet inleddes med tredjelandet, ska kommissionen avsluta samrådet och överväga att i enlighet med artikel 10 anta genomförandeakter om att begränsa tillträdet för varor och tjänster med ursprung i ett tredjeland.

Ändring 72

Förslag till förordning

Artikel 10 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att tillfälligt begränsa tillträdet för varor och tjänster som inte omfattas och med ursprung i ett tredjeland, om det vid en utredning enligt artikel 8 – och efter förfarandet enligt artikel 9 – framkommer att **restriktiva upphandlingsåtgärder som tredjelandet infört eller tillämpar medför avsaknad av** en väsentligen ömsesidig öppen marknad mellan unionen och tredjelandet enligt artikel 6. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.2.

Ändring

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att tillfälligt begränsa tillträdet för varor och tjänster som inte omfattas och med ursprung i ett tredjeland **under en period på upp till fem år, som kan förlängas med ytterligare en femårsperiod**, om det vid en utredning enligt artikel 8 – och efter förfarandet enligt artikel 9 – framkommer att en väsentligen ömsesidig öppen marknad **saknas** mellan unionen och tredjelandet enligt artikel 2.1 **ga**. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.2.

Ändring 73

Förslag till förordning

Artikel 10 – punkt 3 – inledningen

Kommissionens förslag

Åtgärder som antagits enligt punkt 1 får i synnerhet begränsas till

Ändring

Kommissionen ska inte godkänna den planerade uteslutningen om den strider mot åtaganden om marknadstillträde som unionen gjort i sina internationella avtal. Åtgärder som antagits enligt punkt 1 får i synnerhet begränsas till

Ändring 74

Förslag till förordning

Artikel 11 – punkt 1 – stycke 2a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Om de åtgärder som antas enligt artiklarna 9.4 och 10 under tiden inte har uppskjutits eller upphävts ska de upphöra att gälla fem år efter ikraftträdandet.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 75**Förslag till förordning****Artikel 13 – punkt 1 – inledningen***Kommissionens förslag*

1. Upphandlande myndigheter/enheter får **besluta** att vid upphandling inte **tillämpa** åtgärderna enligt artikel 10, om

Ändring

1. Upphandlande myndigheter/enheter får **begära** att **kommissionen** vid upphandling inte **tillämpar** åtgärderna enligt artikel 10, om

Ändring 76**Förslag till förordning****Artikel 13 – punkt 1 – stycke 2 (nytt)***Kommissionens förslag**Ändring*

Begäran ska anses ha avvisats av kommissionen, om kommissionen efter 15 kalenderdagar inte har fattat något beslut om att godkänna eller avvisa den. I undantagsfall får denna tidsfrist förlängas med ytterligare högst fem kalenderdagar.

Ändring 77**Förslag till förordning****Artikel 13 – punkt 2 – stycke 1***Kommissionens förslag*

När en upphandlande myndighet/enhet planerar att inte tillämpa åtgärder som antagits enligt artikel 10 i denna förordning eller som återupptagits enligt artikel 11, ska den uppge detta i det meddelande om upphandling som den ska offentliggöra i enlighet med artikel 35 i direktiv 2004/18/EG eller artikel 42 i direktiv 2004/17/EG. **Den ska anmäla detta till kommissionen inom tio kalenderdagar efter offentliggörandet av meddelandet om upphandling.**

Ändring

När en upphandlande myndighet/enhet planerar att inte tillämpa åtgärder som antagits enligt artikel 10 i denna förordning eller som återupptagits enligt artikel 11, ska den uppge detta i det meddelande om upphandling som den ska offentliggöra i enlighet med artikel 35 i direktiv 2004/18/EG eller artikel 42 i direktiv 2004/17/EG.

Ändring 78**Förslag till förordning****Artikel 13 – punkt 2 – stycke 2***Kommissionens förslag*

Anmälan ska skickas elektroniskt med användning av ett standardformulär. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer standardformulären för meddelanden om upphandling **och anmälan** i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.3.

Ändring

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer standardformulären för meddelanden om upphandling i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.3.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 79
Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 2 – stycke 3

Kommissionens förslag

Anmälan ska innehålla följande uppgifter:

- (a) *Den upphandlande myndighetens/enhetens namn och kontaktuppgifter.*

- (b) *En beskrivning av kontraktets ändamål.*

- (c) *Ursprunget för de ekonomiska aktörer, varor och/eller tjänster som ska tillåtas.*

- (d) *Grundvalen som beslutet att inte tillämpa restriktiva åtgärder bygger på, samt en detaljerad motivering till att undantaget tillgrips.*

- (e) *I förekommande fall, andra uppgifter som den upphandlande myndigheten/enheten finner lämpliga.*

Ändring

---

utgår

Ändring 80

Förslag till förordning
Artikel 15 – punkt 3

Kommissionens förslag

---

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan **dagen** efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

Ändring

---

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan **kalenderdagen** efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 81
Förslag till förordning
Artikel 16a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 16a

Villkor för upphandling inom ramen för program som finansieras av unionen i tredjeländer.

När det gäller offentlig upphandling som finansieras av Europeiska unionen och dess medlemsstater, ska kommissionen se till att bindande bestämmelser införs för att reglera tilldelningen och genomförandet av internationella offentliga kontrakt. Unionen ska i samband härmed anta enhetliga bestämmelser i syfte att säkerställa lojala konkurrensvillkor för de ekonomiska aktörerna i unionen och i tredjeländer.

Ändring 82
Förslag till förordning
Artikel 18 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Kommissionen, rådet, Europaparlamentet, medlemsstaterna och deras tjänstemän får inte avslöja konfidentiella uppgifter som lämnats i enlighet med denna förordning, utan uttryckligt tillstånd från uppgiftslämnaren.

utgår

Ändring 83
Förslag till förordning
Artikel 18 – punkt 4a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

4a. Uppgifter som lämnats i enlighet med denna förordning och som av uppgiftslämnaren förklarats vara konfidentiella får under inga omständigheter avslöjas, såvida inte uppgiftslämnaren ger sitt uttryckliga tillstånd.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 84
Förslag till förordning
Artikel 19

Kommissionens förslag

Senast den 1 januari 2017 och minst vart tredje år efter det att denna förordning har trätt i kraft, ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och om de framsteg som gjorts i internationella förhandlingar när det gäller EU:s ekonomiska aktörers tillträde till offentlig upphandling i tredjeländer enligt denna förordning. Medlemsstaterna ska på begäran lämna nödvändiga upplysningar till kommissionen.

Ändring

Minst vart tredje år efter det att denna förordning har trätt i kraft, ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och om de framsteg som gjorts i internationella förhandlingar när det gäller EU:s ekonomiska aktörers tillträde till offentlig upphandling i tredjeländer enligt denna förordning. Medlemsstaterna ska på begäran lämna nödvändiga upplysningar till kommissionen. **När kommissionen lämnar sin andra rapport ska den till Europaparlamentet och rådet även lämna ett lagstiftningsförslag om ändring av förordningen eller i annat fall ange varför den anser att förordningen inte behöver ändras. Om kommissionen inte fullgör dessa skyldigheter ska förordningen upphöra att gälla två år efter inlämnandet av den andra rapporten.**

Ändring 85
Förslag till förordning
Artikel 20

Kommissionens förslag

Artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG ska **upphöra att gälla** från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Ändring

Kommissionen ska bedöma huruvida artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG ska behållas. Kommissionen ska mot bakgrund av slutsatserna från denna bedömning lägga fram ett lagstiftningsförslag om upphävande av de artiklarna från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0028

Honung ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 15 januari 2014 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 2001/110/EG om honung (COM(2012)0530 – C7-0304/2012 – 2012/0260(COD))⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/42)

Ändring 17**Förslag till direktiv****Skäl 1**

Kommissionens förslag

- (1) Enligt domstolens dom av den 6 september 2011 i mål C-442/09⁸ ska pollen i honung betraktas som en ingrediens i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel⁹. Domstolens dom grundades på övervägandet av de omständigheter som hade lagts fram för domstolen om att pollen i honung huvudsakligen följer av den slungning som biodlaren genomför vid insamlingen. Pollen kommer dock in i bikupan enbart till följd av binas aktivitet och pollen förekommer naturligt i honung oavsett om biodlaren utvinnet honungen genom slungning eller inte. Det är därför nödvändigt, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder¹⁰ när det gäller genetiskt modifierat pollen i honung, att klargöra att pollen, som är ett naturligt ämne utan några ingredienser, är en beståndsdel i honung och inte en ingrediens i den mening som avses i direktiv 2000/13/EG. Rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung⁽¹¹⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹¹⁾ EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

Ändring

- (1) I rådets direktiv 2001/110/EG⁽¹¹⁾ definieras honung som det naturliga söta ämne som bin bereder. Honung består huvudsakligen av olika former av socker, framför allt av fruktos och glukos samt av andra ämnen såsom organiska syror, enzymer och fasta partiklar från insamlingen av honung. Enligt direktiv 2001/110/EG bevaras honungens naturliga egenskaper genom att mänskliga ingrepp som skulle kunna ändra honungens sammansättning begränsas. I synnerhet är det enligt direktivet förbjudet att tillsätta något slags livsmedels ingredienser, inbegripet livsmedelstillsatser, till honung eller att tillsätta något annat än honung. Enligt direktivet är det också förbjudet att avlägsna någon beståndsdel specifik för honung, inbegripet pollen, utom när detta är oundvikligt för att kunna avlägsna främmande ämnen. Dessa krav är förenliga med Codex Alimentarius standard för honung.

⁽¹¹⁾ EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0440/2013).

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 2
Förslag till direktiv
Skäl 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1a) *Rådets direktiv 2001/110/EG (*) bör ändras för att ta hänsyn till konsumenternas ökade känslighet för förekomst av genetiskt modifierade organismer i livsmedel och deras rätt att informeras om detta, och i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011.*

(*) *Rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung (EUT L 10, 12.1.2002, s. 47).*

Ändring 18
Förslag till direktiv
Skäl 1b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1b) *Pollen ingår bland de kriterier för honungens sammansättning som anges i direktiv 2001/110/EG. Tillgängliga belägg, inbegripet empiriska och vetenskapliga uppgifter, bekräftar att honungsbin är upphov till förekomsten av pollen i honung. Pollenkornen faller ned i nektar som samlas in av honungsbin. I bikupan omvandlar bina den insamlade nektarn, som innehåller pollen, till honung. Enligt tillgängliga uppgifter kan ytterligare pollen i honungen komma från pollen på binas hår, från pollen i luften inne i bikupan och från pollen som packas av bina i celler som oavsiktligt öppnas då biodlaren utvinnet honung. Härav följer att pollen kommer in i bikupan till följd av binas aktivitet och förekommer naturligt i honung oavsett om biodlaren utvinnet honungen. Dessutom tillsätter inte biodlare avsiktligt pollen till honung eftersom detta är förbjudet enligt direktiv 2001/110/EG.*

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 19
Förslag till direktiv
Skäl 1c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1c) *I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011⁽¹⁾ fastställs att med "ingrediens" avses varje ämne som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel och som finns kvar i den färdiga varan, om än i annan form. Denna definition innebär att ämnet ska användas avsiktligt vid tillverkning eller beredning av ett livsmedel. Mot bakgrund av honungens naturliga egenskaper, särskilt det naturliga ursprunget för beståndsdelar som är specifika för honung, inbegripet pollen, är det nödvändigt att förtydliga att pollen och varje annan beståndsdel som är specifik för honung inte bör betraktas som en "ingrediens" i honung i den mening som avses i förordning (EU) nr 1169/2011.*

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

Ändring 6
Förslag till direktiv
Skäl 1d (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1d) *Eftersom honung är en naturprodukt bör den undantas från kravet att förses med en ingrediensförteckning.*

Ändring 23
Förslag till direktiv
Skäl 1e (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (1e) *Genom samexistensåtgärder på medlemsstatsnivå som vidtagits i enlighet med artikel 26a i direktiv 2001/18/EG bör det garanteras att standardanalyser av honung inte behövs, bland annat genom att det fastställs minimikrav för avstånd.*

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 7
Förslag till direktiv
Skäl 4

Kommissionens förslag

- (4) *Bilagorna till direktiv 2001/110/EG innehåller tekniska delar som kan behöva anpassas eller uppdateras för att ta hänsyn till utvecklingen av relevanta internationella standarder. I det direktivet tilldelas dock inte kommissionen lämpliga befogenheter för att snabbt kunna anpassa eller uppdatera dessa bilagor med hänsyn till utvecklingen av internationella standarder. För en enhetlig tillämpning av direktiv 2001/110/EG bör kommissionen därför också tilldelas befogenheten att anpassa eller uppdatera bilagorna till det direktivet för att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och till utvecklingen av internationella standarder.*

Ändring

utgår

Ändring 8
Förslag till direktiv
Skäl 6

Kommissionens förslag

- (6) *I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och, i förekommande fall, utvecklingen av internationella standarder bör därför befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen så att den kan anpassa eller uppdatera de tekniska aspekter som rör produktbeskrivningarna och definitionerna i bilagorna i direktiv 2001/110/EG.*

Ändring

utgår

Ändring 20
Förslag till direktiv
Artikel 1 – led 1
Direktiv 2001/110/EG
Artikel 2 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. Pollen, en naturlig beståndsdel som är specifik för honung, ska inte betraktas som en ingrediens i den mening som avses i **artikel 6.4 i direktiv 2000/13/EG** i de produkter som definieras i bilaga 1 till detta direktiv.”

Ändring

5. Pollen, en naturlig beståndsdel som är specifik för honung, ska inte betraktas som en ingrediens i den mening som avses i **artikel 2.2 f i förordning (EU) nr 1169/2011** i de produkter som definieras i bilaga 1 till detta direktiv.”

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 12**Förslag till direktiv****Artikel 1 – punkt 1 – led 3**

Direktiv 2001/110/EG

Artikel 6

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 6**utgår**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 7 för att ändra de tekniska aspekter som rör produktbeteckningarna, produktbeskrivningarna och definitionerna i bilaga I samt kriterierna för honungens sammansättning i bilaga II för att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och, i förekommande fall, utvecklingen av relevanta internationella standarder.

Ändring 13**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 3**

Direktiv 2001/110/EG

Artikel 6a – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i **artiklarna 4 och 6** ska **tilldelas** kommissionen **tills vidare** från och med den (...). **(Publikationsbyrån ska ange dagen för ikraftträdande för denna ändringsrättsakt).**

2. **Den** befogenhet att anta delegerade akter som avses i **artikel 4** ska **ges till** kommissionen **för en period av fem år** från och med den ... (*). **Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.**

(*) Datum för detta ändringsdirektivs ikraftträdande.

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 14

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 3

Direktiv 2001/110/EG

Artikel 6a – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Den delegering av befogenhet som avses i **artiklarna 4 och 6** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare **datum som anges** i beslutet. **Det ska** inte **inverka på** giltigheten av **de** delegerade akter som redan **är** i kraft.

Ändring

3. Den delegering av befogenhet som avses i **artikel 4** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet **angivet datum**. **Beslutet påverkar** inte giltigheten av delegerade akter som redan **har trätt** i kraft.

Ändring 15

Förslag till direktiv

Artikel 1 – led 3

Direktiv 2001/110/EG

Artikel 6a – punkt 5

Kommissionens förslag

5. En delegerad akt som antas enligt **artiklarna 4 och 6** ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Ändring

5. En delegerad akt som antas enligt **artikel 4** ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 16
Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 1 – stycke 1

Kommissionens förslag

Medlemsstaterna ska senast den [*datum*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.1. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Ändring

Medlemsstaterna ska senast den ... (*) sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.1. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

(*) 12 månader efter detta ändringsdirektivs ikraftträdande.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0029

Programmet Herkules III och skydd av EU:s ekonomiska intressen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 januari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Herkulesprogrammet III för skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen (COM(2011)0914 – C7-0513/2011 – 2011/0454(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/43)

The European Parliament,

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0914),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0513/2011),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av revisionsrättens yttrande av den 15 maj 2012 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 14 november 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandet från budgetutskottet (A7-0385/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0454

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 januari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om inrättande av ett program för främjande av verksamheter till skydd av ekonomiska intressen för Europeiska unionen (Herkules III-programmet) och om upphävande av beslut nr 804/2004/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 250/2014.)

⁽¹⁾ EUT C 201, 7.7.2012, s. 1.

Onsdagen den 15 januari 2014

P7_TA(2014)0030

Statistik över varuhandeln mellan medlemsstaterna ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 15 januari 2014 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 638/2004 om gemenskapsstatistik över varuhandeln mellan medlemsstaterna vad gäller tilldelning av delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter till kommissionen för antagande av vissa åtgärder, tullförvaltningens tillhandahållande av uppgifter, utbyte av konfidentiella uppgifter mellan medlemsstaterna samt definitionen av statistiskt värde (COM(2013)0578 – C7-0242/2013 – 2013/0278(COD))⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 482/44)

Ändring 1**Förslag till förordning****Skäl 6***Kommissionens förslag*

- (6) Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

Ändring

- (6) Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på **mest effektiva** expertnivå **efter att ha informerat medlemsstaterna om vem som kommer att höras och på vilka grunder respekten för opartiskhet kommer att garanteras och hur eventuella intressekonflikter kommer att undvikas**. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

Ändring 2**Förslag till förordning****Skäl 7***Kommissionens förslag*

- (7) Kommissionen bör se till att dessa delegerade akter inte innebär någon betydande extra administrativ börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna.

Ändring

- (7) Kommissionen bör se till att dessa delegerade akter inte innebär någon betydande extra administrativ **kostnad eller** börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna **och att de tillämpas så kostnadseffektivt som möjligt**.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0457/2013).

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 638/2004 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter så att den kan anta bestämmelser om formerna för att tillhandahålla Intrastat-uppgifter, särskilt vilka koder som ska användas, tekniska bestämmelser för sammanställningen av årlig handelsstatistik utifrån affärsverksamhetens särdrag samt eventuella åtgärder som behövs för att säkra att den överförda statistiken uppfyller kvalitetskriterierna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

Ändring

- (8) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 638/2004 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter så att den kan anta bestämmelser om formerna för att tillhandahålla Intrastat-uppgifter, särskilt vilka koder som ska användas, tekniska bestämmelser för sammanställningen av årlig handelsstatistik utifrån affärsverksamhetens särdrag samt eventuella åtgärder som behövs för att säkra att den **kostnadsfritt** överförda statistiken uppfyller kvalitetskriterierna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

Ändring 4
Förslag till förordning
Skäl 10

Kommissionens förslag

- (10) Enligt strategin för en ny struktur för det europeiska statistiksystemet (nedan kallat ESS) som syftar till bättre samordning och partnerskap i en tydlig pyramidstruktur inom systemet, bör kommittén för det europeiska statistiksystemet (nedan kallad ESS-kommittén), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik⁽⁹⁾, ha en rådgivande funktion och bistå kommissionen när denna utövar sina genomförandebefogenheter.

⁽⁹⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

Ändring

- (10) Enligt strategin för en ny struktur för det europeiska statistiksystemet (nedan kallat ESS) som syftar till bättre samordning och partnerskap i en tydlig pyramidstruktur inom systemet, bör kommittén för det europeiska statistiksystemet (nedan kallad ESS-kommittén), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009⁽⁹⁾, ha en rådgivande funktion och bistå kommissionen när denna utövar sina genomförandebefogenheter. **En förbättring av samordningen mellan de nationella myndigheterna och kommissionen (Eurostat) är nödvändig för att statistik av högre kvalitet ska kunna framställas i unionen.**

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 5
Förslag till förordning
Skäl 11

Kommissionens förslag

- (11) Förordning (EG) nr 638/2004 bör ändras genom att hänvisningen till Intrastat-kommittén ersätts med en hänvisning till ESS-kommittén.

Ändring

- (11) Förordning (EG) nr 638/2004 bör ändras genom att hänvisningen till Intrastat-kommittén ersätts med en hänvisning till ESS-kommittén. **ESS-kommittén bör ha samma medlemsstruktur som Intrastat-kommittén, det vill säga en medlem för varje medlemsstat.**

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 12

Kommissionens förslag

- (12) Förenklingen av tullklaringsordningarna har lett till att det på tullnivå inte längre finns någon statistik över varor som befinner sig under tullförfaranden för förädling. För att säkra täckningen av dessa uppgifter bör sådana varurörelser ingå i Intrastat-systemet.

Ändring

- (12) Förenklingen av tullklaringsordningarna har lett till att det på tullnivå inte längre finns någon statistik över varor som befinner sig under tullförfaranden för förädling. För att säkra täckningen av dessa uppgifter bör sådana varurörelser ingå i Intrastat-systemet **samtidigt som alla ytterligare kostnader begränsas i största möjliga utsträckning. Informationen bör följa principen om ett envägssystem för rapportering, enligt vilken uppgifterna endast bör samlas in av exportföretagen i den utsträckning som deras kvalitet kan garanteras.**

Ändring 7
Förslag till förordning
Skäl 13

Kommissionens förslag

- (13) Utbytet av konfidentiella uppgifter mellan medlemsstaterna om handeln inom EU bör tillåtas i syfte att göra utvecklingen, framställningen och spridningen effektivare eller för att förbättra statistikens kvalitet.

Ändring

- (13) Utbytet av konfidentiella uppgifter mellan medlemsstaterna om handeln inom EU bör tillåtas och vid behov ske kostnadsfritt i syfte att göra utvecklingen, framställningen och spridningen effektivare eller för att förbättra statistikens kvalitet. **Ett sådant utbyte bör vara frivilligt och vara möjligt under en övergångsperiod efter det att denna förordning trätt i kraft. Detta utbyte av konfidentiella uppgifter bör dock hanteras med omsorg och bör i sig själv inte medföra en ökad administrativ börda för företagen.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 8
Förslag till förordning
Skäl 14

Kommissionens förslag

- (14) Definitionen av statistiskt värde bör klargöras och anpassas till den definition som används i statistiken över handeln med länder utanför EU.

Ändring

- (14) Definitionen av statistiskt värde bör klargöras och anpassas till den definition som används i statistiken över handeln med länder utanför EU **för att möjliggöra bättre jämförelser av statistiken över handeln inom EU med statistiken över handeln med länder utanför EU. Enhetliga definitioner är väsentliga för en välfungerande och friktionsfri gränsöverskridande handel och framför allt en viktig förutsättning för att de olika nationella myndigheterna ska kunna göra samma tolkningar av regler som inverkar på företagens gränsöverskridande verksamheter.**

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 15

Kommissionens förslag

- (15) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och ändamålsenligt att fastställa regler för tullförvaltningens tillhandahållande av uppgifter, utbytet av konfidentiella uppgifter mellan medlemsstaterna och definitionen av statistiskt värde inom statistiken över handeln inom EU. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.

Ändring

- (15) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och ändamålsenligt att fastställa **harmoniserade** regler för tullförvaltningens tillhandahållande av uppgifter, utbytet av konfidentiella uppgifter mellan medlemsstaterna och definitionen av statistiskt värde inom statistiken över handeln inom EU. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 15a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (15a) **Överföring av information via de nationella myndigheterna bör inte ge upphov till några kostnader för medlemsstaterna eller unionens institutioner och byråer.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 17a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (17a) *Med hänsyn till medlemsstaternas ekonomiska situation och förstärkningen av samordningsinsatserna på unionsnivå, är det nödvändigt att utveckla en integrerad strategi och alltmer tillförlitliga statistiska indikatorer för att genomföra politiken på ett mer effektivt sätt.*

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 17b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (17b) *Till följd av de nyligen upptäckta bristerna i uppgiftsskyddet för EU-medborgarna och medlemsstaterna, är det nödvändigt att stärka säkerheten i samband med metoderna för överföring av känsliga statistiska uppgifter, däribland ekonomiska uppgifter.*

Ändring 13
Förslag till förordning
Artikel 1 – led 2 – led b

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 5 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. De statistiska uppgifterna om avsändande och mottagande av varor vilka omfattas av ett administrativt enhetsdokument för tull- eller skatteändamål ska lämnas direkt av tullen till de nationella myndigheterna, **minst** en gång i månaden.”

2. De statistiska uppgifterna om avsändande och mottagande av varor vilka omfattas av ett administrativt enhetsdokument för tull- eller skatteändamål ska lämnas direkt av tullen till de nationella myndigheterna en gång i månaden.”

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 14

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 9a – stycke 1

Kommissionens förslag

Utbyte av konfidentiella uppgifter enligt definitionen i artikel 3.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 **av den 11 mars 2009 om europeisk statistik** (*) ska tillåtas uteslutande för statistiska ändamål mellan varje medlemsstats respektive nationella myndigheter, om utbytet tjänar till att göra utvecklingen, framställningen och spridningen av europeisk statistik över varuhandeln mellan medlemsstaterna effektivare eller förbättrar statistikens kvalitet.

(*) EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

Ändring

Det kostnadsfria utbytet av konfidentiella uppgifter enligt definitionen i artikel 3.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 (*) ska tillåtas uteslutande för statistiska ändamål mellan varje medlemsstats respektive nationella myndigheter, om **det kan påvisas att** utbytet tjänar till att göra utvecklingen, framställningen och spridningen av europeisk statistik över varuhandeln mellan medlemsstaterna effektivare eller **avsevärt** förbättrar statistikens kvalitet. **Alla ytterligare administrativa bördor eller kostnader för medlemsstaterna ska begränsas till ett minimum. Ett sådant utbyte av konfidentiella uppgifter ska vara frivilligt fram till den ... (**).**

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

(**) Fem år efter denna förordnings ikraftträdande.

Ändring 15

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 9a – stycke 2

Kommissionens förslag

De nationella myndigheter som har fått konfidentiella uppgifter ska behandla uppgifterna konfidentiellt och endast använda dem för statistiska ändamål.

Ändring

De nationella myndigheter som har fått konfidentiella uppgifter ska behandla uppgifterna konfidentiellt och endast använda dem för statistiska ändamål. **De nationella myndigheterna ska inte överföra sådana uppgifter till någon annan internationell organisation än vad som föreskrivs i denna förordning.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 16**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 6 – led c**

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 10 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. Medlemsstaterna får på vissa villkor som uppfyller kvalitetskraven förenkla de uppgifter som ska lämnas för små enskilda transaktioner. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 13a för att fastställa dessa villkor.”

Ändring

5. Medlemsstaterna får på vissa villkor som uppfyller kvalitetskraven förenkla de uppgifter som ska lämnas för små enskilda transaktioner **förutsatt att en sådan förenkling inte inverkar negativt på kvaliteten på statistiken**. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 13a för att fastställa dessa villkor.”

Ändring 17**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 6a (nytt)**

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 11

Kommissionens förslag

Artikel 11

Statistisk sekretess

På begäran av uppgiftslämnaren ska de nationella myndigheterna besluta huruvida de statistiska uppgifter som gör det möjligt att indirekt identifiera honom får spridas eller om de skall omgrupperas så att den statistiska sekretessen inte röjs genom spridningen av uppgifterna.

*Ändring***(6a) Artikel 11 ska ersättas med följande:**

”Artikel 11

Statistisk sekretess

På begäran av uppgiftslämnaren ska de nationella myndigheterna besluta huruvida de statistiska uppgifter som gör det möjligt att indirekt identifiera honom får spridas eller om de skall omgrupperas så att den statistiska sekretessen inte röjs genom spridningen av uppgifterna. **De nationella myndigheterna ska se till att eventuella negativa effekter för en part eller parter som lämnar information klart och tydligt uppvägs av statistiska fördelar.**”

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 18

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 7 – led c

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 12 – punkt 4 – stycke 3

Kommissionens förslag

"Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för sammanställningen av statistiken.

Ändring

"Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta tekniska bestämmelser för **den mest kostnadseffektiva** sammanställningen av statistiken.

Ändring 19

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 8

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 13 – punkt 4 – stycke 1

Kommissionens förslag

(4) Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta eventuella åtgärder som behövs för att säkra att den överförda statistiken uppfyller kvalitetskriterierna.

Ändring

(4) Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter anta eventuella åtgärder som behövs för att säkra att den överförda statistiken uppfyller kvalitetskriterierna, **varvid orimliga kostnader för de nationella myndigheterna ska undvikas.**

Ändring 20

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 9

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 13a – punkt 2

Kommissionens förslag

(2) När kommissionen utövar de delegerade befogenheterna enligt artiklarna 3.4, 6.2, 10.3, 10.4 och 10.5, 12.1 a och 12.2 ska den se till att de delegerade akterna inte innebär någon betydande extra administrativ börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna.

Ändring

(2) När kommissionen utövar de delegerade befogenheterna enligt artiklarna 3.4, 6.2, 10.3, 10.4 och 10.5, 12.1 a och 12.2 ska den se till att de delegerade akterna inte innebär någon betydande extra **kostnad eller** administrativ börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna. **Kommissionen ska sträva efter att om möjligt minska kostnaderna och den administrativa bördan. Dessutom ska kommissionen vederbörligen motivera dessa åtgärder i de delegerade akterna och tillhandahålla information med uppgifter från medlemsstaterna om eventuella extra bördor och produktionskostnader i enlighet med artikel 14.3 i förordning (EG) nr 223/2009.**

Onsdagen den 15 januari 2014

Ändring 21**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 9**

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 13a – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.4, 6.2, 10.3, 10.4 och 10.5, 12.1 a och 12.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [Publications office: please insert the exact date of the entry into force of the amending Regulation].].

Ändring

3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.4, 6.2, 10.3, 10.4 och 10.5, 12.1 a och 12.2 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den [publikationsbyrån: vänligen inför exakt dag för ikraftträdande av för ändringsförordningen]. **Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.**

Ändring 22**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 9**

Förordning (EG) nr 638/2004

Artikel 13a – punkt 6

Kommissionens förslag

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.4, 6.2, 10.3, 10.4 och 10.5, 12.1 a och 12.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av **två** månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med **två** månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Ändring

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.4, 6.2, 10.3, 10.4 och 10.5, 12.1 a och 12.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av **tre** månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med **tre** månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0033

Utnämning av en direktionsledamot i Europeiska centralbanken (Sabine Lautenschläger)

Europaparlamentets beslut av den 16 januari 2014 om rådets rekommendation om utnämningen av en direktionsledamot i Europeiska centralbanken (N7-0002/2014 – C7-0010/2014 – 2014/0801(NLE))

(Samråd)

(2016/C 482/45)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets rekommendation av den 7 januari 2014 (N7-0002/2014) ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 283.2 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europeiska rådet har hört Europaparlamentet (C7-0010/2014),
- med beaktande av artikel 109 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0023/2014), och av följande skäl:
  - A. I en skrivelse av den 8 januari 2014, som mottogs den 9 januari 2014, uppmanade Europeiska rådet Europaparlamentet att yttra sig över nomineringen av Sabine Lautenschläger till ämbetet som direktionsledamot i Europeiska centralbanken med en mandattid på åtta år.
  - B. Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor granskade sedan Sabine Lautenschlägers kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 283.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och kravet på centralbankens fullständiga oavhängighet i enlighet med artikel 130 i detta fördrag. I samband med denna utvärdering har utskottet tagit del av Sabine Lautenschlägers meritförteckning och svaren på de skriftliga frågor som utskottet ställt till henne.
  - C. Utskottet höll den 13 januari 2014 en utfrågning med Sabine Lautenschläger. Under denna utfrågning, höll hon först ett inledande anförande, och därefter besvarade hon utskottsledamöternas frågor.
    1. Europaparlamentet tillstyrker rådets rekommendation om utnämningen av Sabine Lautenschläger till direktionsledamot i Europeiska centralbanken.
    2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till Europeiska rådet, rådet och medlemsstaternas regeringar.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Torsdagen den 16 januari 2014

P7_TA(2014)0034

Tillåtelse för Frankrike att tillämpa en nedsatt sats för vissa indirekta skatter på ”traditionell” rom som framställs i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 januari 2014 om förslaget till rådets beslut om tillstånd för Frankrike att tillämpa en nedsatt sats för vissa indirekta skatter på ”traditionell” rom som framställs i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion och om ändring av beslut 2007/659/EG (COM(2013)0839 – C7-0488/2013 – 2013/0413(CNS))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

(2016/C 482/46)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2013)0839),
  - med beaktande av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0488/2013),
  - med beaktande av artiklarna 55 och 46.1 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0013/2014).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag.
  2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
  3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV